

سەھنە ئەسەرلەرلىرىدىن تاللانما

ئېلېكترون ئىشلىگۈچى: ئابراڭ

2008-يىلى 4-ئاينىڭ 5-كۈنى

<http://ilkitap.blogbus.com>

ئىلكتاپ ئىشلىگۈچىدىن

سز توردىن چۈشۈرۈپ كۆرۈۋاتقان سەھنە ئەسەرلىرىدىن تاللانما ناملىق بۇ ئېلكتاپتىكى ئۇيغۇر ئاپتۇرلار قەلىمىدىكى بۇ سەھنە ئەسەرلىرىنىڭ بەزىلىرىنى مەن ئۆزۈم ئاپتۇرلارغا كومپيۇتېرغا كىرگۈزۈپ بەرگەن، يەنە بەزى بىر قىسىملىرىنى توردىن كۆچۈرۈۋالغان، بەزىلىرىنى نەشرىدىن چىققان كىتاپ - ژورناللاردىن رەتلەپ كۆچۈرۈپ كىرگۈزگەن. تورداشلارنىڭ ياقىتۇرۇپ كۆرۈشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

بۇ ئەسەرلەرنىڭ ئەسەر ھوقۇقى ئەسلى ئاپتۇرغا مەنسۇپ. بۇكىتاپ پەقەتلا شەخسنىڭ قىزىقىشى بويىچە ياسىلىپ، پەقەتلا ھەۋەسكارلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن يوللاندى. ئەگەر سز ئاپتۇرلۇق ھوقۇقىغا دەخلى قىلدىڭىز دەپ قارىسىڭىز ماڭا ئېلخەت ياكى ئۇچۇر ئەۋەتىڭ. مەن سىزنىڭ ئەسىرىڭىزنى دەرھال چىقىرىۋېتىمەن.

مېنىڭ ئېلخەت ئادرېسىم: abral@live.com ياكى abral@live.cn ۋە ياكى بىۋاسىتە ئابراال

ئېلكتاپ تارقىتىش بىلوگىدا سۆز قالدۇرسىڭىزمۇ بولىدۇ. مېنىڭ بىلوگ ئادرېسىم :

<http://ilkitap.blogbus.com>

ھۆرمەت بىلەن : ئابراال (بىلىك - ئىنتىل)

2008- يىلى 6- ئاينىڭ 18- كۈنى قايتا تۈزۈستىلىدى

<http://ilkitap.blogbus.com>

مۇندەرىجە

5 مۆلچەر تاغ بورانلىرى

5 روللاردا

7 مۇقەددىمە

11 بىرىنچى پەردە

19 ئىككىنچى پەردە

27 ئۈچىنچى پەردە

35 تۆتىنچى پەردە

43 بەشىنچى پەردە

53 ئالتىنچى پەردە

62 يەتتە قىزنىڭ شەنگە ئاتاپ

67 ئامەتنىڭ چاقچىقى

109 مېھمان-4

127 پۇلۇمنى بېرىۋەت

140 ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ

مۆلجە ر تاغ بورانلىرى

(ئالتە پەردىلىك مۇزىكىلىق تارىخى درامما)

ئىمىن ئەخمىدى

ئابلەت قەييۇم

روللاردا

رەھىمتۇللا: ئۇچتۇرپان بەگلىكىنىڭ ئوردا نەۋكەر باشلىغى، دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ

ئاساسلىق رەھبىرى، 45 ياشلاردا.

ئەسىمتۇللا: ئۇچتۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ ئاساسلىق رەھبەرلىرىدىن

بىرى، رەھىمتۇللانىڭ ئىنىسى، 40 ياشلاردا

تاھىر: ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىنىڭ ئاساسلىق قاتناشقۇچىلىرىدىن بىرى، 25

ياشلاردا.

مىرزا رەھىم: ئۇچتۇرپان بەگلىكىنىڭ ئوردا مىرزىسى، ئىلىم-مەرىپەت،

ئادالەت تەرەپدارلىرىنىڭ بىرى. دېھقانلار قوزغىلىشى

قاتناشقۇچىلىرىدىن بىرى، 60 ياشلاردا.

يۈسۈپ بۇۋاي : دېھقان، قوزغىلاشچى، 50 ياشلاردا.

شانىياز : يۈسۈپ بۇۋاينىڭ ئوغلى، قوزغىلاشنىڭ ئاساسلىق قاتناشقۇچىلىرىنىڭ

بىرى، 22 ياشلاردا.

مايسخان : رەھمەتۇللا قىزى، تاھىرنىڭ سۆيگىنى، ئۇچتۇرپان قوزغىلىشىنىڭ

قاتناشقۇچىسى ۋە كىيىنكى رەھبىرى، 18-20 ياشلاردا.

گۈلسارە : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى، 17-18 ياشلاردا.

ھەجەر : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى، 17-18 ياشلاردا.

زۆھرە : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى، 17-18 ياشلاردا.

جەمىلە : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى، 17-18 ياشلاردا.

گۈلجامال : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى، 17-18 ياشلاردا.

زەينەپ : مايسخاننىڭ قىز باتۇرلىرىنىڭ بىرى، 17-18 ياشلاردا.

ئابدۇللا : ئۇچتۇرپاننىڭ ھاكىمى بىگى، چىڭ خاندانلىقىنىڭ ئۇچتۇرپاندىكى

سادىق مالىيىسى، 50 ياشلاردا.

مۇزەپپەر : ئۇچتۇرپان ئوردا بەگلىكىنىڭ ئوردا مۆھۈردارى، ئىشانلار مەزھىبىنىڭ

ۋەكىلى، 50 ياشلاردا.

ئىبراھىم : ئۇچتۇرپان ئوردا بەگلىكىنىڭ ئوردا مىرشاپ بىگى، «ئاق تاغلىقلار

»نىڭ ۋەكىلى، 47 ياشلاردا.

سۇچىڭ : چىڭ خاندانلىقىنىڭ ئۇچتۇرپان بەگلىكىدىكى ئىش باشقۇرۇش ئامبىلى

، 45 ياشلاردا.

شىرپ ئاقساقال : ئۇچتۇرپانلىق سودىگەر، ئۇچتۇرپان دېھقانلار قوزغىلىشىنىڭ

خائىنى، 60 ياشلاردا.

يۈزبىشى : چىرىكلەرگە يۈزبىشى، 45 ياشلاردا.

قوشۇمچە روللاردا : سائادەتخان، جاڭ داخەن، ئون بىشى، ئەمەت بەگ، ساۋۇت، قوزغىلاڭچىلار، چىرىكلەر.

مۇقەددىمە

1765-يىلىنىڭ بىشى، قەھرىتان سوغۇق، لەپىلدەپ قار يىغىۋاتقان، بىر ئەتتىگىنى.

ئۇچتۇرپان شەھرىنىڭ سىپىلىغا يانداش مەھەللە شەھەر سىپىلى غۇۋا كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ ئوڭ تەرەپتىن قارىغاندا يىراقتىكى تاغ، يىقىندىكى دەل - دەرەخلەر ۋە قىغىر - قىيسىق ئۆيلەر كۆزگە چىلىقىدۇ. ياندا بىر - بىرىگە ئۇلاپ سىلىنغان ئىككى ئۆي، ئۇنىڭ ئارقىسىدا مەسچىتنىڭ مۇنارىسى كۆرۈنىدۇ.

ئۆينىڭ دوقمۇشىدىكى تىرەككە ياش بىر يىگىت چەمبەرچەس باغلانغان، چاپىنىنىڭ مازلىرى تىتىلغان، پۇتى يالاڭچاق، يۈز ۋە بويۇنلىرىدا قان - داغلىرى، بىشى ساڭگىلاپ كەتكەن. ئىبراھىم مېرشاپ بىگىنىڭ ئۇنىڭغا قامچا دىۋەيلەپ، «بارامسەن يوق، خۇمپەر» دەپ ۋاقتىرىغان ۋاقتىدا پەردە ئىچىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن تەڭلا سائادەتخان بىلەن كىچىك ئوغلى، ئىبراھىم مېرشاپقا يالۋۇرىدۇ. كىچىك بالانالە قىلىپ يىغلىماقتا.

سائادەتخان : (يىغلاپ) ئۇدۇنيا - بۇدۇنيا رازى بولاي بىگىم. بالىنىڭ دادىسى

كەسەلدىن ئەمدىلا قوپقان. قانداق ھاشار بولسا ئۇنىڭ ئورنىغا

مەن باراي!

ئىبراھىم ئارقىسىغا قايرىلىپ، سائادەتخانىنى تىپىپ تاشلايدۇ. قورقۇنۇچ ئىچىدە قاراپ تۇرغان ئىككى بۇۋاي ۋە بىر قىرى ئايال سائادەتخانىنى يۆلەيدۇ.

ئىبراھىم : سەنلەرگە ئېيتىپ قويايىكى ، ئابدۇللا بەگنىڭ پەرمانىغا ئىتائەت قىلماي، بەگلىك يەرگە ئىشلەشتىن باش تارتقانلارنىڭ ھالى (باغلاقلق يىگىتنى كۆرسىتىدۇ) مانا مۇشۇنداق بولىدۇ.

سائادەتخان : بىر مەزلۇمنىڭ دادىغا يەتسە بىگىم ، ھىچ بولمىغاندا قىشتىن ئامان ئۆتۈۋالغىچە مۆھلەت بەرگەن بولسالا.

ئىبراھىم : (كۈلكە) كۆرۈڭمۇ سەن ئۆيۈڭدا ياتساڭ بەگلىك يەرنىڭ ئىشلىرىنى كىم قىلىدۇ؟ (چىرىكلەرگە قاراپ باغلاقلق

يىگىتنى شەرەت قىلىدۇ.) زۇۋان سۈرگىچە ئۇرۇڭلار.

(شۇ چاغدا مېچىت دوقمۇشىدىكى يولدىن بىرنەچچە چىرىك ۋاقىراپ - جاقىراپ گۈلجامانى سۆرەپ كىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يىقىلىپ قوپۇپ يۈسۈپ يۈگۈرۈپ كىلىدۇ، ئادەم كۆپىيىدۇ).

چىرىك : (ئىبراھىمغا) بۇ ، تۈنۈگۈن شىرىپ ئاقساقال سىلگە ھاۋالە قىلغان قىزنىڭ ئۆزى.

ئىبراھىم : (قىزنىڭ ھۆسنى جامالىدىن ھەيران بولىدۇ) ھىم ، ئىلىپ مىڭىڭلار!

گۈلجامال : (ئېچىنىشلىق ھالدا) دادا!

يۈسۈپ : مىرشاپ بىگى ، سەن كۈپكۈندۈزدە ئادەم بۇلىماقچىما ؟ قىزىمنى قويۇپ بەر!

ئىبراھىم : سەن تىخى ماڭا يانماقچىما ؟

قامچا بىلەن يۈسۈپنىڭ بېشىغا بىرنى سالىدۇ. چىرىكلەر كالتەك بىلەن يۈسۈپنىڭ گەجگىسىگە ئۇرۇپ يىقىتىپ قويىدۇ.

يۈسۈپ : ئادالەت!

ئۇ ھوشىدىن كىتىدۇ. گۈلجامال چىرىكلەرنىڭ قولىدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ ، دادىسىنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنى ئاتىدۇ، شۇ ئارىدا پۇقرالار ئارىسىدا ئۆزگىچە كىيىنگەن بىر قىز - مائىسخان يۈگۈرۈپ كىلىپ ، گۈلجامالنى يۆلەيدۇ. يىنىدىكى بىر قىزغا قاراپ

مائىسخان : سەن بۇ ئەھۋالنى دادامغا خەۋەر قىلىۋەتكىن.

قىز يۈگۈرۈپ چىقىپ كىتىدۇ، مائىسخان ئورنىدىن تۇرۇپ قەھرى - غەزەپ بىلەن ئىبراھىمغا تىكىلىدۇ. ئىبراھىم ئالاقىزادە بولۇپ، كەينىگە داجىيدۇ.

ئىبراھىم : گۈزەل قىز ئىسمى - شەرىپىڭىز كىم؟

مائىسخان : ئىبراھىم مېرشاپ بىگى ! سەن بىرنى تۇتۇپ ، بىرنى باغلاپ ، بۇ زىمىستان قىشتا قاڭغىر - قاقشاپ يۈرگەن كىشلەرنى نىمە قىلماقچى بولىۋاتىسەن ؟ ئەگەر قاسىمكامنى (باغلاقلىق يىگىتنى كۆرسىتىدۇ) ئۆلتۈرۈپ قويساڭ يامۇلدا جاۋاپ بېرەلەمسەن

ئىبراھىم ھودۇقۇپ قامچىسىنى كۆتىرىدۇ. بىر چىرىك ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كىلىدۇ.

چىرىك : مېرشاپ بىگى ، بۇ رەھىمتۇللا بەگنىڭ قىزى ، ئاچچىقلىرىغا ھاي بەرسە ، پىتنىڭ ئاچچىقىدا چاپاننى ئوتقا سالمايلى!

ئىبراھىم (چىرىكلەرگە قاراپ) سىلەر بايا تۇتالغان گۈلسارە دىگەننى دەرھال يامۇلغا يەتكۈزۈڭلار، (مائىسخانغا دارىتمىلاپ) ئاڭلىمىدىم دىمەڭلار كىمكى ئابدۇللا بەگنىڭ ھۆكۈمىگە ئىتائەت قىلمىسا جاجىسىنى يەيدۇ.

ئىبراھىم چىرىكلەر بىلەن سەھنىدىن چىقىپ كىتىدۇ.

مائىسخان : گۈلجامال، گۈلسارەنىمۇ تۇتۇپ كەتتىمۇ بۇ مۇناپىقلار؟

گۈلجامال : شۇنداق ئوخشايدۇ ئاچا.

يىغلامسىرايدۇ. گۈلجامال ئىگىشىپ دادىسىنى يۆلەيدۇ، يۈسۈپ تەسلىكتە ئورنىدىن تۇرۇپ باغلاقلق يىگىتكە قارايدۇ. قاسىمنىڭ بېشى چۈشۈپ كىتىدۇ.

يۈسۈپ : قاسم !

سائادەتخان : بالام !

كىچىك بالا : دادا !

مايسىخان : (يۈسۈپ بۇۋايغا). تاغا سىز دەرهھال ئەسىمتۇللا ئاكامغا بۇ ئەھۋالنى دەپ قويۇڭ، ئۇ گۈلسارەنى قۇتۇلدۇرىۋالسۇن، مەن دادەمنى

تاپاي !

يۈسۈپ : رەھىمتۇللا بەگ كەلگەنمىدى ؟

مايسىخان : ئاخشام كەلگەن ئىدى. مەن سەھەردىلا بۇ يەردىكى ھامىمالارنىڭ قېشىغا كەلگەن ئىدىم.

يۈسۈپ بىلەن گۈلجامال، مايسىخان چىقىپ كىتىدۇ. سائادەتخان

بىر نەچچە كىشىلەر بىلەن قاسىمنىڭ جەسىدىنى يەرگە ياتقۇزىدۇ. شۇ ئەسنادا رەھىمتۇللا بەگ سەھنىگە كىرىپ كېلىدۇ.

كىچىك ئوغۇل : دادا! (يىغلايدۇ، سائادەتخان ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ رەھىمتۇللا بەگنى تونۇپ قالىدۇ.)

سائادەتخان : رەھىمتۇللا بەگ ! (باشقىلار دەرهھال ئورنىدىن قوپۇپ

قول قوشتۇرىدۇ) سىنىڭ جان دوست ئاغىنەڭ قاسىمنى

ئىبراھىم مىرشاپ بېگى ئۇرۇپ ئۆلتىرىۋەتتى. رەھىمتۇللا بەگ، بۇكۈنلەر

نېمە بولۇپ كىتىۋاتىدۇ. ئۆزىمىزنىڭ دەردىنى

تارتامدۇق، ھۆكىمەتنىڭ دەردىنى تارتامدۇق؟ سەن بىزنىڭ

ئالدىمىزدا قاسم بىلەن بىرگە ئويناپ چوڭ بولغان ئىدىڭغۇ؟ سەن

يامۇلدا يۈرگەندە، بىزنىڭ ھالىمىزنىڭ نېمە بولۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى

ئويلايدىغانسەن؟

يىغلاپ سۆزلىيەلمەي قالدۇ. كىچىك ئوغۇل بالا رەھىمتۇللا بەگنىڭ پۇتغا ئىسىلىپ يىغلايدۇ.

كىچىك بالا: دادامنى تىپىپ بېرىڭ تاغا!

رەھىمتۇللا بەگ ئۇن-تىن چىقارماي قاسمىنىڭ قىشىغا بارىدۇ. قاسمىنى ئىككى قوللاپ يەردىن كۆتىرىدۇ. ئاستا قەدەم تاشلاپ سەھنە ئالدىغا كېلىدۇ. ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ئەلەم، چىرايىدا غەزەپ تۇيغۇسى ئىپادىلىنىدۇ. مۇزىكا يۇقىرى ئەۋجىگە كۆتۈرىلىدۇ. گۈلدۈرلەپ چاقماق چاقىدۇ. «يالت-يۇلت» قىلغان چاقماق نۇرى ئارىسىدا «مۈلجەرتاغ بورانلىرى» دېگەن خەت كۆرۈنىدۇ. پەردە چۈشىدۇ.

بىرىنچى پەردە

1765-يىلى 2-ئاينىڭ 10-كۈنى

ئۇچتۇرپان ھاكىمى ئابدۇللاننىڭ مەھكىمىسى

ئابدۇللا كۆرەڭلىك بىلەن ئولتۇرغان، باشقىلار ئىگىلىپ تازىم بىجا كەلتۈرگەن ھالەتتە پەردە ئىچىلىدۇ، مۇزەپپەرنىڭ يارلىق ئوقۇغان ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

مۇزەپپەر: خان ئالىلىرىنىڭ پەرمانى : ھەربى ئەمەلدار بىيەنتاخىي ئارقىلىق ئۇچتۇرپان ھاكىمى بېگىگە مەلۇم بولغاچكى، خاننىڭ ئىلتىپاتىغا مۇشەرىپ بولۇپ ئوردا كىنەزەكلىكىگە ئەۋەتىلگەن گۈل ھەسەلخاننىڭ ئارزۇسىنى بىجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، باھار كىلىشتىن بۇرۇن پايتەختكە جىگدە دەرىخى يەتكۈزۈپ بىرىلسۇن. بۇنىڭغا ساداقەتمەن بولغانلار مۇكاپاتقا سازاۋەر بولۇپ، باش تارتقانلار جازاغا تارتىلسۇن. 1764-يىلى 12-ئاينىڭ 20-كۈنى.

يارلىق تۈگىشى بىلەن ئابدۇللا تەكەببۇرانە ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ئابدۇللا : خان ئالىلىرىنىڭ ئەمرى ئاتقان ئوقتۇر. بىزنىڭ روزىغارىمىز خان ئالىلىرىنىڭ مەھرى-شەپقىتىدىن پۈتكەندۇر، مېنىڭ شۇتاپتا ھەر

قايسىڭلارنىڭ خان يارلىقىغا قانداق جاۋاب قايتۇرىدىغانلىقىڭلارنى بىلىگىم كېلىدۇ.

ھەممەيلىن جىمجىتلىققا چۆكىدۇ. مۇزەپپەر خوشامەتكۈيلىق بىلەن سۆز ئالىدۇ.

مۇزەپپەر : بۇ يارلىقنىڭ ئەۋەتىلىشى خان ئالىلىرىنىڭ ھۆرمەتلىك ئابدۇللا بىگىگە قىلغان ئىلتىپاتى، مەن ئۆزلىرىنىڭ خان ئالىلىرىغا بولغان ساداقەتمەنلىكلىرىنى تەرىپلەشكە ئاجىزلىق قىلساممۇ، لېكىن ئۆز تۆھپەم قاتارىدا خان ئوردىسىغا يەنە بىر قىز تاللاپ ھەدىيە قىلىشنى كۆڭلۈمگە پۈكۈۋاتىمەن.

ئىبراھىم : ئاقىل، ئاقىل (سۇچىڭغا قاراپ) ئات ئىگىرى بىلەن، ياغ جىگىرى بىلەن دىگەندەك، پېقىر مەزكۇر ماڭغۇسى قىزغا قوشۇپ، يەنە ئالتۇن-كۈمۈش ھەم ئات-كالا ئەۋەتىشىنىمۇ تەۋسىيە قىلاتتىم. (سۇچىڭ ھىجىيىپ ئالدىغا بىر قەدەم ماڭىدۇ)

سۇچىڭ : سىلەردە مال ئىگىسىنى دورىمىسا ھارام دېگەن سۆز بار. مەن مۇزەپپەر ئىشان بىلەن خوجا ئىبراھىمنىڭ ھالىتىدىن خۇددى ھايات ئاپاق غوجىنى كۆرگەندەك بولىۋاتىمەن. مەن ھەربىرىڭلارنىڭ شۇ ئىتائەتمەنلىكىڭلار توغرىسىدا نامە يازدۇرۇپ خان ئالىلىرىغا يوللىغايىمەن. (قاھالاپ كۈلىدۇ.)

مۇزەپپەر : (تازىم بىلەن) قۇللۇق، دارىن جاناپىلىرى ! پېقىرنىڭ ئەرزىمەس نامىنى شاپائەتلىك تىللىرىدا ئاتاپ ئۆتكەنلىكلىرى ئۈچۈن مىڭلارچە تەشەككۈر ئېيتىمەن.

ئابدۇللا : (مۇزەپپەر بىلەن ئىبراھىمغا قاراپ) يامۇلنىڭ نىنى بىكارغا يېمىگەنلىكىڭلار ئۈچۈن خوشالمەن.

سۇچىڭ : بۇ سىلەردىكى « بالانى چوڭ قىلىپ موللىغا بەر، موللىدىن ئىلىپ

ئوردىغا بەر» دېگەن سۆزنىڭ نەق ئۆزى. مۇشۇنداق ئادەملەر قانچە كۆپ بولسا، خان ئالىلىرىنىڭ بەركاتى تۈگىمىگەي، دۆلەتكە ئاسايىشلىق بولغاي.

(ئابدۇللا يامۇلىنىڭ مىرزىسى رېھىمگە بۇيرۇيدۇ.)

ئابدۇللا: مىرزا! بۇ ئۇلۇغ ئىشلارنى دەرھال مەھكىمە تارىخىغا پۈتكەيسىز. مىرزا رېھىم: (ئورنىدىن تۇرۇپ تازىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن ئۆزىنى رۇسلاپ) ھۆرمەتلىك بېگىم، ئۈمۈمنىڭ ئاخىردا شۇنى قەيت قىلىپ ئۆتەيكى: ئۇزۇندىن بۇيان ئۇچتۇرپان تارىخىغا پۈتۈلۈپ كەلگەن شەرمەندىچىلىكلەر كىشىنى چىداپ تۇرغۇسىز ھالغا يەتكۈزدى. مۇنداق تۇرۇقلۇق ۋەجدانغا ئازاب، مىللەتكە ھاقارەت ئېلىپ كىلىدىغان مۇنداق نۇمۇسىز ئىشنى ئويلىشىپ بېقىشنى ئۆزلىرىگە تەۋسىيە قىلمەن.

ئابدۇللا: (قىتىپ قالدۇ) سىز خان ئالىلىرىنىڭ يارلىغىدىن باش تارتماقچىما؟ مىرزا رېھىم: شۇنداق. (ئولتۇرغانلار جايدىن قوپۇپ، ئالدىغا چىقىدۇ) مەن بۇ خۇسۇستا جاناپلىرىغا ئىككى كەلىمە سۆز قىلماقچىمەن. رۇخسەت بولسا، (سۇچىڭ «سۆزلىسۇن» دىگەندەك ئىشارەت قىلىدۇ)

ئابدۇللا: قېنى!

مىرزا رېھىم: بىزدە ھەركىمنىڭ دەردى ئۆزى ئۈچۈن تۆگىدىن يوغان دەيدىغان تەمسىل بار. ھازىر ئۇچتۇرپان خەلقى ساناپ تۈگەتكۈسىز ئالۋاڭ-ياساق دەستىدىن ئاران ئۆرە تۇرىۋاتىدۇ. بىز ئەمدى ئۇلارنىڭ قىزلىرىنى، قان-تەر بىلەن تاپقان روزىغىنى زورلۇق بىلەن تارتىۋالدىغان بولساق قۇرۇق ئوتۇنغا ئوت تۇتۇشىپ كىتەرمىكەن؟

مۇزەپپەر: مىرزا، سىز غەلىيان كۆتەرمە كىچىمۇ؟

مىرزا رېھىم: (زەردە بىلەن) يوقسۇ! مۆھۈردار بىگىم. يوقسۇلنى قاقشاتمايدىغان ئىشىڭىز بولسا، ئۆز قىزىڭىزنى تارتۇق قىلىسىڭىز بولمامدۇ؟ ئەلۋەتتە سىز بۇنىڭغا ئۇنىمايسىز مۇشۇنىڭدىنلا سىزنىڭ خان ئالىلىرىغا سادىق ئەمەسلىڭىزنى بايقىۋالغىلى بولىدۇ. (ئىبراھىمغا قاراپ) سىزمۇ ئالتۇن-كۆمۈشنى چۈنتىڭىزدىن بەرمەيسىز! شۇنداقمۇ؟

ئىبراھىم: بۇنى.... (دۇدۇقلاپ سۆزلىيەلمەي قالدۇ)

ئابدۇللا: مىرزا، ئاغزىڭىزغا بىقىپ سۆزلەڭ!

مىرزا رېھىم: (پىسەن قىلماي) ئەھلى پۇقرانىڭ قىزىنى زورلۇق بىلەن ئوردىغا تارتۇق قىلىش، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئالتۇن-كۆمۈش، ئات-كالىلارنى سوغا قىلىش بۇلارنىڭ بەدىلىگە تىخىمۇ زور مەنەسەپكە ئىگە بولۇش-

خەلىققە قىلىنغان ھاقارەت!

ئابدۇللا: تىلىڭنى تارت، ئەبلەخ!

مىرزا رېھىم: مەن تىلىمنى تارتقان بىلەن، سۆزلەيدىغان ئادەم ئازلاپ قالمايدۇ. ئۇچتۇرپان خەلقى ئۇزۇندىن بۇيان زۈلمەتلىك كۈنلەرنى باشتىن كەچۈردى. مەرپەت ئاسمىندىكى يۇلتۇزلار ئۆچۈپ، ئالەمنى قاراڭغۇلۇق قاپلىدى. ئەمدى ئۇلار كۆرمىگەن مۇشۇ خورلۇق قالىدىمۇ؟ ئويلاپ ئىش قىلىش كېرەك بىگىم.

ئابدۇللا: ئۇنىڭنى ئۆچۈر مۇناپىق!

مىرزا رېھىم: مېنىڭ ئۈنۈم ئەمدى ئۆچمەيدۇ بىگىم، ئىسىڭىزدە بولسۇن، ئەل قوزغالسا تەخت قوزغىلار. مۇنداق ناھەقچىلىق، قانخورلۇق بىلەن تولغان زامان، ھامان بىر كۈنى گۇمران بولىدۇ. (ئابدۇللا بىلەن سۇچىڭ ئالاقزادە بولىدۇ)

ئابدۇللا: جاللات!

ئىككى چىرىك كىرىدۇ، مىرزا رېھىمنىڭ ئىككى تەرىپىگە ئۆتىدۇ. بۇ چاغدا «دات!

ئادالەت، ھىمايە « دەپ ۋاقتىنغا ئاۋاز بىلەن يۈسۈپ يىقىلىپ قوپۇپ مەھكىمە ئىچىگە كىرىپ ئابدۇللاننىڭ ئالدىغا يۈكۈندۈ.

يۈسۈپ : دات ! ئابدۇللا بېگىم !

ئابدۇللا : نېمە گەپ؟ سەن نېمە ئادەم؟ سۆزلە !

يۈسۈپ : ئابدۇللا بېگىم كۆپ-كۈندۈزدە پۇقرالارغا قىلىنغان بۇلاڭچىلىقتىن ئەرز-ھال ئېيتىپ كەلدىم.

ئابدۇللا : (غەزەپ بىلەن) سەن.....سەن؟

يۈسۈپ : ھۆرمەتلىك بېگىم پېقىر يۈسۈپ ئوتۇنچى بولمىەن. بۈگۈن ئەتتىگەندە سۇ دارىنىڭ بەگزادىسى ئىككى ئادىمى بىلەن كېلىپ قىزىم ئامىنى بۇلاپ كەتتى. ئوغلۇم شانىياز مۇشۇ ۋەجىدىن باغلاققا چۈشتى. بۇلارغا ھىمايە بولۇپ، ئازاد قىلىشلىرىنى سورايمەن! (سۇچىڭ ئالاقزادە بولىدۇ) مۇزەپپەر : ئالجىۋاتەمسەن؟ بەگ ھوزۇرىدا يالغان سۆزلىگەنلەرنىڭ تىلى كىسىلىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالما.

سۇچىڭ : سەندەك بىر قەلەندەرنىڭ بىر قىزى ئەمەس، ئون قىزى بولسىمۇ ئوغلۇمنىڭ قانداق قىلىشى ئۆزىڭنىڭ ئىشى. يوقال بۇيەردىن! ئابدۇللا : سۇدارىغا تىل تەككۈزگەن بۇقېرنى كۆزۈمدىن يوقىتىڭلار! (چىرىكلەر يۈسۈپنى سىرتقا ئىتتىرىدۇ)

يۈسۈپ : ئابدۇللا بەگ! مەن سەنلەردىن ئادالەت، ھىمايە ئىزلەپ كەلگەن ئىدىم، لېكىن بۇيەردە ئادەلەتسىزلىكنىڭ ئۇۋىسى ئىكەن.

مىرزا رېھىم : ھا! ھا! ھا!.....

مۇزەپپەر : مىرزام، بىر گاداي كۆز ئالدىمىزدا غەلىيان كۆتىرىۋاتسا سىز غەزەپلەنمەستىن ئەكسىچە كۈلىسىزغۇ!

مىرزا رېھىم : بۇۋاينىڭ دات پەريادىغا سىلەرنىڭ بەرگەن جاۋابىڭلار خەلق ئىچىدىكى بىر سۆزنى ئىسمىگە سىلىۋاتىدۇ. «رەھىمىسى يوق ئادەمدىن

رەھىمىسى بار ئىت ياخشى».

ئابدۇللا: جاللات! بۇ ئىككى مۇناپىقى ئىشەككە تەتۈر مىندۈرۈپ يۈزىگە قارا سۈرتۈپ شەھەردە سازايى قىلدۇرۇڭلار. ئاندىن زىندانغا تاشلاڭلار!

جاللاتلار: باش ئۈستىگە!

جاللاتلار بۇلارنى باغلاشقا تەمشەلگەندە، سىرتتىن «رەھىمتۇللا

بەگ كەلدى» دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ. سۇچىڭ سىرتقا چىقىپ

كىتىدۇ. رەھىمتۇللا كىرىپ كېلىدۇ.

رەھىمتۇللا: توختاڭلار! (ئابدۇللاغا قاراپ) پەرمانلىرى بويىچە يېتىپ

كەلدىم. (تازىم بىجا كەلتۈرگەندىن كېيىن جاللاتلارنىڭ ئالدىدا

تۇرغان مىرزا رەھىم ۋە يۈسۈپ بۇۋايىنى كۆرۈپ ھەيران بولىدۇ) بۇلار

بىرەر يامان ئىش قىلىپ قويمىغاندۇ بىگىم؟

ئابدۇللا: بۇ يامۇلنىڭ ئىشى، كارىڭىز بولمىسۇن. سىز پايتەختكە جىگدە كۆچتى

ئىلىپ مىڭشىقا مەسئۇل بولىسىز. شۇڭا سەپەرگە ئاتلىنىشتىن بۇرۇن

ئۆيدىكىلەر بىلەن جەم بولىۋالسۇن دەپ چاقىرتتۇق.

رەھىمتۇللا: مىرزام سىلى نېمە ۋەجىدىن بۇھالغا چۈشۈپ قالدىلا؟

مىرزا رەھىم: بۇ بۇۋاي (يۈسۈپنى كۆرسىتىپ) بىگۇنا بۇلاپ كىتىلگەن قىزىنى

قۇتقۇزۇش ئۈچۈن مەھكىمىگە ئەرز قىلىپ كەلگەن ئىكەن. ئەپسۇسكى

، جاھالەت ئادالەتتىن ئۈستۈن كەلدى. مەن بولسام ئۇچتۇرپان

خەلقىگە تىڭلىغان ئادالەتسىزلىك، شەرمەندىچىلىككە چىداپ

تۇرالمىغانلىقىم ئۈچۈن مۇشۇ ئاقىۋەتكە دۇچار بولدۇم!

رەھىمتۇللا: (ئابدۇللاغا قاراپ) ھۆرمەتلىك بېگىم، مىرزا رەھىم ئون بەش يېشىدىن

باشلاپ يامۇل ئىشلىرى بىلەن بولۇپ، يۇرتنى ئادالەت بىلەن سوراقتا

كۆپ ئەجر قىلغان ئىدى. ئۆزلىرى قۇمۇل ئىقلىمىدىن بۇ جايغا

كەلگەنلىرىگە قەدەر ئۆتكەن ھەممە ھاكىملار ئۇنى ئىززەت-ئىكرام

بىلەن ئىشلەتكەن، شۇڭا بۈگۈن ئۇنىڭ گۇنايىنى كەچۈرۈشلىرىنى سورايمەن.

مۇزەپپەر: مەرزا رېھىم خان ئاللىرىغا تىل تەككۈزۈپ، ئابدۇللا بېگىمگە قول شىلتىدى. شۇڭا ئۇنىڭ تېگىشلىك جازاغا تارتىلىشى ھەق.

ئىبراھىم: ھۆرمەتلىك بېگىم يامۇنى مەرزا رېھىمدەكلەردىن تازىلىمىغاندا بىزگە تىنچلىق يوقتۇر.

رەھىمتۇللا: (ئابدۇللاغا قاراپ) مەن يامۇل نەۋكەر باشلىقى بولۇش سۈپىتىم بىلەن شۇنى دىمەكچىمەنكى: سەپەرنىڭ خەۋىرىنى ئاڭلاش بىلەن تەڭ ئىككى بىگۇنانىڭ باغلانغانلىقىنى كۆرۈشۈم، كۆڭلۈمنى ئەندىشىگە سىلىپ قويدى. بۇ سەپەرنىڭ خەيرلىك بولمايدىغانلىقىنىڭ بەلگىسى بولۇپ قالمىسۇن يەنە؟

مۇزەپپەر: خان ئاللىرىنىڭ پەرمانىغا قارشى قول كۆتەرگەنلەرنى زىندانغا سىلىش سەپەرنىڭ ياراشقانلىقىنىڭ ئالامىتىدۇر.

ئىبراھىم: بۇ جەڭدىن بۇرۇن قان ئېقىتىپ، ياغ پۇراتقان دەكلا ئىش، تولا خاۋاتىرلەنمەڭ!

رەھىمتۇللا: بىز يامۇل ئەھلى ئىككى بىگۇنانىڭ قېنىنى ئېقىتساق پۈتۈن ئۇچتۇرپان خەلقى بىزنى قۇربانلىق قىلمىسۇن يەنە ئويىناپ سۆزلىگەندىمۇ ئويلاپ سۆزلەش كېرەك.

ئىبراھىم: رەھىمتۇللا بەگ، سىزنىڭ گۇنادىن چەتنەپ ياخشىلىققا ماڭمىغىڭىز ۋاجىپتۇر.

مۇزەپپەر: رەھىمتۇللا بەگنىڭ بۇلارنىڭ گۇنايىغا شىرىك بولۇشى....

رەھىمتۇللا: (ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ) ئەگەر مەرزىنىڭ ئېيتقانلىرى گۇناھ بولىدىغان بولسا مېنىڭ ئەلۋەتتە مۇنداق گۇناغا شىرىك بولمىغىم لازىمدۇر.

ئابدۇللا: «گىزى كەلگەندە ئاتاڭنىمۇ ئايىما» دېگەن گەپ بار. مېنىڭ قىلىچىم

ۋاقتى كەلگەندە ئۆز ئادىمىنىمۇ تونمايدۇ، رەھىمتۇللا!

رەھىمتۇللا: (غالبانە قىياپەتتە) «كشىدىن ھايا كەتسە ئورنىغا بالا كېلۇر»
دېگەن گەپ بار. قېنى قوللىرىدىن كەلسە كۆرەرمىز.

ئىبراھىم : رەھىمتۇللا سەن ؟

قىلىچىنى سۇغۇرىدۇ. بۇنى كۆرگەن رەھىمتۇللامۇ زەربىگە تەييارلىنىدۇ. ئىشىنىڭ
يامانلاشقانلىقىنى سەزگەن سۇچىڭ كىرىپ ئارىغا چۈشۈدۇ.

سۇچىڭ : نېمە گەپ ئۆزى؟ (ئابدۇللاغا قاراپ) رەھىمتۇللا بەگ بۇ ئىككىسىنىڭ
گۇنايىنى تىلىگەن بولسا مەيلى، رەھىمتۇللا بەگنىڭ دىگىنىدەك

بولسۇن، سەپەر ئالدىدا ئۇنىڭ دىلىنى چىگىشىنىڭ نېمە ھاجىتى؟

ئابدۇللا : (جاللاتارغا) چىقىپ كېتىڭلار! (تۆت نەپەر چىرىك چىقىپ كىتىدۇ)
رەھىمتۇللا بەگ سىزگىمۇ رۇخسەت. (رەھىمتۇللا بەگ مۇزەپپەرگە

ئاللىپ چىقىپ كىتىدۇ)

سۇچىڭ : رەھىمتۇللا ناھايىتى خەتەرلىك ئادەم.

ئابدۇللا : شۇنداق، سۇدارىن، جاناپلىرى بۇنى بىلىپ تۇرۇپ كۆز ئالدىمىزدا
قويۇۋىتىشلىرى نېمە ئىش؟

سۇچىڭ : (مۇغەمبەرلىك بىلەن كۈلۈپ) ئەقىلغىز كەم ئىكەن. ئاچچىققا تايانسا
ئىش بۇزۇلىدۇ. بىزنىڭ خاندانلىغىمىزدا مۇنداق ئاقىل سۆز بار

«دۈشمىنىڭنىڭ يۈرىكىنى مۇجۇپ، كۆڭلىنى ئال». سىز بۈگۈن پىنىڭ

مەنىسىنى ئوبدان بىلىۋېلىڭ! بۇنى ئۇقمىسىڭىز مەنسەپ تۇتالمايسىز.

مۇزەپپەر : دارىن جاناپلىرى نېمە دېگەن ئەقىللىق ھە!

ئابدۇللا : (خۇشامەتكۈيلىق بىلەن) جاناپلىرىنىڭ ئەقىلىنى ئەمدى
چۈشەندىم. رەھىمتۇللانى سەپەر ئۈستىدە ئۇستىلىق بىلەن كۆزدىن

يوق قىلىش كېرەك. (سۇچىڭ مەمنۇنلۇق بىلەن بېشىنى لىگىشتىپ

كۈلىدۇ.)

ئىبراھىم : مانا بۇدىگە نىلىرى دانا پىلان بولدى .

ئابدۇللا : مىرشاپ بەگ!

ئىبراھىم : خوش !

ئابدۇللا : يۈسۈپنى دەرھال جىگدە سەيسسىگە تۇتۇڭلار! رەھىمتۇللا جىگدە

سەپىرىگە ماڭغاندىن كېيىن مىرزا دەرھال زىندانغا تاشلانسۇن!

ئىبراھىم : خوپ !

(پەردە چۈشۈدۇ)

ئىككىنچى پەردە

1765-يىلى ئىككىنچى ئاينىڭ ئون تۆتىنچى كۈنى (چىيەنلوڭنىڭ 30-يىلى)

ئىلىقچى دۆڭ ئەتراپى .

چوڭ - كىچىك دۆڭلۈكلەر بىلەن قۇرۇپ قاقشال بولۇپ قالغان بىر نەچچە تۈپ دەرەخلەر كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. ئاسمان بۇلۇت پارچىلىرى بىلەن قاپلانغان. شۇنىڭدا ئاۋازى بىر كۈچىيىپ بىر ئاجىزلىشىدۇ. ئومۇمى خور بىلەن پەردە ئىچىلىپ، جىگدە سەيسسىگە تۇتۇلغان كەمبەغەل ھاشارچىلار، يىتىم - يىسىرلار جىگدە كۆچتى بىسىلغان ھارۋىلارنى سۆرىگەن ھالدا ئېغىر قەدەم تاشلاپ سەھنىگە كىرىپ كېلىدۇ. بۇلارنىڭ بەزىلىرىنىڭ بويۇنلىرىدا بويۇنتۇرۇق، بەزىلىرىنىڭ بويۇنلىرىدا ئۇزۇن ئارغامچا. سەھنىنىڭ ئاخىرقى يېرىمىدا بىر نەچچە يىرىم يالىڭاچ كىشىلەرنىڭ ھارۋا ئىتتىرىۋاتقان ئاجىز گەۋدىلىرى كۆرۈنىدۇ. ئارقىدىن بىر نەچچە مانجۇ ئەسكەرلىرى، قامچا كۆتىرىپ ئۇرۇپ كىلىۋاتقان ئۇيغۇر يايلىرى كۆرۈنىدۇ. خور ئاياقلىشىش بىلەن بىر نەچچە چىرىك ھاشارچى دېھقانلارنىڭ گەجگىسىگە قامچا سالىدۇ. قامچا زەربىسىگە چىدىمىغان يۈسۈپ دۇمىلاپ كىتىدۇ. شانىياز بۇۋاينى يۆلەيدۇ.

شانىياز: دادا!

يۈسۈپ: ئوغلۇم، چىدىغۇچىلىگىم قالمىدى... (يىراقلاشقان چىرىككە قاراپ) بۇۋەھشى ھايۋانلارغا قىرى جىنىمنى تىكىپ قويدۇم. (ھوشىدىن كىتىدۇ.)

شانىياز: دادا! (يۈسۈپ كۆزىنى ئاچىدۇ، شانىياز ئۇنى يۆلەپ تۇرغۇزىدۇ. يۈز بېشى كىرىپ كېلىدۇ.)

يۈزبېشى: ئون بېشى بۇياققا كەل. (سەھنىنىڭ بىر چېتىگە قاراپ قول ئىشارىتى قىلىدۇ. ئۇ كېلىدۇ.)

يۈزبېشى: ھازىر قەيەرگە كەلدۇق؟

ئون بېشى: «ئىلچى دۆڭ» دېگەن يەرگە كەلدۇق. ئەتتىگەندىن بىرى ئەللىك چاقىرىم يول باستۇققۇ دەيمەن.

يۈزبېشى: قول ئاستىدىكى لەشكەرلەرگە ئىيت، بۇئادەملەرنى تىز ھايداپ ماڭسۇن، مۇنداق مىڭىپ بەش كۈندە كۇچارغا يىتىپ بارغىلى بولمايدۇ. قارشىلىق قىلغانلارنىڭ ئۆزجايىدا ئەدۋىنى بىرىڭلار! سۆرەلىملىك قىلساق خاننىڭ قىلىچى بىزنىمۇ تونۇماي قويدۇ. چۈشەندىڭمۇ!

ئون بېشى: خوش تەقسىر (بىر ئاز تۇرىۋېلىپ) ھىلىقى رەھىمتۇللا دېگەن ھاشارچىلارنى ئۇرۇشىمىزغا يول قويمايۋاتىدۇ.

يۈزبېشى: رەھىمتۇللا؟ (چىشىنى غۇچۇرلىتىپ) بۈگۈن كىچە تاڭ يۇرۇماستىن بۇرۇن سەن لەشكەرلەردىن بەش كىشىنى ئېلىپ مىنىڭ تۇرار جايىمغا كەل. ئىش بار.

ئون بېشى: خوش بېگىم.

(يۈزبېشى بىلەن ئون بېشى چىقىپ كىتىشى ھامان ھاشارچىلار توختاپ تاش ۋە دەرەخ كۆتەكلىرىگە يۆلىنىدۇ.)

يۈسۈپ نىمە دىگەن ئېغىر كۈن بۇ؟ زۇلۇم قۇشى بىشىمىزدىن ئۇچۇپ، زۇلمەت تاغلىرى گەجگىمىزدىن باسقۇلى تۇردى. چەنلۇڭ خاننىڭ بۇيرۇقى نەدىن كەلدى - ھە؟ (كۆز يېشى قىلدۇ)

شانىياز: (دادىسىغا قاراپ) دادا، بۇنىڭ ھەممىسى گۈلھەسەل دېگەن خوتۇننىڭ ئىشى، خېنىمنىڭ قورسىقى توق، قۇلى بىلەن ئىشى يوق دىگەندەك، ئۇ ئوردىدا قىلغىلى ئىش تاپالماي، ئۆز قىرىنداشلىرىنى ئۆلۈم گىرداۋىغا ئىتتەردىمۇ نېمە؟

يۈسۈپ: خاتا ئويلاپسەن ئوغلۇم! گۈلھەسەلمۇ بىر كەمبەغەلنىڭ قىزى ئۇ ئەسلىنى ئۇنتۇيدىغانلاردىن ئەمەس، ئۇ ئۆزىنىڭ زورلۇق بىلەن خان ئوردىسىغا ئېلىپ كىتىلگەندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ تۆمۈر قەپەزدىن چىقالمايدىغانلىقىنى بىلىپ، خانغا تۆمۈرتەنلىك، كۈمۈش ياپراقلىق ئالتۇن مۇنەزىرە بىر دەرەخ تىپىپ كىلىشىنى ئىلتىماس قىلغان، بىلەمسەن بۇ گۈلھەسەل خاننىڭ ئۆز ۋەتىنىنى سىغىنغانلىقىنىڭلا ئالامىتى. بۇنى قانداقمۇ ئۇنىڭدىن كۆرگىلى بولسۇن. (بۇۋاينىڭ دىمى سىقىلىپ يۆتىلىپ كىتىدۇ).

ھاشارچى: جىننىڭ قەستى شاپتۇلدا، ئابدۇللا دېگەن ئەبلەخ بۇ ئارقىلىق خاندىن تىخىمۇ زور ئىنئام ئالماقچى. بىزنىڭ قان - تەرىمىز بەدىلىگە ئۆزى باي بولماقچى.

سەھنىنىڭ ھاشارچىلار كىرگەن تەرىپىدىن سائادەتخان تەستە مىڭىپ كىرىدۇ. بىر چىرىك قولىدىكى قامچا بىلەن ئۇنىڭ غولىغا بىرنى سالىدۇ.

چىرىك ئا: چاپسان ماڭ. ھۇ ئۆلۈمتۈك!

سائادەتخان قامچا زەربىدىن يەرگە دۇمۇلايدۇ. يەنە بىر چىرىك ئولتۇرغانلارنى قامچىلايدۇ.

چىرىك ب: ماڭمامسەن سۆرەلمە ئىشەكلەر؟ ئۆلگىڭ كىلىشتىمۇ يە؟

يەردە ياتقان سائادەتخان قولىدىكى تاياققا تايىنىپ، قوپۇپ بۇ چىرىكنىڭ

يۈزىگە تۈكۈرۈپ، قولىدىكى تاياق بىلەن بىرنەچچىنى سالىدۇ.

سائادەتخان: يىرىقۇچ ھايۋان!

چىرىك قىلىچىنى يالىڭاچلاپ سائادەتخاننىڭ قوسقىغا تىقىدۇ. سائادەتخان «ۋايىجان» دەپ يىقىلىدۇ. يۈسۈپ شانىياز باشلىق ھاشارچىلار چىرىكنىڭ ئالدىغا ماڭىدۇ. بىر چىرىك قىلىچىنى يالىڭاچلاپ شانىياز بىلەن ئىلىشىدۇ. چىرىلەر كۆپىيىدۇ. قۇرۇق قول ھاشارچىلار بۇنىڭغا تەڭ كىلەلمەي. شۇ چاغدا يۈز بېشى يىتىپ كېلىدۇ.

يۈز بېشى: (چىرىكلەرگە قاراپ) بۇلارنى دەرھال باغلاڭلار. خان لەشكەرلىرىگە مۇشت كۆتەرگەنلەرنىڭ بېشىنى ئېلىش لازىم. (يۈسۈپ بىلەن شانىياز باغلىنىدۇ) بۇ ئىككىسىنى دەرەخگە باغلاپ، ئوق - ياغا تۇتۇڭلار!
چىرىكلەر ئاتا-بالا ئىككى يەلنى سەھنە ئوتتۇرىسىدىكى قاقشال دەرەخكە باغلايدۇ.

يۈسۈپ: ئىتلار! ئادەمخور ھايۋانلار! بۇلايدىغانى بۇلاشتىڭ، ئەمدى ئادەم ئۆلتۈرمەكچىمۇ؟ (ھاشارچىلارنى كۆرسىتىپ) سەنلەر بۇلارنىڭ ئۆلتۈرۈپ تۈگىتەلمەسەن؟

يۈز بېشى: ئاغزىڭنى يۇم! (چىرىكلەرگە قاراپ) ئوقياچىلارنى چاقىرىڭلار.
يۈسۈپ: توختا ئالدى بىلەن رەھىمتۇللا بەگ كەلسۇن، بىزنى ئۆلتۈرسە رەھىمتۇللا ئۆلتۈرسۇن.

ھاشارچىلار جىددىلىشىدۇ. چىرىكلەرنىڭ ئوق ياچىلىرى كامانغا ئوق سالىدۇ.
يۈز بېشى: تەييارلىنىڭلار! قۇم يىغىلىپ تاش بولماس، قۇل يىغىلىپ باش قېنى سەنلەرنىڭ قانچىلىك ئىش تەۋرىتىدىغانلىقىڭنى كۆرۈپ باقاي!
ئاتنىڭ تۇياق ئاۋازى بىلەن تەڭ رەھىمتۇللانىڭ «توختا!» دېگەن ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. توپ ئىچىدىن «رەھىمتۇللا بەگ كەلدى» دېگەن ئاۋازلار ئاڭلىنىدۇ.
يۈسۈپ: رەھىمتۇللا بەگ! (غالبانە مۇزىكا ساداسى ئىچىدە رەھىمتۇللا سەھنىگە

كېرىپ كېلىدۇ)

رەھىمتۇللا: يۈز بېشى! بۇلار بالا-چاقىلىرىدىن ئايرىلىپ، خاننىڭ يارلىغىنى دەپ ئىشلەۋاتسا، بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ مۇشۇنداق قىلساڭ جىگدىنى قاچان يەتكۈزۈمىز، بۇلارنى دەرھال ئازاد قىل!

يۈز بېشى: رەھىمتۇللا بەگ. بۇلار خان لەشكەرلىرىگە تىغ كۆتەردى. سىزنى كۆزگە ئىلمىدى.

يۈسۈپ: مۇتەھەم! كىمى كۆزگە ئىلماي كەلگەنلىكىنى بىلەمسەن؟ قارا ئۇيەرگە (سانادەتخاننىڭ جەسىدىنى كۆرسىتىدۇ) قانغا مىلىنىپ ياتقان كىم؟

شانىياز: جاھالەت ئوچۇغىنىڭ قارا تۈتۈلىرى! سەنلەرنىڭ ئادەم ئۆلتۈرۈشىگە رۇخسەت، بىزنىڭ گەپ قىلىشىمىزغا يول يوقما! بۇ ئادەلەتسىزلىك، تەڭسىزلىك بولماي نېمە؟

يۈسۈپ: رەھىمتۇللا بىگىم، قاراڭ تېخى قورسىقىدا تۇغۇلمىغان بالىسىمۇ بار ئىدىغۇ؟ (سەھنىنىڭ ئارقىسىغا بېرىپ قارايدۇ).

ھاشارچىلار: رەھىمتۇللا بەگ!

رەھىمتۇللا: ئايالى ئۆلتۈرگەن كىم؟

يۈز بېشى: رەھىمتۇللا بىگىم! خان ھەزرەتلىرىنىڭ ئىلتىپاتىغا مۇشەرزەپ بولۇش ئالدىدا قىزىق قانلىق قىلماڭ. بىز بىلەن كىتىۋاتقان سۇدارىنىڭ بەگزادىسىنى ئۇنتۇپ قالماڭ. بۇ بىر نەچچە ئادەمنىڭ بېشىنى ئېلىش بىر نەچچە قۇچقاچنىڭ بېشىنى ئالغان بىلەن تەڭ. ئەگەر سىزنىڭ كۈشكۈرتىشىڭىز بىلەن بەگزادىگە زىيان-زەخمەت يىتىپ قالسا ئوردىدىن سىزنىڭ گېپىڭىزنى قىلغىلى ئادەم چىقماي قالارمىكەن؟

رەھىمتۇللا يۈز بېشىنىڭ ئاخىرقى سۆزىدىن كېيىن كېيىن قىلىچىنى چاققانلىق بىلەن ئايالاندۇرۇپ، ئالدىدىكى چىرىكنىڭ قوسىقىغا ئۇرىدۇ. قالغان چىرىكلەر

قىلىچ، نەيزە بىلەن رەھىمتۇللاغا تاشلىنىدۇ. رەھىمتۇللانىڭ ئىككى نەۋكىرى قاتتىق ئىلىشىشقا چۈشىدۇ. ھاشارچىلار تاش، كالتەك بىلەن ئوق ياچى چېرىكلەرگە ئېتىلىدۇ.

نۇر كۈچىيىپ مۇزىكا ھەيۋەتلىك چىلىنىدۇ. بىردەملىك قىلىچۋازلىقتىن كېيىن چېرىكلەر بىرنەچچە ئۆلۈكلىرىنى تاشلاپ يۈز بېشىنى ئىلىپ چىكىنىدۇ. رەھىمتۇللا ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرىدۇ. ھاشارچىلار ئۆلگەن چېرىكلەرنىڭ قېلىچ، نەيزىلىرى بىلەن قوراللىنىدۇ. سىرىتتىن ئۇر-چاپ ئاۋازى كۈچىيىپ، دۈپۈلەپ كىلىۋاتقان ئاتلارنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. شۇئان رەھىمتۇللا سىرىتتىن يەنە بىر چېرىك بىلەن قىلىچلىشىپ كىرىپ جىددى ئىلىشقاندىن كېيىن چېرىكىنى يەرگە يىقىتىدۇ. سىرىتتىن ھاشارچىلار كىرىپ كېلىدۇ. رەھىمتۇللا كۆپچىلىككە قاراپ.

رەھىمتۇللا: قېرىنداشلار، چىدىغۇچىلىڭىمىز قالمىدى. تىخى يىقىندىلا كۇچارخەلقى مانجۇلارنىڭ ئادالەتسىزلىك ۋە يەرلىك ھاكىملارنىڭ زوراۋانلىقىغا قارشى قوزغالغان ئىدى. بىز ئۇچتۇرپان خەلقىنىڭمۇ ھەسرەت-نادامەتتە ياشاۋىرىشىمىزنىڭ ئورنى يوق. توشقان دەك يۈز يىل ياشىغۇچە يولۋاستەك بىركۈن ياشايدىغان ۋاقتىمىز كەلدى!

ھاشارچىلار: يېتىپ ئۆلگىچە، ئېتىپ ئۆلىمىز!

يۈسۈپ: رەھىمتۇللا بەگ، ئۆزۈڭ ئوردىدا بولساڭمۇ كۆڭلۈڭ پۇقرادا ئىدى. ئوردىدا سەن ئۈچۈن گەپ قىلىدىغان ئادەم بولمىسا سېنىڭ گېپىڭنى بىز قىلىمىز. بىزبۈگۈن زۇلۇم ئەزائىلىغا قارشى قوزغالدۇق. يا شېھىت بولىمىز يا غازى. مۇشۇ يولدا ئۆلسەك جىنىمىزغا رازى.

شانىياز: رەھىمتۇللا ئاكا، مۇشۇ يەردىلا بەش يۈزدىن ئارتۇق ئادەم بار شەھەر ئىچىدە تىخىمۇ كۆ، ئوتنىڭ تىشىدا كۆيگىچە ئوتنىڭ ئىچىدە كۆيۈش كېرەك.

غوزغىلاڭچى ئا: شۇنداق! ئۆتكۈر قىلچىمىز بىلەن ئەقىل پاراستىمىز بولىدىكەن، ئەزرائىل ئوردىسىدىن دىۋىلەر پادىشاھنى تۇتۇپ چىقىمىز. ئاشۇ ئابدۇللا دېگەن بىلەن سۇ دارىن دىگەننىڭ ئەدىۋىنى بىرىش كېرەك.

يۈسۈپ: (رەھىمتۇللاغا قاراپ) ئۇكام رەھىمتۇللا، سەن دىگەندەك قورقۇنچاقنىڭ تۇمىقى بولغىچە، باتۇرنىڭ چومىقى بولىمىز. بۈگۈندىن باشلاپ سەن بىزنىڭ ھەقىقىي سەردارىمىز.

ھاشارچىلار: ئەمىر بەرگەيسىز.

يۈسۈپ: قىرىنداشلار توپ ئىچىدىكى ئاجىز-مىيپىلار ئۆز جايىڭلارغا قايتىڭلار. قالغانلار سەردارغا ئەگىشىلى.

سەھنىنىڭ ئارقىسىدىن كەكە ساقال، توكۇر بىركىشى ئاقساقلاپ چىقىپ يۈسۈپنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

توكۇر كىشى: يۈسۈپ! ماڭا ئوخشاش ياش كىشىنىمۇ توپتىن ھەيدىمەكچىمۇ سەن. مەن توكۇر بولدۇم، بۇ راست. لىكىن مۇشۇ پۈتۈمنى كىم توكۇر قىلغانلىقىنى بىلمەسەن؟ (ئاچچىق ۋە ئىچىنىش بىلەن) ھەي ئابدۇللا! قانخور زالىم! ياق! مەن توپتىن قالمايمەن. ھېچبولمىغاندا چىرىكلەرنىڭ ئۆتەر يولىغا تاش يۇمۇلتىپ بىرەلەيمەن.

ھاياجانلىق مۇزىكا ساداسى بىلەن رەھىمتۇللا توپقا يىقىنلىشىپ يۈسۈپ ۋە توكۇر كىشىنىڭ قولىنى قەدىردانلارچە سىقىدۇ.

رەھىمتۇللا: رەھىمەت بۇۋا! غەيرىتىڭلارغا رەھىمەت. (تاھىر يۈگۈرۈپ كىرىدۇ.)

تاھىر: رەھىمتۇللا ئاكا! (بىر قەدەم توختىۋېلىپ) بىز شەھەر خەلقى ئەسىمتۇللا ئاكامغا ئەگىشىپ، سىزنى كۈتۈپ تۇرمايلا قوزغىلىپ شەھەرنىڭ قەشقەر دەرىۋازىسىنى ئىگەللىدۇق.

رەھىمتۇللا: ياخشى!

تاھىر: يولدا بىر مەپە شەھەر تەرەپكە ئۇچقاندەك كېتىۋاتىدۇ. سىزگە تىزراق خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئۇنىڭغا تەگمىدۇق.

قوزغىلاڭچى: ھۆرمەتلىك سەردار! سۇچىنىڭ بەگزاڭسى قىچپ كىتىپتۇ.

رەھىمتۇللا: ئۇھىچىيەرگە قىچپ كىتەلمەيدۇ. تاھىر جان، شانىياز! ئاۋۇ جايدا چىرىكلەردىن ئولجىغا چۈشكەن ئاتلار بار، يىگىتلەر خالىغانچە تاللىۋالسۇن! دەرھال شەھەر قەلئەسىگە يۈرۈش قىلىڭلار!

شانىياز ۋە تاھىر: بولىدۇ (ئىككى يەن مىڭشقا تەمىشلىدۇ)

رەھىمتۇللا: توختاڭلار! سىلەرنىڭ بىرىنچى قىلىدىغان ئىشىڭلار، شەھەرگە بىسىپ كىرگەندىن كېيىن، زىنداننى ئىگەللەپ قىرىنداشلارنى ۋە مىرزا رەھىمنى ساق - سالامەت قۇتۇلدۇرۇش ئۇقتۇڭلارمۇ؟

شانىياز: ئۇقتۇق! (چىقىپ كىتىدۇ.)

رەھىمتۇللا: بىزىزدىن ئاتلىنىپ قەلئە دەرۋازىسى بىلەن تۇمشۇق تاغ ئېغىزىنى ئىگەللەپ، ئابدۇللاننىڭ ئالاقە يولىنى كىسىپ تاشلىشىمىز كېرەك. يۈسۈپ

تاغا!

يۈسۈپ: خوش!

رەھىمتۇللا: سىز قىرىلارنى تەشكىللەپ، غازاتتا شەھەر بولغانلارنى يەرلىگىدە قويۇڭ. ئاندىن ئاۋۇ جايدىكى بەش ھارۋا ئالتۇن - كۆمۈشنى قوغداپ شەھەرگە ئېلىپ بېرىڭ. بۇ ئۇچتۇرپان خەلقىگە تەئەللۇق.

يۈسۈپ: بولىدۇ!

رەھىمتۇللا: قىرىنداشلار خورلۇق ۋە ئادالەتسىزلىكنى قىلىچ بىلەن تۈگەتمەي بولمايدۇ.

كۆپچىلىك: زالىم ئابدۇللاننى تىرىك تۇتايلى!

(خور)

ئوت بولۇپ ياندى قىساس باتۇر يىگىتلەر قەلبىدە

تۇغ ئەلەم قىلماقتا جەۋلان كۆكتە - ئاسمان قەھرىدە
باش بولۇپ مەرت رەھىمتۇل قانلىق زامانغا ئۇردى تىغ
لەرزىگە كەلدى زېمىن قالدى ياۋۇزلار ۋەھمىدە
(پەردە چۈشۈدۇ.)

ئۈچىنچى پەردە

ئالدىنقى پەردىدىن ئىككى كېيىن، چۈشتىن بۇرۇن.
يامۇل مەھكىمىسى بىرىنچى پەردە بىلەن ئوخشاش.
سىرتتىن گۈمبۈرلىگەن زەمبىرەك ئاۋازى بىلەن «ئۇر-چاپ» ئاۋازى
توختىماي ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ. ئابدۇللا ئالاقزادىلىك ئىچىدە تىپىرلاپ قالغان
ھالەتتە پەردە ئىچىلىدۇ.
ئابدۇللا: نېمە دېگەن قورقۇنۇچلۇق - ھە؟ بۇ يالاڭتۆچلەرنىڭ مۇنداق شىددەت
بىلەن كۆتىرىلىشىنى ئويلىمىغان ئىكەنمەن.
قارشى تەرەپتىن پۇقراچە كىيىنگەن مۇزەپپەر ئالدىراپ كىرىپ كېلىدۇ.
مۇزەپپەر: شۇنداق بىگىم، شۇنداق! بۇلار ئەمدى نېمە قىلىمەن دىسە
قىلىۋىرىدۇ... (ئىغىر خۇرسىنىپ) جىگدە سەپىرىدە كۆتىرىلگەن بۇ يىغلىق ئاخىر
بىزنىڭ بىشىمىزغا چىقىدىغان بولدى.
ئابدۇللا مۇزەپپەرنى تونۇپ ھاڭ - تاڭ قالىدۇ.
مۇزەپپەر: (تىزلىنىپ، زارلانغان ھالدا) ھۆرمەتلىك بىگىم، تۈنۈگۈندىن بىرى
ئۆيدىن تالاغا چىقالماي ئىتنىڭ كۈنىنى كۆردۈم. دەرىزىدىن كىرىۋاتقان
قىقاس - چۇقان، ئۇر - چاپ ئاۋازلىرى يۈرىكىمنى قىپىدىن چىقىرىۋىتەيلا
دەپ قالدى. (كىيىمنى كۆرسىتىپ) شۇڭا مۇشۇ جۇل - جۇل كىپەننى

كېيىۋىلىشقا مەجبۇر بولدۇم.

ئابدۇللا: ئاپئاق غوجا تىبەتكە ياردەم سوراپ بارغاندەك سىزمۇ ئىشان چوڭ دادىڭىزنىڭ كارامىتىنى كۆرسەتسىڭىز بولاتتى. خان لەشكەرلىرى سۇدارىنىڭ بىۋاسىتە قوماندانلىقىدا جەڭ قىلىۋاتىدۇ. لېكىن سىز.... شۇ چاغدا سىرتتىن يۈز-كۆزلىرى قانغا بويالغان سۇچىڭ دەلدەڭشىگىنىچە كىرىپ كېلىدۇ.

سۇچىڭ: تۈگۈشتۈق، بىز تۈگەشتۈق. خان ئاللىرى بىزنى كەچۈرمەيدۇ. (ئابدۇللا بىلەن مۇزەپپەر يۈگۈرۈشكىنىچە سۇچىڭنى يۆلەپ مەھكىمە سۇپىسىغا ئولتۇرغۇزدى) ھاكىم بەگ ئىش بولمىدى. رەھىمتۇللا لەشكەر تارتىپ سىپىل دەۋازىسىدىن بۆسۈپ كىردى. ئۇلار شىددەت بىلەن يامۇلغا بېسىپ كىلىۋاتىدۇ. لەشكەرلىرىمىز قەتلى دەرياسىغا غەرق بولۇپ كەتتى.

ئابدۇللا: بىيەنتاخەي جاناپلىرىغا ئەۋەتكەن كىشىلىرىمىز ياردەم ئېلىپ كەلگىچە بەرداشلىق بىرەيلى سۇدارىن.

سۇچىڭ: ئەمدى كىچىكتۈق. ئىش ھېچقاچان بىز شىمالى جۇڭغارىيەنى بىر تەرەپ قىلغاندەك ئاسانغا چۈشمەيدۇ. خان ھەزرەتلىرىنىڭمۇ ئەنسىرەيدىغىنى قەشقەرىيە تەرەپتە ئىدى. بۈگۈن بىز دەل شۇ كۈننى كۆرۈۋاتىمىز. خان ئاللىرى ئەمدى بىزنى كەچۈرمەيدۇ. (سىرتتىن يۈزبىشى ئالدىراپ يۈگۈرۈپ كىرىپ كېلىدۇ)

يۈز بېشى: دارىن جاناپلىرى، قەلئە ئۈستىدىكى زەمبىرەكلەرنىڭ ھەممىسى گادايلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتتى. ئۇلارنىڭ ئاتقان ئوقلىرى بىزنىڭ شەھەر ئىچىدىكى قورغانلىرىمىزنى بۇزۇپ تاشلىدى. يامۇل ئۆگزىلىرىدىكى زەمبىرەكلەرنى ئىشلەتمەسەك بولمايدىغان ئوخشايدۇ.

سۇچىڭ: سېنى ھازىردىن باشلاپ مىڭ بىشىلىقىغا كۆتەردىم. قوماندانلىقنى قولۇڭغا ئال. گادايلارنى قىر-چاپ ئۆلتۈر... (بارغانسېرى ئاۋازى پەسىپ كىتىدۇ.)

يۈزبېشى: بەگزا دەم....

سۇچىڭ: بەگزا دىگە ئېيت! ئۇ دەرهال بۇيۇرتتىن ئايرىلىپ ئاقسۇغا كەتسۇن!
يۈز بېشى: بەگزا دەم زەمبىرەك ئوقى بىلەن جىندىن ئايرىلىپ، روھى جەننەتكە
كەتتى.

سۇچىڭ: نېمە؟! (غالجىرلاشقان ئەلپازدا) بەگزا دەم... بالام!... مەن ئۆچ
ئالمەن! قەتئى ئۆچ ئالمەن! (ئەسە بىلىشىپ) ھا..ھا..ھا... (ئابدۇللا
يېقىنلىشىدۇ)

مۇزەپپەر: دارىن جاناپلىرى، كۆڭۈللىرىنى بۇزمىسلا، سەۋىر قىلسلا، تەقدىر
پىشانىمىز... (سۇچىڭ بۇرۇلۇپلا قىلىچىنى ئۇلارغا تەڭلەيدۇ. ئابدۇللا بىلەن
مۇزەپپەر يېقىلىپ چۈشۈپ، ئارقىچە ئۆمىلەپ قاچىدۇ.)

سۇچىڭ: رەھىمتۇلانىڭ قولىدىن قېچىپ قۇتۇلسام خانغا تۇتۇلمىمەن ئىككىلا
تەرەپتىن مەن ئۆلۈمگە مەھكۇم. بەگزا دەم مەنمۇ ئايرىلىدىم (قىلىچىنى
ئايلىنىدۇرۇپ، قوسقىغا تىقىدۇ، تىپىرلىغىنىچە يېقىلىدۇ. ئابدۇللا بىلەن
مۇزەپپەر قورققىنىدىن جالاقلاپ تىترەپ كىتىدۇ.)

مۇزەپپەر: بېگىم، تىرىكچىلىكىمىز غالىچلىق بىلەن ئوتتى. ئەمدى قىرغاندا
جىنىمىزنى بۇگادايلىرىغا تاشلاپ بەرمەيلى.

ئابدۇللا: بىز قۇمۇلدىن بۇيەرگە نېمە دەپ كەلدۇق؟ ئۇچتۇرپاننىڭ شۇنچىلا
بايلىقىنى مۇشۇ بىرتوپ گادايلىرىغا تاشلاپ بىرىمىزما. مەن ئۇلارغا
كۆرسىتىمەن تېخى.

مۇزەپپەر قىلايلى بېگىم.

ئابدۇللا: ئۇنداقتا....

مۇزەپپەر: ھەلە مېكىر ئوتتۇز ئالتىدۇر. قىچىپ كىتىش ھەممىدىن كاتتىدۇر
دىگەندەك ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا بۇيەردىن يوقىلايلى.

ئابدۇللا: ھەممە تەرەپتىن قامىلىپ قالدۇق، قانداق قاچىمىز؟

مۇزەپپەر: ئۇلۇغلىرىمىز «ھىلىدىن ھالۋا ياساپتۇ» دېيىشكەن ئەمەسمۇ (قۇلىقىغا شۇئىرلايدۇ)

ئابدۇللا: ھەي... ماڭايلى (كىتىۋىتىپ) مەن ئوچ ئالمەن، قەتئى ئوچ ئالمەن، رەھىمتۇللا، مەن سىنى دار ئاستىدا كۆرىمەن (چىقىپ كىتىدۇ. سىرتتىن ئىبراھىم مېرشاپ كىرىدۇ، ئۇ ياق بۇ ياققا قاراپ) ئىبراھىم: ئابدۇللا بىگىمۇ قىچىپتۇ، مەنمۇ دەرھال قاچمىسام... (ئۇ سۇچىڭنىڭ ئۆلۈكىنى كۆرۈپ قالىدۇ) بۇنىمە ئىش؟ (ئىككى يانغا بىر قارىۋىتىپ، دەرھال سۇچىڭنىڭ يانچۇقىدىن كىچىكرەك ھەمىيان خالتىسىنى ئېلىپ، ئۇرۇندىن تۇرۇشىغا سىرتتىن كەلگەن ئايال ئىبراھىمنىڭ مۇرىسىنى تۇتىدۇ. ئاستا قايرىلىپ ئايالنى كۆرگەن ئىبراھىم قورققىنىدىن دۇدۇقلىغىنچە) ھۆرمەتلىك خىنىم بۇ ئالتۇن-كۆمۈشنى ئابدۇللا بىگىمگە تاپشۇرماقچى ئىدىم، بىراق ئابدۇللا بىگىم (يەرگە قارايدۇ، چۈمپەردىنى قايرىغان ئابدۇللا)

ئابدۇللا: بىگىڭ كۆز ئالدىڭدا تۇرۇپتۇ.

ئىبراھىم: خوش بىگىم!

ئابدۇللا: سەن بىرىپ ساۋۇت سەرراپ بىلەن شىرىپ ئاقساقالغا ئېيت ئۇلار گادايلار سىپىگە كىرىۋالسىن، رەھىمتۇللانىڭ ئىشەنچىنى قولغا كىرگۈزۈپ، ئۆز يىنىغا شىرىك توپلىسىن. ئۇلارنى خىمىرتۇرۇش قىلىپ گادايلارنىڭ سىپىنى ئىچىپ تاشلاش كېرەك. ئىشنى خۇپىيانە تۇتسۇن. ئۇچرىشىش بەلگىمىز «ھوقۇش».

ئىبراھىم: ئۇلار ئۇنىماي قالسا...

ئابدۇللا: ئۇلارغا ئىنئام، مەنەسەپ بىرىدىغانلىقىمنى ئېيت، يەنىلا ئۇنىمىسا... (مۇشتىنى تۈگىدۇ)

ئىبراھىم: چۈشەندىم. (تازىم قىلىپ چىقىپ كىتىدۇ)

مۇزەپپەر: بېگىم تىز بولايلى. قانچە چاققان بولساق شۇنچە ياخشى، (ئۇلار يوشۇرۇندۇ. سىرتتىكى قوزغىلاڭچىلار شۇندەت بىلەن مەھكىمە ئىچىگە بۆسۈپ كىرىشكە باشلايدۇ).

سەھنىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىن مايسىخان ۋە تاھىر ئىككى-ئۈچ چىرىكىنى قىلىچ زەربىسى بىلەن قىستاپ كىرىدۇ. سەھنىنىڭ سول تەرىپىدىن رەھىمتۇللا ۋە ئەسىمتۇللا بىرنەچچە قوزغىلاڭچى بىلەن بىللە بىرنەچچە چىرىكىنى قىستاپ كىرىدۇ. يۈسۈپ يۈزبېشىنى قىلىچ بىلەن چىپپ يەرگە يىقىتىدۇ. قوزغىلاڭچىلار چىرىكلەر بىلەن بىرنەچچە رەت ئىلىشىپ ئۇلارنى ئۇجۇقتۇرىدۇ. شۇ ئەسنادا رەھىمتۇللانىڭ يۈرىكىگە يا ئوقىدىن بىرسى كېلىپ سانجىلىشى بىلەن ئۇ دەلدەڭشىپ قالىدۇ.

يۈسۈپ: رەھىمتۇللا بەگ! (ئەسىمتۇللا، مايسىخانلار رەھىمتۇللانى يۆلەيدۇ).

ئەسىمتۇللا: ئاكا كۆزۈڭنى ئاچ!

مايسىخان: دادا كۆزلىرىنى ئاچسالا. (رەھىمتۇللا زەھەرلىك ئوقنىڭ ئازاۋىدىن زورىغا بېشىنى كۆتۈرىدۇ، ئارقىدىن مىرزا رېھىم شانىياز بىلەن كىرىپ كېلىدۇ)

رەھىمتۇللا: مىرزام. سىلنىڭ زىنداندىن سالامەت ئازاد بولغانلىقىڭىز ئۈچۈن خوشالمەن. (شانىيازغا قاراپ) شانىياز، شەھەر پۈتۈنلەي ئىلىندىمۇ؟
شانىياز: خاتىرجەم بولسالا سەردار! شەھەر ئۆز ئىلكىمىزگە ئۆتتى. بىر قىسىم قوزغىلاڭچىلارنى ھەرقايسى يىزىلاردىكى ئابدۇللانىڭ ئادەملىرىنىڭ ئەدىۋىنى بىرىشكە ئەۋەتتۇق، شەھەر خەلقى ئۆز غەلبىسى ئۈچۈن تەنتەنە قىلماقتا!

رەھىمتۇللا: (ئازاب ئىچىدە كۈلۈمسىرەيدۇ) ئەل يۇرت بىزدىن رازى بولدى. لىكىن ئون كۈلكنىڭ بىر قايغۇسى بولىدىغانلىقىنى پەقەت ئادا قىچە قىلىچ ئويىناتقاندا، ئاندىن مەڭگۈلۈك تەنتەنە بولىدىغانلىقىنى

ئۇنۇتماڭلار! ئابدۇللا تىرىك تۇتۇلدىمۇ؟

ئەسمتۇللا: ئۇنىڭ ئۆلۈك-تىرىكلىكىنى بىلەلمىدۇق.

شانىياز: چىرىكلەرنىڭ كۆپ قىسمىنى يوقاتتۇق، پەقەت بىر نەچچىسى ئاقسۇ تەرەپكە قېچىپ كەتتى.

رەھمتۇللا: ئىلاننىڭ قۇيرۇقى كىسىلگەن بولسىمۇ... بېشى ساق قايتۇ. ئۇ يەنىلا ئادەم چاقالايدۇ... (رەھمتۇللا ھوشىدىن كىتىدۇ)

ئەسمتۇللا: ئاكا! (رەھمتۇللا ئېغىر ھالسىرايدۇ)

مىرزى رېھىم: (رەھمتۇللاننىڭ كۆكرىكىدىكى ئوقنى ئىلىپ ئەسمتۇللاغا بىرىدۇ) ئوقنىڭ ئۇچىنىڭ قارىداپ كېتىشىگە قارىغاندا ئۇچى زەھەر بىلەن سۇغۇرۇلغان. (جىددىلىشىدۇ) شانىياز سەن بىرىپ شەھرىمىزدىكى مەشھۇر جەرراھ پىرمۇھەممەت بىلەن شەيخ سۇلايمانلارنى چاقىرىپ كەل، سەردارنىڭ بەدىنىدىكى زەھەرنىڭ تارقاپ كەتمەسلىكىگە ئىلاج قىلسۇن.

شانىياز: بولىدۇ، بۇۋا! (چىقىپ كىتىدۇ)

مىرزى رېھىم: يۈسۈپ! (بۇيرۇق تەلەپپۇزىدا) سەردارىمىزنى ئارامگاھقا يۆتكەيلى. يۈسۈپ: بولىدۇ، مىرزىم (بىرنەچچە قوزغىلاڭچىلار بىلەن رەھمتۇللانى ئىلىپ چىقىپ كىتىدۇ).

مايسىخان: (ئەسمتۇللا قايرىپ سۇندۇرۇۋەتمەكچى بولغان ئوقنى ئىلىپ) ئاكا، بۇ زەھەرلىك ئوق يەنىلا ئىگىسىگە قايتۇرۇلغىنى ياخشى. (ئوق ياغا قاراپ) سەن پەقەت دادامغىلا سانجىلىماستىن بەلكى سانسىز قىرىنداشلىرىمىزنىڭ يۈرىكىگە سانجىلىدىڭ! ئىگەڭنى تاپمىغىچە بۇ يولدىن ھەرگىز قايتمىغايىسەن، (شۇچاغدا تاھىر بىلەن مايسىخاننىڭ قىزى نەۋكەرلىرى ئايالچە ياسانغان بىرىكىشىنى ئېلىپ كىرىدۇ)

تاھىر: ئەسمتۇللا ئاكا! چىرىكلەرنى ئارالغىچە قوغلىدۇق. ئۇلاردىن بىر نەچچىسى ئىلىپ قاچقان ئالتۇن-كۈمۈشلىرى بىلەن تىرىك تۇتۇلدى. (بۇرۇلۇپ

سېرىقتا قاراپ) ئېلىپ كىرىڭلار!

ئەسمتۇللا: ياخشى بوپتۇ. تاھىرجان. قوزغىلاڭچىلارغا ئېيتىڭلاركى قولغا چۈشكەن چىرىكلەرنىڭ كۆپ قىسمى يەنىلا گۇناسىز. ئۇلارنى ئۆلتۈرمىسۇن خىراجىتىنى بېرىپ يۇرتىغا قايتۇرۇۋىتىڭلار. (ئايالى كۆرۈپ) بۇ ئايال....؟

مايسىخان: مەزلۇم كىشىگە ئازار بەرمەسلىك كىرەكتىمۇ؟

گۈلجامال: ئاچا، بۇ ئايال ئەمەس. قوي تىرىسىگە يوشۇرۇنغان بۆرە!

زۆھرە: بىز شەھەر دەرىۋازىسىدىن چىقىۋاتساق، بۇمۇناپىق ئىشەكلىك كېتىۋاتقان ئىكەن. ئەپتىدىن ئايالغا ئوخشىمايدىغانلىقىنى سېزىپ گەپ سورىساق، ئاندىن ئۆزىنى ئاشكارا قىلدى.

گۈلجامال: ئابدۇللا بىلەن ئىككىسى مەھكىمە ئىچىدىكى لەخمە بىلەن قېچىپ چىققان ئىكەن.

گۈلسارە: ئاچا، بۇ ئىككى قولى ئۇچتۇرپان خوتۇن-قىزلىرىنىڭ ئىسسىق قېنى بىلەن بويالغان قېرى چاياننى دارغا ئىسسىق كېرەك. (مايسىخان قىلچىنى يالىڭاچلاپ ھىلىقى كىشىنىڭ چۈمبىلىنى قايرىدۇ. ئەسەبلىكتىن غال-غال تىترەپ تۇرغان مۇزەپپەرنى كۆرۈپ، غەزەپتىن ئۇنى چاپماق بولىدۇ)

مىرزادىھىم: قىزىم توختاڭ! (ئۇنى توسىدۇ) ئالدى بىلەن ئۇنىڭدىن سۆز ئاڭلايلى. ئاندىن ئۇنىڭغا قانداق جازا بەرسەكمۇ كىچىكمە يىمىز.

ئەسمتۇللا: مۇزەپپەر! سەن مۇشۇ ھالەتكە چۈشتۈڭمۇ؟ ئېيت ئابدۇللا قېنى:

مۇزەپپەر: با... تۇرلار... مەن ئېيتاي، ئابدۇللا... (تېلى كالۋالىشىدۇ)

تاھىر: سۆزلە! ئۇ نەگە كەتتى؟

مۇزەپپەر: ئۇ... مۇ ماڭا ئوخشاش ياسىنىپ يۈز بېشى بىلەن ئاقسۇغا قاچتى.

مايسىخان: مەن سېنى! (بىرىپلا مۇزەپپەرنىڭ قورسىقىغا قىلىچ ئۇرماقچى بولغىنىدا

مىرزادىھىم توسىدۇ)

مىرزا رېھىم: قىزىم، سەۋرى قىلىڭ!

مۇزەپپەر: قېرى جىنىمغا رەھىمى قىلىڭلار! (قورققىنىدىن يەرگە يىتىۋالدى. تاھىر توپ

ئىچىدىن رەھىمتۇللانى ئىزدەيدۇ)

تاھىر: ئەسمتۇللا ئاكا! بەگ دادام كۆرۈنمەيدىغۇ؟ (ھەممەيلەن ئەلەم قايغۇبىلەن

رەھىمتۇللانى ئىلىپ چىقىپ كەتكەن تەرەپكە قارايدۇ. ئالتە قىز نەۋكەرلەر

كۆزىشى قىلىدۇ) نېمە؟ زادى نېمە بولدى مائىسگۈل؟

شۇ چاغدا شانىياز كىرىپ كېلىدۇ.

ئەسمتۇللا: (مىرزا رېھىمغا قاراپ) جەرراھلار ھازىر بولدى. ئۇلار پۈتۈن ئەقىل

ئىدىرگى بىلەن سەردارنىڭ ھاياتىنى قۇتقۇزۇشقا ئىلاج قىلماقتا. (بۇلارنىڭ

سۆزلىشىپ تۇرغان پەيتىدىن پايدىلىنىپ مۇزەپپەر قاچىدۇ، بۇنى يۈسۈپ

كۆرۈپ قالىدۇ)

يۈسۈپ: مۇزەپپەر توختا!

مائىسخان: ئۇقاچالمايدۇ (ھىلىقى ئوقنى ئېسىۋالغان يايغا سىلىپ مۇزەپپەرنىڭ

ئارقىسىدىن ئاتىدۇ. سىرىتتىن مۇزەپپەرنىڭ «ۋايجان» دېگەن بوغۇق

ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

ئەسمتۇللا: (سىرىتقا قاراپ) ئوق دەل جايغا تەگدى. (مائىسخاننىڭ يىنىغا

بىرىپ) يارايىسىز سىڭلىم! (غالبانە خىتاب بىلەن) تاھىر، شانىياز، سىلەر

قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئاتلىق، پىيادە لەشكەرلىرىگە باشچىلىق قىلىپ، شەھەر

مۇداپىئەسىنى كۈچەيتىپ ھەر ۋاقىت جەڭ قىلىشقا تەييار تۇرۇڭلار. يۈسۈپ

تاغا سىز يامالنىڭ ئاشلىق ئامبىرىدىكى بىر قىسىم ئاشلىقنى پۇقرالارغا

تارقىتىپ بىرىشكە باشچى بۇلۇڭ!

تاھىر، شانىياز، يۈسۈپ: باش ئۈستىگە!

ئەسمتۇللا: سىڭلىم مائىسخان! سىز قىز نەۋكەرلىرىڭىز بىلەن قول

ئاستىڭىزدىكىلەرنى ئېلىپ، ھەرقايسى يىزىلاردىكى دېھقانلارنىڭ بىزگە

يەتكۈزۈپ بېرىۋاتقان تەمىناتنى شەھەر ئىچىگە جۇغلاشقا باش بۇلۇڭ، ئەھتىمال دۈشمەنلەر بىزنى قامال قىلىشى مۇمكىن.

مايسخان ۋە ئالتە قىز: باش ئۈستىگە!

ئەسلىمىز: قېرىنداشلار، ئادالەت زۇلپىقارلىرىمىز بىلەن زۇلۇم كىشىلىرىنى

پاچاقلاش ئۈچۈن ھەر ۋاقىت تەييار تۇرايلى!

كوللېكتىپ: ئەل ئۈچۈن جىنىمىز پىدا!

(پەردە چۈشۈدۇ)

تۆتىنچى پەردە

باش باھارنىڭ مەلۇم بىر كۈنى

ھاكىم بەگ مەھكىمىسى. ئالدىنقى پەردە بىلەن ئوخشاش. يىراقلاردىن ناغرا سۇناي ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. پەردە ئىچىلغاندا بىر قانچە جۈپ ئەر-ئايال قوزغىلاڭچىلار قىلىچ بىلەن جەڭ مەشىقىنى قىلىۋاتقان، بىر قانچە قېرى - ياشلار مەھكىمە تۈرىگە جايلاشقان سۇپا ئۈستىدە تاماشا كۆرىۋاتقان ھالدا پەردە ئىچىلىدۇ. سىرتتىن پاكىز كىيىنگەن يۈسۈپ كىرىپ كىلىدۇ.

يۈسۈپ: تىخى يىقىندىلا بىز پۇقرالارنىڭ كۆزىگە دوزاق كۆرۈنگەن بۇ ئەزرائىل

ئوردىسىدىمۇ مەرىكە بوپتۇ. (جامائەتكە قاراپ)

ھارماڭلار بالىلىرىم، بۇ ھۈنەرنى پىششىق ئۆگىنىڭلار. (قىز - يىگىتلەر

يۈسۈپنىڭ ئەتراپىغا ئولشىپ، تىچ - ئامانلىق سورىشىدۇ. سىرتتىن ئەسلىمىز

ۋە مىرزا رەھىمنىڭ يۆلىشى بىلەن رەھىمىمىز ۋە بىر قانچە قىزلار كىرىپ كىلىدۇ،

يۈسۈپ دەرھال ئۇنىڭ ئالدىغا بارىدۇ)

يۈسۈپ: ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم

رەھىمىمىز:

ئەسلىمىز:

ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام

قول ئېلىشىپ كۆرىشىدۇ. سەردار جامائەتكە ئەمىتىرام بىلدۈرىدۇ. قوزغىلاشچىلار چوڭلارغا ھۆرمەت بىلەن سالام قىلىدۇ.

يۈسۈپ: سەردارم، ھازىر يۇرتىمىزنىڭ ھەممىلار يىرىدە ھىيت- مەرىكە بولىۋاتىدۇ، پۇقرالارنىڭ ھەممىسىلا خوشال.

رەھىمتۇللا: ياخشى بوپتۇ تاغا. مانا مەنمۇ شۇ خوشاللىقنىڭلارغا ھەمدەم بولماقچىمەن.

يۈسۈپ: ناھايىتى ياخشى ، سەردار ، قېنى بۇ ياققا كەلسىلە. (سۇپىغا تەكلىپ قىلىدۇ. چوڭلار سۇپىدىن ئورۇن ئېلىشىدۇ.) جاراھەتلىرى بىر ئاز

ياخشى بولدىمۇ؟

رەھىمتۇللا: خۇداغا شۈكرى ، ئوبدان بولۇپ قالدىم.

توپ ئىچىدىن بىر قېرى موماي كىچىك بىر سەۋەتتە تۇخۇمنى كۆتۈرۈپ رەھىمتۇللانىڭ ئالدىغا بارىدۇ.

موماي: بەگ ئوغلۇم، ئۆزلىرىنى يوقلاپ كەلگەن ئىدىم، ئاز بولسىمۇ مۇشۇ تۇخۇمنى يەپ باقسىلا، خۇدايىم كىسەللىرىگە شىپالىق بىرەر.

رەھىمتۇللا: رەھىمەت ئانا. (يۈسۈپ مومايغا ئورۇن كۆرسىتىدۇ)

يۈسۈپ: سەردارم ئۆزلىرىنى بىت- نەزمىلەرنى تولىمۇ ياخشى پۈتتۈرۈپ دەپ ئاڭلىۋىدىم، مۇبارەك ئىغىزلىرىدىن ئاڭلىساق ياخشى بولاتتى.

ئەسمىتۇللا: ئاكام يېقىندا بىر نەزمە يېزىپتىكەن، مەن ئۇنى كونا بىر ئاھاڭغا سالغانىم، سىلەرگە ئوقۇپ بىرەي.

يۈسۈپ: ئەسمىتۇللا بەگنىڭ خۇش ناۋاسىنى بىر ئاڭلايلى.

ئەسمىتۇللا:

ئاڭلا ئەي مۆلچەر تىغىنىڭ بۈركۈتى دوست- يارىلار،

ياۋغا قارشى ھەر چېلىشنىڭ نەۋكسى - مەردانىلەر.
يۇرتىمىزدىن كەتتى قىش، كەلدى باھار قالغاچلىرى،
جەڭدە بىز تۆككەن قىزىل قاندىن ئېچىلدى لالىلەر.

ئەرك ئۈچۈن جاندىن كېچىپ قىلدۇق كۈرەش شىددەت بىلەن،
تاپتى بۇ جەڭدىن بەخت يوقسۇل يېتىم - بىچارىلەر.
يار-يۈلەك بولغاچ ئاۋام قۇچتۇق زەپەر جەڭلەردە بىز،
چەكسىز ئەمدى يۈرەكلەر بۇندا پىغان ئاھ- نالىلەر.

بەختىمىز گۈلزارنى قوغدايلى مەڭگۈ جان تىكىپ،
ياشنىسۇن گۈللەپ يەنە بۇ كەڭ ئېتىز تاغ، دالىلەر.

ناخشا تۈگىشى بىلەن جامائەت ئەسىمتۇللاغا بارىكاللاھ ئېيتىشىدۇ.

مىرزا رېھىم: ئوغلۇم ئەسىمتۇللا بەگ، مەرىكىنى داۋاملاشتۇرايلى.

ئەسىمتۇللا: مائىسەخان، قېنى قىزلارنى باشلاپ ئۇسۇلغا چۈشۈڭلار. مۆلجەر تاغ
باغرىدىن ياغرىغان شاتلىق ئاۋازنى پۈتۈن ئالەم ئاڭلىسۇن.

شادىيانە مۇزىكا ساداسى بىلەن مائىسەخاننىڭ ھەمراھلىقىدا، ئالتە قىز جەڭ
كېسىمى بىلەن ئۆزگىچە خاس مىللى ئۇسۇلنى باشلايدۇ. قىزلار ئۇسۇلدىن كېيىن
ئالدى بىلەن رەھىمتۇللاغا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ، تاھىر باشچىلىقىدىكى يىگىتلەر
توپىنى ئۇسۇلغا تەكلىپ قىلىدۇ. مۇزىكا رېتى ئۆزگىرىپ ئوغۇللارنىڭ جەڭگىۋار
قىلىچ ئۇسۇلى بىلەن ئالمىشىدۇ. بۇنىڭدىن مەنۇن بولغان رەھىمتۇللا يېنىدىكى
مىرزا رېھىم بىلەن ئەسىمتۇللانىڭ يۆلىشىنى ئىما قىلىدۇ. يىگىتلەر ئۇسۇلى
ئاخىرلىشىپ، يىگىتلەر رەھىمتۇللاغا ھۆرمەت بىلدۈرىدۇ. رەھىمتۇللا بىر ئاز
ئازاپلانغاندەك قىلىشىمۇ زورغا ئورنىدىن تۇرىدۇ ۋە ئاممىغا ھۆرمەت بىلدۈرىدۇ.

رەھىمتۇللا: مەن سىلەرگە چىن قەلبىدىن رەھىمت ئېيتىمەن. رەھىمت قېرىنداشلىرىم. (ئاغرىقتىن تولغىنىدۇ، يىنىدىكىلەر يۆلەيدۇ)

رەھىمتۇللا: قېرىنداشلىرىم! مەن بۈگۈن يەنە بىر قېتىم شۇنى جاكارلايمەنكى : ئۇچتۇرپاننىڭ پۈتۈن بايلىقى ئۇچتۇرپان خەلقىگە مەنسۇپ! كەمبەغەللەردىن قاقتى- سوقتى قىلىپ بۇلاپ ئىلىنغان پارخور ئەمەلدارلارنىڭ مۈلكى خەلققە بېرىلىدۇ. (بەدەنگە تارالغان زەھەر ئۆزىنىڭ تەسىرىنى كۆرسىتىدۇ. رەھىمتۇللا بىر ئىككى تولغىنىدۇ. سەھنىدىكىلەر جىددىلىشىدۇ، رەھىمتۇللانى سۇپىغا ئولتۇرغۇزىدۇ.

ئەسمتۇللا: ئاكا! (رەھىمتۇللا بىر نەچچە تولغىنىپ ھوشىدىن كىتىدۇ.)

مايسخان: دادا كۆزىڭنى ئېچىڭ!

مىرزا رېھىم: رەھىمتۇللا بەگ! (رەھىمتۇللا ئېغىر ھالسىرايدۇ)

رەھىمتۇللا: مەن بولالمىدىم.... سىلەر بىلەن خوشلىشىش ۋاقتى كەلدى. ئەمدى ئۇ ئالەمگە ماڭسامۇ ئارىمىنىم يوق.

شانىياز: سەردار، مەن جەراھىنى چاقىراي.

رەھىمتۇللا: شانىياز، بولدى بارمىغىن. ھاجىتى قالدى. مىرزا رېھىم! يۈسۈپ تاغا يىقىنراق كىلىڭلار. (نەپسى كۈچىيدۇ) ئەسمتۇللا ئاخىرقى ۋاقتلىرىم كەلدى.... مىرزام.... ئۈچ ۋەسىيىتىم بار.

ئەسمتۇللا: قۇلغىم سىلەدە ئاكا! (ھەممىسى جىمجىت رەھىمتۇللاغا تىكىلىدۇ)

رەھىمتۇللا: بىرىنچى، ئەل-يۇرتنىڭ بىرلىكىنى قەدىرلەڭلار، ياۋلارنىڭ قىلىچى خەلقىمىزنى بوي سۇندۇرالمىسىمۇ، بۆلگۈنچىلىك، پارچىلىنىش ياۋنىڭ قىلىچ نەيزىسىدىن يامان.... ئىككىنچى، ئادالەت يالتىراپ تۇرغان قىلىچقا ئوخشايدۇ. (يىنىدىكى قىلىچقا قول ئۇزارتىدۇ، يۈسۈپ ئۇنى يىشىپ بىرىدۇ) قىلىچم دات بىسىپ قالمىسۇن، بۇ ئۇچتۇرپان قوزغىلىڭىدىن قالغان تەۋرۈك، بۇنى قەدىرلەڭلار، شەھىتلەر قېنىدىن

قولغا كەلگەن خەلقنىڭ ھۆرلۈكىنى ئاخىرغىچە قوغداڭلار. ئاخىرقى
سۆزۈم، ئۇكام ئەسمتۇللا، قىزىم مايسىخان بىلەن تاھىرجاننىڭ....
(سۆزنى تۈگىتەلمەي جان ئۈزىدۇ)

كۆپچىلىك: رەھىمتۇللا! سەردار!

مايسىخان: دادا!

ئەسمتۇللا: ئاكا!

مۇسبەتلىك مۇزىكا ئىچىدە سەھنە جىمجىتلىققا چۆكىدۇ.

مىرزا رېھىم: قېرىنداشلار! ھازىر مۇسبەتتى باتۇرلۇققا ئايلاندۇرۇش ۋاقتى. بىز
رەھىمتۇللا بەگ كۆرسەتكەن ھۆرلۈك يولىدا ۋاقتىنى قەدىرلىشىمىز
كېرەك.

كۆپچىلىك: بۇ يولدا جىنىمىز پىدا!

يۈسۈپ: سەردارىمىزنى قەيەرگە دەپنە قىلماق دۇرۇسراق مىرزام؟

مىرزا رېھىم: مەرھۇمنىڭ جەسدىنى مۆلچەر تاققا قويايلى. بىزنىڭ بارلىق
باتۇرلىرىمىز ئاشۇ جايغا كۆمۈلگەن. رەھىمتۇللا بەگ ئۇچتۇرپاننىڭ
شان-شەرىپى، ئۇنىڭ شۆھرىتى توققۇز بۇلاق سۇلىرىغا قوشۇلۇپ
مەڭگۈ ئەۋج ئۇرۇپ ئاقسۇن. ھۆرىيەت باغلىرىدىكى ياش
كۆچەتلەرنىڭ ئۇسسۇزلۇغىنى قاندۇرسۇن، ئەسمتۇللا بەگ!
(ئەسمتۇللا توپ ئىچىدىن ئالدىغا چىقىدۇ) رەھىمتۇللا بەگ
كۆرسەتكەن ھۆرلۈك يولىدا ئاداقچىچە جەڭ قىلىدىغانلىغىمىزغا
ئىشىنىمىز، باتۇرنىڭ قىلىچى سىزگە كۈچ-جاسارەت
بىغىشلايدۇ. (ئەسمتۇللا مىرزانىڭ ئالدىدا يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ
تەۋرۈك تەۋرۈك قىلىچىنى ھۆرمەت بىلەن ئېلىپ كۆزىگە سۈرتۈپ
كۆكسىگە ياقىدۇ)

ئەسمتۇللا:

ناخشا

ئەلنى دەپ قانلار كېچىپ ياۋغا باش ئەگمەي ھامان
 كەڭ ئاۋام بەختى ئۈچۈن جەڭلەر قىزىتىش ھەر زامان
 ئاكام! قېرىندىشىم ئاكام!.... سەردارم ئاكام!
 كۆزنى يۇمدۇڭ ئەرك ئۈچۈن، قالدى تەۋەرۈك قىلىچ
 قايغۇمىز ئالماشتى كۈچكە بىز ئالارمىز قانغا-قان
 يىگىتلەر رەھمىتۇلانىڭ جەسدنى كۆتىرىپ چىقىپ كىتىدۇ. سەھنىدە
 يىغا-زارە كۆتىرىلىدۇ. ئەسلىمىتۇللا تەۋەرۈك قىلىچنى ئاۋايلاپ قىندىن چىقىرىپ،
 سەھنىنىڭ ئالدىغا ماڭدۇ. مايسىخان ئاكىسىنىڭ قىشىغا باردۇ.
 مايسىخان: دادامنىڭ ۋەسىيىتىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن جەڭگە چىقىشقا ئەمىر
 بەرگەيلا!
 ئالتە قىز: (قىلىچلىرىنى يالىڭاچلاپ، ئەسلىمىتۇللاغا ئېھتىرام بىلدۈرىدۇ) ھۆرلۈك
 ئۈچۈن جىنىمىز پىدا.
 شانىياز: رەھمىتۇللا بەگنىڭ باشلىغان يولىدىن ھەرگىز قايتمايمىز.
 قوزغىلاڭچىلار: جەڭگە چىقىشقا ئەمىر بەرگەيسىز!
 قوزغىلاڭچىلار ئەسلىمىتۇللاغا ئېھتىرام بىلدۈرىدۇ. ئەسلىمىتۇللا قول ئىشارىتى بىلەن
 ئۇلارنى ئورنىدىن تۇرغۇزىدۇ. سىرتتىن يەرلىك زەمبىرەكلەرنىڭ گۈلدۈرلەپ
 ئېتىلغان ئاۋازى كۈچىيىدۇ. ئامما جىددىلىشىپ قەلئە سىرتىغا قارايدۇ. ئارقىدىن
 قوزغىلاڭچى ئا ئالدىراپ كىرىپ كىلىدۇ.
 قوزغىلاڭچى ئا: ئەسلىمىتۇللا ئاكا! ئاقسۇ تەرەپتىن ھىساپسىز لەشكەرلەر
 ئۇچتۇرپان تەرەپكە كېلىۋاتىدۇ. ئۇياققا ئەۋەتكەن
 كىشىلىرىمىزنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا يەنە قەشقەردىن نەچچە
 مىڭلاپ ياللانىما قوشۇنلار بىزگە قارشى كىلىۋىتىپتۇ. ئۇلارنىڭ
 ئالدىن ئەۋەتكەن قوشۇنلىرى بىيەنتاۋخەينىڭ قوماندانلىقىدا

شەھەرگە زەمبىرەك ئېتىۋاتىدۇ. (ئارقىدىن قوزغىلاڭچى ب كىرىدۇ.)

قوزغىلاڭچى ب: (ئەسىمتۇللاغا قاراپ) شەھەر قەلئەسىنىڭ جەنۇپ تەرىپىدىن ناشتۇڭ قەشقەردىكى مانجۇ قوشۇنلىرىنى باشلاپ شەھەرگە كىلىۋاتىدۇ.

قوزغىلاڭچى س: چىيەنلۇڭ خاننىڭ ئاگۋى باشچىلىغىدىكى زەمبىرەكچى قوشۇنلىرىمۇ كېچىدىن ئاقپارغا يىتىپ كەپتۇ(چىقىپ كىتىدۇ). قوزغىلاڭچى د ھودۇققان ھالدا كىرىپ كىلىدۇ)

قوزغىلاڭچى د: شەھەرنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالى تەرىپىدە كۆز يىتىم يەردىن باشلاپ چىڭ ئەسكەرلىرى چىدىر - بارگاھ قۇرىۋاتىدۇ. زەمبىرەكچى قوشۇنلار شەھەر قەلئەسىگە كىلىۋاتىدۇ. سېپىلغا زەمبىرەك ئېتىۋاتقانلار دەل شۇلار

قوزغىلاڭچى ش: سەردار!

ئەسىمتۇللا: سىلەرنى ئەھۋالڭلار قانداق؟

قوزغىلاڭچى ش: ئەھۋال جىددىلىشىپ كەتتى. قەلئەنىڭ جەنۇبى تەرىپىدىن ياۋنىڭ زەمبىرەكچى قىسىملىرىدىن باشقا ئىگىز شوتتا ئورۇنلاشتۇرۇلغان ئۇرۇش ھارۋىلىرى سېپىلغا يىقىنىلىشىپ قالدى.

قوزغىلاڭچى پ: ياۋ لەشكەرلىرى ئىبراھىم مىرشاپنى ئەلچىلىككە ئەۋەتپتۇ. مانا بۇ ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگەن خېتى. (خەتنى ئەسىمتۇللاغا بىرىدۇ، ئەسىمتۇللا خەتنى كۆرۈپ بىر ئاز ئويلىنىدۇ)

ئەسىمتۇللا: تەسلىمنامە؟ (غەزەپ بىلەن قەغەزنى پۇرلاپ يەرگە ئاتىدۇ) قېرىنداشلار! ياۋ نەچچە تۈمەن لەشكەرلىرى بىلەن بىزنى قورشىماقتا. مانا بىزنى تەسلىم بولۇشقا ئۈندەپ ئەلچىمۇ ئەۋەتپتۇ. قەيەردە جاھالەت بولسا شۇ يەردە يېغىلىق بولىدۇ.

بىز زۇلۇمغا قارشى غازات ئاچتۇق. بىزنىڭ مەقسىتىمىز خان بولۇش ئەمەس! ياكى بولمىسا قوقان ۋە پەرغانىلىك غوجا-تۆرىلەرگە ئوخشاش يانچۇقلىرىمىزنى پۇلغا توشقۇزۇپ قېچىپ كىتىشىمۇ ئەمەس. بىزگە تەڭلىك ۋە ھۆرلۈك كىرەك. بۇنى قولغا كەلتۈرمىگىچە ھەرگىز جەڭدىن ھەرگىز توختىمايمىز. كۆپچىلىك: تەڭلىك ئۈچۈن، ھۆرىيەت ئۈچۈن ئاخىرغىچە ئىلىشىمىز. ئەسلىمۇ ئۇلار: تاھىر، شانىياز سىلەر قەلئە ئىچىدىكى بارلىق زەمبىرەكلەرنى سىپىلغا ئېلىپ چىقىپ، ياۋلەشكەرلىرىگە قارىتىپ ئېتىڭلار. يۈسۈپ تاغا!

يۈسۈپ: خوش

ئەسلىمۇ ئۇلار: سىز پالاقمانچى يىگىتلەرنى سىپىل ئۈستىگە ئورۇنلاشتۇرۇڭ، يىقىن كەلگەنلەر قايتىپ كىتەلمىسۇن.

يۈسۈپ: بولىدۇ.

ئەسلىمۇ ئۇلار: سىلەر ئوردا غەزىنىسىدىكى سۇ يېغىنى سىپىل ئۈستىگە ئېلىپ چىقىپ قىزىڭلار. ئۇرۇش ھارۋىلىرىنى كۆيدۈرۈپ تاشلاڭلار.

قوزغىلاڭچى: خوپ! (چىقىپ كىتىدۇ)

ئەسلىمۇ ئۇلار: قېرىنداشلار جەڭگە ماڭايلى! سىڭلىم مايسىخان سىز قىز نەۋكەرلىرىڭىز بىلەن شىمالى دەرۋازىدىن چىقىپ شەھەردىن ئايرىلىڭ. چېرىكلەرنىڭ ئارقا سىپىنى ھەرگىز بوش قويۇۋەتمەڭلار، پۈتۈن شەھەرنىڭ ھاياتى سىز بىلەنمۇ مۇناسىۋەتلىك. (مايسىخان مېھرى بىلەن ئاكسىغا ئىسىلىدۇ)

مايسىخان: ئاكا!... (ئاكسىدىن تەسلىكتە ئاجراپ قىزلارغا بۇيرۇيدۇ) قېنى يولغا چىقايلى!

قىزلار ماڭىدۇ. زەمبىرەك ئاۋازى بىلەن خور كۆتىرىلىدۇ. پەردە ئاستا چۈشىدۇ.

خور

بىھىساپ دۇشمەن بىلەن قورشالسىمۇ ئەتراپىمىز
ياۋغا باش ئەگمەي ھامان سانسىز شىرىن - پەرھادىمىز
قايتىمىغايمىز بۇ كۆرەشتىن يۇرتىمىز تاپماي نىجات
تاۋلىنار جەڭلەردە گاڭدەك تەۋرىمەس ئىرادىمىز

ئۇنتۇماس تارىخ كۈرەشچان قىز - ئوغۇل پەرزەنتىنى
ياغرىغاي مۆلچەر تېغىنىڭ باغرىدىن جەڭ نامىمىز
ياغدۇرار بۇ زور چىلىش خان تەڭرىگە زور شانۇ - شەرەپ
بىز ئۆلۈپ كەتسەك كۈرەشنى قىزىتار ئەۋلادىمىز

بەشىنچى پەردە

قوزغىلاڭدىن بەش ئاي كىيىن يىرىم كىچە. ئۇچتۇرپان شەھەر سىرتىدىكى چىڭ
لەشكەرلىرىنىڭ قاراگاھىنىڭ يان تەرىپى.
تاش دۆۋىلىرى يېنىدا چوڭ بىر تۇپ دەرخ، سول تەرەپتە كونا مازارنىڭ
خاراۋىلىرى، قەۋرىستانلىققا كىرىدىغان توساق تام ۋە كىچىكرەك دەرۋازىسى،
يىراقتىن لەشكەرگاھىنىڭ چېدىرلىرى ۋە شەھەر سىپىلى گۇڭگا كۆرۈنۈپ
تۇرىدۇ. ئاسماندا ھىلال ئاي ۋە جىمىرلاشقان يۇلتۇزلار. پەردە ئىچىلىش بىلەن
چېكەتكە ۋە پاقىلارنىڭ ئاۋازلىرى ئاڭلىنىدۇ. بىر قىز چەبدەسلىك بىلەن ئەتراپنى
كۈزىتىپ چارلايدۇ ۋە سىرتقا چېكەتكىنىڭ ئاۋازى بىلەن بەلگە بېرىدۇ. سەھنىگە
مايسىخان باشچىلىغىدا بىر نەچچە قىز كېرىپ كىلىدۇ.
گۈلسارە: بۇ جايدا قاراۋۇل كۆرۈنمەيدىغۇ؟

جەمىلە: بىزنىڭ شەپقىمىزنى ئاڭلاپ قالغان بولسا، يوشۇرىنىڭ ئالغاندۇ؟
 ھەجەر: ئاخشامقى تەكشۈرۈشمىزدە بۇ جايدا تۆت قاراۋال تۇراتتى. كىم بىلىدۇ
 ئۇلار ناشتۇڭنىڭ قارارگاھىغا زىياپەتكە كەتتىمۇ تىخى؟

گۈلسارە: (بىرنەرسىنى سەزگەندەك) شەپقە كىلىۋاتىدۇ.

مايسىخان: يوشۇرىنىڭلار! (قىزلار تارقاپ يوشۇرىنىدۇ. سىرتتىن بىر قىز ئىھتىيات
 بىلەن كىرىپ ئەتراپنى كۈزەتكەندىن كېيىن سىرتقا بەلگە بىرىدۇ.

مايسىخانلار يوشۇرىنىڭ ئورنىدىن چىقىدۇ. قىز سالام بىرىدۇ)

زەينەپ: سالام ! ئەمىرىڭىز بويىچە ئەسىرلەرنى قۇتقۇزۇشقا كىتىۋاتساق، يولدا
 ئۇلارغا ئۇچرىدۇق. ئەسىرلەرنىڭ ئېيتىشىچە ئۇلارنى دەريا بويىدىكى
 ئاق مەسچىتقا قامىغان ئىكەن. نامەلۇم ئىككى چىرىك ئازات
 قىلىۋىتىپتۇ.

گۈلسارە: ئىككى چىرىك... ھەي تاڭھەي... (بىشىنى چايقايدۇ)

ھەجەر: بىز ئۆلتۈرمەي قويىۋەتكەنلەر كۆپ تۇرسا. ئىھتىمال ئۇلارنىڭ ئىچىدىمۇ
 ئاقكۆڭۈل ئادەملەر يوق دىگىلى بولماس.

مايسىخان: شۇنداق ! بۇ يەرگە كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسىلا بىزگە دۈشمەن
 ئەمەس، تۇرمۇش ئىنسانى ھەممىگە مەجبۇر قىلىدۇ. (سىرتتىن
 كىلىۋاتقان شەپقىنى سىزىپ قالىدۇ) تېز يوشۇرىنىڭلار! (سىرتتىن ئىككى
 چىرىك سۆزلىشىپ كىرىپ كىلىدۇ)

جاڭ داخەن: ئون بىشى بىلەن ھېلىقى بەگگە تىخى كەلمەپتۇ-دە؟

چىرىك ئا: يەيدىغان - ئىچىدىغان يەرنى تاپسا يىتىۋالىدۇ ئۇ مۇناپىق. بىيەن
 دارىنىڭ تۇغۇلغان كۈنى بانسدا تويغىچە ئىچىۋالىدىغان بولدى - دە.

جاڭ داخەن: ئۇ ئىپلاسارنىڭ كەلمىگىنىمۇ ياخشى بولدى، بىز قانغىچە
 ئۇخلىۋالىدىغان بولىدۇق

چىرىك : جاڭ ئاكا، ئاشۇ بىگۇناھ ئەسىرلەرنى قويىۋىتىپ كۆڭلۈم سۆيۈنۈپ

قالدى.

جاڭ داخەن: شۇنداق ئۇكام، ياخشى ئىش يەردە قالماس، دىگەن گەپ بار. سەن بىلەن بىز، ئوخشاش جاپاكەش نامرات بولغاندەك، بۇلارمۇ زۇلۇمغا چىدىماي كۆتىرىلگەن نامراتلار ئەمەسمۇ.

چېرىك: ئەسرلەرنى قويۇۋىتىپ ياخشى ئىش قىلدۇق. بۇ ئىشىمىزنى دارىن-غوجاملار بىلىپ قالسا، بىزنى تىرىك قويمايدۇ. ئۇندىن كۆرە ھازىرلا قېچىپ كىتەيلى.

جاڭ داخەن: ساراڭ بولدۇڭمۇ؟ قېچىپ نەگە بارالايسەن؟ قېچىپ كىتىۋاتقانلار كۆپىيىپ، تىخى ئۈچ كۈننىڭ ئالدىدىلا نادارىن بىلەن بىيەن دارىن ئون نەچچە ئادەمنىڭ كاللىسىنى كۆتەكتە چاپتۇرمىدىمۇ؟

چېرىك: ئەمىسە قانداق قىلىمىز؟

جاڭ داخەن: ئۇكام، ئالەمدىكى قېرىنداشلارنىڭ ھەممىسى قېرىنداشتۇر. قوزغىلاڭچىلار ئۆزىنىڭ سەردارى ئەسىمتۇللا بەگنىڭ ئەمرى بويىچە « ئاددى لەشكەرلەرگە تەگمەسلىك، ئەسرلەرگە دەخلى قىلماسلىق لازىم » دەپ جاكارلاپتۇ. ئۇلارنىڭ كىمىنىڭ ئەدىۋىنى بىرىۋاتقانلىقىدىن خەۋىرىڭ بارمۇ؟

چېرىك: بۇنىڭ ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم.

جاڭ داخەن: بۇلارنىڭ قىلىۋاتقىنى دەل باھادىر شاھ لىزىچىڭنىڭ قىلغىنىغا ئوخشاش. مېنىڭ بۇۋام ئۆز ۋاقتىدا لى سەركەردىگە مۇھاپىزەتچى بولغان ئىكەن. ئەمدى نۆۋەت ماڭا كەلگەندە بىگۇناھ پۇقرالارنى ئۆلتۈرىدىغان يولغا مىڭىۋاتىمەن. بۇ ماڭا ئازاپ ئەمەسمۇ؟

چېرىك: ھە مۇنداق دەڭ ئاكا، سىزمۇ ئاددى پۇقرالاردىن ئەمەسكەنسىز-دە، ھا...ھا...ھا... (بىرلىكتە كۈلىشىدۇ) راستىنى ئېيتقاندا بۇ يۇرتنىڭ كىشىلىرى بىرسى يىقىلسا مىڭى ئورنىدىن تۇرىدىغان ئاجايىپ باتۇر

ئادەملەرگەن.

جاڭ داخەن: شۇنداق ئۇكام، بۈگۈنكى ئىشىمىزدىن ئاتا- بۇۋىلىرىمىزنىڭ روھىمۇ خوش بولىدۇ. (شۇ چاغدا مايسىخان باشلىق قىزلار يوشۇرۇنغان

يېرىدىن چىقىدۇ. بۇنى كۆرگەن ئىككى چېرىك چۆچۈپ كېتىدۇ)

مايسىخان: قورقماڭلار! سىلەرنىڭ بايقى گىپىڭلارنى ئاڭلىدۇق. بىز بىھۇدە قان تۆكۈشنى خالىمايمىز. سىلەرنىڭ بۈگۈنكى قىلغان ياخشى ئىشىڭلارغا

رەھمەت ئېيتىمىز. ئىككىڭلار بۈگۈنكى ياخشى ئىشىڭلارغا قوشۇپ يەنە

بىر ياخشى ئىش قىلغان بولساڭلار بىز تىخىمۇ رازى بولاتتۇق. (ئىككى

چېرىك بىر- بىرىگە تەئەججۈپ ئىچىدە قارىشىدۇ)

جاڭ داخەن: سىز؟....

مايسىخان: بىز زۇلۇمغا چىدىماي قوزغالغان رەھىمتۇللا بەگنىڭ يەتتە قىزى بولىمىز.

جاڭ داخەن: } يەتتە قىز؟
چېرىك: }

(دەرھال تىزلىنىپ سالام قىلىدۇ)

جاڭ داخەن: بولىدۇ باتۇر قىز، ئەگەر سىلەرنى رازى قىلىدىغانلا ياخشى ئىش بولسا بىشىمىزگە تىسىمۇ مەيلى.

مايسىخان: ھا...ھا...ھا... سىز بىشىڭىزنى ساقلاپ قىلىشىڭىز كىرەك. بولمىسا ئابدۇللاننىڭ بىشىنى ئېلىپ كىلەلمەيسىز.

جاڭ داخەن: ئابدۇللاننىڭ بېشى؟ ئۇنى چېرىكلەر قورۇقداپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ بىشىنى ئېلىش....

مايسىخان: بۇ ئىشنى پەقەت پەم بىلەنلا قىلغىلى بولىدۇ. بىز بىيەنتاۋخەينىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى مۇبارەكلەش پەيتىدىن پايدىلانماقچىمىز. سىز بىزنىڭ

ئۈچ ئادىمىمىزنى زىياپەتكە باشلاپ بارىسىز. سىزنىڭ ۋەزىپىڭىز زىياپەتتىكى خىزمەتچى چېرىكلەر ۋە ئابدۇللاننىڭ خاس قورۇقچىلىرىنى يەپ ئىچىشكە زورلاپ، ئۇلارنى مەس قىلىش، قانداق ئىشەنچىڭىز بارمۇ؟

جاڭ داخەن: ئىشەنچىم بار.

مايسخان: گۈلسارە ئۇلارنى باشلاپ چىقىڭ! (گۈلسارە چىقىپ كىتىدۇ) زۆھرە! زۆھرە: خوش ئاچا!

مايسخان: سىز كىيىملىرىڭىزنى يۆتكەپ چىقىڭ.

زۆھرە: بولىدۇ. (خارابىلىققا كىرىپ كىتىدۇ، سىرتتىن ساقاللىق بىر كىشى يەنە بىر ئادەم بىلەن كىرىپ كىلىدۇ)

ئەمەت بەگ: قىزىم، بىز كىچىكىمىگە ندۇق؟

مايسخان: ياق، كىچىكىمىدىڭلار تاغا. بۈگۈن ئابدۇللاننى تۇتۇش - تۇتالماسلىقىمىز سىلنىڭ پەم - پاراسەتلىرىگە باغلىق. ئىشەنچىمىزنى يەردە قويماسلىقىلىرىغا ئىشىنىمىز.

ئەمەت بەگ: قىزىم، مەن قىلىمەن دىگەن ئىشنى بىشىم كەتسىمۇ قىلماي قويمايمەن. شۇڭا مەھەللىدىكىلەر مېنى ئەمەت كاج دىيىشىدۇ. (قىزلار بىر - بىرىگە قاراپ كۈلىشىدۇ) ئۇنىڭ ئۈستىگە ئابدۇللا دىگەن ئەبلەخ ئائىلەمنى خورلاپ، مېنىڭ ئەل - يۇرت ئىچىدىكى ئىززەت - ھۆرمىتىمنى ئاياق - ئاستى قىلدى. مەن ئۇنىڭدىن ئۆچۈمنى ئالىمەن. سىز ئىشىنىڭىكى، ئۇچتۇرپاندىكى بايلارنىڭ ھەممىسى ئابدۇللاغا ئەگىشىۋەرمەيدۇ.

مايسخان: (مېھرىۋانلىق بىلەن) مەن سىلگە ئىشىنىمەن تاغا. جاڭ ئاكا! قېنى يول باشلاڭ، زۆھرە! سىز ئۆزىڭىزگە ئىھتىيات قىلىڭ. پەم بىلەن ئىش كۆرۈڭ. ئابدۇللاننى ھەرگىز قاچۇرۇپ قويۇشقا بولمايدۇ.

زۆھرە: چۈشەندىم ئاچا.

جاڭ داخەن: باتۇر قىز، سىزگە بىر ئىشنى ئېيتماقچىدىم. (ئەتراپقا قارايدۇ)

مايسخان: نېمە گەپ بولسا ئېيتىۋېرىڭ.

جاڭ داخەن: سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا بىزنىڭ ئايغاچىمىز بار ئوخشايدۇ. ئون

بىشنىڭ ئېيتىشىچە ئۇ بىزگە مۇھىم مەلۇماتلارنى بېرىدىكەن.

مايسخان: ھە؟... (ئويچان ھالدا). ئۇچرىشىش بەلگە ئالار؟

جاڭ داخەن: ھوقۇش!

مايسخان: ھوقۇش؟ (بىر نەچچە قەدەم مىڭىپ). يولغا چىقىڭلار. (ئەمەت

بەگ، جاڭ داخەنلەر يولغا چىقىدۇ. مايسخان يىنىدىكى چىرىككە) سىز

بىزگە ياردەملىشىپ مەشەدە پوستانا تۇرۇڭ.

چېرىك: بولىدۇ (سىرىتتىن غىشىغان ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ)

مايسخان: يوشۇرۇڭلار (قىزلار يوشۇرۇنىدۇ، سەھنىگە ھاراق قاپىغى كۆتۈرگەن

ئون بىشى بىلەن چېرىك كىرىپ كىلىدۇ. مەسلىكتە بىر- بىرىگە ئۇرۇلۇپ

يىقىلىشىدۇ)

ئون بىشى: (قولدىكى ھاراق قاپىغىنى ئوتلاپ) ھەي... ئاچچىقى مۇشۇ

ھاراقتىن ئالمىساق، بۇ جاننى نەدە قويىمىز؟ بۇ جايغا باي بولۇش

ئۈچۈن كىلىپ، جاننى بېرىدىغان بولدۇق-تە. يۇرتۇمدىكى قىمارخانا

بۇ سەھىرلىك يۇرتتىن ياخشى.

چېرىك: شۇنى دەڭا ئاكا، بىرەر ئەمەل تاپارمەن دەپ كەلسەم....

ئون بىشى: ھە، نېمە دىدىڭ؟ ئەمەل؟! (بىر شاپىلاق ئۇرىدۇ) ئاكاڭ قارىغا

ئوخشاش باتۇرغا يوق ئەمەل ساڭا ئوخشاش كەسلەنچۈكنىڭ تۇخۇمىغا

نەدە تۇرۇپتۇ؟ ئاناڭنى يۇندىپۇرۇچ بەگگە؟

چېرىك: (قورقۇپ) خوش ئون بىشى جاناپلىرى. ئەمەل سىلگە ئوخشاش باتۇرغا

خاس، كەمىنە قۇللىرىنى كەچۈرسە. بەگلىرىمىز بىزنى شۇنداق دەپ

لەشكەرلىككە ئالغانتى.

ئون بىشى: (چىرايى ئىچىلىپ) ھە شۇنداق دىگىنە. تاتلىق گەپلىرىڭ ئۈچۈن بىر ئىچ. (قاپاقنى سۇندۇ. ئۆزى ھىلقى دەرەخ ئاستىدىكى تاش ئۈستىدە ئولتۇردۇ)

چېرىك: (ھاراقنى بىر ئوتلاپ) رەھمەت مەرھەمەتلىرىگە (ئەتراپقا خۇدۇكسىنىپ قارايدۇ) ھۆرمەتلىك ئون بىشى.

ئون بىشى: ھە نىمە دەيسەن؟ يەنە يۈرىڭنىڭ سەكرىگىلى تۇردىمۇ؟ ئولتۇر قىشىمدا. (ئومۇ ئولتۇردۇ)

چېرىك: ئون بىشى بىگىم، بۇ يەردىن كىتەيلى، ئىككى ئايدىن بىرى بۇ يەرنىڭ ھەر تۈپ دەرەخلىرىدىن تارتىپ تاغۇ- تاشلىرىغىچە خۇددى قوزغىلاڭچى لەشكەرلەرگە ئوخشاش كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى.

ئون بىشى: ھەي بەگگە، ئىككى ئايدىن بىرى شەھەر قورشاپ ياتقانلىقىمىزنى بىلمەمسەن. دەسلەپكى باتۇرلۇغىڭ نەگە كەتتى؟

چېرىك: بىگىم، بىزنىڭ ھەيۋىمىز چوڭ بولغىنى بىلەن ھۆلىمىز بوش. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەتراپىمىزدا ھېلىقى يەتتە قىز باتۇرلارنىڭ قىلىۋاتقىنى ئاز ئەمەس. ھەممىدىن خەتەرلىكى ئاشۇ يەتتە ئاتلىقلار.

ئون بىشى: يەتتە ئاتلىق؟

چېرىك: ياق يەتمىش ئاتلىق، ياق، ياق، ياق، يەتتە يۈز ئاتلىق.

ئون بىشى: نىمە دىدىڭ؟ ئالجۇئاتامسەن؟!

چېرىك: يەتتە مىڭ ئاتلىق؟ ياق، ياق، يەتتە، يەتتە....

ئون بىشى: يوقال كۆزۈمدىن، توخۇ يۈرۈك ئوغرى! (ئۇنىڭ ئۇرغان شاپىلىقىدىن چېرىك ئاغدۇرۇلۇپ چۈشۈدۇ) ئېيتە قانچە ئاتلىق قىز؟

چېرىك: (ئورنىدىن تۇرۇپ ئىگىكىنى سىلاپ بىچارىلىك بىلەن) يەتتە ئاتلىق قىز.

ئون بىشى: ھە بۇنداق دىگىن، « ئىلاندىن قورققان ئارغامچىدىن قورقۇپتۇ»
 دىگەندەك شۇ يەتتە ئاتلىق خوتۇن كىشى كۆزۈڭگە سان-ساناقسىز
 لەشكەر كۆرۈنۈپ كەتتىمە؟ ھا... ھا... ھا... زىرىكىپ خوتۇن كىشى
 كۆزۈمگە ئوت كۆرۈنىۋاتقان چاغدا شۇ قىزدىن بىر-ئىككىسى كىلىپ
 قالسا

چېرىك: (ئىنجىقلاپ ئورنىدىن تۇرۇش بىلەن ئۇدۇلدىكى شەپىدىن چۆچۈپ
 كىتىدۇ) بىگىم، ئەنە ئاسماندىن چۈشۈۋاتىدۇ.
 ئون بىشى: يامغۇر چۈشۈۋاتامدۇ؟

چېرىك: ياق يامغۇر ئەمەس، يەتتە ئاتلىق پەرىشتە. ھەممىسىنىڭ قولىدا
 زۇلپىقار (مايسىخانلار يوشۇرۇنغان يېرىدىن چىقىدۇ)

ئون بىشى: ئەپپۇننى ئاز چەككىن دىسە ئۇنىمايسەن، مانا ئەمدى مىڭەڭ
 ئىزىپ، كۆزۈڭ چاپاقلىشىپتۇ. (قاپاقتىن بىر ئوتلاپ)
 ھەي قاپاقباش بىلمەيدىكەن سەن، پەرىشتىلەر ھەرگىز ئاتلىق ماڭمايدۇ.
 قىلىچمۇ تۇتمايدۇ. ئۇلار تۇرۇنغا مىنىپ ئۇچىدۇ. ھا... ھا... ھا...

چېرىك: (ئۇدۇلنى كۆرسىتىپ) ياق، دەل شۇ يەتتە قىز. (دۈمچىيىپ تاش سۇپىغا
 تۈگىلىدۇ. قىزلار ئۇنىڭ ئارقىسىغا ئۆتىدۇ. ئون بىشى بۇنى كۆرمەيدۇ)

ئون بىشى: ھىلىغۇ يەتتە قىزكەن، يەتتە باشلىق دىۋە بولسىمۇ ئاكاڭ قارىغاي
 قورقمايدۇ. بۇ يۇرتنىڭ خوتۇن-قىزلىرى نىمە
 قىلالايتتى. ھى... ھى... ھى....

چېرىك: (بىشىنى كۆتىرىپ قىزلارنى كۆرۈپ قالىدۇ. تىترەپ باش ئۇرىدۇ) بىر
 قوشۇق قىنىمنى تىلەيمەن، مەلىكەم! كەچۈرسىلە.

ئون بىشى: ئاكاڭ قارىغايغا بەكرەك سەجدە قىل، لىكىن مەن مەلىكە ئەمەس،
 مېنى باتۇر شاھزادە دىسەڭ بولىدۇ، ھى... ھى...

چېرىك: ياق، ياق! بىگىم ئارقىلىرىدا پەرىشتە.

ئون بىشى: (خۇدۇكسىنىپ) ئارقامدا؟ (ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ تەڭلەنگەن قىلىچنى كۆرۈپ، مۇلاققاپ چۈشۈپ، ئۇلارغا باش ئۇردۇ) ھۆرمەتلىك سەردار، مەلىكەم بىزگە رەھىم قىلسىلا، بىزدە گۇناھ يوق. ھە، ھەممە كويغا سالغان دارىن - غوجاملار.

مايسخان: (ئون بىشىغا قىلىچنى تەڭلەپ) بايىلا قالتىس ئىدىك ئەمدى نىمە بولدۇڭ؟

گۈلسارە: (ئون بىشىنى كۆرسىتىپ) مۇنۇ توڭگۇزنىڭ سىسقى تىلىنى كېسىپ تاشلايلى. رۇخسەت قىلسىلا.

چېرىك: يا...ياق، مەلىكەم، گۇنايمىزنى كەچۈرسىلە.

مايسخان: (ئون بىشىغا قاراپ) ئېيتە! ئابدۇللا ھازىرقە يەردە؟ ئۇكىمىلەر بىلەن بىللە بولدۇ؟

ئون بىشى: ئا...ئابدۇللا بىگىم بىيەن دارىننىڭ قارارگاھىدا زىياپەتتە.

مايسخان: گۈلسارە، ھەجەر بۇ ياققا كېلىڭلار.

ئۇلارنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلايدۇ. شۇ پەيتتىن پايدىلانغان ئون بىشى قاچىدۇ. بىراق، ئالدىنى قىزلار توسىۋالىدۇ. ئون بىشى يېنىدىن پىچاق ئېلىپ مايسخانغا ئېتىلىدۇ. ئارقىسىدىن تىپىك يىگەن چېرىك دەلدەڭشىپ ئون بىشىنىڭ ئالدىغا بىرىپ قالغاچقا ئون بىشىنىڭ پىچىقى چېرىككە تېگىدۇ. ئۇ سەت ۋاقىراپ يىقىلىدۇ. بۇ ئىشتىن ھودۇقۇپ قالغان ئون بىشىنى قىزلار قىلىچلاپ تاشلايدۇ.

مايسخان: (قىزلارغا قاراپ) مۇنۇ ئىككى ئەبلەخنىڭ ئۆلۈكىنى يىغىشتۇرۇۋىتىڭلار!

قىزلار ئون بىشى ۋە چېرىكنىڭ ئۆلۈكىنى سۆرەپ سىرتقا ئېلىپ چىقىپ كېتىشىگە سىرتتىن ئابدۇللانىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. مايسخان ۋە باشقا قىزلار ئۆزىنى دالدىغا ئالىدۇ. سىرتتىن ئەمەت بەگ ۋە زۆھرەنىڭ يىتىلىشىدە ئابدۇللا مەس ھالدا ناخشا ئېيتىپ كېلىدۇ. زۆھرە سىرتقا بەلگە بىرىدۇ. سىرتتىن جاۋاب

ئاڭلىنىدۇ. ئابدۇللا مىڭشىتتىن توختاپ قالدۇ.

ئابدۇللا: بىر نىمىلەر چىقىرىشىپلا كەتتىغۇ؟

ئەمەت بەگ: بىگىم، بۇ چىكە تىكىلەرنىڭ ئاۋازى.

ئابدۇللا: بىز ئىزىپتۇق. ئۇنىڭ ئۈستىگە قورۇقچىلارنى ئالماپتىمىز، كەينىمىزگە يانايلى.

زۆھرە: سىزنىڭ قورۇقچىلىرىڭىز ئالدىمىزدا كىتىۋاتىدۇ. بىز تىزىرەك يىتىشىۋالايلى.
ئابدۇللا: ئانداق بولسا ماقۇل، ئوماق قىز، قارارگاھقا بارغاندا قۇلىقىڭىزغا ئالتۇن سۆكە سىلىپ قويىمەن. (زۆھرە ئابدۇللانىڭ گەپ قىلغان ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭ يىنىدىن قىلىچنى سۇغۇرۇۋالىدۇ) بىز كىلىپ قالدۇق بىگىم! (شۇئان قىزلار چىقىپ ئابدۇللانى قورشىۋالىدۇ)

مايسىخان: سەن دەل ۋاقتىدا كەلدىڭ!

ئابدۇللا: ئادەم بارمۇ قۇتقۇزۇ... (سەت ۋاقىرايدۇ. قىزلار ئۇنى يىقىتىپ قوللىرىنى باغلايدۇ، سىرىتتىن مەس ۋاقىراشقان ئاۋازلار يىقىنىلىشىدۇ.)

مايسىخان: قىزلار بۇ ئەبلەخنى تارتتۇرۇپ قويمايلى. تېز ئىلىپ كېتىڭلار. (شۇ چاغدا ئات تۇياقلىرى، قىلىچ نەيزىلەرنىڭ جاراڭ-جۇرۇڭلىرى كۈچىيىدۇ. تىز بول قاقچۇرۇپ قويمايلى، دىگەن ئاۋازلار ئاڭلىنىدۇ)

مايسىخان: بىز ئارقا تەرەپتىن قورۇقداپ ماڭايلى.

قوغلاپ كەلگەن چېرىكلەر سەھنىگە يوپۇرۇلۇپ كىرىدۇ. مايسىخان ۋە ئۇنىڭ قىزلار توپى چېرىكلەر بىلەن قاتتىق ئىلىشىدۇ. مايسىخان قورۇقچىلار باشلىقى بىلەن ئىلىشىپ ئۇنى ئۆلتۈرىدۇ. بۇنى كۆرگەن چېرىكلەر بەدەر قاقچىدۇ. قىزلار توپى چېكىنىپ چىقىپ كىتىدۇ. ئارقىدىن يۈز بىشى باشچىلىغىدىكى بىر توپ چېرىكلەر سەھنىگە كىرىپ چېرىكلەرنىڭ ئۆلۈكىنى كۆرىدۇ.

يۈز بىشى: ئابدۇللا بەگنى ئۇلار ئەپقاچتى. قورۇقچىلار باشلىغىنىمۇ ئۆلتۈرۈپتۇ (يىنىغا ئۆرۈلۈپ ئون بىشىغا) سەن نىمە ئىش قىلدىڭ؟ (شاپىلاق

بىلەن قاتتىق ئۇرىدۇ) خۇمپەر!

ئون بىشى: سەن نىمە ئىش قىلدىڭ؟

يىنىدىكى چېرىكىنى بىر شاپىلاق ئۇرىدۇ. چېرىكلەر بىر- بىرىنى رەت بويىچە ئۇرىدۇ. تاياق يىگەن ئەڭ ئاخىرقى چېرىك سەنتۇرۇلۇپ بېرىپ، كۆرمەستىن يۈز بىشىنىڭ قورسىقىغا بىرنى تىپىدۇ. غەزەپلەنگەن يۈز بىشى قىلىچىنى سۇغۇرۇپ، تەپكەن چېرىكىنى چاپماق بولىدۇ. چىراق ئۆچۈپ سەھنە قاراڭغۇلىشىدۇ. پەردە يىپىلىدۇ.

ئالتىنچى پەردە

1765- يىلى 8- ئاي، ئالدىنقى پەردىدىن بىر نەچچە ئاي كىيىن.

مۆلچەر تاغ تىزمىلىرىنىڭ شەھەر سىرتىدىكى مەلۇم بىر چوققىسى.

سەھنىنىڭ ئىككى تەرىپىدە چوڭ- كىچىك قورام تاشلار بىلەن تولغان. ئاسماننى قارا بۇلۇت قاپلىغان. مايسىخان تاغ چوققىسىدا تۇرۇپ يىراق- يىراقلارغا نەزەر تاشلايدۇ، ئۇنىڭ قىشىدا گۈلسارە، بىر ياقتا گۈلجامالنىڭ يارىلانغان، قالغانلىرى قىلىچ- نەيزىلەرنى تۇتقان ھالدا ئۇخلىشىۋاتقان ھالەتتە پەردە ئىچىلىدۇ.

مايسىخان:

ناخشا

بولدى مانا ئۈچ ئاي قەدەر

يوق قەلئەدىن ھىچبىر خەۋەر

قىلماقتىمەن ئەندىش ھامان

نەھالدا دۇر قەلئە - شەھەر

قېرىنداشلار قىيىن ھالدا

قىلىپ جەڭ ھۆرىيەت يولىدا

قىرغاندىمۇ رەزىل ياۋنى

قىلىچلار ئوينىتىپ قولىدا

كۆزۈمنى تاشلىسام شۇيان

تولار قەلبىمگە كۈچ - دەرمان

ھايات بولساق ھامان مۇندا

قىلار غەلبە تۇغى جەۋلان

مايسخان ئايلىنىپ كېلىپ ھالسىز ياتقان نەۋكەرلىرىگە قاراپ مېھرىۋانلىق بىلەن ئۇلارنىڭ يۈزلىرىنى سىلايدۇ. كۆزلىرىگە ئەگىپ كىلىۋاتقان ياشنى سۈرتىدۇ. قىزلارغا قاراپ) باتۇر سىڭىللىرىم... خەلقىمىز سىلەردەك قىزلىرىدىن پەخىرلىنىدۇ. جاھالەت دۇنياسىنىڭ زالىم قۇزغۇنلىرى سىلەرنى سۆيۈملۈك ئاتا- ئاناڭلاردىن، باتۇر يىگىتلىڭلاردىن ئايرىدى. (قىلىچ تاشقا تىگىپ جاراڭلاپ كىتىدۇ. شۇئان گۈلسارە چۆچۈپ ئويغىنىپ مايسخاننىڭ يىنىغا كىلىدۇ).

گۈلسارە: سىڭلىم، كۆزىڭىزنى بىر ئاز يۇمىۋالسىڭىز بولاتتى.

مايسخان: ئاچا! مېنىڭ ئىسىم - يادىم پۈتۈنلەي قەلئە ئىچىدىكىلەر بىلەنلا

بولۇپ قالدى، ئۇلار ھازىر نىمە ئىش قىلىۋاتقاندۇ، ھە؟

گۈلسارە: مېھرىۋان سىڭلىم. مەنمۇ شۇنداق ئويلايمەن، شەھەر ئىچىدىكىلەر،

ئەسىمتۇللا ئاكام، شانىياز، تاھىرجانلارنى ئويلىسام... ئۇلارنىڭ

ھازىرقى ئەھۋالى قانداقتۇ؟

مايسخان: ئۇلار قەلئەنى قوغداش جىڭىدە ئاجايىپ باتۇرلۇق

كۆرسىتىۋاتقاندۇ. (شۇ چاغدا سىرتتىن جەمىلە خەۋەر ئېلىپ كىرىدۇ)

جەمىلە: ئاچا، ئارقا تاغدىن ئىككى كىشى يامشىپ چىقىۋاتىدۇ.

مايسخان: بىزنىڭ شەھەرگە ئەۋەتكەن ئالاقچىلىرىمىز قايتىپ كەلگەن بولمىشى

مۇمكىن . (جەمىلەگە) ئالدىغا بىرىڭلار .

جەمىلە : ئۇقتۇم ! (چىقىپ كىتىدۇ) .

مىرزا رەھىم بىر كىچىك بالىنى يىتىلەپ ھارغىن قىياپەتتە كىرىدۇ .

مىيسىخان : تاغا ! (مىرزا رەھىمنىڭ باغرىغا ئېتىلىدۇ . باشقا قىزلارمۇ ئويغىنىپ

مىرزا رەھىم بىلەن كۆرىشىدۇ) .

مىرزا رەھىم : قىزلىرىم ! سىلەر ھايات ئىكەنسىلەر . (قىزلارنىڭ خوشاللىق ياشلىرىنى

كۆرۈپ) ھە ، نىمە بولدىڭلار ؟ ! دۈشمەننىڭ يۈرىكىگە دەھشەت سالغان

باتۇر قىزلار ئەسلىدە يىغلاشغۇ ئىكەنسىلەر . دە .

زۆھرە : تاغا ئۆزىڭىزمۇ يىغلاۋاتسىزغۇ ؟ (ھەممەيەن كۈلىشىدۇ)

مىيسىخان : تاغا ، قەلئە ئىچىدىكىلەرنىڭ ئەھۋالى قانداق ؟

مىرزا رەھىم : قىزلىرىم ، ئولتۇرۇڭلار ! (يانچۇغىدىن ئالما چىقىرىدۇ) مۆلچەر تاغنىڭ

ئالدىسى . مىيسىخان قىزىم ! پەقەت بىرنىلا ئىلىپ كېلەلدىم . قېنى

قىزىم . ئالما يەڭ . (مىيسىخان ئالدىنى ئىلىپ پۇراپ گۈلسارىگە

بىرىدۇ)

مىيسىخان : بۇ ئالدىنى سىلە يىسىلە .

گۈلسارە : رەھمەت ! بۇنى باشقا سىڭىللىرىمىز يىسۇن . گۈلسارە ئالدىنى يىنىدىكى

قىزغا بىرىدۇ ، ئۇمۇ پۇراپ زۆھرەگە بىرىدۇ . زۆھرە ئۇنى يارىلانغان

گۈلجامالغا تۇتىدۇ . بۇنى كۆرگەن مىرزا رەھىمنىڭ كۆزلىرىدىن ياش

ئەگىيدۇ .

زۆھرە : گۈلجامال ئاچا بۇ بىر ئالدىنى ھەممىمىز ئۈچۈن سىلە يىسىلە ، (گۈلجامال

ئالدىنى پۇراپ ، كۆزلىرىدىكى ياشنى سۈرتىدۇ)

مىرزا رەھىم : قىزىم ، سىلەرگە مۇسبەت خەۋىرى ئىلىپ كەلدىم . شەھەر قولىدىن

كەتتى .

قاتتىق گۈلدۇرماما ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ .

مايسخان: شەھەر قولىدىن كەتتى؟ ياق بۇ مۇمكىن ئەمەس.

گۈلجامال: بۇ مۇمكىن ئەمەس. بۇ مۇمكىن ئەمەس! (مرزىغا ئىسلىپ

يىغلايدۇ)

مرزا رېھىم: قەلئە جىڭنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرىدىن باشلاپ شەھەر ئىچىدە

ئاچارچىلىق كۈچىيىپ قارا كېزىك كىسىلى تارالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە

ساۋۇت سەرراپ، شىرىپ ئاقساقالغا ئوخشاش مۇناپىقلار ئاسلىق

قىلىپ شەھەر دەۋرۋازىسىنى ئىچىۋەتكەنلىكتىن كۈچ جەھەتتە

تەڭسىزلىك كىلىپ چىقىپ، قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولدى. ئەسلىمۇلا بەگ

ياۋلار بىلەن باتۇرلارچە جەڭ قىلىپ شەھەر بولدى. سەردارنىڭ

جەسىدىنى مۆلچەر تاققا دەپنە قىلدۇق، قالغان ئون نەچچە يىگىتلەر

بىلەن دۈشمەننىڭ قورشاشىنى يېرىپ چىقتۇق. جەڭدە يىگىتلەر شەھەر

بولدى. ياۋنىڭ ئارقىمىزدىن ئاتقان ئوقى تاھىرجانغا تىگىپ ئومۇ

شەھەر بولدى.

زەينەپ: بىز ئەمدى قانداق قىلىمىز؟ (مايسخان غەزەپ ۋە ئەلەم ئىچىدە

ھەجەرنى قۇچاقلاپ يىغلايدۇ)

مايسخان: تاھىرجان ئۆز ۋەدىسىگە ۋاپا قىلدى. خۇدا ئۇنىڭغا جەننەت ئاتا

قىلغاي.

مرزا: تەرەپ - تەرەپتىن كەلگەن چىڭ لەشكەرلىرى بىلەن ياللانما قوشۇنلار

بىرلىشىپ، شەھەر ئىچىدىكى يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە

پۇقرالارنىڭ ھەممىسىنى قىرىپ تاشلىدى. سىلەر ۋە مۇشۇ ئىككىمىزلا

قالدۇق.

مايسخان: چىڭ خاندانلىقى ۋە ئۇنىڭ غالىپلىرى گەرچە قوزغىلاڭنى

باستۇرۇۋىتەلىشىمۇ، خانىتەڭرى تاغلىرىنى تۈزۈۋىتەلمەيدۇ. زۇلۇم ۋە

ئادالەتسىزلىككە قارشى كۆتىرىلگەن كۆرەشچان پۇقرالارنى، ئۇنىڭ

باتۇر ئوغۇل - قىزلىرىنى تىز پۈكتۈرەلمەيدۇ.

گۈلسارە: مۆلچەر تاغنى تۈزلىۋېتىش مۇمكىن بولمىغىنىدەك، ئەلۋەتتە بىزنىمۇ قۇل قىلىش مۇمكىن ئەمەس .

مىرزا رېھىم: (يىنىدىكى تەۋەرۈك قىلىچىنى يېشىپ ھۆرمەت بىلەن مايسىخانغا بۇرۇلدى) قىزىم مايسىخان! بۇ ئۇچتۇرپان دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ تەۋەرۈكى. بۇنى سىزگە تاپشۇرىمەن .

مايسىخان تىزلىنىپ تۇرۇپ قىلىچىنى ئالدى.

مايسىخان: دادا! ئاكا! قېرىنداشلار (قىلىچىنى كۆكسىگە ياقىدۇ. تاغ ئۈستىگە بىر تال ئوقيا چۈشىدۇ. گۈلسارە ئۇنى ئالىدۇ)

گۈلسارە : خەت ! ئاچا. (مايسىخانغا خەتنى بېرىدۇ. مايسىخان خەتنى كۆرۈپ غەزەپلىنىدۇ)

مايسىخان: تەسلىمنامە؟ ئىپلاس بۇلاڭچىلار ! بىز ئاز بولساقمۇ ئىنسانى ۋەجدانىمىز، كىشىلىك غورۇرىمىز، ئاجىزلاپ كەتكىنى يوق !

قىزلار: (قىلىچىلىرىنى يالىڭاچلاپ) ھۆرمەتلىك ئاچا! جەڭگە چىقىشقا ئەمىر بەرگەيسىز. ياۋلاردىن قىساس ئالغايىمىز!

مايسىخان: باتۇر سىڭىللىرىم، جەڭگە تەييارلىنىڭلار، ئۇلار مۇناپىق ئابدۇلانى سورايتۇ. ھازىر ئۇنىڭ ئۆلۈم كۈنى توشتى. ئۇنى ئېلىپ كىلىڭلار !

ھەجەر بىلەن زەينەپ تاغارغا سولانغان ئابدۇلانى ئېلىپ كىلىدۇ، مايسىخان ئۇلارغا تاغار ئاغزىنى ئېچىشنى شەرەت قىلىدۇ. تاغارنىڭ ئاغزى ئېچىلىپ ئابدۇلانىڭ يېرىم گەۋدىسى كۆرۈنىدۇ. قىزلارنىڭ غەزەپ - نەپرەتكە تولغان قىياپىتىنى كۆرگەن ئابدۇللا جالاقلاپ تىترىگىنىچە تاغار ئىچىدە تۇرۇپ قىزلارغا باش ئۇرۇپ سەجدە قىلىدۇ.

ئابدۇللا: ھۆ... ھۆرمەتلىك سەر... سەردار! بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسە خېنىم. ئۆتكەن ئىشلارغا مىڭ تۆۋە قىلاي. با... باللىرىمنىڭ يۈزىنى قىلسىلا.

مايسخان: قان يالاپ ئۈگەنگەن ئىت ھامان گوداڭغا قارايدۇ. (دەرغەزەپ بىلەن قىلىچى ئۇنىڭ يۈزىگە تەڭلەيدۇ). ئۆلۈم ئالدىدا بالىلارنىڭ ئىسىگە كىلىۋاتامدۇ؟ سەن بىزنى نەكويىلارغا سالمىدىڭ؟ سەن ئۆلۈپ كەتكەنلەرنىڭ بالا- چاقىسىغا رەھىم قىلغانىدىڭ؟

گۈلسارە: ئابدۇللا!

ئابدۇللا: (ئالاقزادىلىك ئىچىدە) خوش مەلىكەم! مەن....

گۈلسارە: سەن مۇناپىق سانسىز ئانىلارنى بالىلاردىن ئايرىدىڭ. بىگۇناھ كىشىلەرنىڭ جىنىغا زامىن بولدۇڭ.

ھەجەر: بىز سەنلەرگە يەر- زىمىن بەردۇق، بۇنىڭ ھىسابىغا سەن بىزگە خورلۇق، تەڭسىزلىك ئېلىپ كەلدىڭ. نەچچە مىڭ يىللىق تارىخقا ئىگە خەلقىمىزنىڭ ئىززەت-ھۆرمىتىنى يەرگە ئۇردۇڭ. بۇنىڭ قىساسىنى كىمدىن ئالىمىز؟

زەينەپ: ئابدۇللا! ئىززىتىنى بىلىمگەننىڭ ئەدىۋىنى بىرىدىغان ۋاقىت كەلدى (مايسخانغا قاراپ) ھۆرمەتلىك سىڭلىم، بۇ مۇناپىقنى ئۆلتۈرۈپ ئۇچتۇرپان خەلقىنىڭ قىساسىنى ئېلىشقا ئەمىر بەرگەيسىز.

ئابدۇللا: يا... ياق... باتۇرلار مەن سىلەرگە بەخت ئاتا قىلاي، مېنى ئۆلتۈرمەڭلار (مايسخان قىلىچىنى يالىڭاچلاپ يىقىنىلىشىدۇ)

مايسخان: غالىپتىن بەخت تىلەش، كالىنىڭ مۆڭگۈزىدە گۈل ئۈندۈرۈشكە ئوخشاش ئىش. بەختنى پەقەت (قىلىچى ئۇنىڭ بوغۇزىغا تەڭلەپ) مۇشۇنىڭدىنلا تاپىمىز.

قىزلار چۆرىدەپ كىلىپ ئابدۇللاغا قىلىچ تىقىدۇ، ئابدۇللا سەت ۋاقىرىغىنىچە يەرگە يۇمۇلايدۇ، يىراقتىن كىلىۋاتقان قىلىچ - قالقان ئاۋازى كۈچىيىدۇ.

ھەجەر: سىڭلىم ئەھۋال جىددىيەلەشتى. ئۇدۇل تەرىپىمىزدىن ناشتۇڭنىڭ لەشكەرلىرى سەلدەك بېسىپ كىلىۋاتىدۇ.

مايسخان: گۈلسارە، زۆھرە!

گۈلسارە: {
خوش سەردار 1
زۆھرە:

مايسخان: سىلەر لەشكەر بىشىغا ئېيتىڭلار. شەرق تەرەپتىن قانلىق يول ئىچىپ، قورشاشنى بۆسۈپ چىقىشقا تەييارلانسۇن. مۇناپىق ئابدۇللاننىڭ ئۆلۈگىنى تاغدىن پەسكە قارىتىپ دومىلىتىۋېتىڭلار.

گۈلسارە: {
زۆھرە:
مايسخان: (مەرزىغا قاراپ) تاغا، ئىنىمىزنى تاغنىڭ ئارقىسى بىلەن ئېلىپ چۈشۈپ كېتىڭ. ئۇچتۇرپانلىقنىڭ نەسلى قۇرۇپ كەتمەسۇن. قانلىق تارىخنىڭ تىرىك شاھىتلىرى بولۇپ قېلىڭلار. بىز سىلەرنىڭ ئارقاڭلاردىن يىتىپ بارىمىز.

مىرزا رېھىم: ياق قىزىم. ئاخىرقى نەپسىمگىچە ياۋلار بىلەن جەڭ قىلىمەن. سىلەردىن ئايرىلمايمەن.

مايسخان: تاغا، قىزىڭىزنىڭ كۆڭلىنى چۈشىنىڭ. سىزنىڭ تاغدىن چۈشۈپ كىتىشىڭىزنى ئەمىر قىلىمەن. بۇ ئىنىم ئۇچتۇرپانلىقنىڭ كېيىنكى ئەۋلادى سىزگە ئامانەت!

مىرزا رېھىم: قىزىم، سىلەرگە خۇدايىم نۇسرەت ئاتا قىلسۇن. خوش! (تاغ ئۈستىگە چىقىدۇ).

مايسخان: تاغا مەن بۇ تەۋەرۈك قىلىچىنى ئېنىم ئېلىغا تاپشۇرۇمەن (قىلىچىنى ئېلىغا بېرىدۇ)

ئېلى: (قىلىچىنى ئېلىپ) رەھىمەت ئاچا! مەن چوڭ بولغاندا سىزدەك باتۇر بولىمەن.

خوشلىشىپ چىقىپ كىتىدۇ. سىرتتىن « تىز بولۇڭلار، كىم تۇتۇۋالسا ئەللىك سەر كۆمۈش ئىنئام بىرىلىدۇ» دىگەن ئاۋازلار كۈچىيىدۇ. قىزلار جىددىلىشىدۇ. گۈلسارە بىلەن زۆھرە يارىلانغان ھالدا كىرىپ كىلىدۇ.

گۈلسارە: ئەمىرىڭىزنى بىجا كەلتۈردۇق، جەنۇپ تەرەپتىنمۇ ياۋلار قىستاپ كەلدى. (زەينەپ يۈگۈرۈپ كىرىدۇ)

زەينەپ: شىمال تەرەپتىن قەشقەردىن ئەۋەتكەن ياللانما لەشكەرلەر قىستاپ كەلدى.

مايسىخان: (قىزلارغا قاراپ)، ھازىر يۇرتىمىز ئۈچۈن ئۆلۈپ، غەيۇرلىغىمىزدىن شان-شەرەپ قالدۇرىدىغان پەيت. گۈلجامال، جەمىلە سىلەر مۇشۇ تاغ ئىغىزىنى ساقلاڭلار! قالغانلار مەن بىلەن بىرگە مېڭىڭلار.

قىزلار ئىككى تەرەپكە بۆلۈنۈپ چىقىپ كىتىدۇ. قىلىچ - قالقان ئاۋازلىرى كۈچىيىدۇ. بەش قىز بىلەن چىرىكلەر سەھنىنىڭ ئىككى تەرىپىدىن قىلىچلىشىپ كىرىپ كىلىدۇ. سەھنە ئىچىدە بىر نەچچە چىرىك يىقىلىدۇ. سەھنىدە چىرىكلەر كۆپىيىدۇ. بۇلار يەتتە قىزنى سەھنىنىڭ ئارخىرىغا قىستايدۇ. ئارقىدىن يېتىشىپ كەلگەن ناشتۇڭ لەشكەرلەرگە ۋاقىرايدۇ.

ناشتۇڭ: تىرىك تۇتۇلسۇن، قاقچۇرۇپ قويۇلمىسۇن! (مايسىخانغا قاراپ تەكەببۇرانە قىياپەتتە) ھا...ھا... سىزلەر تەسلىم بولسا، باش ئەگسە خان ھەزرىتى سىلەرنى كېنىزەك قىلسۇن. (مايسىخان گۈلسارە بىلەن زەينەپكە بۇيرۇق قىلىدۇ).

مايسىخان: گۈلسارە، زەينەپ سىلەر زۆھرە بىلەن ھەجەرنى يۆلەڭلار، بىرگە ماڭايلى. (قىزلار بىر- بىرىنى يۆلىشىپ مايسىخاننىڭ ئەتراپىدا تۇرىدۇ. ساۋۇت يىتىپ كىلىدۇ)

ساۋۇت: ھە، ئەمدى بولىدى قىزلىرىم، توۋا گۈنەنى يەپتۇ دىگەن گەپ بار. دەرھال قورال تاپشۇرۇپ، خان ئاللىرىغا ساداقەت بىلدۈرۈڭلار!

مايسخان: (غالبانە قىياپەتتە قىزلارغا قاراپ) قېنى قىزلار قىلىچىڭلارنى چىقىرىپ ئۇلارنىڭ تاپشۇرۇۋېلىشىنى كۈتۈڭلار. (چېرىكلەرگە قاراپ) قېنى تاپشۇرۇۋېلىڭلار!

يۈز بېشى: سادىق مۇسۇلمان، قېنى مەرھەمەت!

ساۋۇت: قېنى مەن تاپشۇرۇۋالاي! (ساۋۇت شاپاشلاپ مايسخاننىڭ ئالدىغا بېرىپ قىلىچقا قولىنى سۇنۇشى بىلەن مايسخان قىلىچنى ساۋۇتنىڭ قورسىقىغا تىقدۇ.)

مايسخان: قىزلار تاغ ئۈستىگە چىقىڭلار! (ناشتۇڭ قىلىچنى كۆتىرىپ مايسخانغا ئېتىلىدۇ، ئەمما يىقىنلىشالمايدۇ)

ناشتۇڭ: چېرىك!

چېرىك: بار!

ناشتۇڭ: بېرىپ ئاڭگۈي جاناپلىرىغا ئېيت! بۇ چوققىنى زەمبىرەك بىلەن تۈپ-تۈز قىلىۋەتسۇن!

سېرىتتىن توپ-زەمبىرەكلەرنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ. سەھنە ئىس-تۈتۈك ئىچىدە قالىدۇ.

قىزلار:

ئەلۋىدا مۆلجەرتېغىنىڭ ھەرگىياسى ئەلۋىدا

بۇ ئەزىز ئۇچتۇرپىنىمنىڭ تاغ-دالاسى ئەلۋىدا

مايسخان تاغ چوققىسىدىن ئۆزىنى پەسكە تاشلايدۇ. قالغان قىز نەۋكەرلىرىمۇ بىر-بىرىنى يۆلەپ ئۆزلىرىنى پەسكە تاشلايدۇ. سەھنە قاراڭغۇلىشىپ، يەتتە قىز ئۆزلىرىنى تاشلىغان يەردىن تاشلىغان يەردىن كۈچلۈك گۈلخان كۆتىرىلىپ، چېرىكلەرنىڭ ھەممىسى سەھنىدە يېتىپ قالىدۇ. ئارقىدىن سەھنە يورۇپ چېرىكلەرنىڭ ئۈستىنى تۇمان بېسىپ قىزىل ھەسەن-ھۈسەن نۇرلىرى بىلەن تاغ چوققىسى يېنىدىن رەخمىتۇللا بەگ، ئەسمتۇللا بەگ، يەتتە قىز ئاستا-ئاستا

كۆتىرىلىپ چىقىدۇ. ئارقىدىن كۈچلۈك ئاكورتلۇق خور ياغرايدۇ.

خـور

گۈزەل خانىتەڭرى باغرىدا ئۇنتۇلماس خاتىرە قالدى،
 باھادىر قېنىدىن رەڭدار بىزەلگەن مەنزىرە قالدى.
 شەرەپ تارىخ بېتىگە زەر بىلەن ئۆڭمەس پۈتۈلگەچكە،
 ئۇنىڭ ھەر بىر قۇردىن ياش يۈرەككە خاتىرە قالدى.

(پەردە چۈشۈدۇ)

(بۇ ئەسەر شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن 1985-يىلى 3- ئايدا نەشر قىلىنغان « مۆلچەر تاغ بورانلىرى » ناملىق دراممىلار توپلىمىدىن ئېلىندى.)

يەتتە قىزنىڭ شەنىگە ئاتاپ

ۋىسال ئىزدەپ بىر كۈنى ئويغا پېتىپ
 كۆرۈپتىمەن ئۇ قىزلارنى ئويغا پېتىپ
 ھايىھات! قاراڭ باشدا تاجى رەۋەن
 يەتتەسى شەمشاد تەك، زەپمۇ لەۋەن
 جىمى ئىقلىم پەرىسىنىڭ باشى ئىكەن
 «توققۇز بۇلاق» سۆلىرى ياشى ئىكەن
 قىيغان قەلەم قاشلىرى، چولپان كۆزى
 نۇرلىرىدىن بولغۇسى تۈن كۈندۈزى
 سۇمبۇل مىسال چاچلىرى تال-تال كېلۈر

ھەر بىرىنىڭ مەڭزىدە بىر خال كېلۇر

2

كىرىپكىلىرى ئوقىيادەك ئويىناپ كېلۇر
ئىشقى ئاتەش يۈرەكنى بويلاپ كېلۇر
ئېغىزلىرى ئويماقتەك، لېۋى غۇنچە
قايسى غۇنچە قىزارغان زادى شۇنچە؟
كېنىزەكلەر ئارقىدا سەپ - سەپ تۇرار
شۇ بۇقىلار شاھىغا بەزمە قۇرار
چىشى ئاپئاق سەدەپتەك پار-پار كېلۇر
بۇ پەرىنى سۆيگىلى مىڭ يار كېلۇر
چۈچۈپقىنا ئويغانسام چۈشۈم ئىكەن
قانات قاققان چىن ئارزۇ قۇشۇم ئىكەن
شۇندىن بىرى ئاتلاندىم دىدار ئىزدەپ
ئاھ ئۇرۇمەن كۆزلىرى خۇمار ئىزدەپ

3

تونۇشايلى يەتتە قىز ئىسمى بىلەن
گۈلگۈن رەڭلىك، يالقۇنلۇق جىسمى بىلەن
قىز سەردارى مايسىخان تولۇن ئايدۇر
بەستى چىنار، شوخلۇقى قۇلۇن ئايدۇر
لالە كىرىپك كۆزلىرى قارىتقاتتۇر
بۇ ماكاندا تىڭى يوق پەرىزاتتۇر
چۈشۈمدىكى پەرىنىڭ ئۆزى شۇدۇر
ئېغىزلىرى، لەۋلىرى، كۆزى شۇدۇر
ماڭسا - تۇرسا ھەمراھىدۇر ساۋاقداشلار

ئۆزى ئوخشاش سۇمبۇل چاچ - قەلەم قاشلار

4

ئۇ راستتىنلا ئوت يۈرەك شائىر قىزدۇر
 ئۇسۇلغىمۇ ئاجايىپ ماھىر قىزدۇر
 بۇلبۇل پەرى ھاجىتىم چۈشتى ساڭا
 تىلىم چولتا، كۆپ ياردەم بەرگىن ماڭا
 ناۋا قىلغىن مائىسەمنى ئايلانغانچە
 تاپالمىدىم لايىق سۆز ئامال قانچە؟
 ئاپتاپتىنمۇ ئىللىقتۇر مېھرى ئۇنىڭ
 ئالەمدىنمۇ كەڭرىدۇر زېھنى ئۇنىڭ
 يا جىسمىنى سۈت بىلەن يۇغۇرغانمۇ؟
 پىراغىنى ئىپاردا سۇغارغانمۇ؟
 ئاينى ئادەم تۇغامدۇ بۇ جاھاندا
 ئاي يۈزىدە داغى بار ئاندا - ساندا

5

شۇنچە كۆركەم يازار ئۇ ھۆسنى خەتنى
 خەتتاتلىققا باغلىغاچ مۇھەببەتنى
 كۆرۈپ قالسا ۋەسلىنى شاھزادىلەر
 تائام يېمەي ئۇرغۇسى پەريادىلەر...
 ئۇندىن قالسا دىلبەرنىڭ دىلى يۇمشاق
 خۇددى بۇلبۇل ، شائىرە تىلى يۇمشاق
 گۈلدىن گۈزەل ھۆسۈندە دىلبەر ئاتلىق
 غەمكىن بۇلبۇل بىر كۆرسە تاپار شادلىق
 پەرھاد كۆرسە شېرىننىڭ ئۆزى دەرلەر

ياقۇت كۆزلۈك ئۈزۈكنىڭ كۆزى دەرلەر

6

قىزلار ئىچىرە غۇنچە قىزىر جاناندۇر
 كۆرۈپ قالسا ئاشىقلار باغرى قاندۇر
 ناخشا ئېيتسا زېمىنى زىل - زىل قىلۇر
 تۈمەنلىگەن بۇلبۇلنى خىجىل قىلۇر
 باغدا بۇلبۇل سايرىماس گۈل بولمىسا
 گۈلدىن ئۆزلۈك گۈل چىراي قەمبەرنىسا
 بويى زىلدا، قاشلىرى بەرگى قىياق
 ئۇسۇل ئۈچۈن باغلىغان ئۇ ئىشتىياق
 يەتتە قىزنىڭ ئىچىدە زۆھراسى بار
 جاننى ئالۇر قاشنىڭ ئوقىياسى بار

7

مەڭزى قىزىل قەشقەرنىڭ ئاناردەك
 جىسمى گۈلدۈر بەشكېرەم باھاردەك
 چالسا تەمبۇر قاشىغا بۇلبۇل كېلۇر
 سەنەم تارتىپ ھەر قېتىم مىڭ گۈل كېلۇر
 قانداق تەسۋىر ئېتە يېقىم گۈلئايىمىنى
 ئۆزى خۇشخۇي قوي كۆزلۈك مۇلايىمىنى
 شۇنچە نەپىس گۈل چېكەر كەشتىلەرگە
 چىقسا گۈلدەك كۆرۈنەر رەستىلەرگە
 خىجىل قىلۇر گۈللەرنى ۋەسلى ئۇنىڭ
 گۈلدىن ئۆزلۈك گۈلمىكىن نەسلى ئۇنىڭ

8

قۇياشسىكىن ئايمىكىن ئەختەرنىسا
 تۇن قاراڭغۇ بولغۇسى ئۇ بولمىسا
 زەپ ياراشقان مەڭزىگە زىناقلىرى
 شامالدىنىمۇ ئىتتىك ئاياقلىرى
 ئات ئۈستىدە كۆرسىتىپ ماھارەتنى
 ھەر يۈرەكتە ئۇرغۇتار جاسارەتنى
 ئوقيا، قىلىچ، شەمشەردە مەشىق قىلۇر
 بۇرۇن بولغان جەڭلەرنى تەتقىق قىلۇر

ئىبراھىم قۇرباننىڭ « يەتتە قىزلىرىم » داستانىدىن ئىلىنغان بۇ پارچىلار
 ئۇچتۇرپاندىكى « يەتتە قىزلىرىم » خاتىرە سارىيى (ئەسلى قانداق
 ئاتىلىدىغانلىقىنى بىلىمىگەچكە شۇنداق دەپ ئاتاپ قويدۇم) غا ھۆسنخەت
 قىلىپ يىزىلغان ئىكەن. يازدا خىزمەتداشلىرىم جەنۇپقا ساياھەتكە بارغاندا
 سۈرەتكە تارتىۋېلىپتىكەن. بۇ پارچىلارنى مۇشۇ جايغا قىستۇرسام مۇۋاپىق
 بولغۇدەك دەپ ئويلاپ قوشۇپ قويدۇم.

ئامەتنىڭ چاقچىقى

(كومىدىيىلىك فىلىم)

ئاپتۇرى: كامال ئالىم

فېلىمىدىكى پېرسوناژلار:

1. نۇرمەمەت - كەمىستىلگەن ئىسمى نۇرەك، كەمىستىلگەن لەقىمى چوقەي، پادىچى.
2. گۈلسۈم - ئاق كۆڭۈل يىزا ئايالى، نۇرمەمەتنىڭ ئايالى.
3. جۈرئەت، ئەكبەر - نۇرمەمەتنىڭ بالىلىرى.
4. ياسىن - تەمبەل كەلگەن، قىسقا بۇرۇت قويغان ئادەم، نۇرمەمەتنىڭ شىرىكى، سانىيەنىڭ ئاشنىسى.
5. ئالىم - ئورۇق، ئىگىز. نۇرمەمەتنىڭ ھەمراھى.
6. سانىيە - نۇرمەمەتنىڭ قانۇنسىز ئايالى، سەتەڭ.
7. يىزا باشلىقى، كەنت باشلىقى ۋە باشقا ئادەملەر.

1- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم يىزا.

ھايدا كالاڭنى! دىگەن ئاۋاز بىلەن تەڭ مەلۇم يىزىنىڭ كونا قىياپىتى كۆرسۈتۈلدى. ھايدا كالاڭنى! ھەرخىل دارۋازىلاردىن چوڭ - كىچىك كالىلارنى ھەيدەپ چىقىۋاتقان ئەر - ئاياللار كۆرۈنىدۇ. پۇتغا كونىراپ كەتكەن سىرىق چوقەي كىيگەن، بىشىغا ئۆڭۈپ كەتكەن قىزىل دوپپا كىيگەن چاچ - ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەن، يىشى ئوتتۇزىلاردىن ئاشقان بىر ئادەم ھايدا كالاڭنى! دىگىنىچە بىر قولىدا پادىچى تايىقى تۇتقان ھالدا بىرقانچە كالىنى ھايداپ ئىكرانغا يىقىنىلىشىدۇ. ھايدا كالاڭنى! كالىلارنىڭ مۆرەشلىرى، ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى ئاڭلىنىدۇ.

چىرايلىق ياسالغان بىر دارۋازىدىن بىر چوكان كالىسىنى ھايداپ چىقىدۇ. ۋە پادىچىغا قاراپ :

چوكان:- ھوي نۇرەك، تۇنۇگۈن كالىمنى ئىمىپ ئالدىڭمۇ نىمە؟ قورسۇقغا قارىسام داردىيىپ كىتىپتۇ، يىلىنىغا قارىسام سۈزمە خالتىدەك. دەيدۇ.

نۇرمەمەت:- ھە تۇنۇگۈن ئىرىڭىز بىرىپتىكەن «ئوتتۇز يىلدىن بىرى تاي، تاي بولۇپ كىلىۋاتىمەن، قانداق قىلسام ئات بولارمەن» دىدى. مەن «كالاڭنى ئەمگىن» دىسەم تازا بىر ئىمىپ ئالدى. ئاخشام ئاتتەك ئۆيگە كىرگەندۇ. دەپ ئايالغا جاۋاپ بىرىدۇ پادىچى ۋە ئۆزىمۇ كۈلىدۇ... ھا ھا ھا...

چوكان:- ھوي تىلىڭگە مەرەز چىققۇر نۇرەك چوقەي. چوكان بويىنى سىلكىپ قوراغا كىرىپ كىتىدۇ.

يەنە بىر دارۋازىدىن بىر بۇۋاي كالىسىنى ھايداپ چىقىدۇ.

نۇرمەمەت:- ئەسسالامۇ - ئەلەيكۇم سادىققا. پادىچى سالام بىرىدۇ.

سادىق بۇۋاي:- ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام! ھە نۇرمەمەت كالىلار ياخشى تويۇپ كىلىۋاتىدۇ جۇمۇ. ھەدەڭ سىنىڭ ياخشى گىپىڭنى قىلىدۇ. مۇنۇ مايلىق توغاچنى ھەدەڭ بەردى. دىگەچ بىر توقاچنى نۇرمەمەتكە بىرىدۇ. سادىق دىگەن ئادەم. نۇرمەمەت:- رەھمەت سادىقكا. دىگىنچە پادىچى توغاچنى بوينغا ئىسۋالغان لاتا سومكىسىغا سالىدۇ. ھايدا كالاڭنى!

2- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزىنىڭ ئەتراپىدىكى ساسلىق. قۇمۇشلۇق، يۇلغۇنلۇق ئاندا - ساندا يوغان كىچىك قارىغاچ ۋە سۆگەتلەر بەزەن ساسلىقلار ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى بوشلۇقلاردا بىردىن ئىككىدىن ئوتلاپ يۈرگەن كالىلار كۆرۈنىدۇ. پادىچى نۇرمەمەت بىر قىرى قارىغاچنىڭ سايىسىدا پۇتلىرىنى مىنگەشتۈرۈپ ئىككى قولىنى بىشىنىڭ ئاستىغا قويۇپ قانداقتۇر بىر ناخشىنى غىشىپ ئىيتماقتا. كاككۇكلارنىڭ ئاۋازى ۋە ئارلاپ كالىلارنىڭ مۇرگەن ئاۋازلىرى ئاڭلىنىدۇ. شۇ ئارلىقتا ئىشەك مىنگەن ئون ياشلار ئۆپچۆرىسىدىكى بىر ئوغۇل بالا پادىچىنىڭ يىنىغا يىقىنلىشىدۇ ۋە

بالا(جۇرئەت):- دادا، دادا دىگىنچە ئىشەكتىن چۈشۈدۇ.

نۇرمەمەت:- ھە نىمە دەيسەن. دەپ نۇرمەمەت بىشىنى كۆتۈرىدۇ.

جۇرئەت:- مىنى ئاپام ئەۋەتتى ۋەلىكامنىڭ بىر كۈنلۈك لايچىلىقى باركەن قارىشۋەتسۇن دەيدۇ. پۇلى نەقكەن. ئۆيدە ماي، تۇز تۈگەپتۇ. مەن پادىغا قاراپ تۇرغۇدەكمەن. سەن ۋەلىكامنىڭ ئىشىنى قىلغۇدەكسەن. دەيدۇ بالا.

پادىچى ئىرىنچەكلىك بىلەن غۇدۇڭشىغىنچە ئورنۇدۇن تۇرۇدۇ .

نۇرمەمەت:- يائاللا ، ماي، گۆش، تۇزدىگەنلەر قاچان تەل بولار، باللىرىمنىڭ

ئەڭلى يوق، ئەلگەكنى تاپسام تەڭنە يوق دەپ، خەققە مالاي بولۇپ ئۆتەرمىزمۇ. دىگىنچە بالا مىنىپ كەلگەن ئىشەكنى مىنىپ سازلوق، قۇمۇشلۇقلار ئارىسىنى ئارلاپ كىتىپ قالدۇ. بالا قولىدا تايىقنى تۇتقان ھالدا كالىلار تەرەپكە ماڭدۇ. ھۇ، چۇ، بالىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

3- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزىنىڭ مەلۇم كوچىسى.

نۇرمە مەت پادىچى كەڭلىكى 3،4 مېتىر، ئۇزۇنلۇقى 5،6 مېتىر كىلىدىغان ئورەك ئىچىدە لاي ئەتمەكتە. پۈتۈن بەدىنى قارا لايغا مىلەنگەن، ئادەم تۇنۇغىسىز ھالدا.

شۇ ئارلىقتا موتۇسكىلىت مىنىپ قارا كۆز ئەينەك تاقاپ يۇقۇردا ئىسمى ئاتالغان ۋەلى دىگەن 25 ياشلار ئەتراپىدىكى يىگىت يىتىپ كىلىدۇ ۋە ئورەكتىن يىراق ئورۇندا توختايدۇ. موتۇسكىلىتتىن چۈشمەي تۇرۇپ،

ۋەلى: پايھ-پايھ مانا ئەمدى نۇرەك چوقەينىڭ ئۆزى بوپسەن، چوقەي دىگەنمۇ ياخشى نەرسە جۇمۇ، سەن لاتىسىدىنمۇ يا تىرىسىدىنمۇ؟

ھاھا... ۋەلى نۇرمە مەتنى شاڭخۇ قىلغاچ موتۇسكىلىتتىن چۈشۈپ ئىككى قولىنى بىقىنغا تىرەپ تۇرۇدۇ.

پادىچى نۇرمە مەت ھارغىن ھالدا يەنىلا ئۆز ئىشى بىلەن بولىدۇ.

ۋەلى: ئەتە يەنە بىر كۈن ئىشلەۋەت قانداق؟ دەيدۇ ۋەلى.

نۇرمە مەت: پۇلچۇ؟ دەيدۇ نۇرمە مەت پادىچى لاي ئاغزىنى لاي كۆيىنىكىنىڭ ئىچى تەرىپى بىلەن ئىتقاچ.

ۋەلى: ھوي گەپ چوڭغۇ، ئورۇق كالىنىڭ پوقى يوغان دەپ ئاغزىڭ پۇلغا يۈگرەپ قايتىغۇ، كانىيىڭغا 15 سوم كىرىپ كەتتى جۇمۇ چوقەيكا غىڭ قىلماي

ئىشلەۋىرىك. دىگىنىچە ۋەلى موتۇسكىلىتنى مىنىپ كۆرەڭلىك بىلەن توپا تۈزۈتۈپ كىتىپ قالدۇ. ئورەك ئىچىدە كەتمىگە تايىنىپ بىر لاي ئادەم قالدۇ.

4- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزا نۇرمە مەت پادىچىنىڭ ئۆيى.

مەھەللىنىڭ چىتىگىرەك جايلاشقان دارۋازلىرى تالدىن توقۇلغان، كونسراپ كەتكەن ئىككى ئىغىز تام ئۆي، ئالدى قۇمۇش بىلەن توقۇلغان يازلىق چايخانا. قورا ئىچىدە بولۇشىغا ئۆسكەن 4،5 تۈپ ئۈرۈك ۋە ئالما، بىر تەرىپى ئۆرۈلۈپ كىتىپ تىرەك قويۇلغان ئىشەك ۋە كالا ئىغلى كۆرۈنىدۇ. چايخانىدا نۇرمە مەت پادىچى بىلەن ئايالى گۈلسۈم چاي ئىچىپ ئولتۇرغان بولىدۇ. گۈلسۈم سۆزلىمەكتە.

گۈلسۈم: - جۇرئەتنى پادىچىلىققا ياردىمى بولار دەپ مەكتەپتىن چىقىرىۋالدىق، ئەمدى كىچىگىنى قانداق قىلىمىز، پۇل بولمىسا قانداق ئوقۇتىمىز، پادىچىلىقتىن تاپقان پۇل كانايدىن ئاشمايۋاتىدۇ. ياكى يىرىمىزنى تىرەلمە يۇتۇمىز. نىمە؟ قەرز؟ نىمە قەرز خۇيما توپىدىغۇ بۇ قەرزىدىن. مۇشۇنداق ئۆتۈرمىز. ئۆيىنىڭ ئەھۋالى مانا بۇ. گۈلسۈم قولى بىلەن كونسراپ كەتكەن ئۆيىنى كۆرسىتىدۇ.

نۇرمە مەت: - مەن قانداق قىلىمەن ئەمىسە. نۇرمە مەت خوتۇنغا ۋاقىرايدۇ. بىرسىنى بۇلايمۇ؟ يا ئوغۇرلۇق قىلايمۇ؟

نۇرمە مەت: - سىزنى ئۇنداق قىلىڭ دىمىدىم، باشقىلار ئۇنداق - مۇنداق ئىشلانى قىلىپ يىلدىن - يىلغا بېيىپ قالدى. كالا باقمەن دەپلا يۇرمەي باشقىچە بىرەر ئىشنى ئويلىۋېتىپ كۆرمە يىلمۇ دەيمىنا. دەيدۇ گۈلسۈم.

نۇرمە مەت: - ھازىرچە ئۆلۈپ قالمىدۇقۇ، يالغۇز بىزلىمۇ، شۇكىرى دە خوتۇن. ئىش قىلىپ موراڭدىن ئىس چىقىپ تۇرۇدۇغۇ. دەيدۇ نۇرمە مەت ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ

كوچىغا ماڭىدۇ. سەككىزلىرىگە كىرىپ قالغان بىر بالا سومكىسىنى مايماق ئىسىپ قوراغا كىرىپ كىلىدۇ ۋە - چىيىمنى چاققان بەر ئاپا، ئاكىمنىڭ يىنىغا پادىغا بارمەن دىگىنىچە سومكىسىنى جوزا تۇۋىگە پىقىرتىپ تاشلاپ جوزىغا كىلىپ ئولتۇرىدۇ. جوزا ئاستىدىكى موشۇك بالىنىڭ سومكىسىنى سۆرىگىنىچە جوزا ئاستىغا كىرىپ كىتىدۇ.

5- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزا.

يىزىنىڭ تۆت كوچا ئىغىزى مەلۇم تام دۇكان. ئاندا - مۇندا ئادەملەر سودا قىلىپ كەتمەكتە. دۇكان ئالدىدىكى ياغاچ سايىسىدا دۇكاننىڭ تىمىنى يۆلەپ ئولتۇرۇپ بىر قانچە قىرى - ياش قىزغىن پاراڭ قىلىشماقتا. موخۇركا چەكمەكتە.

1- ئادەم (ئىكراندا زاكىر لەقىمى موشۇك دىگەن خەت كۆرىنىدۇ): - ئامرىكا زوڭتۇڭى رىگان دىگەننى ئەرتىس دەيدىغۇ؟
2- ئادەم (ئىكراندا بارات لەقىمى تاي دىگەن خەت كۆرىنىدۇ): - بۇرۇن ئەرتىس بوپتىكەن.

1- ئادەم: - نىمە بولسا بولدى زادى ئەرتىس بوپتىكەنغۇ؟
3- ئادەم: - پۇل بولسا سەنمۇ زوڭتۇڭ بولالايسىەن. لىكىن سەن جوزىنىڭ ئاستىغا زوڭتۇڭ بولساڭ بولىدۇدە.

3- ئادەم: - چاشقانلارغا دەڭلار. ھا ھا... كۈلكە.
4- ئادەم: - ساچىر خانىمنى دەڭلار، ئايال تۇرۇپ نى نى ئىشلارنى قىلىۋاتىدۇ جۇمۇ.

2- ئادەم: - شۇنداق خوتۇنلاردىن ئىلىۋالسا ئادەم. پاھ-پاھ..

1- ئادەم: - ئۇغۇ شۇنداق لىكىن سىنىڭ يېشىڭ توشمىغان تاي تۇرساڭ. ساچىر

خانم مىنىۋالسا كۆتۈرەم بولۇپ قالساڭ جۇمۇ. ھاھاھا... كۈلكە

شۇ ئارلىقتا ئۆزىچە غىشىپ نورەك چوقەي چالا مەس بۇلارنىڭ يىنىغا كىلىدۇ ۋە تىلىنى چايناپ.

نۇرمە مەت: - ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم. دەيدۇ مەس ھالدا لىشىپ.

1- ئادەم: - ھوي نۇرمە مەتقۇ بۇ. ئويناپ قويۇپسىلەر دە. دەيدۇ 1- ئادەم.

نۇرمە مەت: - ئاغىنىلەر يولۇقۇپ قىلىپ ئاز-تولاقىڭلاردۇق. دەيدۇ نۇرمە مەت ئالدى كەينىگە مىڭىپ.

5- ئادەم (ئىكراندا قادىر لەقىمى ئەزىمە دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ): ئاغىنىڭ كۆپۈك

قايناپ كىتىپتۇ. ھاراق ئىچمەي ساسلىقتا كالا ئەمدىگىمۇ نىمە؟ ھاھاھا... كۈلكە.

نۇرمە مەت: - كالا دىگەننى ئىمەلىگەن ئادەم ئىمىدۇ. سەندەك ئەزىمەلەر ئەمەس ئاغىنىڭداسۇت قىتق بولۇپ قالىدۇ جۇمۇ. دەيدۇ نۇرمە مەت ئىككى قولى بىلەن تىزنى ئۇرۇپ تۇرۇپ كۈلۈپ، باشقىلارمۇ كۈلىدۇ.

1- ئادەم: - پاھ-پاھ نۇرمە مەت تازا ئىچىلىپسەن بۈگۈن گۈلسۈم خوشاللىقتا

ئۇخلىماي چىقىدىكەندە ھاھاھا... .

نۇرمە مەت ئوڭ قولىنى كۆتۈرۈپ ،

نۇرمە مەت: - كەتتۇق ئەمەس. دىگىنىچە يەنە خىشىپ ناخشا ئېيتىپ

دەلدەڭلىگىنىچە كىتىپ قالىدۇ.

6- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى 2- كۆرۈنۈشتىكى پادا باقىدىغان ساسلىق.

كالىلار بىردىن- ئىككىدىن ئوتلىماقتا نۇرمە مەت يەنلا ھىلىقى ياغاچنىڭ

سايىسىدا دەم ئېلىپ ياتماقتا. شۇ ئارلىقتا موتۇسكىلىتنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ ۋە

يىتىپ كىلىدۇ. قارا كۆز ئەينەك تاقىغان ۋەلى موتۇسكىلىتىدىن چۈشمەي تۇرۇپ ۋەلى: - ھوي نۆرەككا بىر ئىلان تۇتۇپ بەرسەڭ بولاتتى. شەھەردىن تۇققانلار چىقىپتۇ، دورا قىلغۇدەك. دەيدۇ.

نۇرمەمەت: - قانچە بىرسەن. دەيدۇ نۇرمەمەت قارىياغاچ سايسىدا ئولتۇرغان ھالدا.

ۋەلى: - بەش سوم بىرىمەن. ۋەلى بەش بارمىقى بىلەن نۇرمەمەتكە كۆرسىتىدۇ. نۇرمەمەت: - ئون سوم بەر. دەيدۇ نۇرمەمەت.

ۋەلى: - نىمە دەيدۇ مۇنۇ چوقاي. تۇتساڭ تۇت تۇتساڭ تۇتتىدىغان ئادەم جىق جۇمۇ. ھالىڭغا بىقىپ ھال تات، خالتاڭغا قاراپ ئۇن تات دەپ ئۆزەڭنى ساتسا ئون سومغا ئالمايدۇ. مۇنۇ موتۇنى مىنىپ ئالدىڭغا ئالايەن كەلدۇق جۇمۇ. مە پۇلۇڭنى ئال. ۋەلى شۇ گەپلەرنى قىلغاچ بەش سوم پۇلنى نۇرمەمەتنىڭ ئالدىغا تاشلاپ بىرىپ ساسلىقتا موتۇسكىلىتنىڭ ئاۋازىنى ياڭرىتىپ كىتىپ قالىدۇ. ياغاچ تۈۋىدە نۇرمەمەت ئىككى پۇتنىڭ ئارلىغىدىكى 5 سوم پۇلغا قارىغىنچە قالىدۇ.

7-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ئورنى يۇقارقى سازلىق.

نۇرمەمەت ساسلىق، چىغلىق، دۆڭلۈكلەرنى قولدىكى تاياق بىلەن ئاقتۇرۇپ ئىلان ئىزدىمەكتە. تۇيۇقسىز بىر ئىلان ئۇچراپ قالىدۇ. نۇرمەمەت ئىلانى تاياق بىلەن ئۇرۇدۇ. لىكىن ئىلان قىچىپ كىتىپ، ئىگىزەك بىر يارنىڭ تۆشۈگىگە كىرىپ كىتىدۇ. نۇرمەمەت تايىقى بىلەن تۆشۈكنى كولاشقا باشلايدۇ. نۇرمەمەتنىڭ تايىقى بىر نىمىگە تەككەندەك بولۇدۇ. نۇرمەمەت تۆشۈكنى داۋاملىق كولاپ چوڭايتىدۇ. ئاخىرىدا نۇرمەمەت تۆشۈك ئىچىدىن كىچىكرەك بىر كوزنى ئىككى

قولى بىلەن تۇتۇپ ئالدىغا ئېلىپ چىقىدۇ. ئىكراندا كوزا تولۇق كۆرۈنىدۇ. كوزىنىڭ ئاغزى توپا بىلەن توشۇپ كەتكەن بولۇپ، نۇرمە مەت قىزىققان ھالدا كوزىنى يەرگە دۈم قىلىدۇ. كوزا ئىچىدىن باشتا توپا تۆكۈلۈپ ئاخىرىدا ئوندىن ئارتۇق زىچچە ئالتۇن ۋە بىرقانچە ئون ئالتۇن تىللا يەرگە چۈشۈدۇ. نۇرمە مەت چۆچۈپ كىتىدۇ. ئەتراپقا قارايدۇ. ھودۇقىدۇ. - يا ئاللا، بۇ نىمە كارامەت. دىگىنىچە ياقىسىنى تۇتىدۇ. شۇ ئارىلىقتا نۇرمە مەتتىن ئانچە يىراق بولمىغان جايدا ئۈستىگە ئوخشاش پىرىجە كىيگەن، ئوخشاش سەللە يۆگىگەن قوللىرىدا ئوخشاش داپ تۇتقان ئىككى بالا پەيدا بولىدۇ ۋە داپنى چىلىپ ناخشا ئېتىدۇ.

ھەي نۇرمە مەت نۇرمە مەت ،

ئامەت تاپتىڭ، پۇل تاپتىڭ.

ئەندى قانداق قىلارسەن،

قىينالماستىن يول تاپتىڭ.

ئەندى قانداق قىلارسەن،

قايسى يولدا ماڭارسەن.

تۇتالمىساڭ ئامەتنى ،

چوقاي بولۇپ قالارسەن.

بالىلار غايىپ بولىدۇ.

نۇرمە مەت ئولتۇرغىنىچە ئالتۇن تىللارغا قاراپ قالىدۇ.

8-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى مەلۇم شەھەر.

بازار ئىچى مەلۇم كاۋاپچىنىڭ دۇكان ئالدى. بىر ئۈستەلدە نۇرمە مەت قىسقا

بۇرۇت قويغان ياسىن ۋە ئورۇق ئىگىز ئالىم دىگەن ئادەملەر بىلەن كاۋاپ يەپ ھاراق ئىچمەكتە.

ياسىن :- دىمەمسەن نۇرمەمەت بىر گىپىم بار دەپ بىزنى بۇيەرگە باشلاپ كەلدىڭ سارالىق. دەيدۇ.

ئالىم :- ھە شۇنداق گىپىڭنى قىلمايمسەن ؟ بۇلە. دەيدۇ.

نۇرمەمەت :- ھىچكىمگە دىمەيمىز دەپ قول بىرىپ قەسەم قىلىش. دەيدۇ.

ئالىم ياسىنلار قول بىرىپ قەسەم قىلىدۇ.

نۇرمەمەت :- ئىلان قوغلاپ بىر تۆشۈكنىڭ ئىچىدىن بىر كوزا ئالتۇن تىپىۋالدىم. دەيدۇ.

ئالىم ۋە ياسىن : راستما ؟ دەيدۇ ھودۇقۇشۇپ. نۇرمەمەت بىر تال ئالتۇننى كۆرسىتىدۇ

ئالىم ياسىنلارنىڭ كۆزلىرى يوغىناپ چىقىپ كەتكەندەك بولۇپ ھودۇقۇپ قورققانداك بولۇشۇدۇ.

ياسىن :- بىرىسىگە دىدىڭمۇ ؟ دەيدۇ.

نۇرمەمەت :- ياق.

ئالىم :- خوتۇنۇڭغا ئېيتتىڭمۇ ؟

نۇرمەمەت :- نىمە قىلارىمنى بىلەلمەي سىلەرنى ئىزلەپ كەلگەن.

ياسىن :- خوتۇنۇڭغا دىمەي توغرا قىپسەن. خوتۇن دىگەننىڭ چىچى ئۇزۇن ئەقلى

قىسقا ، بىرىسىگە دەپلا قويسا ، تاپقان نىمەڭنى ھۆكىمەت ئىلىپ كىتىدۇ جۇمۇ ؟

ئالىم :- مانا مەن ئالتۇنۇڭنى سۇ قىلىپ بىرىمەن. دەپ نۇرمەمەتنىڭ دۈمبىسىگە ئۇرۇدۇ.

ياسىن :- قورقما ، ئاغزىڭنى مەھكەم تۇت بىز سىنى يولغا باشلايمىز. ئەكەل قولۇڭنى

پۇل سەندىن، ھەركەت بىزدىن بىر-بىرىمىزدىن ھەرگىز ئايرىلمايمىز. دەيدۇ.

نۇرمە مەت، ياسىن، ئالىملار قول بىرىپ قەسەم قىلىشىدۇ.

9-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى نۇرمە مەت پادىچىنىڭ ئۆيى.

چايخانا نۇرمە مەت بىشىغا بىر تال ياستۇقنى قويۇپ، ئوڭدا يىتىپ موخۇرگا چەكمەكتە. ھالقا - ھالقا ئىسلار نۇرمە مەتنىڭ ئاغزىدىن توختىماي چىقماقتا. نۇرمە مەت ئۇيان - بۇيان ئۆرۈلمەكتە. چوڭقۇر خىيالغا چۆكمەكتە. ئايالى گۈلسۈم چوڭ بىر باغلام چۆپنى تەسلىكتە كۆتۈرۈپ چايخانا ئالدىغا كىلىپ چۆپنى ئاچچىقلاپ يەرگە تاشلايدۇ ۋە تەرنى باش ياغلىقى بىلەن ئېرىتىپ:

گۈلسۈم: - نۇمۇس قىلىڭ جۇمۇ نۇرمە مەت، نەچچە كۈن بولدى ياتقىنىڭىز - ياتقان. ياپادىغا چىقمايسىز؟ يا بىرەر يەردە ئىشلىمەيسىز؟! 10 ياشلىق جۇرئەتكە ئۇگال. بىر كۈن ساق بولسىڭىز بىر كۈن مەس. قولۇمنى كۆسەي چىچىمنى سۈپۈرگە قىلغۇدەك بولۇپ كەتتىم. دەيدۇ يىغلاپ تۇرۇپ.

نۇرمە مەت: - ھوي چۆپ ئەكەلسەڭ ماڭا ئەكەلدىڭمۇ؟ ئەكەلسەڭ كالاڭغا ئەكەلدىڭ. ۋاقىرايسەنغۇ خۇددى منى سەن خوتۇنلۇققا ئالغاندەك. داداڭ بىر چىشقا موزاينى بىرىپتىكەن، نەسلىك كالا دەپ ئەجەپ پىشانەمگە ئورۇپ كەتتىڭا. ئۆيۈڭدىن بىر چىقىپ كىتىمەن. ئەرگە تەككەنگە توپىسەن جۇمۇ. نۇرمە مەت ئورنىدىن تۇرۇپ ۋاقىراپ - جاقىراپ سۆزلەپ كىتىدۇ ۋە ئاخىرىدا نۇرمە مەت: - بىشىڭغا كىيە ئۆيۈڭنى. دىگىنىچە يالاڭ چاپىنىنى مورىسىگە تاشلىغىنىچە كوچىغا قاراپ ماڭىدۇ. گۈلسۈم ئۆزى كۆتۈرۈپ كەلگەن چۆپنىڭ ئۈستىدە يىغلىغىنىچە ئولتۇرۇپ قالىدۇ.

10-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى مەلۇم شەھەر.

مەلۇم زەرگەر دۇكان ئىچىدىن ئالىم، ياسىن، نۇرمە مەتلەر چىقىپ كىلىدۇ.
 ياسىن:- قانداق رازى بولغانسەن. 100 مىڭ سوم قولۇڭغا تەگدى. قالغان
 ئالتۇنلىرىڭنى ساقلاپ مەھكەم قوي، خوتۇنۇڭغا تىنما. دەيدۇ كۆرەڭلىگىنىچە.
 ئالىم:- ئەندى قولۇڭغا پۇل كىردى نىمە قىلاي دەيسەن نۇرمە مەت.
 ياسىن:- ھازىر ئورۇسلار تازا كىلىۋاتىدۇ. ئالىم ئىككىمىز ئورۇسلارغا ياڭىپىڭ
 كۆرسۈتۈپ پۇل تىپىۋاتىمىز. سودا شۇنداق ياخشى لىكىن پۇل يوق. مىنىڭچە بىر
 دۇكان ئىچىپ سەن دۇكاندا تۇرساڭ، بىز ئورۇمچىدىن مال ئەكەلسەك. مانا
 شۇچاغدا باي بولمىغىنىڭنى كۆرەي. دەيدۇ.
 نۇرمە مەت:- ئۇنداق ئىشلارنى قىلالماسەنمىكىن جۇمۇ. مەن كالا قوي ئىلىپ
 باقايمىكىن دىگەن. دەيدۇ.
 ئالىم:- نىمە دەيدۇ مۇنۇ سارالىق داڭگال. توخۇ داڭگال چۈشەيدۇ، ئۆچكە
 جاڭگال دەپ يەنە شۇ سارالىقلىرىڭنى ئويلاپ قاپسەنغۇ؟ گاداي بولساڭ شە تالاش
 دەپ سالقىن دۇكاندا ئولتۇرۇپ، ئۇچ ۋاق بازارنىڭ ياخشى تامىقىنى يەپ پۇل
 تاپمىسەن. ئاشۇ سارالىقلىرىڭنىڭ ئارىسىدا ھالىڭ نىمە بولماقچى. ئۇنىڭ
 ئۈستىگە نۇرمە مەت قانداقلارچە تىز باي بولۇپ كەتتى دەپ مەلىدىكلەر ساقچىغا
 دەپ قويسا ئالتۇنۇڭمۇ يوق، ئۆزەڭ تۈمىلەرنى ئارىلاپ چىقسەن. شەھەردە بولسا
 بىرسىنىڭ دۇكىنى ئىجارىگە ئىلىپ ئىچىۋاتىمەن دەيسەن ۋە سىلالام. دەيدۇ.
 ياسىن:- توپتوغرا. سەراغا چىقساڭ بالاغا قالغىنىڭ شۇ. شە دىگەننىڭ ئىتىكى كەڭ
 ، قانداق قىلىمەن دىسەڭ شۇنداق قىلغىلى بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەممە
 ئىشىڭنى بىز بىلىمىز. بىزدىن ئايرىلساڭ سىنى بۆرە يەيدۇ جۇمۇ. تولا ئارىسالىدى

بولماي جۈرە ئاشخانغا قوساق ئىچىپ كەتتى. دەيدۇ. ئالىم، ياسىن، نۇرمە مەتلەر يۈرۈپ كىتىدۇ.

11-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى شۇ يىزا

نۇرمە مەت پادىچىنىڭ ئۆيى. ھىلىقى چايخانا. نۇرمە مەت چايخانىدا ئولتۇرۇپ ئايالى گۈلسۈمگە چالۋاقاپ سۆزلىمەكتە.

نۇرمە مەت:- بازاردىن بىرتونۇشۇمنىڭ دۇكىنىنى ئاچىدىغان بولدۇم. پادا كالنى جۇرئەت بىقىپ تۇرسۇن. دەيدۇ.

گۈلسۈم:- سىز شەھەرگە كىرىپ كەتسىڭىز، مۇشتۇمدەك جۇرئەت پادىنىڭ ھۆددىسىدىن قانداق چىقىدۇ، مەن قايسى بىر ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقىمەن. دۇكان ئاچقىڭىز كەلسە نەسىللىك تايىنچىنى سىتىپ، مەلىدە ئاچسىڭىزمۇ كىرىمى ياخشىغۇ، كالنىڭ سۈتىنى مەن ساتاي، پادىنى جۇرئەت باقسۇن. دەيدۇ.

نۇرمە مەت:- بولدى قوي. كالنى سىتىپ دۇكان ئىچىپ مەلەڭگە سىركە لازا ساتايىمۇ؟ دادام بەرگەن كالا دەپ ئۇنىڭ دەردىنى تارتايىمۇ؟ شۇ ئارلىقتا گۈلسۈمنىڭ دادىسى كىرىپ كىلىدۇ. (ئىكراندا > گۈلسۈمنىڭ دادىسى تايىرئاخۇن < دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ.

تايىرئاخۇن:- ۋۇي نىمە بولدۇڭلار؟! ئاۋازىڭلارھەشكە چىقىپ كىتىپ سىلەرنىڭ جىدىلىڭلار قاچان تۈگەيدۇ. دەيدۇ.

گۈلسۈم ۋەقەنى ئىيتىدۇ.

تايىرئاخۇن:- نۇرمە مەت شۇنچە يىراقتا نىمە قىلىسىز؟ ئۇششاق بالىلىرىڭىزنى تاشلاپ، شەھەردە دۈم يىتىپ، دۈم قوپۇپ يۈگىچە مەلىدە ئاچسىڭىز ياخشىكەن.

نېمە بولغان بىلەن ئۆزىڭىزنىڭ مەلىسىدە دەيدۇ.

نۇرمە مەت:- گۈلسۈمنى ئاز دەپ ئەمدى سىز ئارلاشتىڭىزغۇ؟ مەنمۇ ئىككى بالىنىڭ دادىسى ئاق - قارىنى بىلگۈچىلىگىم بار. بىر كالا بېرىپ قويۇپ ئاتا - با لا ئەجەپ يوغان گەپ قىلىدىغان بولۇپ كەتتىڭلارغۇ؟ دەيدۇ نۇرمە مەت قوللىرىنى شىلتىپ.

دۇيچاڭ باسىت كىرىپ كىلىدۇ. (ئىكراندا دۇيچاڭ باسىت دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ).

دۇيچاڭ باسىت:- ھاي - ھاي نۇرمە مەت گەپنى ئاۋايلاپ قىلايلى، قانداق بولمىسۇن تايىركام سىزنىڭ دادىڭىزدە. گەپ بولسا چىرايلىق دېمەمسىز. دەيدۇ. نۇرمە مەت ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ كىتىدۇ.

نۇرمە مەت: ۋوي ئەمدى سەن قالدىڭمۇ؟ سىنىڭ نېمە چاتقىڭ. دەيدۇ. دۇيچاڭ باسىت: نېمە دىگەن بىلەن مىنىڭ سىلەرنىڭ ئىشىڭلارغا ئارىلىشىدىغان ھوقۇقۇم بار. مۇنداق ئېيتقاندا سەن بىلەن تەڭ بولساممۇ، ئۆزەڭلار مېنى بىزنى باشقۇرالايدۇ دەپ دۇيچاڭ سايلىغان. كەنت قەرزىڭنى كۆتۈرۈۋېتىشىنى ئويلىشىۋاتىدۇ. يېرىڭنى كەنت تىرىپ بەرسە، دۇكان ئاچمەن دېسەڭ كەنت ياردەمدە بولساق.

نۇرمە مەت:- ۋاي بولدىلا، قۇلقىمنى تولا ئاغرىتماي، چىقىشە ھەممىڭ ئۆيدىن. يەنە شۇ ئارلىقتا بىرقانچە خوشنلار كىرىپ كىلىدۇ. ئۇلارمۇ ئىشقا ئارىلىشىدۇ. نۇرمە مەت چالۋاقاپ ئۆزىنىڭ شەھەرگە كىرىپ كىتىش پىكرىدە چىڭ تۇرۇدۇ. گۈلسۈم يىغلايدۇ.

12- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى مەلۇم شەھەر.

بازار ئىچى مەلۇم دۇكاندا نۇرمە مەت سودا قىلماقتا. دۇكان ئىچىگە ھەرتۇرلۇك كىيىم كىچەكلەر ئىسىلغان. تاي - تاي ماللار دۇۋىلانغان بولىدۇ. شۇ ئارلىقتا ياسىن دۇكانغا كىلىدۇ .

ياسىن :- بىزنىڭ ھىساپ كىتابىمىزنى قىلىدىغان بىر قىز تاپتىم . دىگىنىچە چىرايلىق كەلگەن بىر قىزنى نۇرمە مەتكە تونۇشتۇرىدۇ.

ياسىن :- ئىسمى سانىيە. ئالى تىخنىكومنى ئوقۇپ خىزمەت كۈتۈپ تۇرغان قىز. سانىيە: ياخشىمۇسىز . ياسىنكام سىزنىڭ تولا ياخشى گىپىڭىزنى قىلدى . بوپتۇ ھىساپچى بولسام بولاي دەپ كەلدىم. ياق تۇرسىڭىز مېنى ئىلىپ قىلىڭ. دەيدۇ نۇرمە مەتكە قاراپ .

نۇرمە مەت: بولىدۇ. كەچتە ئالىم ياسىنلار بىلەن بىر پاراڭلىشىپ ئەتە جاۋابىنى بىرەي. دەيدۇ.

مال ئالغۇچىلار كىلىدۇ. نۇرمە مەت بىلەن ياسىن سودىغا كىرىشىپ كىتىدۇ.

13- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى شۇيىزا.

نۇرمە مەت پادىچىنىڭ ھىلىقى قوراسى. چايخانىدا بىر ئايال گۈلسۈمگە سۆزلەپ كىتىدۇ.

A ئايال :- كۆڭلىڭىزگە ئىلىپ قالماڭ ، دىمەي دىسەم زادى بولمىدى . ئاخىرى ئالدىڭىزغا كەلدىم. شەھەردە بىر تونۇشۇم بار ئىدى . نۇرمە مەتنى تونۇيدىكەن. «ئاپلا نۇرمە مەتكە يامان بولدى. ئەسكىلەرنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ياسىن بىلەن چاتقى بار بىر سەتەڭنى ھىساپچى دەپ يىنىغا ئەكىلىۋالدى. ئاڭلىساق ئەر-خوتۇن بولۇپ بىر ئۆيدە تۇرىۋاتقىدەك» دەيدۇ.

گۈلسۈم:- ۋاي، قانداق قىلارمەن شەھەرگە كىرىپ پۇل تاپسا مەيلى دىسەم ئەمدى مۇڭگۈز چىقىپ سانىيە دەپ بىر خوتۇن چىقىپ قالدىغۇ؟ ۋاي قانداق قىلاي، كىمگە دەرمەن بۇ گەپنى. دىگىنىچە تامغا يۆلىنىدۇ.
A ئايال:- ئۆزىڭنى بىسۋىلىك گۈلسۈم. راسمۇ - يالغانمۇ شەھەرگە بىرىپ باقماسىز. دەيدۇ.

14-كۆرۈنۈش

ۋاقتى بىر يىلدىن كىيىن، ئورنى مەلۇم شەھەر، كۈز كۈنى شەھەرنىڭ چوڭ كىچىك كوچىلىرى، ئۆتۈشۋاتقان ماشىنىلار، قىزغىن ئاۋات بازارلار كۆرۈنىدۇ. ئاددى كىيىنگەن گۈلسۈم يالاڭ چاپاندا مۇزلاپ بالىسى جۈرئەتنى ئەگەشتۈرۈپ ھارغىن ھالدا بازار ئارلاپ كىمدۇر بىرسىنى ئىزلىمەكتە. ھەربىر ئاشخانا ئالدىغا كەلگەندە بىر تەلپۈرۈپ بالىسى جۈرئەتكە بىر قاراپ قويۇپ ئۆتۈپ كىتىدۇ. يالاڭ كىيىمىدە 10 ياشلىق جۈرئەتمۇ مۇزلىغان بولۇپ، بالىنىڭ كۆزلىرى تىزىلىپ كەتكەن نان، سامسا، كاۋاپلاردىن ئۈزۈلمەيدۇ. گۈلسۈم شۇ مىڭشىدا بىر كىيىم - كىچەك دۇكاننىڭ ئالدىغا كىلىدۇ ۋە دۇكاندارغا سالام قىلىدۇ ۋە

گۈلسۈم: - مۇشۇ ئارلىقتا نۇرمەمەت دىگەن ئادەمنىڭ دۇكانىنى بىلەمسىزكىن؟ دەپ سورايدۇ.

دۇكاندار: - بىلمەيمەن. دەيدۇ. گۈلسۈم شۇنداق قىلىپ بىر قانچە دۇكاندىن يولدىشى نۇرمەمەتنىڭ ئەھۋالىنى سورايدۇ. لىكىن بىرمۇ دۇكاندار بىلمەيدىغان بولۇپ چىقىدۇ.

يەنىلا بازار ئارلاپ سامسا، كاۋاپلانىڭ پۇرىقىدا مەس بولغان ھارغىن، مۇزلاپ كەتكەن، ئاچ قورساق ئانا. بالائاخىرى بىر دۇكاننىڭ ئالدىغا بىرىپ سالام

قىلىپ نۇرمە مەتنىڭ دۇكىنىنى سورايدۇ.

دۇكاندار:- بىلىمەن، بىلىمەن لىكىن بۇگۈن 3،4 كۈن بولدى نۇرمە مەت دۇكاننى سىتۇەتتى، ئۆزىنىڭ ھازىر نەدىلىگىنى ئوقمايمەن. دەيدۇ. گۈلسۈمنىڭ بىشى قايناندىك بولۇدۇ.

جۇرئەت: جۈرە ئاپا كىتىمىز. جۇرئەت ئاپىسىنىڭ قولىنى تارتىدۇ. گۈلسۈم ئۆزىنى ئوڭشاپ ئالىدۇ. جۇرئەتنى يىتىلىگەن گۈلسۈم كۆز ياشلىرىنى ئېرتىپقاچ دۈگدە يىگىنچە دۇكاندىن يىراقلاپ كىتىدۇ. سامساپەزلەرنىڭ، كاۋاپچىلارنىڭ ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇرۇدۇ.

15-كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۈز، ئورنى مەلۇم ئاپتوپوس ئىچى، كىچە.

ماشىنا چىراقلىرىنى ياندۇرۇپ كىتىپ بارماقتا، ماشىنا ئىچىدە ئەر-ئايال يولۇچىلار ئولتۇرغان بولۇدۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا گۈلسۈممۇ بار بولغان بولۇپ بالىسى جۇرئەتنى باغرىغا بېسىپ، سوغۇقتا دۈگدە رەپ، ئانا - بالا ئىككىسى قۇرۇق نان يەپ ئولتۇرغان بولۇدۇ.

ماشىنا ماڭماقتا، گۈلسۈم بالىسىنى باغرىغا تىخىمۇ چىڭ باسماقتا، بالىسىنىڭ باشلىرىنى سىلىماقتا. ماشىنا توختايدۇ.

بىلەت ساتقۇچى: قىز - قارىياغاچ يىزىسىغا كەلدۇق. دەيدۇ.

گۈلسۈم بالىسىنى ئەگەشتۈرۈپ ماشىنىدىن چۈشۈپ قالىدۇ. ماشىنا چىراقلىرىنى ياندۇرغىنىچە كىتىپ قالىدۇ. قاراڭغۇ كۆچىدا گۈلسۈم بالىسى بىلەن دەلدەڭشىگىنچە مىڭىپ تۈن قوينىغا سىڭىپ كىتىدۇ.

16-كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۈز، ئورنى مەلۇم شەھەر.

كوچىلىرى رەتلىك ئىگىز - ئىگىز بىنالىرى، ئۆتۈشۈپ تۇرغان ماشىنىلار كۆرۈنىدۇ. نۇرمە مەت شەھەرگە ماسلاشقان ھالدا رەتلىك كىيىنگەن ۋە يىنىدا ئۆزىگە ئوخشاش كىيىنگەن ئىككى ئادەم بىلەن قىزغىن پاراڭ بىلەن ئىكرانغا يىقىنىلىشىدۇ.

1-ئادەم: - ئەتلا ماڭايلى نۇرمە مەت. دەيدۇ.

2-ئادەم: - ئۆگۈنلۈككە ماڭايلى، ئازراق قىلىدىغان ئىشىم بار. دەيدۇ.

نۇرمە مەت: - بولىدۇ ئاغىنىلەر ماڭساق ماڭايلى لىكىن مەن ئۆيگە بىر چىقىپ كىلەي. ئۆگۈنلۈككە ئەتتىگەندە قاتناشتا ئۇچرىشايلى. دەيدۇ نۇرمە مەت ۋە ئۆتۈشۈپ تۇرغان تاكسىدىن بىرسىنى توراپ تاكسىغا چۈشۈدۇ. ھىلىقى ئىككىسى - چاپسان كەل. دىگىنىچە قالىدۇ.

17-كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۆز. ئورنى ھىلىقى يىزا نۇرمە مەتنىڭ دارۋازا ئالدى.

دارۋازا ئالدىدا بىر تاكسى ماشىنا توختۇتۇلۇپ قويۇلغان، گۈلسۈم نۇرمە مەتنىڭ قولىنى چىڭ تۇتقان ھالدا يىغلىماقتا. چوڭ ئوغلى جۇرئەتمۇ يىغلىغان ھالدا تال دارۋازىغا يۆلىنىپ تۇرغان. 3، 4، ئەر- ئايال خوشنىلار چۆرىدەپ تۇرغان بولىدۇ. گۈلسۈم يىغلاپ تۇرۇپ سۆزلىمەكتە:

گۈلسۈم: - ئىككى يىل بولاي دىدى، يوقاپ كەتتىڭىز؟ نىمە كۈنلەرنى كۆردۇق. ئاڭلىسام خوتۇن ئىلىۋاپسىز. مەنغۇ مەيلى ئىككى بالىڭىزچۇ؟ ئۆيگە دادا بولمىسا بولمايدىكەن نۇرمە مەت، يوقنىڭ گىپىنى مەنمۇ قىلماي، كەتمەڭ خوتۇنىڭىز بولسا بولۇۋەرسۇن. ئىچىڭىز ئاغرىسۇن بىزگە. گۈلسۈم نۇرمە مەتكە يالۋارماقتا.

نۇرمە مەت: - بولدى قوي. تويدۇم بۇ توپۇلۇغۇڭدىن مۇنۇ پۇلنى ئال خەجلەپ

تۇرسەن بىلەن ئۇزۇن تۇرالمايمەن.

نۇرمەمەت يانچۇغىدىن بىر باغلام پۇلنى گۈلسۈمنىڭ قولىغا پاق قىلىپ تۇتقۇزۇپ، ئۆزىنىڭ قولىنى گۈلسۈمنىڭ قولىدىن سىلكىپ ئاجرىتىپ ئالدى ۋە ماشىنىغا چىقىپ ئولتۇرۇپ.

نۇرمەمەت:- ھايدا! شەھەرگە دىگىنچە توپىنى توزۇتۇپ كىتىپ قالدۇ.

1-خوشنا: - ھوي مونۇ چوقاي ئەجەپ ئۆزگىرىپ كىتىپتا. ئادەمگە رىچىلىكىنىمۇ ئۇنتۇپ قاپتۇ جۇمۇ. سالام - سائەتمۇ يوققۇ بۇنىڭ.

2-خوشنا: - گۈلسۈمگە تەس بولدىدە. ئۇششاق بالىلىرى بىلەن قالدى.

3-خوشنا: - پۇل ئەۋەتىپ بىرەر.

1-خوشنا: - سانسىزغا سان تەگسە كۈندۈزى چىراق ياندۇرۇپتۇ دىگەندەك

، پۇل ئەمەس خوتۇندىن بىرنى ئەۋەتىپ بەرمىسە تىخى.

گۈلسۈم ئۇن سىلىپ يىغلىغان پىتى قوراغا كىرىپ كىتىدۇ.

18-كۆرۈنۈش

ئۈچ يىلدىن كىيىن، مەلۇم شەھەر، مەلۇم ئۆي ئىچى.

كۆزىگە قارا كۆز ئەينەك قانداق قىممەت باھالىق كىيىملەرنى كىيگەن نۇرمەمەت

ھىلىقى ئىككى ھەمراھى بىلەن باشقا ئىككى ئادەم بىلەن قانداقتۇر بىر سودىنىڭ

پارىگىنى قىلىشماقتا.

نۇرمەمەت:- بەش سومدىن پايدا بەرسەڭلار بىرىمىز. دەيدۇ نۇرمەمەت.

قارشى تەرەپ: 4-سوم بولسۇن. دەيدۇ ئىككى ئادەم. نۇرمەمەت تەرەپنىڭ چىڭ

تۇرۇشى بىلەن 5 سومدىن پايدىسىغا مەلۇم سودا قول ئىلىشىپ پۈتۈشۈدۇ. ھىلىقى

ئىككىسى قول سومكىسىنى ئىچىپ باغلانغان نۇرغۇن پۇلنى نۇرمەمەتنىڭ

ئالدىغا قويىدۇ. نۇرمەمەت بىشى بىلەن ئۆزىنىڭ بىر شىرىگىنى شەرەت

قىلىدۇ. شىركىتى ھىلىقى ئىككى ئادەمنى باشلاپ چىقىپ كىتىدۇ.

نۇر مەت ساپادا بىر پۇتنى يەنە بىر پۇتنىڭ ئۈستىگە قويۇپ، پۇتلىرىنى ئوينۇتۇپ،

نۇر مەت: - بىر مىليون، بىر مىليون ... دەيدۇ.

يەنە بىر شىركىتى ئالى دەرىجىلىك تاماكدىن بىرنى نۇر مەتكە سۇندۇ ۋە تۇتاشتۇرۇپ بىرىدۇ.

نۇر مەتنىڭ شىركىتى: - شۇنداق، شۇنداق نۇر لوبەن. دەپ خوشامەتچىلىك قىلىقلارنى قىلىدۇ. نۇر مەت تاماكا چىكىدۇ. قولىدىكى قىممەت باھالىق ئۈزۈك ۋالىداپ تۇرۇدۇ.

19-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم شەھەر.

شەھەر كوچىسىدا بىر سانتانا ماشىنا ئاستا- ئاستا مىڭپ ئاستى بىر رىستوران ئۈستى مېھمانغا قىلىنغان ئۈچ قەۋەتلىك بىنانىڭ ئالدىدا توختايدۇ. ماشىنىدىن نۇر مەت ۋە ھىلىقى ئىككى ھەمراھى چۈشۈدۇ. بىنا ئىچىدىن بىر - ئىككى خىزمەتچى چىقىپ قارشى ئالىدۇ. بۇلار پاراڭ قىلغاچ بىناغا كىرىپ كىتىدۇ.

20- كۆرۈنۈش

ۋاقتى، ئورنى يۇقارقى بىنانىڭ مەلۇم خانىسى.

خىلۋەت، ئازادە ئۆي. ئۆي ئىچى ئالاھىدە بىزەلگەن بولىدۇ. نۇر مەت ۋە ھىلىقى ئىككى ھەمراھى دۈگىلەك ئۈستەلنى چۆرىدەپ قىزغىن پاراڭ بىلەن ئولتۇرغان بولىدۇ. ئۈستەلدە ھەرخىل ئالى دەرىجىلىك قورۇمىلار تىزىلغان، ھەرخىل ئالى دەرىجىلىك ھاراقلار قويۇلغان بولىدۇ. ئىشىك چىكىلىدۇ. نۇر مەت: - كىرىڭ. دەيدۇ.

بىر كۈتكۈچى قىز كىرىپ كىلىدۇ ۋە

كۈتكۈچى قىز: - دىرىكتۇر سىزگە يەنە نىمە لازىم. دەيدۇ ئەدەپ بىلەن. نۇرمە مەت قولى بىلەن چىقىپ كىتىش ئىشارىسى قىلىدۇ ۋە ئىغىزچىمۇ، - چىقىپ كىتىڭ. دەيدۇ. قىز چىقىپ كىتىدۇ.

نۇرمە مەت: - بۇبىنانىمۇ ئىشقا كىرىشتۈرۈپ بولدۇق. كىلەرگە تاققا بىر ساياھەت ئورنى قۇرساق دەيمەن. دەيدۇ نۇرمە مەت ئالدىدىكى رۇمكىدىكى ھاراقىتىن بىر ئوتلاپ.

نۇرمە مەت شىركى: - مەن قوشۇلمەن. دەيدۇ بىر ھە مىراسى.

نۇرمە مەت: - سەنچۇ ئالىم؟ نۇرمە مەت ئورۇق ئىگىز كەلگەن يەنە بىر ھە مىراسىدىن سورايدۇ.

نۇرمە مەت شىركى (ئالىم): - مەنمۇ قوشۇلمەن دەيدۇ ئورۇق، ئىگىز ئالىم.

نۇرمە مەت: - ياسىن بىلەن ئىككىڭلار ساياھەت ئورنى توغرىسىدا ئورۇننى كۆرگەچ كىتىدىغان چىقىمنى بىر خامچوت قىلىپ قويۇڭلار.

ياسىن ۋە ئالىم: - بولىدۇ. بولىدۇ. دىيىشىدۇ تەمبەل كەلگەن، قىسقا بۇرۇت ياسىن بىلەن ئورۇق ئىگىز ئالىم.

نۇرمە مەت: - بولدى. ئىش تامام. ياسىن ھىلقى، - نۇرمە مەت قولى بىلەن ئۆزىنىڭ قىشىنى سىلاپ تۇرۇپ، - قەلەم قاشلاردىن چاقىرمامسەن. دەيدۇ. ياسىن ئورنىدىن دەس تۇرۇپ

ياسىن: - بىردىن ئەكرەيمۇ؟ ياكى تامغا قاتارىغا تىزىپ قويايمۇ؟ ھاھاھا... ئۈچى كۈلۈشۈدۇ. ياسىن چىقىپ كىتىدۇ. ئالىم بىلەن نۇرمە مەت بىر بىرىگە ئوتۇق تىلەپ رومكا سوقۇشتۇرۇدۇ.

ۋاقتى ياز، ئورنى بىرىنچى كۆرۈنۈشتىكى يىزا. چۈش ۋاقتى.

يىزا قىياپىتى ئاز- تولا ئۆزگەرگەن ئاندا- ساندا يىغى ئۆيلەر سىلىنغان ئادەملەر يىغىلىپ قۇرۇق پاراڭ سالىدىغان تۆت كوچا ئىغىزىدىكى دۇكاننىڭ ئورنىغا ئاددى بولسىمۇ خىلى چوڭ ماگازىن سىلىنغان. توپا يولنىڭ ئورنىنى تاشيول ئىگەللىگەن بولىدۇ.

گۈلسۈمنىڭ بىزگە تونۇشلۇق تال دارۋازىسىنىڭ ئورنىغا ئاددى بولسىمۇ يىغىچە دارۋازا سىلىنغان، ئاددى بولسىمۇ چىرايلىق ئۈچ ئىغىز ئۆي سىلىنغان بولىدۇ. ھىلىقى ئۆرۈلۈپ كىتەي دىگەن مالخانىنىڭ ئورنىغا ئاددىغىنە ئىغىل ياسالغان بولۇپ، ئىككى نەسلىك كالا چۆپ يىمەكتە. دارۋازىدىن كىرىپلا يىغى ياسالغان ئۆيگە ئۇدۇل قىلىپ چايخانا ياسالغان بولۇپ، سۇپىدا كىگىز سىلىنىپ جوزا قويۇلغان بولىدۇ.

جۈرئەت بىر ئىشەك ھارۋىدا چۆپ بېسىپ قوراغا كىرىپ كىلىدۇ. جۈرئەتمۇ 15، 16 ياشلىق قاۋۇل ئەزىمەت بولۇپ قالغان.

گۈلسۈم ئۆيدىن چىقىپ كىلىدۇ. گۈلسۈممۇ خىلى روھلۇنۇپ قالغان، رەڭگى - روھى تىتىكلىشىپ چىرايلىققىنە چوكان بولۇپ قالغان بولىدۇ.

گۈلسۈم: - كەلدىڭمۇ بالام. دىگىنىچە گۈلسۈم بالىسىغا ياردەملىشىپ چۆپنى ئىغىل ئۈستىگە چىقىرىشىدۇ. جۈرئەت ھارۋىنى نىرىسىغا ئاپىرىپ ئىشەكنى ھارۋىدىن چىقىرىپ ئىغىلغا باغلاپ چىقىدۇ. قولىنى يۇيۇپ جوزىغا كىلىپ ئولتۇرۇدۇ. گۈلسۈم جوزىغا داسترخان سىلىپ چۈشلۈك چايغا تەييارلىق كۆرۈدۇ.

جۈرئەت: - ئەكبەر مەكتەپتىن كەلمەپتىغۇ ئاپا؟ دەيدۇ جۈرئەت.

گۈلسۈم: - بۈگۈن ناھىيەدە زېھىن سىناش مۇسابىقىسى بولاتتىكەن، بىزنىڭ يىزىدىن ئۇكاڭ ئەكبەر قاتناشقىدەك بالام، كەچتە بىراقلا كەلگىدەك. دەيدۇ گۈلسۈم.

جۇرئەت:- ياشا ئۇكام! دىگىنىچە جۇرئەت جۈزىنى خوشاللىقىدا مۇشتلاپ قويدۇ.

22-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شۇ يىزا.

يىزا كادىرلىرى ۋە كەنت كادىرلىرى يىغىن ئاچماقتا. گۈلسۈمۇ نەق مەيداندا بولىدۇ. يىزا باشلىقى سۆزلىمەكتە.
يىزا باشلىقى:- مەن كەنت باشلىقى ئىسمايىلنىڭ پىكرىگە قوشۇلمەن. پادا باقىدىغان ساسلىقنىڭ باش تەرىپىدىكى تاشلىق، چىغلىق، ساسلىقنى گۈلسۈمگە كۆتۈرۈپ بەرسەك گۈلسۈم ئۆزىنىڭ ھازىرقى قوراسىنى ساتسا، كەنت، يىزا ئاز-تولىدىن ياردەمدە بولساق، شۇئورۇنغا بىر باقمىچىلىق ئورنى قۇرسا بۇ بولىدىغان گەپكەن. گۈلسۈمنىڭ ماڭغىدەكلا دەرمىنى بولسا يۆلەش كىرەك. مەن گۈلسۈمنىڭ ئىلتىماسىنى قوللايمەن. قورا جايىنى سىتىپ، كالا ئالسا ئالسۇن، كەنت يىقىنىدىن ياردەمدە بولسۇن.

كەنت باشلىقى:- باشلىق، گۈلسۈم تىرىشچان ئايال جۇمۇڭ مەن كىپىل بولالايمەن. گۈلسۈمدىن ئۈمۈت بار.

كۆپچىلىك:- بىزمۇ قوللايمىز. دىيىشىدۇ باشقىلار.

گۈلسۈم:- رەخمەت سىلەرگە، قىسقا قولۇمنى ئۇزۇن قىلىدىڭلار. دەپ ئورنىدىن تۇرۇپ رەخمەت ئېيتىپ كۆزلىرىگە ياش ئالدى.

23-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز ئورنى مەلۇم تاغ ئارىسىدىكى ساياھەت ئورنى.

ساياھەت ئورنىغا لايىق ياسالغان بىر قانچە ئۆيلەر، ئىگىز تاغلار قارىباغاچلىق سايلار، چىرايلىق مەنزىرىلەر كۆرۈنۈدۇ.

مەلۇم بىر ئۆينىڭ ئالدىغا ئالى دەرىجىلىك ماشىنىلار توختۇتۇلۇپ قويۇلغان

24-كۆرۈنۈش

ۋاقتى، ئورنى يۇقارقى بىلەن ئوخشاش . ماشىنلار توختۇتۇلۇپ قويۇلغان ئۆينىڭ ئىچى .

چوڭ بىر ئۈستەلنى چۆرىدەپ ئولتۇرغان بىر قانچە ئەر ئايال كۆرىنىدۇ. نۇرمە مەتمۇ شۇلارنىڭ ئىچىدە بولۇپ يىنىدا چىرايلىق ھىساپچى سانىيە نۇرمە مەتكە بىشىنى قويغان ھالەتتە ئەركىلەپ ئولتۇرىدۇ. سورۇن قىزىغان بولىدۇ. ھاراق ئىچىشمەكتە، تاماكا چىكىشمەكتە .

1- مېھمان :- نۇرمە مەت لوبەن تاغلىرىڭىزنى كۆرۈپ چىقتۇق. شۇنچە چىرايلىق پىنھان جايغا ئورۇنلىشىپسىز. دەيدۇ ئولتۇرغانلاردىن بىرى .

2- مېھمان :- ئالتۇندەك ئادەمسىز جۇمۇڭ ! باسقان يىرىڭىزدىن گۈل ئۈنۈپ چىقىدۇ. قولڭىزدا بەركەت بار. دەيدۇ يەنە بىر ئادەم .

ياسىن :- بىزنىڭ نۇر لوبەن دۇنيادا بىر . ئەگەر ئىككى بولسا بىرى بىزنىڭ نۇر لوبەن . تىلىنى چايناپ مەس ھالدا ياسىن گەپ قىلغاچ نۇرمە مەتنىڭ تاماكىسىنى تۇتاشتۇرۇپ بىرىدۇ .

نۇرمە مەت :- قانچىلىك تۇرغۇڭلار كەلسە شۇنچىلىك تۇرۇڭلار . بارلىق چىقىم مەندىن . نۇرمە مەت كۆرەڭلىك بىلەن قوللىرىنى شىلتىپ سۆزلەيدۇ .

چوكان :- ۋىيەي نۇرمە مەتكا ئەلەرنى بىقىپ، ئەلەرنى ئۇچۇرۇپلا يۇرۇيدىكەنسىز. بىز لەرگىمۇ يوقمۇ؟ دەيدۇ بىر چوكان غىلجىڭلاپ . نۇرمە مەت كۈلۈپ كىتىدۇ ۋە ئورنىدىن دەس تۇرۇپ

نۇرمە مەت :- بۈگۈن مەن شۇنى جاكالاي مەنكى ئۇشۇ سورۇندىكى ھەر بىر

ئايالنىڭ بويىغا بىردىن ئالتۇن زەنجىر ئىسىلسۇن. دەيدۇ.

قىزغىن چاۋاكىلار تەرەپ - تەرەپتىن نۇرمەمەتكە خوشامەت سۆزلىرى يىغىپ كىتىدۇ. چوكانلار غىلجىڭلىشىدۇ، بەزىلەر ھاراق تۇتۇدۇ، بەزىلەر تاماكا تۇتۇدۇ. نۇرمەمەت چالا مەس ھالدا ئورنىدىن تۇرۇدۇ ۋە يىنىدىكى چوكاننىڭ بىشىنى سىلاپ قويۇپ

نۇرمەمەت:- قىنى ئاغىنىلەر سىلەرگە ئات تەييارلاپ قويغان، جۇرۇڭلار ئات مىنىمىز دەيدۇ. مېھمانلار ئورنىدىن تۇرىدۇ.

25-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم شەھەر.

شەھەرنىڭ چوڭ كوچىسىدا بىر سانتانا ئاستا مىڭپ كىلىپ بىر يان كوچىغا كىرىپ كىتىدۇ. ماشىنا ئۈستى قاڭغالتىرلىق ئىگىز كۆتۈرۈلۈپ ياسالغان ھەشەمەتلىك بىر ئۆينىڭ ئالدىدا توختايدۇ. دارۋازا ئىچىلىدۇ. بىر خىزمەتچى ئايال قول باغلاپ تۇرۇدۇ. ماشىنا قوراغا كىرىپ كىتىدۇ. نۇرمەمەت ۋە 19 - كۆرۈنۈشتىكى نۇرمەمەتكە بىشىنى قويۇپ تۇرغان سەتەڭ سانىيە ماشىنىدىن چۈشۈپ ئۆينىڭ بىرىنچى پەلەمپىيىگە پۈتىنى قويىدۇ.

26-كۆرۈنۈش

ۋاقتى، ئورنى يۇقارقى بىلەن ئوخشاش. ئۆي ئىچى.

نۇرمەمەت ساپادا پۈتىنى ئالماشتۇرۇپ، سول قولىدىكى ئۈزۈكنى ئوينىغاچ ئولتۇرۇدۇ. سەتەڭ بىر رومكىدا سوغۇق ئىچمىلىك كۆتۈرۈپ باشتا بىر ئۆيدىن چىقىپ كىلىدۇ. ۋە نۇرمەمەتنىڭ ئالماشتۇرغان پۈتىنى قولى بىلەن چۈشۈرۈپ، ئۆزى نۇرمەمەتنىڭ قۇچىقىدا ئولتۇرۇدۇ. قولىدىكى ئىچمىلىكنى نۇرمەمەتكە ئاستا ئىچكۈزۈدۇ.

چوكان: - ئەتە چەتكە كەتسىڭىز قانداق چىدارمەن . دىگىنىچە نۇرمەمەتكە غىلجىڭلايدۇ. شۇ ئارلىقتا نۇرمەمەتنىڭ يانفۇنى سايراپ كىتىدۇ. نۇرمەمەت: - ۋەي ! ئالىمۇ سەن؟ قانداق بولدى؟ نۇرمەمەت سورايدۇ ۋە - بولىدۇ بولىدۇ، بۈگۈنلا ماڭاي مانا يولغا چىقتىم. نۇرمەمەت ئورنىدىن تۇرۇدۇ. چوكان: - ۋىيەي! نىمە ئانچە ئالدىراش. بۈگۈن قونۇپ ئەتە ماڭسىڭىزمۇ بولىدىغۇ؟ سەتەڭ نۇرمەمەتنىڭ بوينىغا گىرە سالىدۇ. نۇرمەمەت سەتەڭنىڭ ئىشىكىنى قولى بىلەن كۆتۈرۈپ، - سانىيە بۇدىگەن سودا. ۋاقت پۇل. بۈگۈن مىڭش كىرەك بولسا بۈگۈن مىڭش كىرەك. مىنىڭ سەپەر تەييارلىقىمنى قىلىپ قوي. مەن مونچىغا كىرىپ چىقاي. بول چاپسان. دىگىنىچە نۇرمەمەت باشقا بىر ئۆيگە كىرىپ كىتىدۇ. قۇيرۇقنى ئوينىتىپ سانىيەمۇ باشقا بىر ئۆيگە كىرىپ كىتىدۇ.

27-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم بىر جاي. ئىككى يىلدىن كىيىن. دارۋازىسى قاشالانغان، يىنىغا ئىككى ئىغىز ئۆي سىلىنغان ئايلىندۇرۇپ تام بىلەن قورشالغان كۆلىمى خىلى چوڭ بىر كالا باقمىچىلىق ئورنى كۈنگەي قىلىپ ياسالغان خىشلىق چوڭ بىر كالا باقىدىغان لاپاس، لاپاس ئىچىدە 20 دەك كالا يەم يىمەكتە. نىرىسدا يەنە بىر لاپاس بولۇپ، ئۇنىڭدا كالىنىڭ يەم - خەشەكلىرى كۆرۈنىدۇ. بىر ئادەم قول ھارۋىسى بىلەن كالا قىغىنى بىر جايغا توپلىماقتا. بىر قانچە ئايال سۈت تۇڭلىرىنى يۆتكىمەكتە. كالىلار مۆرىمەكتە. شۇ ئارلىقتا كىچىك كوزۇپىلىق بىر ماشىنا توپا تۈزۈتۈپ قوراغا كىرىپ كىلىدۇ ۋە ئاق ئۆينىڭ ئالدىدا توختاپ، ئىچىدىن بىزگە تونۇشلۇق جۈرئەت ماشىنىدىن چۈشۈدۇ. ئاق ئۆيدىن گۈلسۈم چىقىپ كىلىدۇ.

جۈرئەت:- مانا ئاپا ،بۈگۈنكى سۈت تالۋنلىرى .دىگىنىچە ئاپىسىغا نۇرغۇن ھۆججەت تالۋنلارنى بىرىدۇ.

ئاپىسى ھۆججەتلەرنى بىر قۇر كۆرگەندىن كىيىن

گۈلسۈم:- جۈر بالام ئۆيگە .دىگىنىچە بالىنى باشلاپ ئۆيگە كىرىپ كىتىدۇ.

28-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ،ئورنى ئوخشاش .ئاق ئۆيىنىڭ ئىچى .

گۈلسۈم: - بالام مۇشۇ ئايدىن باشلاپ،بىزنىڭ ھىچكىمدە ھىچكىمنىڭ بىزدە

قەرزى قالمايدۇ.مۇشۇ فرما بىزنىڭ شەخسى مۈلكىمىز بولىدۇ.دەيدۇ.جۈرئەت

ئاپىسىنى قۇچاقلايدۇ.

جۈرئەت:- دادام ئاپام،ئاپام دادام، پەرىشتە ئاپام. دەيدۇ. جۈرئەت

خوشاللىققا.گۈلسۈم كۆزلىرىگە ئىسسىق ياش ئىلىپ بالىنىڭ بىشىنى سىلايدۇ.

گۈلسۈم:- بالام ساڭمۇ رەخمەت ،مۇشتەك ۋاقتىڭدىن تارتىپ تۇرمۇشنىڭ ئېغىر

يۈكىنى مەن بىلەن تەڭ تارتتىڭ. ھال كۈنىمىز ياخشىلىنىپ قالدى.بىز مۇشۇ

مەھەللىدە چوڭ بولغان. تۇپرىقىنى دەسسەپ ،سۈيىنى ئىچىپ ئادەم

بولدۇق،تېخىمۇ ياخشى ئادەم بول.باشقىلار سىنىڭ ئەخلاقىڭغا

زوقلانسۇن!ئەسلىڭنى ئۇنتۇپ قالما بالام. دەيدۇ گۈلسۈم بالىنىڭ بىشىنى

سىلغاچ.

گۈلسۈم: - ئۇندىن باشقا يېقىندا كەنت يول قۇرۇلۇشىنى ئىلىپ بارغىدەك بىز

قاراپ تۇرساق ئۇيات بولار.بىزمۇ ھازىرچە 10مىڭ سوم ياردەم قىلساق

دەيمەن .قانداق دەيسەن بالام.

جۈرئەت:- بولىدۇ ئاپا .سەن نىمە دىسەڭ مەن شۇ.

29-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى نۇرمە مەتنىڭ شەھەردىكى رىستوران بىناسىنىڭ ئىچىدىكى مەلۇم ئۆي.

ئازادە كەڭ ئۆيگە چوڭ ئۈستەل قويۇلغان. ئۈستەل ئۈستىگە ھەر خىل قۇرۇما نازۇ نىمەتلەر ھاراقلار قويۇلغان. چۆرىدەپ ئوندىن ئوشۇق ئەر - ئايال ھاراق ئىچمەكتە، كۈلمەكتە. بۇلارنىڭ ئارىسىدا نۇرمە مەتمۇ بار بولىدۇ. يىنىدا سانىيە ئولتۇرغان بولىدۇ.

1-ئەر (ئىكراندا قاسم لەقىمى گەدەن دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ) : نۇرلۇبەن چەتەل يارىشىپتۇ. قارا چاچلىرىڭىز سىرىققا ئۆزگىرىپتۇ. بىرەر چەتەللىك قىزلار سىلاپ قويدىمۇ نىمە؟

2-ئەر: - پارىژنىڭ ئەتتىرى پۇرايدۇ. ھاراق دەپ ئەتتىرى ئىچىۋالمىغانسەن ھە؟ كۈلكە

نۇرمە مەت: - ھە قانداق. پۇلۇڭ بولسىلا ھەممە سىنىڭ جۇمۇ، سىنىڭدەك قاسم گەدەننى (ئىكراندا قاسم گەدەن كۆرۈنىدۇ) چەتەلدە مېنىپ ئوينىيدىكەن. ھاھاھا.. نۇرمە مەت كۈلىدۇ. باشقىلارمۇ كۈلىدۇ.

نۇرمە مەت: - ئوينىيدىغان يەر چەتتىكەن. قىز ئاياللىرى كىيىم كىيىمەمدۇ نىمە؟ پاه - پاه بىرسى - بىرسىدىن گۈزەل دەڭلار. دەيدۇ نۇرمە مەت ھاراقتىن بىر رۇمكا قىقىۋىتىپ.

سانىيە: - شۇڭلاشقا كىچىكىپ كەپسىز دە قىلىن. سانىيە غىلجىڭلاپ بىگىز قولى بىلەن نۇرمە مەتنىڭ مەڭزىنى ئاستاغىنە ئىتتىرىپ قويدۇ.

1-چوكان: - ئەر دىگەن شۇ. ئۆيدە بىرىنىڭ، تالادا مىڭنىڭ. دەيدۇ ئۇمۇ يىنىدىكى ئەرنىڭ بىقىنىغا ئۇرۇپ. نۇرمە مەتنىڭ ئۇنىڭ بۇنىڭ ياغلىما گەپلىرى ۋە ئىچىۋاتقان ھاراقنىڭ كۈچى بىلەن خىلى تەڭشىلىپ قالىدۇ.

نۇرمە مەت:- ئوينا، ئوينا پۇل دىگەن ئوغۇل بالىنىڭ قولىنىڭ كىرى. كەل دىسەم كەلمەيدىغان، قوش ئالىمەن دىسەم بەرمەيدىغان نەرسە يوق جۇمۇڭلار. دەيدۇ نۇرمە مەت قوللىرىنى شىلتىپ. سورۇندىكىلەر- راس، راس. دىيىشىدۇ. نۇرمە مەت:- نۇرمە مەت پۇل، پۇل نۇرمە مەت. دەيدۇ نۇرمە مەت يەنە مەيدىسىنى مۇشلاپ. - ياشا، ياشا نۇر لوبەن. ياغلىما گەپلەر تەرەپ - تەرەپتىن نۇرمە مەتكە بىغىشلىنىدۇ. شۇ ئارىلىقتا 7-كۆرۈنۈشتىكى ھىلىقى ئوخشاش كىيىنگەن ئىككى بالا داپ چىلىپ ئىشىك ئالدىدا پەيدا بولىدۇ ۋە ناخشا ئىيتىدۇ.

نۇرمە مەت، ھەي نۇرمە مەت،

يوغان سۆزلەپ پو ئاتما.

كىتپ ئەتە ئامتىڭ،

ياغاچ تۇۋىدە ياتما.

ئۇنتۇپ كەتتىڭ ئەسلىڭنى،

تۇتالىمىدىڭ ئامەتنى.

چاقچىقى بار ئامەتنىڭ،

كۆرسەن كارامەتنى.

ئىككى بالا يەنە يوقاپ كىتىدۇ. ئۆي ئىچىدە كۈلكە چاقچاق داۋاملىشىدۇ.

30-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى شەھەر.

نۇرمە مەتنىڭ رىستوران مېھمانخانىسىنىڭ ئىچىدىكى خالى ئۆي. نۇرمە مەت

ئالىم، ياسىنلار پاراڭ ئۈستىدە بولىدۇ.

نۇرمە مەت: مەن ئالىم بىلەن چەتئەلدە مەس توغرىسىدىكى توختامغا قول قويۇپ

كەلدىم. پايدىسى جىق ئوقەتكەن. ئالىم بىلەن بىرپ نەق مىس ئۆزىنى كۆردۈم. ئالىم شۇجاياغا بىزنىڭ نامىزدىن بىر شىركەت قۇرسا، لېكىن ھازىرچە نەقپۇلىمىز كام. بانكىنىڭ پۇلىنى تىخى قايتۇرمىدۇق، شۇڭا تاغدىكى ساياھەت ئورنىنى سىتىپ، نەقپۇل قىلىپ، ئالىمنى چەتكە يولغا سالىساق، مىسنىڭ كىرىمى ساياھەت ئورنىنىڭ كىرىمىدىن نەچچە ھەسسە ئوشۇق بولىدىكەن. ئالدى بىلەن چوڭ سودىنى قىلىپ، تاغ دىگەن جىق بولغاندىن كىيىن ساياھەت ئورنىدىن بىرنى كىيىنچە قۇرساق بولىۋېرىدۇغۇ.

ئالىم: - ناۋاتتەك گەپ بولدى. تاغنى نىمە قىلىمىز. چەتئەلدىكى كاتتا سودا جۇمۇياسىن. مىليون. مىليون دەيدۇ كۆرەڭلەپ. - نۇرمەمەت ئۆزىمۇ كۆردى جۇمۇ. دەيدۇ.

ياسىن: - بوپتۇ ساياھەت ئورنىنى ساتساق ساتايلى دەيدۇ.

31-كۆرۈنۈش

ئورنى شۇ شەھەر، ۋاقتى كىچە.

بىر سانتانا ماشىنا يول چىتىدىكى بىر سىمونت ئىستۇلبۇغا ئۇرۇلغان بولۇپ، بىرقانچە قاتناش ساقچىسى ۋە بىرقانچە ئادەم ئولاشقان بولىدۇ. ماشىنا ئىچىدىن بىر ئادەمنى تارتىپ چىقماقتا. بۇ ئادەم دەل نۇرمەمەت بولۇپ ئۆزى مەس ھالدا ئوڭ قولى يىنىك زەخمىلىنىپ قولىدىن قان چىقىپ تۇرۇدۇ. ئۆزى ئامان قالغان بولىدۇ.

نۇرمەمەت: - نىمە بولدى دەيمىنا. دەيدۇ دەلدەڭشىپ.

قاتناش ساقچىسى: - مۇنداق بولدى. ماشىنىغا چىقىڭ، قوللىغىزنى دوختۇرغا كۆرسىتىيلى. دىگىنچە قاتناش ساقچىلىرى نۇرمەمەتنى ئۆزلىرىنىڭ ماشىنىسىغا يۆلەپ چىقىرىپ ئېلىپ كىتىدۇ. ئوڭ تەرىپى بىلەن ئىستۇلبۇغا ئۇرۇلغان ماشىنا

ماكچىيىپ، سىمۇنت ئىستولبا يىنىدا ئىكراندا تولۇق كۆرۈنىدۇ.

32-كۆرۈنۈش

ئورنى شۇ شەھەر، مەلۇم دوختۇرخانا.

نۇرمەمەت بىر قولىنى ئاق داكا بىلەن باغلاپ، بوينىغا ئىسىپ ئولتۇرغان، بىلىكىگە سىلىنغان ئاسما ئوكۇل تىچىپ چۈشۈپ تۇرغان بولىدۇ. ئىككى قاتناش ساقچىسى سومكىسىن قەغەز ئىلىپ بىر نىمىلەرنى يازىدۇ. ۋە نۇرمەمەتكە تۇتقۇزۇپ.

قاتناش ساقچىسى: - ھاراق ئىچىپ، ماشىنا ھەيدەپ، ۋە قەسادىر قىلىدىغىز. ئىككى مىڭ سوم جەرىمانە تۆلەيسىز. ۋە ئىككى ئايلىق ماشىنا پىراۋىڭىزنى تۇتۇپ قالغىمىز. دىگىنىچە خوشلىشىپ چىقىپ كىتىدۇ. نۇرمەمەت سۇلغۇن ھالدا قالدى، ئوكۇل تىم - تىم قىلىپ چۈشمەكتە.

33-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى شەھەردىكى نۇرمەمەتنىڭ 20-كۆرۈنۈشتىكى شەخسى ئۆيى.

نۇرمەمەت بىلەن سانىيە ساپادا قىزغىن پاراڭ ئۈستىدە بولىدۇ. شۇ ئارىلىقتا يانغۇن سايراپ كىتىدۇ.

نۇرمەمەت: ۋەي - ۋەي، نىمە؟ نىمە؟ نۇرمەمەت ئورنىدىن تۇرۇپ كىتىدۇ ۋە ۋاقىراپ تۇرۇپ، - مەن ھازىر باراي. مانا ماڭدىم. دىگىنىچە ئالدىرايدۇ. سانىيە: - نىمە بولدى شۇنچە.

نۇرمەمەت: - چەتتە لىدىكى ۋاكالىتچىمىز ئالىم بىزنىڭ بارلىق پۇلىمىزنى يۆتكەپ يوقاپ كىتىپتۇ. نەگە كەتكىنىنى ھېچكىم بىلەيدىكەن. دەيدۇ نۇرمەمەت ئۈستىلنى مۇشتى بىلەن قاتتىق مۇشلاپ - تۈگىدى، تۈگىدى. دىگىنىچە ئۆيىدىن چىقىپ كىتىدۇ. سانىيە ئىككى مۇرىسىنى چىقىرىدۇ.

34-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى بىرىنچى كۆرۈنۈشتىكى يىزا.

يىزا كۆچىلىرى قارا مايلاشتۇرۇلغان. كۆچىلەر رەتلىك يىغى - يىغى ئۆيلەر قەد كۆتەرگەن بولۇدۇ. ئىكراندا ئىدارە سىياقىدا سىلىنغان بىر قەۋەت بىنا كۆرىنىدۇ. بىنانىڭ ئۈستۈنكى قىسمىغا «قارياغاچ كەنتى» دىگەن ۋېبىسكا كۆرۈنىدۇ. كەنت قوراسىغا توختۇتۇلۇپ قويۇلغان ئىككى كىچىك ماشىنا كۆرۈنىدۇ.

35-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى يۇقارقى بىنانىڭ ئىچى.

يىزا، كەنت كادىرلىرى ئولتۇرغان بولدى. گۈلسۈم مۇشۇلارنىڭ ئىچىدە بولدى. يىزا باشلىقى سۆزلىمەكتە.

يىزا باشلىقى: - ئەزىزلىك گۈلسۈمنىڭ ئىش ئىزلىرى گىزىت - رادىئولاردا تەشۋىق قىلىندى. يول، مەكتەپ، دوختۇرخانا دىگەندەك ھەممىسىگە ئۆزىنى ئۇنۇتقان ھالدا ياردەم قىپتۇ. باشقىلارنىمۇ بېيىشقا يېتەكلەپتۇ. ناھىيە، يىزا بۇ ئىشقا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلۈپ، گۈلسۈمگە 50 مىڭ سوم رىغبەتلەندۈرۈش ياردەم پۇلى بېرىشنى قارار قىلدى. قىزغىن چاۋاكىلار. گۈلسۈم قىزارغان ھالدا

گۈلسۈم: - رەخمەت، رەخمەت... دەيدۇ.

يىزا باشلىقى سۆزىنى يەنە داۋام قىلىدۇ.

يىزا باشلىقى: ئۇندىن باشقا ناھىيە ئۆسۈمىسىز 500 مىڭ يۈەن، يىزا 500 مىڭ يۈەن ئۆسۈمىسىز قەرز بىلەن تەمىنلەشنى قارار قىلدى. گۈلسۈمنىڭ كالا فىرمىسىنى كىڭەيتىش ۋە سۈت مەھسۇلاتلىرى زاۋۇتى قۇرۇش پىلانىمۇ تەستىقلاندى. ئەمدى كەنتنىڭ گۈلسۈمگە كىرەكلىك قانچىلىك يەرنى ئاجرىتىپ بېرىش مەسلىسى قالدى. دەيدۇ.

كەنت باشلىقى:- بولىدۇ. بولىدۇ. گۈلسۈم ھەدە قانچىلىك يەرگە ئەھتىياجلىق بولسا شۇنچىلىك يەر بېرىمىز. گۈلسۈم ھەدە بىزنى ئۇنتۇپ قالمىغان يەردە بىزمۇ گۈلسۈم ھەدىنى ئۇنتۇپ قالمايمىز. رەخمەت گۈلسۈم ھەدە بىزنىڭ بۇ كىچىككىنە كەنتىمىزنى ناھىيەگە، شەھەرگە تونىتىۋەتتىڭىز. قىسقا قوللىمىزنى ئۇزۇن قىلىدىڭىز. دەيدۇ كەنت باشلىقى گۈلسۈمنىڭ قولىنى چىڭ سىقىپ تۇرۇپ.

گۈلسۈم:- مەن يىزام بىلەن ئادەم، مىنىڭ تەقدىرىم يىزام بىلەن چىڭ باغلانغان، يىزا مىنىڭ باي بولۇشۇم. مەن دېھقانلىرىمنى سۆيىمەن. گۈلسۈم كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ تۇرۇپ سۆزلەيدۇ. - ھەممىڭلارغا رەھمەت. تاپقان پۇلۇم سىلەرنىڭ. قىزغىن چاۋاكلار.

36- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى نۇرمە مەتنىڭ شەھەردىكى ئۆينىڭ ئىچى.

ساپادا نۇرمە مەتنىڭ قانۇنسىز ئايالى سانىيە بىلەن ياسىن بۇرۇتتىنى سىلاپ قويۇپ قىزغىن سۆزلەشمەكتە.

ياسىن:- ھە! سانىيە ھەممە ئىش تۈگىدى. چەتتە لىدىكى بارلىق پۇلنى ئالىم ئېلىپ قاچتى. سەن بىلمەيسەن تاغدىكى داچىنى نۇرمە مەت سىتۇەتكەن نۇرمە مەتنىڭ رىستۇران بىناسىدىن باشقا پۇلى قالدى. بانكىنىڭ قەرزى بار، ئوغۇرلانغان باجمۇ بار تىخى. باجخانا بىلەن بانكىنىڭ قەرزىگە رىستۇران بىنالار بويلىشامدۇ يوق ياكى ئۆزى تۇرمىلەرنى ئارىلاپ چىقامدۇ تىخى. دەيدۇ ياسىن سانىيەنىڭ ئېڭىكىنى قولى بىلەن كۆتۈرۈپ.

سانىيە:- ئۇنداق بولسا مەن قانداق قىلىمەن. دەيدۇ ھودۇققان ھالدا.

ياسىن:- بانكا چەكلىرىنى نەقلەشتۈرۈپ، ئۆيدە پۇلغا يارايدىغان نەرسىلەرنى تەييارلاپ قوي بىر كىچىدەلا قۇيرۇقنى خادا قىلىمىز. دەيدۇ ياسىن سانىيەنىڭ

37-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى نۇرمە مەتنىڭ رىستۇران بىناسىنىڭ ئىچى مەلۇم ئۆيىنىڭ ئىچىدە نۇرمە مەت سۇلغۇن ھالدا ئولتۇرغان. ئىككى ئادەم سۆزلىمەكتە.

1-ئادەم: - نۇرمە مەت ئەپەندى. بۇ يىلقى باجنى تىخى تۆلىمەپسىز. تىخى بىز تەكشۈرگەن ئوغۇرلانغان باجمۇ بار. بۇ پۇللار ئاز ئەمەس. دەيدۇ.

2-ئادەم: - بىزنىڭ بانكىنىڭ قەرز پۇلىمۇ ئاز ئەمەس، مۇددىتىدىن ئىشىپ كەتتى بۇنى نىمە دەيمىز؟ دەيدۇ. نۇرمە مەت ئۇلۇق كىچىك تىنىپ.

نۇرمە مەت: - مەندە پۇل قالمىدى، مۇشۇ رىستۇران بىناسىنى باھالاپ ئالساڭلار دەيمەن. دەيدۇ. 1-2-ئادەم سومكىلىرىدىن نۇرغۇن ھۆججەتلەرنى چىقىرىپ ئۆز-ئارا پىچىرلىشىدۇ ۋە ئاخىردا - بولىدۇ، ئەتە رەسمىيەتلەرنى ئۆتسەك بولىدۇ. دىگىنىچە چىقىپ كىتىدۇ. نۇرمە مەت بىشىنى ئىككى قولىنىڭ ئارىسىغا ئېلىپ بىشىنى تۆۋەن قىلىپ ئولتۇرغان ھالدا قالىدۇ.

38-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى نۇرمە مەتنىڭ شەھەردىكى ھىلىقى ئۆيى نۇرمە مەت قولىدا بىر ۋاراق خەت يازغان قەغەزنى تۇتقىنچە چىچىلماقتا. ۋاقىرىماقتا، ئۇرۇندۇق ساپالارنى تەپمەكتە، تامدىكى سانىيە بىلەن چۈشكەن رامكىلىق سۈرەتنى ئۇرۇپ ئەينەكلىرىنى سۇندۇرماقتا، دەسسەمەكتە. ئاخىرى بىرىپ ئۆزى ھىرىپ ساپاغا ئولتۇرۇپ قالىدۇ. قولىدىكى خەتكە كۆزى چۈشۈدۇ. ئىكران سىرتىدىن سانىيەنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.

سانىيە: - نۇرمە مەت، خەيرى - خوش خوتۇن بالىلىرىغا رەھىمى يوق سىزدەك ئادەمدىن ماڭا قانچىلىك رەھىمى بولاتتى. ئاز ۋاقت بولسىمۇ سىزگە خوتۇن

بولدۇم، سىزگە ئەمەس پۇللىرىڭىزغا. تىگىشلىك ھەققىمنى ئېلىپ، يولۇمغا راۋان بولدۇم. مېنى ئىزدەپ ئاۋارە بولماڭ. خەيرى - خوش نۇرلۇبەن.

نۇرمەمەت خەتنى يېزىپ - يېزىپ تاشلايدۇ.

نۇرمەمەت: - ئېپىلاس ھارامزادىلەر. دىگىنىچە ئورنىدىن تۇرۇپ ئىككى قولىنى كۆتۈرۈپ - مەن نىمە بولدۇم. دەپ ۋاقىرايدۇ.

39-كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۆز، ئورنى شۇ شەھەردىكى مەلۇم قاۋاقخانا.

شەھەر ئىچىدىكى مەلۇم قاۋاقخانا. نۇرمەمەت يالغۇز ئولتۇرۇپ ھاراق ئىچمەكتە. شۇ ئارىلىقتا ئىككى ئادەم ئىشك ئىچىپ كىرىپ كىلىدۇ ۋە نۇرمەمەتنى كۆرۈپ توختاپ قالىدۇ.

1- ئادەم: - ھوي مۇنۇ نورەك گە كىسىغۇ. بۇ يەرلەرنىمۇ ئالا قويماپتۇ. دەيدۇ.

2- ئادەم: - راستىنلا گەكىسى بوپتۇ - بۇ. تۈنۈگۈن مەندىن 10 سوم سوراپ يۇرۇيدۇ. جۇر چىقىپ كىتەيلى. دەيدۇ. كىرگەن ئىككى ئادەم چىقىپ كىتىدۇ. نۇرمەمەت دەلدە ئىشىگىنىچە ئورنىدىن تۇرۇدۇ.

نۇرمەمەت: - يېزىپ قويۇڭ كىيىن بىراقلا تۆلەيمەن. دەيدۇ تىلىنى چاپناپ

ھاراق ساتقۇچى: - نىسى ئىچىۋىرىدىغان ئاپاڭنىڭ سۈتى ئەمەس بۇ، سالە چاپاننى. دىگىنىچە ھاراق ساتقۇچى نۇرمەمەتنىڭ خۇرۇم چاپىنىنى سالدۇرۇپ ئېلىپ، نۇرمەمەتنى ئىشىكتىن ئىتتىرىپ چىقىرىۋىتىدۇ. نۇرمەمەت دەلدە ئىشىگىنىچە نىرى بىرىپ يەرگە يىقىلىدۇ.

40-كۆرۈنۈش

ۋاقتى كۆز ئورنى شۇ شەھەرنىڭ بىر كوچىسى، كىچە.

نۇرمەمەت كۆينەكچان دەلدە ئىشىپ كىتىپ بارماقتا. شۇ ئارىلىقتا بىر كىچىك

ماشىنا نۇرمەمەتنىڭ يىنىدا توختايدۇ. ئىچىدىن ئىككى ياش بالا چۈشۈدۇ. ۋە ئۇدۇل كىلىپ نۇرمەمەتنىڭ كانىيىدىن تۇتۇپ زۇلقۇشلايدۇ.

1-بالا:- پۇلنى قاچان بىرىسەن. ۋاي گۇي، سىنى ئىزلەپ ھالىمىزقالمىدى. بۇگۈن ئاران تاپتۇق سىنى. دەپ نۇرمەمەتنىڭ مەڭزىگە بىر كاچات ئۇرۇدۇ.

نۇرمەمەت:- ۋاي بىرەي ئۆكىلىرىم ئۇرماڭلار مىنى، پۇلۇمغۇ يوق، ئۆيۈم بار شۇنى ئىلىڭلار. دەيدۇ نۇرمەمەت تىلىنى چايناپ مەس ھالدا.

ئىككى بالا:- چىقە ماشىنىغا ئۆيۈڭگە بارىمىز. دىگىنچە ئىككى بالا نۇرمەمەتنى ماشىنىغا ئىتتىرىپ كىرگۈزۈپ ئۆزلىرىمۇ ماشىنىغا چىقىپ ئۇدۇللاپ كىتىپ قالىدۇ.

41-كۆرۈنۈش

بىر يىلىدىن كىيىن ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم شەھەر:

قايناق بازار ئىچى. بىر ئادەم ئۈچ چاقلىق ھارۋىدا لىق بىسىلغان قانداقتۇر بىر نىمىلەرنى سۆرىگىنچە ئىكرانغا يىقىنىلىشىدۇ. بۇ دەل بىزگە تونۇشلۇق نۇرمەمەت بولۇپ، بارلىق كۈچى بىلەن پىدالى دەسسەپ ھەيدەپ بىردۇكاننىڭ ئالدىغا كىلىپ ماللارنى چۈشۈرۈشكە باشلايدۇ. نۇرمەمەتنىڭ چاچ ساقاللىرى ئۆسۈپ كەتكەن، كىيگەن كۆيىنگىنىڭ دۈمبىلىرى شور باغلاپ مەينەتلىشىپ كەتكەن. ئۆزىمۇ روھسىز، شۇ ئارلىقتا.

بارات:(ئىكراندا بارات لەقىمى تاي دىگەن خەت كۆرۈنىدۇ)

- ھوي مۇنۇ بىزنىڭ نۇرەكقۇ. دىگىنچە نۇرمەمەتنىڭ يىنىغا كىلىدۇ. ۋە نۇرمەمەت بىلەن قىزغىن كۆرىشىدۇ.

بارات:ھوي نۇرمەمەت سىنى باي بولۇپ كەتتى، شەھەرمۇ-شەھەر ئايرۇپىلاندا يۇرۇيدۇ دەپ ئاڭلىغان. نىمە كۈندە قالدىڭ ھوي. قەلەندەرنىڭ ئۆزى

بوپسەنغۇ؟

نۇرمە مەت:- ئامەت قاچتى بارات. بۇنداق كۈنلەرنى كىم ئويلاپتۇ.

بارات :- ھوي بولماپتۇ جۇمۇ ساڭا! ئۆي ماكانىڭ تۇرۇپ، چوڭ بولغان مەلەڭ تۇرۇپ، يىتمەك بولۇپ قاپسەن، مۇشۇمۇ كۈنمۇ؟ جۇر مەلىگە كىتىمىز. خوتۇنۇڭ گۈلسۈم باي بولۇپ كەتتى. باللىرىڭمۇ كاتتا ئادەم بولۇپ كەتتى.

نۇرمە مەت: ئەمدى قايسى يۈزۈم بىلەن مەلىگە بارىمەن. خوتۇن باللىرىمغا قانداق قارايمەن.

بارات:- مەھەللە دىگەن مەھەللە جۇمۇ. ئادەم دىگەن خام سۈت ئەمگەن خاتالاشمايدىغان ئادەم بارمۇ؟ سەن قىلغان ئەسكىلىكنى مەھەللەڭ قىلمايدۇ. سىنى قوينغا ئىلىپ كىتىدۇ. جۇر مەلىگە ئىلىپ كىتىمەن. نۇرمە مەت ئۇنىمايدۇ.

42- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى يىزا

بارات تايىنىڭ ئۆي ئىچى. بارات (ئىكراندا بارات تاي) ئىككى ئادەمگە سۆزلىمەكتە.

بارات: مەن شەھەردە نۇرمە مەتنى ئۇچرىتىپ قالدىم. بىز ئاڭلىغان نۇرمە مەت يوق جۇمۇ، ھارۋا سۆرەپ جان بىقىپ يۈرۈپتۇ. نەدە يىتىپ نەدە قوپىدۇ بىلىدىم، ھالى خاراپ. بىر قارىساڭ ئىچىڭ ئاغرىيدۇ. باي بولۇپ خوتۇن باللىرىنى، مەلىنى تاشلاپ، كۆرەڭلەپ كەتكىنىنى ئويلساڭ كۆتۈرگە نەچچىنى تەپكىڭ كىلىدۇ. ئامال يوق.

A دېھقان: ھوي بولماپتۇ جۇمۇ، نۇرمە مەتمۇ مۇشۇ مەلىنىڭ ئادىمى. ئاتا كۆرگەن، ئانا كۆرگەن بىز، ئۇ قىلغانى بىز قىلمايلى.

B دېھقان: قانداق قىلارمىز، گۈلسۈمگە دەپ باقامدۇق يا؟

بارات: گۈلسۈمگە دىسەك قانداق بولار، گۈلسۈمنىڭ يۈرىكى خۇن بولۇپ كەتتى جۇمۇ، ئۇنىما سىمكىن.

A دېھقان: بولمىسا گۈلسۈمنىڭ پىرىمىسىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويمايلىمۇ؟ گۈلسۈم ئۆزى مەلىدە. كالا بېقىۋاتقانلارنىڭ ئارىسىغا قىتئەتەسەك، پادىچىلارنى گۈلسۈم كۈندە تەكشۈرۈپ تۇراتتىمۇ؟ كالنى بېقىپ تەييار تاماقنى يەپ ئايلىقنى ئېلىپ تۇرمامدۇ. قالغان گەپنى كىيىن بىرىنچە دىمەمدۇق. خۇدا يولىدا يىراقنى يىقىن قىلىپ بىر ئويۇن ئويناپ باقمايلىمۇ؟ قالغىنىغا يۇرت مەھەللە بارغۇ؟
- قىنى ئۇرۇنۇپ كۆرەيلى دەيدۇ ئۇچى.

43- كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز. ئورنى مەلۇم شەھەر.

بازار ئىچى مەلۇم دوقمۇشتا ئۈچ چاقلىق ھارۋا توختىتىلىپ قويۇلغان. بارات تاي ۋە A دېھقان نۇرمە مەت بىلەن قىزغىن پاراڭ قىلىشماقتا.

A دېھقان: نۇرمە مەت قانچىلاپ دەيمەن. خوتۇنۇڭ گۈلسۈم ئۆزەڭنىڭ كونا ئۆيۈڭنى يىڭىلاپ شۇجايدا تۇرىۋاتىدۇ. مەن دىگەن فرما <چوغلان> دىگەن فرما ناھىيەگە يىقىن يەردە، ئايلىقىغا 400 سوم بىرىدۇ. تاماق بىرىدۇ، ياتاق بىرىدۇ. بىرىپلا كالغا قاراپ پۇلۇڭنى ئالماسەن. مۇنۇ تارتىۋاتقان كۈنۈڭدىن ياخشى ئەمەسمۇ؟ ئاغرىماسەن، ئۆلمەمسەن، تالادا قالامسەن؟ دەيدۇ.

بارات: ۋوگۇي گەپ ئاڭلامسەن يوق. پۇت قولۇڭنى باغلاپ بولسىمۇ ئەپكىتىمىز. مەھەللە ساڭا نىمە قىلدى. مەھەللىگە بارمىساڭمۇ مەھەللىگە يىقىن <چوغلان> فرمىسىغا بىرىپ ئىشلە، بارا-بارا مەھەللىدىكىلەرنى كۆرسەن، ئۇلار سنى كۆرىدۇ. ئۆتكەن ئىشلار گەپ سۆز بىلەن ئۇنتۇلۇپ تۈگەيدۇ. خوتۇنۇڭ گۈلسۈمۇ ئېرىپ قالىدۇ. سىنىڭدەك باغرى تاشلاردىن ئەمەس ئىككى ئوغۇلۇڭمۇ

بار. دادىسىدىن تىنىپ كەتمەس. <چوغلان>غا بېرىپ ئىشلەۋەرمەمسەن. بىزنىڭ مەھەللىدىنمۇ خىلى جىق ئادەم شۇ جايدا ئىشلەۋاتىدىغۇ. سىنى ئارىغا ئالماسما، يا سەن ھايۋانمىدىكى. جۈرە قاتناشقانمۇنۇ نىمەنى (ھارۋىنى كۆرسىتىپ) ھازىر قانچىگە ئالسا سىتتۈتتىمىز. بىز بىلەن ماڭمايدىغان بولساڭ، بىزدىن كۆرگۈلۈگۈڭ بار دىگىنىچە نۇرمە مەتنى سۆرەپ ماڭىدۇ.

44-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ياز، ئورنى مەلۇم ئورۇن.

تۈپتۈز قىلىپ ياسالغان قارا ماي ياتقۇزۇلغان يول كۆرۈنۈپ ئاخىرىدا تۆمۈر شالاسۇنلۇق چوڭ دارۋازا كۆرۈنىدۇ. دارۋازىنىڭ بېشىغا <چوغلان سۈت ۋە سۈت يىمەكلىكەر زاۋۇتى> دىگەن ۋىنېتكا ئىسلىغان بولىدۇ. دارۋازا ئىچىدە رەت-رەت كاكا باقىدىغان ئورۇنلار، بىر-بىرى بىلەن كىسىشكەن قارا ماي يوللار، دارۋازىدىن ئانچە يىراق بولمىغان ئورۇنغا سىلىنغان ئىككى قەۋەت چىرايلىق بىنا، يوللاردا ئاق خالاتلىق بىر قانچە ئاياللار ئۇيان بۇيان ئۆتۈشۈپ تۇرغان بولىدۇ. كۆك خالات كىيگەن ئىككى ئادەم بىردىن ئىككى قول ھارۋىسىنى سۆرىگىنىچە يۇقۇردىكى بىنانىڭ يان يولىغا بۇرۇلۇپ ماڭىدۇ، ئالدىدىكى ھارۋا سۆرىگەن ئادەم ئىكرانغا يىقىنىلىشىدۇ. بۇدەل نۇرمە مەت بولۇپ چىقىدۇ. شۇ ئارىلىقتا دارۋازىدىن بىر قانچە كىچىك ماشىنا كىرىپ كىلىدۇ ۋە بىنا ئالدىدىكى گۈللۈكتە توختايدۇ. ماشىنىدىن زامانغا لايىق كىيىنگەن چىرايلىققىنە بىر ئايال چۈشۈدۇ. بۇدەل بىزگە تونۇشلۇق گۈلسۈم، باشقا ماشىنىلاردىمۇ ئادەملەر چۈشۈدۇ. گۈلسۈم:- مېھمانلار قىنى ئالدى بىلەن مېھمانخانىغا.

گۈلسۈم مېھمانلارنى بىناغا باشلايدۇ. جۈرئەتمۇ چىرايلىق ياسىنىپ ئاپسىنىڭ يىنىدا پەيدا بولىدۇ. مېھمانلار بىناغا كىرىپ كىتىدۇ. گۈلسۈم بىلەن جۈرئەتمۇ

كېرىپ كىتىدۇ.

45-كۆرۈنۈش

ۋاقتى ، ئورنى گۈلسۈملەر كېرىپ كەتكەن بىنانىڭ ئىچى

يۇرۇق ، ئازادە چوڭ ئۆي ، گۈلسۈم مېھمانلارنى قاتار تىزىپ قويۇلغان ساپالارغا تەكلىپ قىلىپ ئۆزى دىرىزىنى ئىچىۋېتىش ئۈچۈن چوڭ دىرىزىنىڭ ئالدىغا بارىدۇ ۋە دىرىزىنى ئاچىدۇ. دىرىزىنى ئاچقىنىچە تۇرۇپ قالىدۇ. تۆۋەن تەرەپتىكى قارىماي يولدا يولدىشى نۇرمەمەت بىر قولى ھارۋىسىنى سۆرىگىنىچە كىتىپ بارغان بولىدۇ. گۈلسۈم يولدىشىغا قارىغىنىچە

تۇرۇپ قالىدۇ ۋە قولىنى كۆتۈرۈپ ،

گۈلسۈم :- نۇرمە...مەت. دىگىنىچە ۋاقىرىماي قولىنى چۈشۈرۈپ يولدىشىغا تىخىمۇ سىنچىلاپ قارايدۇ. ۋە بىشىنى دىرىزىدىن ئېلىپ ، ئۆي ئىچىدە ئولتۇرغانلارنىڭ ئارىسىدىكى ئوغلى جۇرئەتكە قارايدۇ ۋە دىرىزىنىڭ تەكچىسىگە يۆلىنىدۇ.

جۇرئەت: ئاپا نىمە بولدى. دىگىنىچە ئاپىسىنىڭ يىنىغا كىلىپ ئاپىسىنى يۆلەيدۇ. ئاپىسى جۇرئەتكە دىرىزىنى شەرەت قىلىدۇ. نۇرمەمەت ھارۋىسىنى سۆرىگىنىچە بارغانسىرى يىراقلاپ كىتىدۇ. يول ئۈستىدە بىزگە تونۇشلۇق ھىلىقى ئىككى بالا تۇيۇقسىز پەيدا بولىدۇ. يەنىلا داپ چىلىپ ناخشا ئىيتىدۇ.

نۇرمەمەت ، ۋاي نۇرمەمەت ،

ماشىناڭ يوق ، پۇلۇڭ يوق .

نىمە قىسمەت بۇ ساڭا ،

كېرىپ دىسەڭ ئۆيۈڭ يوق .

دىمىدىممۇ ، دىمىدىممۇ ؟

ئۆزەك چىدىمايسەن دىمىدىممۇ ؟

ھىساۋى بار ھەممىنىڭ ،
ھىساۋىڭنى بەردىڭمۇ؟
چاقچاق دىگەن مانا شۇ،
ئاخىرى ئۆزەڭ كەلدىڭمۇ؟
دىدىڭمۇ؟ دىدىڭمۇ؟
ئۆزەڭ چىدىمايسەن دىدىڭمۇ؟

تۈگىدى .

2004-يىلى 1-ئاينىڭ 25-كۈنى

مېھمان - 4

(ئىتوت)

تاھىر ھامۇت

قاتناشقۇچىلار: ئەيسا، داۋۇت، ئابدۇكېرىم، ئابدۇرېھىم قان.

ئورنى: ئەيسانىڭ ئۆيى.

ۋاقتى: نورۇز كۈنى كەچ.

چىراغ ياندۇ. ئەيسانىڭ مېھمانخانا ئۆيى. ئۆيدە ساپا، شىرە، ئىككى ئورۇندۇق. ئەيسا ئۆيدە. ئۇنىڭ ئىچى قاتتىق پۇشقان. ئۇ داۋۇتتىن قورقۇپ تالاغا چىقالمىغىلى بىر ھەپتە بولغان. ئۇ قۇرۇق ھاراق بوتۇلكىسىنى تەكشۈرۈپ باقىدۇ، ھاراق يوق. ئاخىر ساپادا يېنىچە يېتىپ مۈگدەشكە باشلايدۇ. شۇ چاغدا ئابدۇكېرىم سەھنىگە چىقىدۇ.

ئابدۇكېرىم: كونسالاردا: «سۈت بىلەن كىرگەن خۇي جان بىلەن چىقىدۇ» دېگەن گەپ بار. بۇ گەپ ھەقىقەتەن ناھايىتى توغرا ئېيتىلغان. تۆۋەندە بىز «مېھمان» دېگەن ئىتوتنى كۆرۈپ باقايلى. بۈگۈن نورۇز ئاخشىمى چوڭ ئەيسانىڭ ئۆيىدە يەنە جېدەل چىقىدىغاندەك تۇرىدۇ. ئەڭ ياخشىسى مەن بۇ جېدەلگە ئارىلىشىپ قالماي ئاستا كېتىۋالاي.

(ئابدۇكېرىم سەھنىدىن چۈشۈۋاتقاندا داۋۇت ئابدۇرېھىمنى ئەگەشتۈرۈپ چىقىدۇ. داۋۇت ئازراق مەست.)

داۋۇت: (ئابدۇرېھىمنى كۆرۈپ قالدۇ) ھوي مېرىشاپ ئۇكا قانداق ئەھۋالنىڭ؟

ئابدۇكېرىم: ھە تىنچلىقمۇ داۋۇتكا، نورۇز بايرىمىڭغا مۇبارەك بولسۇن!

داۋۇت: ۋۇي، بۈگۈن نورۇزما؟! ئۇنداق بولسا يۈر، بىللە نورۇز ئوينايمىز!

ئابدۇكېرىم: رەھمەت داۋۇتكا، مېنىڭ بەك ئالدىراش ئىشىم بار. مەن ماڭاي.

داۋۇت: ھەي ئۇكا، سەن تېلېفونزوردىكى مەشرەپلەرگە چىقىۋەرمەي، مانداق

بىزنىڭ يەرلىك مەشرەپلەرگىمۇ ئانچە-مۇنچە قاتنىشىپ قوي. تۇرمۇش ئۆگەن

دەيمەن تۇرمۇش! يۈرە!

ئابدۇكېرىم: بولدى داۋۇتكا، مەن ماڭاي.

ئابدۇرېھىم: (ئابدۇكېرىمگە ھۈرپىيدۇ) ھەي بالاڭزا، ئاكام گەپ قىلىۋاتسا ياق

دەيسنا!

ئابدۇكېرىم: (ئۇنىڭ ئەلپازنى كۆرۈپ، گېپىنى دەرھال ئۆزگەرتىدۇ) ماڭاي

دېدىمغۇ؟ يۈرە داۋۇتكا، بىردەم - يېرىم دەم ئولتۇرايلى.

داۋۇت: ھە ما گېپىڭ بولدى.

(ئۇلار ئەيسانىڭ ئىشىكى ئالدىغا كېلىدۇ. داۋۇت ئابدۇرېھىمغا شەرەت

قىلىدۇ، ئابدۇرېھىم ئىشىكىنى چېكىدۇ. ئەيسا چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرۇپ، ناھايىتى

خۇشال ھالدا يورغىلاپ بېرىپ ئىشىكىنى ئاچىدۇ. ئاچىدۇ-يۇ، داۋۇتنى كۆرۈپ

ئارقىغا قاچىدۇ.)

داۋۇت: ھەي، توختا! (ئەيسا ئورنىدىلا توختايدۇ ھەمدە دەرھاللا سول بىقىنىنى

تۇتۇۋالىدۇ.) ھە، قاچىسەنغۇ؟

ئەيسا: (ھاراق ئىزدەپ داۋۇتنىڭ يانچۇقلىرىغا چاندۇرماي سەپسالىدۇ) مۇشۇ

سول بىقىنىم ئاغرىپ قارا، مۇشۇ يەرچۇ مەشە. (ئۇ داۋۇتنىڭ بىقىنىنى سلاشتۇرۇپ

، ئۇنىڭ قولى داۋۇتنىڭ بېلىگە قىستۇرۇۋالغان بوتۇلكىغا تېگىدۇ، كەيپىياتى بىراقلا

جانلىنىدۇ) ساقىيىپ قالدى قارا!

داۋۇت: (ئۇنىڭ مەقسىتىنى چۈشىنىپ، بېلىگە قىستۇرۇۋالغان كىچىك بوتۇلكىلىق

ھاراقنى چىقىرىدۇ) مۇشۇنى كۆرۈپ ساقايدىغۇ سەن؟! باشلىمىمەن بىزنى؟

ئەيسا: قېنى ئولتۇرۇڭلار، ئولتۇرۇڭلار!

(ھەممەيلى ئولتۇرىدۇ).

داۋۇت: ھە، ئەمەس مەن بالالارنى بىر تونۇشتۇرۇپ قويماي. (ئەيسانى كۆرسىتىپ) بۇ

ئەيسا، مۇشۇ ئۆيىنىڭ ئىگىسى، ئىنىمىز. ھە، مېنىڭ ئىسمىم...

ئەيسا: داۋۇت ئاكام، داۋۇت پالتا ئاكام!

داۋۇت: بۇ ياقنىڭ ئىسمى...

ئەيسا: مەشرەپتە چىقىدىغان مېرئاشاپ! ھەي يۈزۈڭدە خېتىڭ يوققۇ

سېنىڭ؟! (زاڭلىق قىلىدۇ) ۋاي، قالتىس ئوينايىسەن جۇمۇ مېرئاشاپ دېگەننى!

داۋۇت: ھەي، سەن تونۇمىسەن؟

ئەيسا: دەنشە كۆرگەن!

داۋۇت: (ئەتراپقا قاراپ قويۇپ) سېنىڭ تېلېۋىزورۇڭ بارما؟

ئەيسا: قوشنىلارنىڭكىدە كۆرگەن.

داۋۇت: (ئابدۇرېھىمنى تونۇشتۇرماقچى بولۇپ) بۇ...

ئەيسا: (داۋۇتنىڭ گېپىنى بۆلۈپ) ھوي نەدىن تاپتىڭ بۇ يىغىنە يەۋالغان ئىتتەك

بىر نېمىنى؟ (زاڭلىق قىلىپ كۈلدۇ)

داۋۇت: بۇ ئىنىمىز...

ئەيسا: (داۋۇتنىڭ گېپىنى يەنە بۆلىدۇ) ھەي، لاخشىگرغۇ بۇ؟ نەدىن ئەكەلدىڭ

بۇنى؟ نېمانداق ئىنچىكە بۇ؟ (زاڭلىق قىلىپ كۈلدۇ)

داۋۇت: قارا، بۇ ئىنىمىزچۇ...

ئەيسا: (داۋۇتنىڭ گېپىنى يەنە بۆلىدۇ) تۇغقانلىرىڭنىڭ ئەڭ كىچىكى دېگەن

بۇ؟ بۇنى ئوبدان باقماپسەن ھە؟ سېنىڭ تۇغقانلىرىڭ نېمانداق كىچىكلەپ كەتتى

ھوي؟ كىيىم ئاسقۇچقۇ بۇ! (يەنە زاغلىق قىلىپ كۈلىدۇ. شۇچاغدا ئابدۇرېھىم ئاستا ئورنىدىن قوپۇپ داۋۇتقا قارايدۇ. ئەگەر داۋۇت رۇخسەت قىلسلا، ئۇ ئەيسانىڭ ئەدىپىنى بەرمەكچى. داۋۇت بۇنى سېزىپ قالىدۇ.)

داۋۇت: ھەي بولدى! (ئەيسانى ئۇرماقچى بولغاندەك قول تەڭلەيدۇ. ئەيسا كۈلۈشتىن توختايدۇ.) بۇ ئىنىمىزنىڭ ئىسمى ئابدۇرېھىم «قان»، ئاڭلىغان بولغىنىنىڭ! (بۇنى ئاڭلاپ ئەيسانىڭ چىرايىدا قان قالمايدۇ.)

ئەيسا: ۋاي، ئۆزۈمنىڭ ئۇكامغۇ بۇ! باياتىلا تونۇغان مەن. چاقچاق، خاپا بولما جۇمۇ ئۇكا! پاهەي ئەجەب ئىسسىپ كەتتە بۇ ئۆينىڭ ئىچى!؟

داۋۇت: قارا، بۈگۈن نورۇزكەن دېگەنە. سېنىڭ ئۆيۈڭنى كۆڭلىمىز تارتىپ كەلدۇق. سەندىن ھاراق چىقمايدىغانلىقىنى بىلىپ بۇنى ئالغاچ كىردىم، ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلەرنىڭ باردۇ؟

ئەيسا: بار! (كېرىپ كېتىپ قېتىپ كەتكەن بىر ناننى كۆتۈرۈپ چىقىدۇ.) مانا زاكۇسكا دېگەن!

داۋۇت: ھەي ئاران مۇشۇما؟

ئەيسا: بېرى شۇ! «پۇل يوق ئۆيدە جان چىقىدۇ، خوتۇن يوق ئۆيدە نان چىقىدۇ» دېگەن شۇ!

داۋۇت: ئەكەل ناننى. (قولغا ئېلىپ سىنچىلاپ قارايدۇ) ھەي، مەن بۇ ناننى بىر يەردە كۆرگەندەك قىلىمەنغۇ؟

ئەيسا: سەن تونۇيسەن، ئىككىڭلار تونۇش. بۇ نان كرورەن ھەدەم ياققان قەدىمىي نان! ئاسارە - ئەتقە! نۇرغۇن پۇلغا يارايدۇ! بۈگۈن سىلەرنىڭ ھۆرمىتىڭلارنى دەپ بۇ ناندىن كەچتىم!

(داۋۇت ناننى ئوشۇتماقچى بولۇپ ئوشۇتالمايدۇ، ئەيساغا تەڭلەيدۇ.)

ئەيسا : (نانى ئېلىپ ھەرقانچە قىلىپمۇ ئوشۇتالمايدۇ.) مانا جىڭ ئاسارە - ئەتقە دېگەن مۇشۇنداق بولىدۇ، ئەمما لېكىن مىدىرتالمايسەن! ئىشەنمىسەڭ مېرشاپ ئوكا، سەن سىناپ باقە! (نانى ئابدۇكېرىمگە بېرىدۇ.

ئابدۇكېرىم: بولدى ئىشەندىم ئەيساكا.

ئەيسا: مە، ئالە!

(ئابدۇكېرىم ئېلىپ ئوشۇتالمايدۇ، بۇنى كۆرۈپ ئابدۇرېھىمىنىڭ ئىچى پۇشۇپ كېتىدۇ.)

ئابدۇكېرىم: (نانى ئابدۇكېرىمدىن گەپ قىلمايلا ئېلىپ «قارس!» قىپلا ئوشۇتۇپتىدۇ. بۇنى كۆرۈپ ئەيسا ئابدۇرېھىمدىن تېخىمۇ قورقىدۇ.)

ئەيسا: مانا مۇشۇ نانى نەچچە يىلنىڭ ئىچى ھېچكىم ئوشۇتالمايدۇ. مانا مۇشۇ ئىنىمىز ئوشۇتۇۋەتتى! پالۋان! باتۇر!

ئابدۇرېھىم: كۈچ ئوشۇتالمايدۇ ئاكا بۇنى، ۋەجدان ئوشۇتۇيدۇ، ۋەجدان!

(ھەممە يەن قايىل بولۇپ تەڭلا ئايرىن ئېيتىشىدۇ.)

ئەيسا: قەتئىي خاپا بولما جۇمۇ ئوكا، بايا سېنى تونۇماپتىمەن، مەن ئۆلەي، ھازىرلا ئۆلەي! سېنى راستلا تونۇماپتىمەن. ئەمما نامىڭنى ئاڭلىغان. سېنى ئۆزۈم ئايرىم مېھمان قىلىمەن. بۈگۈن قاتتىق - قۇرۇق بوپ قالدى. ئۆيدە ھەدەڭ يوق دېگەنە. (كۆپچىلىككە) قېنى قاتتىق - قۇرۇق بولسىمۇ ئېلىڭلار بىرەر پارچىدىن. مەن بى ئۇسسۇزلۇق ئاچقاي. (ئەيسا ئىچكىرى ئۆيگە كىرىپ كېتىدۇ. ئۈچە يەن ناندان بىر پارچىدىن ئېلىپ غاجاپ باقىدۇ. چىشى ئۆتمەيدۇ. مۇشۇ چاغدا ئەيسا بىر قاچا سۇنى ئېچىقىپ شەرگە قويىدۇ. ئۈچە يەننىڭ نانى بېيەلمىگەننى كۆرۈپ، ئۆزى نانى ئېلىپ مەزە بىلەن شۇمۇشكە باشلايدۇ.)

ئەيسا: (ناننى كۆرسىتىپ) بۇچۇ، شورايدىغان نان. بۇنى «نان قۇرت»

دەيمىز. «نان قاق» دېگەن مۇشۇ. زاكۇسكىغا دەھشەت ياخشى بۇ!

ئابدۇكېرىم: داۋۇتكا، مەن ماڭسام بولاتتى.

داۋۇت: ھە؟

ئابدۇكېرىم: مەن ماڭايمىكىن.

داۋۇت: نېمە دەيدىغانسەن ئوكا. بىردەم ئولتۇرە. (ئەيساغا) ھەي، باشقا

بىرنېمىلىرىڭ يوقمۇ سېنىڭ، مۇشۇ قاتتىق ناننى غاجاپ ئولتۇرامدۇق؟

ئەيسا: باشقا نەرسە يوق ئەمدى. خوتۇن بولمىغاندىكىن ھېچنەرسە بولمايدۇ. دە!

داۋۇت: پايپاقتىن چىقىپ قالارمىكىن.

ئەيسا: يوق مانا. (پۇتنى كۆتۈرۈپ كۆرسىتىدۇ). ئۆزۈڭ بىلسەن داۋۇتكا، بۇ ئۆيگە

كەچ بولغاندا ياتقىلى كىرىمەن شۇ.

داۋۇت: بۇ ئۆي ساڭا دەڭ دېگىنە، دەڭ!

ئەيسا: مەشرەپ دېگەن شۇ: «تاپالمىغىنى گۈل كەلتۈرەر، تاپالمىغىنى بىر باش

پىياز». ھېلىمۇ نان بولسىمۇ چىقىغۇ، پىيىزى بار نان!

داۋۇت: ھە بوپتۇ. (ئابدۇرېھىمغا قاراپ) بۇنىڭدىن بىرنېمە چىقمايدۇ. ئوكا

ئانچە. مۇنچە بىرنەرسە ئېلىۋالغان بولغىنىنىڭ؟

ئابدۇرېھىم: ئېلىۋالغان ئاكا، مانا (يانچۇقىدىن گازىر-خاسىڭلارنى ئېلىپ

شەرگە تۆكىدۇ).

ئابدۇكېرىم: داۋۇتكا، مەن ماڭاي.

داۋۇت: (سەل تېرىكىپ) ھەي ئوكا، ئولتۇر دېگەندىكىن ئولتۇرە جىم! (داۋۇتنىڭ

ئاچچىقى كەلگەنلىكىنى كۆرگەن ئابدۇرېھىم ئورنىدىن قوپۇپ ئابدۇكېرىمگە

تەھدىت سالىدۇ).

ئابدۇرېھىم: ئوخخوي بالاڭزا، ھەجەپ گېپىڭ جىقكەن. ئۆزۈم ئاپىرىپ قويايمۇ-يا؟!

داۋۇت: (ئابدۇرېھىمنى بېسىپ) ياق بولدى، جىم ئولتا. كەتمەيدۇ. (ئابدۇكېرىمگە قاراپ) بىردەم ئولتۇرسەنغۇ ئۇكا؟

ئابدۇكېرىم: (ئىتتىكلا) ئولتۇراي، ئولتۇراي. ئەيساكامنىڭ قىزىق گەپلىرىنى ئاڭلىمامدۇق بىردەم.

داۋۇت: قارا ئۇكا. بۈگۈن نورۇزكەن. بىز مۇشۇ ئەيسانىڭ ئۆيىدە مەشرەپ ئۆتكۈزەيلى. «ئەيسا مەشرىپى» قىلايلى. سەن مەشرىپلىق قىپ بېرىسەن. ئەمما، مەشرەپ قاندىسى بويىچە ئىش قىلىمىز. چىڭ تۇرمىساڭ بولمايدۇ. قېنى بىر ئېلان قىلىۋېتە، مەشرەپنى رەسمىي باشلايلى. ئابدۇكېرىم: (ئورنىدىن تۇرۇپ) ھۆرمەتلىك 3 ئوغۇل...

ئەيسا: ھەي مەشرىپ، توختا، توختا! بىز 3 بولغان بىلەن بىلەن قارا، ھەر بىرىمىز 10 ئوغۇلغا تېتىيمىز، شۇنداق بولغاندا بىز ھازىر 30 ئوغۇل! (داۋۇتقا قاراپ) قانداق دېدىم داۋۇتكا؟

داۋۇت: ھە، توغرا! ئالامەت كەلدى!

ئابدۇكېرىم: ھە، ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك مەشرەپ ئەھلى، ھۆرمەتلىك 30 ئوغۇل. بۈگۈن ئەيساكامنىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈلىدىغان «ئەيسا مەشرىپى» گە قەدەم تەشرىپ قىلغانلىقىڭلارنى قىزغىن قارشى ئالىمىز! ئالدى بىلەن كۈنتەرتىپكە ئاساسەن ئىككى مەنۇت چاۋاك چېلىپ بەرسەڭلار، سۈرەتكە ئېلىۋالساق. ھە قېنى! (ئۆزى باشلاپ چاۋاك چالىدۇ، باشقىلار ئەگىشىدۇ. ئابدۇكېرىم سەھنىدىكىلەرنى ۋە پەستىكى تاماشىبنالارنىمۇ خېلى ئۇزۇن چاۋاك چالغۇزىدۇ). ھە خوش. (داۋۇتقا قاراپ) يىگىت بېشى كىم بولىدۇ؟

ئەيسا:(ئىتىكالا) داۋۇتكام، داۋۇت«پالتا» ئاكام! دۇنيادا داۋۇتكامدەك يىگىت بېشى يوق، تېپىلمايدۇ!(داۋۇتقا قاراپ) داۋۇتكا ئىشتىنىڭنى ئوڭشا ، دىيەنشىگە چىقسەن!(داۋۇت كېرىلىپ رۇسلىنىشقا باشلايدۇ)
 ئابدۇكېرىم: ئەمدى بۈگۈنكى مەشرىپىمىزنىڭ يىگىت بېشىنى تونۇشتۇرۇپ ئۆتەي. بۇياق:

ئەل ئىچىدە نامى بار،

جۈپ قولىدا پالتىسى.

تەڭ كېلەلمەس ئۇنىڭغا

نوچىلاردىن ئالتىسى.

ھاراق دېسە مەن دەيدۇ،

جېدەل دېسە مەن دەيدۇ.

ناھەقچىلىك يۈز بەرسە،

مەيدە مۇشتلاپ مەن دەيدۇ.

غان ھەممىمىزگە تونۇشلۇق داۋۇت پالتا ئاكىمىز! قېنى، قىزغىن چاۋاك!(ھەممە يىلەن چاۋاك چالدىۇ). قېنى يىگىت بېشىنى سۆزگە تەكلىپ قىلايلى! چاۋاك!(كۆپچىلىك يەنە چاۋاك چالدىۇ).

داۋۇت:(سۆزلەيدۇ) ئەسسالامۇئەلەيكۇم مەشرەپ ئەھلى، ئەمدى مەن ئالدى بىلەن، رەھمەت ئېيتىمەن. ھە، ئەيساجانغا، ھە ھەممە ئادەمگە. ھە... بۈگۈن نورۇزكەن. رەھمەت! (داۋۇت گەپنى يىغىشتۇرالمىي قېيىپ كېتىپ قىلىۋېرىدۇ. ئابدۇكېرىم ئۇنىڭ گېپىنى بۆلىدۇ)

ئابدۇكېرىم: داۋۇتكا، مەشرەپنى باشلايلى، ئىجازەتمىكەن؟

داۋۇت: ھە ئىجازەت، باشلايلى.

ئابدۇكېرىم: (يۇقىرى ئاۋازدا ئېلان قىلىدۇ) «ئەيسا مەشرىپى» باشلاندى!!!

ئەيسا: (ئاغزىدا مۇزىكا چالغاننى دورايدۇ) گۇمباڭ-گۇمباڭ-گۇمباڭ...

داۋۇت: ئەمسە، مەشرەپنىمۇ تىنچ-ئامان باشلىۋالدۇق، ئەمدى ماۋۇ ھاراق ئاز بولسىمۇ كۆپكە تاۋاپ قىلىپ، ئانچە-ئانچە ئىچكەچ ئولتۇرايلى.

ئابدۇكېرىم: ھەي داۋۇتكا نەدە مەشرەپتە ھاراق ئىچىدىغان ئىش بار؟

ئەيسا: بار! ھازىر ھەممە مەشرەپتە ھاراق ئىچىدۇ. ئەكەل مەن ئاچاي! (ئەيسا داۋۇتنىڭ قولىدىن بوتۇلكىنى تارتىۋالىدۇ. ئەيسا ھاراقنى ئېچىشىغا داۋۇت ئۇنىڭدىن ئېلىۋالىدۇ.) مەنلا قۇيايچۇ، داۋۇتكا؟

داۋۇت: ياق، سېنىڭ قولۇڭ ئېغىر، جىق قۇيۇپتەن. يۇتۇمۇڭ چوڭ، ئىككى يۇتۇپلا تۈگىتىۋېتەن. ئۆزۈم قۇيىمەن. قېنى رومكاڭ؟ (ئەيسا شرە ئاستىدىن رومكا ئالىدۇ، داۋۇت رومكىغا ھاراق قۇيىدۇ.) مەن ئەيساغا ۋاكالىتەن سىلەرگە رەھمەت ئېيتىمەن. قېنى خوشە! (ئەيسا رومكىغا سۆيۈپ قۇيىدۇ. داۋۇت ھاراقنى مەززە قىلىپ ئىچىدۇ، ئاندىن ئەيساغا) پاختا ئەچىق!

ئەيسا: نېمە قىلسەن پاختىنى؟

داۋۇت: «غۇچ-غۇچ» ئوينايمىز. (ئۇ پاختىغا ھاراق تەگكۈزۈپ چىشىغا سۈركىگەننى دورايدۇ.)

ئەيسا: ھەي، سادىغاڭ كېتەي داۋۇتكا ئۇنداق قىلمايلى.

داۋۇت: ئەمسە بۇرۇنقى پەدىدە «كىر-كىر» ئوينايمىز!

ئەيسا: ياق، «كور-كور» ئوينايلچۇ؟

داۋۇت: ياق «كىر-كىر» ئوينايمىز! (ئۇ بوتۇلكىنىڭ ئاغزىغا ھاراق

قۇيۇپ، ئابدۇكېرىمگە تەڭلەيدۇ.)

ئابدۇكېرىم: مەن ئىچمەي داۋۇتكا.

داۋۇت: ۋاي ئالە! (ھاراقنى تۇتقۇزۇپ قويدۇ)

ئەيسا: (ئابدۇكېرىمگە) ئەخمەق سەن ئىچمەيسەن، ئاغزىڭغا تۆكسەكلا ئۆزى كىرىپ كېتىدۇ، قارا مانداق (ئۇ ئابدۇكېرىمنىڭ قولىدىكى ھاراقنى ئېلىپلا ئىچىۋېتىدۇ).

داۋۇت: (ئەيساغا) ھەي سەن ئىچىۋالدىڭغۇ؟!

ئەيسا: مەن ئۆگەتتىم. مېنىڭ نۆۋىتىم ئەمەس جۇمۇ!

(داۋۇت يەنە ھاراق قۇيۇپ ئابدۇكېرىمگە بېرىدۇ، ئابدۇكېرىم ئىچىۋېتىدۇ. داۋۇت ھاراق قۇيۇپ ئابدۇرېھىمگە بېرىدۇ، ئۇمۇ ئىچىۋېتىدۇ. ئاندىن ئەيسا ئىچىدۇ. داۋۇت ئۆزىگە كەلگەندە يەنە رومكىغا قۇيىدۇ. شۇ چاغدا چوڭ چىراغ ئۆچىدۇ.)

ئابدۇكېرىم: داۋۇتكا كەچ بوپ كەتتى، مەن ماڭاي.

داۋۇت: ئا... ئولتۇرە ئۇكا. نەدە مەشرەپنى باشلاپ قويۇپ مېرشاپ كېتىدىغان ئىش بار. شۇنداقمۇ ئابدۇرېھىم؟

ئابدۇرېھىم: شۇنداق بولماي ئاكا! (ئابدۇكېرىم جىمىپ قالىدۇ.)

ئەيسا: داۋۇتكا، مەن بىر رومكا ئىچەي، جېنىم ئاكا!

داۋۇت: ھازىر ئىچتىڭغۇ؟ (داۋۇت سەل ئويلىنىپ) ئەمسە مانداق قىلايلى. مەن تېپىشماق دەيمەن، تاپالساڭ ئىچسەن، تاپالمىساڭ مەشرەپ قاندىسى بويىچە جازالايمىز! شۇنداقمۇ مېرشاپ؟

ئابدۇكېرىم: شۇنداق، شۇنداق.

ئەيسا: مەيلى، ئېيتە تېپىشماقنى! مەن تاپالمىغان تېپىشماق يوق. ھەرقاچان خوتۇن توغرىلىق تېپىشماق دەيسەن شۇ!

داۋۇت: خوتۇن يامانمۇ دۈشمەنمۇ؟ تاپە!

ئابراھال ئېلىكناپلىرى

ئەيسا: خوتۇن يامان!

داۋۇت: قانداق خوتۇن يامان؟

ئەيسا: يامان خوتۇن يامان!

داۋۇت: قانداق يامان؟

ئەيسا: قانۇندا 18 ياشتا خوتۇن ئالغىلى قويامدۇ؟

ئابدۇكېرىم : (داۋۇت گەپ قىلاي دېگۈچە) ئوخخوي قويمايدۇ.

ئەيسا: نەچچە ياشتا خوتۇن ئالغىلى قويدۇ؟

ئابدۇكېرىم: 22 ياشتا.

ئەيسا: 18 ياشتا ئەسكەرلىككە ئالغىلى شۇنداقمۇ؟

داۋۇت: شۇنداق. نېم بويىتۇ ئالسا؟

ئەيسا: ئادەم 18 ياشتا ئەسكەر بولۇپ، دۈشمەن بىلەن جەڭ قىلىپ، 22 ياشقا

كېرىپ تەجرىبىلىك بولغاندا ئاندىن خوتۇنغا تاقابىل تۇرالايدۇ.

داۋۇت: دېمەك...

ئەيسا: خوتۇن يامان. (ھاراقى ئېلىپلا ئىچىۋېتىدۇ). يەنە ئېيتە

تېپىشماقنى، تاپمەن!

داۋۇت: (ئۆتتۈرۈپ قويغىنىغا سەل خۇبى تۇتىدۇ) ئەمسە تاپە، خوتۇن ياخشىمۇ

ھاراقمۇ؟

ئەيسا: خوتۇن ياخشى!

داۋۇت: قانداق خوتۇن ياخشى؟

ئەيسا: ياخشى خوتۇن ياخشى!

داۋۇت: قانداق ياخشى؟

ئەيسا: (باش بارمىقىنى چىقىرىدۇ) مۇشۇنداق ياخشى!

داۋۇت: (ئۇرماقچى بولۇپ قولنى كۆتۈرىدۇ) تاپالمىدىڭ، جازاغا تارتىمىز!

ئەيسا: توختا داۋۇتكا توختا، تاپمەن توختا!

داۋۇت: ھە تاپە!

ئەيسا: خوتۇندىن ھاراق ياخشى!

داۋۇت: قانداق ياخشى؟

ئەيسا: بىر بوتۇلكا ھاراقنى ئىچىپ بولۇپ يەنە بىر بوتۇلكىنى ئىچسەڭ

ئالدىنقىسى خاپا بولامدۇ-بولمامدۇ؟

داۋۇت: خاپا بولمايدۇ!

ئەيسا: خوتۇنچۇ؟

داۋۇت: خاپا بولدىمۇ.

ئەيسا: بىر-بىرىگە ئوخشىمايدىغان جىق ھاراقنى بىر يەرگە يىغىپ قويۇپ

قويساڭ ئۇلار ئۇنامدۇ-ئۇنمامدۇ؟

داۋۇت: ئۇنايدۇ!

ئەيسا: خوتۇنچۇ؟

داۋۇت: ئۇنمايدۇ!

ئەيسا: بىر بوتۇلكا ھاراقنى مانا تۆتىمىز تەڭ كۆزدە قاراپ ئىچىۋاتىمىز، خوتۇننى

ئەل-ئاغىنىلەر تەڭ كۆزدە قارىغىلى بولامدۇ-بولمامدۇ؟

داۋۇت: بولمايدۇ

ئەيسا: ھاراقنى تاشلىۋەتسەڭ سەندىن ئۆچ ئالامدۇ-ئالمامدۇ؟

داۋۇت: ئالمايدۇ!

ئەيسا: خوتۇننى تاشلىۋەتسەڭچۇ؟

داۋۇت: ئۆچ ئالدىمۇ!

ئەيسا : ھاراقنىڭ يېنىغا كېچىدە مەست كەلسەڭ ئۆيىدىن قوغلاپ چىقىرامدۇ- چىقارمادۇ؟

داۋۇت : چىقارمايدۇ!

ئەيسا : خوتۇنچۇ؟

داۋۇت : قوغلاپ چىقىرىدۇ!

ئەيسا : ھاراق بوتۇلكىسىنىڭ پىگۇرىسى بۇزۇلامدۇ- بۇزۇلمايدۇ؟

داۋۇت : بۇزۇلمايدۇ!

ئەيسا : خوتۇننىڭچۇ؟

داۋۇت : بۇزىلىدۇ!

ئەيسا : دېمەك...

داۋۇت : دېمەك...

ئەيسا : خوتۇندىن ھاراق ياخشى! (داۋۇتنىڭ ئالدىدىكى رومكىنى ئېلىپ ئىچىۋالىدۇ.)

ئابدۇكېرىم : مەن ماڭاي داۋۇتكا.

داۋۇت : ھەي ئۇكام، نەدە مرشاپ مەشرەپنى باشلاپ قويۇپ كېتىدىغان ئىش بار؟ شۇنداقمۇ ئابدۇرېھىم؟

ئابدۇرېھىم : شۇنداق ئاكا!

داۋۇت : ھاراقمۇ تۈگەي دېدى، (بوتۇلكىغا قارايدۇ) ھەي راستتىنلا تۈگەپتەنمۇ بۇ ھاراق! (ئۇنىڭ قاتتىق ئاچچىقى كېلىپ ئەيساغا قارايدۇ)

ئەيسا : ئۇنداق ئەمەستۇ داۋۇتكا؟ (ئۇ بوتۇلكىنى ئېلىپ سىلكىيدۇ، دۇم كۆتۈرىدۇ، ھاراق تۈگەن.)

داۋۇت : (ئابدۇكېرىمگە) ئۇكا، ئۆزۈڭ مرشاپ بولغاندىكىن تۈزۈك

باشقۇرمامسەن؟!

ئابدۇكېرىم : (ئورنىدىن تۇرۇپ) ئەمسە مەشرىپىمىزگە ئاتاقلىق چوڭ

ئەيساكاممۇ كەپ قاپتۇ، بىر نومۇر ئورۇنلاپ بېرەي دەپ تەلەپ قىلىۋاتىدۇ...

ئەيسا : (خاپا بولۇپ) ئۆزۈڭ كەپقالدىڭ! تېخى مېنى كەپ قالدى دەيدى! مېنىڭ

ئۆيۈم بۇ! (مىرشاپ ئولتۇرۇۋالدى).

داۋۇت : بولدى، بولدى! دەڭلار ئەيسا نېمە نومۇر كۆرسەتسۇن؟ ھە، بولدى

بىرناخشا ئېيتسەن، يارىمىسا جازاغا تارتىمىز، شۇنداققۇ مىرشاپ؟ ھە، راست، ماۋۇ

ئابدۇرېھىم ئىنىمىز پاششاپ بوپ بەرسۇن.

ئابدۇكېرىم : شۇنداق، شۇنداق قىلايلى! (ئابدۇرېھىم ئورنىدىن تۇرۇپ، پەي

سوزۇپ، جازاغا تەييارلىق قىلىدۇ. بۇنى كۆرۈپ ئەيسانى ۋەھىمە باسدۇ).

ئەيسا : ئەمسە مەن بىر ناخشا ئوقۇپ بېرەي. (بىر ناخشا ئېيتىدۇ، بۇ ناخشىغا

داۋۇت ئامراق بولغاچقا چاۋاك چالىدۇ).

داۋۇت : ياخشى، ياخشى، يەنە بىرنى!

ئابدۇكېرىم : ئەيساكامنىڭ ئورۇنلىشىدا يەنە بىر نومۇر. چاۋاك!

ئەيسا : بولدىغۇ؟ ئەمدى نېمىش قىلىمەن؟

داۋۇت : (ئابدۇرېھىمغا) ئۇكا، سەن دېگىنە نېمىش قىلسۇن؟

ئابدۇرېھىم : ئوخخوي، ئۇسسۇل ئويناپ بېرە، بالاڭزا!

ئابدۇكېرىم : ئۇسسۇل، ئۇسسۇل، قېنى چاۋاك!

ئەيسا : مۇزىكا بولمىسا! (داۋۇتقا) ئەمسە سەن ناخشا ئېيتىپ بەر!

(كۆپچىلىككە) كۆپچىلىك، داۋۇتكام پالتا ناخشا ئېيتىپ بەرسۇنلا! چاۋاك!

داۋۇت : ئەمسە مەن «قويۇم» دېگەن ناخشىنى ئېيتىپ بېرەي.

ئەيسا : قانداق ناخشا ئۇ «قويۇم» دېگەن؟

داۋۇت : ھېلىقى خەلق ناخشىلىرىنىڭ ئېڭ بېشىدا چىقىدىغان

ناخشىچۇ؟ «قويۇم»!

ئەيسا : ھە، «قايقارا قوي كۆزلۈكۈم» ئوخشىمامدۇ؟

داۋۇت : ھە شۇ!

ئەيسا : (زاڭلىق قىلىپ كۆلدى) شۇ ناخشىدىن قويا ئېسىڭدە قاپتۇ-دە، ساقام!

ئابدۇرېھىم : (ھۈرپىپىپ) ئاكامنى زاڭلىق قىلىۋاتامسەن؟ ئاستا ئۇسسۇلۇڭنى

ئوينىساڭ بولامكى! ھېلى كۆرىمىز تېخى!(ئەيسانىڭ كەيپى بىراقلا ئۇچۇپ

ئەسلىگە قايتىدۇ.)

ئەيسا : ئويناي، ئويناي، ئېيتىمامسەن داۋۇتكا ناخشىڭنى، ساڭلا قاراپ قالدۇققۇ

بىز!

(داۋۇت ناخشا ئېيتىدۇ، ئەيسا ئۇسسۇل ئوينىيدۇ.)

داۋۇت : ياخشى ئوينىيالىمىدىڭ! پاششاپ!

ئابدۇرېھىم : مەن تەييار ئاكا!(ئورنىدىن تۇرۇپ تەييارلىق ھەرىكەت

ئىشلەيدۇ).

ئەيسا : (ئەيسا داۋۇتنىڭ يېنىغا يۈگۈرۈپ بارىدۇ) جېنىم ئاكا، شۇندا ئوبدان

ئوينىدىمغۇ؟ مرشاپ دەپ باقسۇن، مرشاپ بىر دەپ باقسۇن!

ئابدۇكېرىم : ئوبدان ئوينىدى داۋۇتكا. ياخشى ئوينىدىغۇ؟

داۋۇت : (داۋۇت شەرەت قىلىپ ئابدۇرېھىمنى باسدۇ) بوپتۇ، مرشاپ ئارىغا

چۈشۈپ قالدى گۇناھىڭدىن ئۆتتۇق! بىراق، يەنە بىر نومۇر كۆرسىتىسەن!

ئەيسا : نېمىش قىلىمەن؟

داۋۇت : (سەل ئويلىنىپ) يۇمۇر سۆزلە!

ئەيسا : ماقۇل. (ئامالسىز ناھايتى تېتىقسىز يۇمۇردىن ئىككىنى سۆزلەيدۇ)

داۋۇت : يۇمۇرۇڭ پەقەت قىزىق ئەمەسكەن، پاششاپ!

ئەيسا : ئۇنداق قىلما داۋۇتكا، نېمە قىلساڭ ئۆزۈڭ قىل، بۇ قانغا تاشلاپ بەرمە!
ئۆلتۈرۈۋەتسەڭمۇ مەيلى! (ئابدۇرېھىم ئەيساغا ئېيتىلدى، ئەيسا داۋۇتنىڭ قېشىغا
بېرىۋالدى)

ئابدۇرېھىم : نەگە قاچسەن؟ (ئۇ ئەيساغا قوغلاپ يېتىشىۋېلىپ ئۇنىڭ
ياقىسىدىن ئالدى. ئەيسا بىرلا داجىسا، ئابدۇرېھىم پۇلاڭلاپ قالدۇ.)
داۋۇت : بولدى، بولدى. ھە، ئۇنداق بولسا مانداق قىلايلى. بۇ مىرشاپ ئۇكاممۇ
خېلى ئوبدان ئولتۇرۇشۇپ بەردى. ئەمدى بىز گۈلچايىنى ئۆتكۈزۈۋېتەيلى، ئاندىن
ماڭ، قانداق؟

ئابدۇكېرىم : مەيلى.

داۋۇت : (ئەيساغا) گۈل چاي ئۆتكۈزۈۋېلىشقا چەك تارتىمىز. چەككە
ئىككىمىزنىڭ ئىسمىنى يېزىپ سالىمىز. ناۋادا چەك ساڭا چىقىپ قالسا كونا-يېڭى
ھېسابنىڭ ھەممىسىنى سەندىن ئۆزۈم ئالىمەن. جازاغا تارتىلسەن، مەشرەپ قىپ
بېرىسەن. (ئابدۇكېرىمگە) تەلەي قاپنىڭ قېنى؟

ئابدۇكېرىم : يوق.

داۋۇت : (ئابدۇكېرىمنىڭ بېشىنى كۆرسىتىپ) ئاۋۇ پارقراۋاتقان شۇمۇيا؟ سېنىڭ
ئۇ قاپىغىڭنىڭغۇ تۆشكى كىچىك، بىرلا ئادەمنىڭ ئىسمى پاتىدۇ! ھە، قاپاق
بولمىسا مەيلى. (ئەيساغا) ئەكەل قاپنىڭنى، مۇشۇمۇ بولۇۋېرىدۇ.
قاپاق-قاپاق، قاپاق-قاپاق! مەكە مىرشاپ، چەك يازمىز. (ئەيساغا) سەن نېرى
تۇر بولمىسا كۆرۈۋالغىن! (ئەيسا نېرى كېتىدۇ، لېكىن بويۇندا قارايدۇ).

داۋۇت : (ئابدۇكېرىمنىڭ يانچۇقىدىن قەغەز-قەلەم ئېلىپ، ھەر ئىككى چەككە
«ئەيسا» دەپ يازىدۇ.)

ئابدۇكېرىم : ھەر ئىككىسىگە «ئەيسا» دەپ يازدىڭغۇ؟

داۋۇت : ئۇش! (چەكنى يېزىپ قالپاققا سالدى) بولدى! مەكەل، مانا مېرشاپ گۇۋاھ! چەككە ئىككىمىزنىڭ ئىسمىنى يازدىم، تارتە! (ئەيسا ئىككىلا چەككە ئۆز ئىسمى يېزىلغانلىقىنى پەملەپ بولىدۇ. شۇنداقتىمۇ چەكتىن بىرنى ئېلىپ يانغا كېلىپ ئاچىدۇ) ئاھا! داۋۇت! (ئۇ چەكنى ئاغزىغا سېلىپلا يەۋىتىدۇ). ھەي چەك قېنى؟

ئەيسا : ساڭا چىقىپتىكەن ، خۇشاللىقىدا يەۋەتتىم ئاكا، داۋۇت پالتا ئاكا! مەشرەپنىڭ تائامنى يېگەندەك يەۋەتتىم!

داۋۇت : ئۇ چەك ساڭا چىققان، ئۇنىڭدا سېنىڭ ئىسمىڭ بارتى، چىدىماسلىق قىلىدۇ!

ئەيسا : ياق جېنىم ئاكا، ساڭا چىققان، يالغان بولسا قالپاقتىكى ئاۋۇ چەككە قاراپ باق، ئۇنىڭدا مېنىڭ ئىسمىم بار! (داۋۇت گەپ قىلالمايدۇ، مېرشاپقا قارايدۇ) گۈل چاينى مەن ئۆتكۈزۈۋالامدەن؟
ئابدۇكېرىم : ئەمدى شۇنداق بولدى.

داۋۇت : بوپتۇ، ئەكەل گۈل چاينى!

ئابدۇكېرىم : قېنى ، گۈل چاي كەلتۈرۈلسۇن! (ئەيسا گۈلچاينى ئەكەلدى). كېلەركى نۆۋەتلىك مەشرەپىمىزنى ئۆتكۈزۈش شەرىپىگە ئېرىشكەن شەخس بۈگۈنكى ئەيسا مەشرەپىمىزنىڭ يىگىت بېشى داۋۇت پالتا ئاكا! قېنى قىزغىن چاۋاك بىلەن تەبرىكلەيلى!

ئەيسا : (خۇشاللىقىدا گۈل چاينى شېئىر بىلەن ئۆتكۈزۈپ بېرىدۇ).

ئابدۇكېرىم : قېنى قىزغىن ئالقىش سادالىرىمىز بىلەن، داۋۇت پالتا ئاكىنى سۆزگە تەكلىپ قىلايلى!

داۋۇت : ھۆرمەتلىك مەشرەپ ئەھلى، مەن ھەممىڭلارنى كېلەر يىلى نورۇزدا ئۆتكۈزۈلىدىغان « داۋۇت مەشرەپىگە قەدەم تەشرەپ قىلىشقا تەكلىپ قىلىمەن! رەھمەت! (ئەيساغا قاراپ) لېكىن سەن ئەيسا بۇ قېتىمقى مەشرەپكە ياخشى تەييارلىق قىلماپسەن. مەشرەپنىڭ قىزىمىدى. ھاراقنىڭ ھەممىنى ئۆزۈڭ ئىچىپ تۈگەتتىڭ! شۇڭا سېنى ئەمدى مۇشۇ مەشرەپ ئەھلىنىڭ ئالدىدا ئۆزۈم جازالاي مەن! (داۋۇت قولىنى كۆتىرىشىگىلا توك لاپىدە ئۆچۈپ قالدۇ) ئابدۇكېرىم : ئۇھ!

داۋۇت : توكانى ياندۇر ئەيسا! ھەي سېنىڭ ئۆيۈڭدە توكمۇ تۇرمامدۇ؟ ئەيسا : قوشنىلارنىڭ ئۆيىگە ئۇلاقلىقتى، ئۇلارنىڭ تۈگىسە ئۆچىدۇ شۇ! (چاڭ قىلغان تەستەك ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ،)

ئابدۇكېرىم : ۋاي بۇ مەن ، مەشرەپ!

داۋۇت : قېنى سەن ھەي ئەيسا!؟

ئەيسا : مانا-مانا ئاكا مەن بار! (چاڭ قىلغان تەستەك ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ)

ئابدۇرېھىم : ۋۇي ئاكا نېم بولدۇڭ، تاياق يېمىگەنسە!؟

داۋۇت : ھەي قېنى ماۋۇ ئەيسا نەگە قاچتى؟

ئەيسا : داۋۇتكا مەن بار، مانا-مانا، ماۋۇ ئىشك ئالدىدىكى چىراغ تۈۋىگە

ماڭدىم، شۇ يەرگە چىقايلى! (تاراق-تۇرۇق ئاۋازلار بېسىقلىدۇ. كېيىنكى نومۇرنىڭ

رىياسەتچىسى سەھنىگە چىقىدۇ.)

پۇلۇمنى بېرىۋەت

(شۇ ناملىق ئېتوتنىڭ سىنارىيىسى)

ئاپتورى: ئابدۇرېھىم راخمان

رېژىسسور: جۈرئەت ئابدۇۋاھىت

سەھنىدە رېژىسسورنىڭ يۆلەنگۈچ ئورۇندۇقى، بىر دانە تېلېۋىزور، سەھنىنىڭ ئوتتۇرىدا بىر يوغان سۇپا، گىلەم، بىر تال كىچىك جوزا، قەدىمىي سىياھ قۇتسى ۋە بىر تال ياغاچ قەلەم.

روللاردا:

رېژىسسور – راھىلە ۋەلى ئاباكوف

ئا مۇئاۋىن رېژىسسور – ئەنۋەر ئابلىز

ب ئارتىس – ئابدۇرېھىم راخمان

سەھنىگە مۇئاۋىن رېژىسسور لىككاڭشىپ مېڭىپ چىقىپ توختايدۇ، كەينىدىن ئارتىس يەنى مۇئاۋىن رېژىسسورنىڭ دوستى مېڭىپ كېلىپ يېنىدا توختايدۇ. مۇئاۋىن رېژىسسور باشلىرىنى تولغاپ گاللىرىنى قىرىشقا باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن دوستى يۈگۈرۈپ چىقىپ مېنرال سۈيىدىن بىرنى كۆتۈرۈپ كىرىدۇ – دە، مۇئاۋىن رېژىسسورغا تەڭلەيدۇ.

مۇئاۋىن رېژىسسور كەستىكەندەك قىلىقلارنى قىلىدۇ.

ب: ئاداش مانىڭغا قول قويۇۋەتسەڭ بويىتىكەن؟

ئا: ۋاي چىشىمغا تەگمەي تۈرە ۋاي.....

ب: يەنە بىر قېتىم دەيمەن مانىڭغا قول قويۇۋېتە دەۋاتمەن

ئا: (بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ، ئەتراپتىكى تاماشىبىنلارغا قارىۋېتىپ)

سەتلەشمىگىن - بىر مۇنچە ئادەم تۇرسا نىمانداق قىلىدىغانسەن،
ئەسسalamۇ - ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك مېھمانلار، نورۇز بايرىمىڭلارغا مۇبارەك
بولسۇن!!!

ئادەم: (ئەتراپتىكى تاماشىبىنلارغا قارىۋېتىپ يەنە گېپىنى داۋاملاشتۇردۇ)

ئاداش، ئۇنداق قىلما، مانىڭغا قول قويۇۋەت بولامدۇ؟

ئا: ۋاي - ۋوي، ھېي، نېمانداق رودپايدەك نېمىسەن ھېي

ب: ھېي ئاداش، سەن مېنىڭ ئورنۇمدا بولغان بولساڭ سەنمۇ رودپاي بوپ
قالاتتىڭ ئادوش، مەن ساڭا 10000 كوي پۇلنى بەرگىلى قاچان ئويلاپ باقە؟! 1
ئاي بولدى، 1 ئاي، ھېي، بوپتۇ پۇلنىڭۇ بەرمە بوپتۇ، ئەمدى ماۋۇ ھۆججەتنى
تەييار يېزىپ ئەكىلىپ ئىمزاڭنى قويۇۋەت دېسەممۇ ئۇنىمايسىنا، مەقسىدىڭ
نېمە؟

ئا ئادەم: قارا ئاداش، مەن پۇلۇڭنى بەرمەيمەن دېمىدىم، چوقۇم بېرىمەن. ماۋۇ
ھۆججىتىڭگىمۇ قول قويمايمەن، دېمىدىم، چوقۇم قويىمەن. بۈگۈن قول قويساممۇ
قويىمەن، قويمىساممۇ قويىمەن شۇنداققۇ؟ دېمەك: بۇ پۇلنى بەرسەممۇ بېرىمەن،
بەرمىسەممۇ بېرىمەن شۇنداققۇ؟ ts/j□.moF!

ب ئادەم: قارا ئاداش، 10000 يۈەن پۇل دېگەن ئاز پۇلمۇ ئاداش، ئەلۋەتتە
ئاز ئەمەس، دېمەك مەن بۇ پۇلنى چوقۇم بېرىمەن، سەن چوقۇم ئالسەن،
ئالماي قويمايسەن، دېمەك پۇل بولمىسا بېرەلمەيمەن، سەنمۇ ئالالمايسەن
شۇنداققۇ؟

ب ئادەم: ۋاي - ۋوي، قۇمغۇ سەن ھۇي قۇم (چىك - چىك)

ئا ئادەم: ماڭا قارا، ئەمدى پۇلنىڭ گېپىگە كەلسەك قارا، دېمەك؛

ب ئادەم: توختا .. توختا ... توختا ... ھېي ئەتىگەن ياقى سەن پۇلنىڭ گېپىنى

قىلماي ئېغىلدىكى ئېشەكنىڭ گېپىنى قىلىۋاتقانمۇ ھېي؟

ئا ئادەم: توختا... توختا... .

ب ئادەم: توختىغىلى يېرىم كۈن بولدى، قىلە گېپىڭنى....

ئا ئادەم: ماقۇل، ماقۇل، مانداق گەپ بۈگۈن مۇشۇ يەردە بىر فىلىم ئىشلىمەكچى

ياق چىقماقچى. شۇڭا ئۇلار ماڭا بىر مۇنچە پۇل بەرمەكچى. مەن بۇ پۇلنى ئېلىپ

نېمە ئىش قىلىمەن؟ سېنىڭ پۇلۇڭنى قايتۇرىمەن. نېمە دەپ قايتۇرىمەن؟

ب ئادەم: مەندىن ئالغاندىن قايتۇرىسەندە.

ب ئادەم: ھەببەللى، شۇڭا قايتۇرىمەن.

دېمەك ئاداش ھازىر سېنىڭ بۇ ئىشنىڭ مۇھىم ئەمەس، ئادەم تېپىش مۇھىم

ئادەم... بۇ ئادەم تېپىلسا ماۋۇ مەيدان كۆرۈنىشىنى چاققانراق ئېلىۋەتسەك، ماۋۇ

فىلىمىمۇ تېزراق تۈگىسە، مەنمۇ تېزراق پۇلنى ئېلىپ، ساڭا بېرىۋەتسەم دەيمەن

ئاداش!

ئەگەردە ئادەم تاپالمىسام دېمەك بۇ كۆرۈنىشىنى ئالالمايمەن، بۇ كۆرۈنۈشىنى

ئالالمىسام.....

ب ئادەم: پۇلنى ئالالمايسەن؟.....

ئا ئادەم: پۇلنى ئالالمىسام.....

ب ئادەم: ماڭا بېرىلمەيسەن.....

ئا ئادەم: ھەببەللى.....

ب ئادەم: قوپە... لاتىغلاپ (ھېي سەن بۇنداق گەپتىن نەچچىنى دەپ

بولدۇڭ؟ نەچچە كىنو ئىشلەپ بولدۇڭ؟ بېرەمەن دەپ قانچە قېتىم دەپ بولدۇڭ؟

مەن ساڭا دەپ قوياي، بۈگۈن مەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ سەن كىنوني ئىشلەپ

بولساڭپۇلۇڭنى ئېلىپ ئاندىن كېتىمەن. مەن ساڭا دەپ قوياي.)

(دەل شۇ چاغدا ئا ئادەمنى يانفونى سايرايدۇ)

ئا ئادەم: ۋەي... ۋەي... رېژىسسور ھە مەن مانا مانا ھازىرلا بارىمەن. مانا -
مانا

(تېلېفوننى قويدۇ) ئاداش مۇنداق قىلايلى، ھازىرنىڭ ئۆزىدە سەن ماڭا
ماسلىشىپ بەرسەڭ بۈگۈنكى بۇ كۆرۈنۈشنى تۈگىتىۋېتەيلى، قانداق، ئاندىن مەن
پۇلنى ئېلىپ پۇلۇڭنى بېرىۋېتەي. بىللە ئوينىشىپ بەرگىن ئاداش قانداق؟
ب ئادەم: ماڭ - ماڭ مەن رول ئويناپ باقمىسام يا، ئويناشنى بىلسەممۇ ئويناپ
بەرمەيمەن.

ئا ئادەم: ئۇنداق بولسا مەن ھازىر بازارمۇ - بازار، كوچىمۇ - كوچا، مەھەللىمۇ
- مەھەللى ئايلىنىپ ئادەم تېپىپ كەلمىسەم بولمايدۇ ئاداش بولمىسا پۇلۇڭنى
قايتۇرالمىمەن قارا، ئۆتە مایاقتا ئادەم تاپاي.

ب ئادەم: سەن ئادەم تېپىپ بولغۇچە يۈرەمدىن كەينىڭدىن، ماڭە ۋاي....

ئا ئادەم: ئاداش ئوغۇل بالىمۇ؟

ب ئادەم: ھەئە ...

ئا ئادەم: ئۇنداق بولسا ئاداش مەن بىر تېپىشماق ئېيتاي، تاپالساڭ بولدى
ماۋۇ ھۆججەتكە قول قويۇپ بېرىي، ئەگەردە تاپالمىساڭ سەن ماڭا ماسلىشىپ
ماۋۇ رولنى ئوينىشىپ بېرىسەن، تاللا....

ب ئادەم: (بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ) موللا تاپىققا بولمىسام مەن يا
ياق

ئا ئادەم: ئاداش بولدى مېنى ئاۋارە قىلماي يولنى بوشات، ۋاقتىم ئاز قالدى.
مەن دەرھال ئادەم تاپمىسام بولمايدۇ... ئۆتە مایاقتا

ب ئادەم: دەپپاقا - ھە بولدى دەپپاقە .. ئاڭلاپ باقاي .

ئا ئادەم: ھېساب ئەمسە ھە؟ پىلنى توڭلاتتۇغا سېلىش ئۈچۈن قانچە باسقۇچ كېتىدۇ؟ باشلاندى

(ب ئادەم سۇئالنى ئاڭلاپلا ھېسابلاشقا باشلايدۇ)

ب ئادەم: جاۋاب؛ ھە! توختا ... ھىم... مانداقچۇ، ئۆلتۈرۈپ، تېرىسىنى سويۇپ، پاچىلاپ، سېلىپ ... ھە توغرا 4 باسقۇچ كېتىدۇ.

ئا ئادەم: خاتا، 3 باسقۇچ، ئاچسەن، تىقسەن، ياپسەن. سۇئال؛ زىراپىنى سېلىش ئۈچۈن قانچە باسقۇچ كېتىدۇ؟

ب ئادەم: (قاقلاپ كۈلۈپ كېتىدۇ) 3 باسقۇچ، ئاچسەن، تىقسەن، ياپسەن.

ئا ئادەم: خاتا، 4 باسقۇچ، ئىشكىنى ئېچىپ، پىلنى ئېلىۋېتىپ، زىراپىنى تىقىپ، ياپسەن، تامام.

(ب ئادەم گاڭگىراپ تۇرۇپلا قالدى. رىئىسسور ياندىن چىقىدۇ)

رىئىسسور: ھە قانداق قىلدىڭىز؟ تاپتىڭىزمۇ؟ ئەتىگەندە ئەرتىس تېپىپ كېلەي دەپ چىقىپ كېتىپ كېلىشىڭىز ھازىر، بۇنداق قىلىشىڭىز بۇ فىلىمنى قانداق ئىشلەپ بولغىلى بولىدۇ؟ مۇئاۋىن رىئىسسور ۋاقىت، ۋاقىت، ۋاقىت كۆز قارىشىڭىز بولۇشى كېرەك

ئا ئادەم: شۇنداق رىئىسسور، مەن ئەتىگەندە گۇرۇپپىدىن ئايرىلغان پېتى مەھەللىمۇ - مەھەللىە ، تار كوچمۇ - تار كوچا، پىرقىراپ يۈرۈپ پۈتۈم ئۈزۈلۈپ قالاي دىدى قاراڭ!

رىئىسسور: ھە بولدى، نەق گەپنى قىلىڭ !

ئا: رىئىسسور تاپتىم مانا بۇ مېنىڭ ئاغىنەم ئىسرائىل نۇرغۇن فىلىملەردە رول ئوينىغان پىشقەدەم ئارتىس ئورامسىز، چاپامسىز جىملا تۇرىدىغان گۇي دە بۇ.

رئىسسور: ھە بوپتۇ، ماۋۇ مەيدان كۆرۈنىشىنىڭ ۋەقەلىگىدىن خەۋەر تاپتىڭمۇ؟

ئا: ھازىرلا، بىردەمدە چۈشەندۈرۈپ قويىمەن رەئىسسور.

رئىسسور: تېزراق بولۇڭ مۇئاۋىن رەئىسسور ۋاقىت ۋاقىت

(مۇئاۋىن رەئىسسور ب ئادەمگە بىر تەرەپتىن ۋەقەلىكىنى چۈشەندۈرگەچ يەنە بىر

تەرەپتىن تەبىيىرلانغان رولىدىكى كىيىملەرنى كەيدۈرۈشكە باشلايدۇ)

ئا: ماۋۇ كىيىمنى كىيە ھە.. قار ئادىشىم بۇ مەيدان ۋەقەلىك مۇنداق: سەن

مەندىن 10000 تەڭگە پۇل قەرز ئالغان لېكىن سەن تېخى قايتۇرمىغاچقا مەن

سېنى چاقىرتىپ كېلىپ، پۇلنى سۈيلىمەكچى، لېكىن سەن پۇلنى بېرەلمىگەچكە،

مەن سېنى ھۆججەتنى بىرنى يېزىپ بېرىشكە چاقىرتتىم، بىلدىڭمۇ؟

(بۇگەپلەرنى قىلغان مۇئاۋىن رەئىسسور كىيىملىرىنى كېيىشكە باشلايدۇ)

سەن بىچارە بولۇپ تۇرۇپ كېتىسەن، ئىتتەك ھېجىيىپ دېگەندەك ۋەقەلىك

ئاداش، بىر چاڭ چىقىرۇپتەيلى ئاداش قانداق؟

ب: توختا مەن ساڭا قەرز تېخى بىچارە تۇرۇپ كېتىمەن دەپ قوي...

ئا: ياق .. ياق .. ئاداش ماۋۇ فىلىمدىكى ۋەقەلىك مۇشۇنداق يېزىلغان ئاداش.

رئىسسور: ھە بولدىمۇ؟ باشلامدۇق ، باشلىمامدۇق؟

ئا: ھە بولدى، بولدى، باشلايلى رەئىسسور... ئاداش ئۇنداق بولسا مەن سېنى

چاقىرىمەن، شۇنىڭ بىلەن باشلاپ كېتىمىز جۇمۇ، داۋاي....

رئىسسور: ئارتىس تەبىيىر بولدى، ھەر قايدىسى تارماقلار دىققەت . 1 .. 2 ...

ok ... 3

ئا: توختاخۇن كىرگەي.....

(ب ئادەم ھېچنىمە ئاڭلىمىغاندەك جىملا تۇرىدۇ)

ئا: توختاخۇن كىرگەي....

(ب ئادەم ئا ئادەمگە بىر قارىۋېتىپ، يەنە ئالدى كەينىگە قارىۋېتىپ جىملا تۇرىدۇ)

رېژىسسور: قانداق گەپ بوپكەتتى بۇ ھە؟!

سىزگە دەۋاتىمەن نىمۇ، موگودەك تۇرىسىزغۇ، چاقىرغاندىن كېيىن، خوش بىگىم دەپ كىرىپ، تىزلىنىسىز، يالۋۇرىسىز. ئوقتىڭىزمۇ؟ دېققەت، يەنە بىر قېتىم

ئا: ئاداش، ئەمدى بىلىدىڭمۇ؟

ب: كىمۇ توختاخۇن دىگەن؟ (بىر ئاز خاپا بولغاندەك)

ئا: سەن كالۋا ... فىلىمدىكى ئىسمىڭ... بولە چاققان..

رېژىسسور: 1 .. 2 .. 3.. باشلاندى.

ئا: توختاخۇن كىرگەي.... .

ب: خوش بىگىم.

ئا: مەن سىلگە بېرىپ تۇرغان 10000 تەڭگە يادىلىرىدىمىكىن؟

(نىمە قىلارنى بىلەي قاراپ تۇرىدۇ، ئا ئادەم ھە دەپ ئىشارەت قىلىدۇ)

ب: ھە شۇنداق بىگىم، شۇنداق بىگىم...

ئا: ئۇنداقتا بۇ 10000 مىڭ تەڭگىنى قا چان قايتۇرالىكىن؟

ب: (سەل تۇرۇپ كېتىپ) مازلاشمىغىنە، مازلاشمىغىنە، ھېي.. كىم ؟ كىمگە بېرىپ

تۇردى؟ ئويلاپراق گەپقىلە؟

رېژىسسور: ھەي، ھەي.. سىنارىيەدە نەدە ئۇنداق گەپ بولىدۇ، سىنارىيەدە

يېزىلغان گەپنى قىلمايسىز ھە!

ئا: ئاداش، باياتىن مەن ساڭا دەپ بەرگەن گەپلەرنى دە، ئارتۇق گەپلەرنى

قىلما! ئوقتۇڭمۇ؟

بولە، يەنە بىر...

رېژىسسور: يەنە بىر كېلەيلى! 1..2..3.. باشلاندى!

ئا: توختاخۇن كىرگەي!

ب: خوش بىگىم!

ئا: ئۆزلىرى مەندىن ئالغان ھېلىقى مەندىن ئالغان 10000 تەڭگە

يادىلىرىدىمىكىن؟

ب: شۇنداق بىگىم، شۇنداق.

ئا: ئۇنداقتا 10000 تەڭگىنى قاچان قايتۇرىلىكىن؟ توختاخۇن؟

ب: كالا قويلىرىنى سېتىپ، پۇل كىرگەندە بېرەي دىگەن بىگىم!

ئا: (ئۈستەلگە قاتتىق بىرنى ئۇردۇ) ماڭا قايلىسىلا توختاخۇن ھازىر ئۇرۇق

تۇغقانلارمۇ پۇل بەرسە ھۆججەت يېزىپ بېرىشىدۇ. مەن سىلى بىلەن ھېچ ئۇرۇغ

- تۇققاندارچىلىق يوق تۇرۇپ 10000 تەڭگە بېرىپ ياردەم

قىلدىم. ئەمدىلىكتە بۇنداق دېگەنلىرى نېمىسى ھە! ۋاقتىدا قايتىناسلا ياخشى

بۇلارمىكىن بولمىسا قازىخاندا كۆرۈشۈپ قالمايلى يەنە ھە!

رېژىسسور: ھە ياخشى بۇلۇۋايدۇ.....داۋاملىق.....بۇلۇڭ!!!.....

ب : بىگىم ئۇنداق قىلمىسىلا ئۆتۈنۈپ قالاي ئۆيدە چوڭدىن - كىچىكىچە

ھەممىسى ماڭغىلا قاراشلىق ئۆتۈنۈپ قالاي 10000 كويدىگەن ئاز پۇلمۇ ئاداش

قايتۇرۇپ بەرسەڭ (دىگەن پېتى بېرىپ ئاغىنىسىنىڭ پۇتغا ئۇسلىپ .) مال

ئىگىشىدىن ئوغرى كۈچلۈك دىگەن مۇشۇدە - مانا ھە.....(دەپ بوپلام ھۆكرەپ

يىغلاشقا باشلايدۇ.....)..(ئا. ئادەم بولسا ب. ئادەمنى تىپىشىكە

باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن رېژىسسور قاتتىق ھەيران قىلىپ .)

رېژىسسور: توختاپ تۇرىڭ، سىز ھەقىقەتەن ياخشى ئويناۋاتىسىز لىكىن ئۇ

زامانلاردا ئاداش - پاداش دىگەن گەپلەر يوققۇ ئۇنى كىرگۈزۋالماڭ. لېكىن

سىزنىڭ بەگگە قەرز بولغان بىئەپ بىچارە بۇلۇۋاتقان بۇ ھىسسىياتلىرىڭىز ئىنتايىن توغرا ياخشى چىقىۋاتىدۇ ھە....ياخشى

ب: چىقىدۇ رىئىسسىور.سىز مۇ مەندەك باشقىلارغا 10000 كوپىنى بېرىپ ئالماي بېقىڭە ، ئەلۋەتتە ياخشى چىقىدۇ....(ھەممە نىمە چىقىدۇ)

رىئىسسىور: بۇ نېمە دېگىنىڭىز؟

(بۇ چاغدا ئا. ئادەم بىئەپ بۇلۇپ تۇرۇپ قالدۇ.)

ب: قاراڭ مەن بۇنىڭغا 10000 مىڭ يۈەن پۇل بېرىپ قۇيۇپ ھازىرغىچە ئالماي يۈرۈيمەن .

(رىئىسسىور بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەيران قالدۇ. ۋە بىر نېمەرنى ئويلاپ تۇرۇپ كېتىپ قالدۇ. ئا. ئادەم ب.نى تارتىپ)

ئا: ماۋۇ قىلغىنىڭ قاملاشمىدى

ب: ھە . سېنىڭ بەرمىگىنىڭ بەك قاملاشتى

ئا: (ئا. ئادەم ئۇنى يانغا تارتىپ بىر نېمەرنى دىمەكچى بۇلدۇ.) ھېي

رىئىسسىور: مۇئاۋىن رىئىسسىور بۇ ياققا كېلىڭ . قاراڭ سىز ئۇچىڭىزدىكى

ئا: كىيىمنى بۇ بالغا بېرىپ . ئۇنىڭ كىيىمنى سىز كىيىڭ بۇلۇڭ

ئا: مەن ئاۋۇ كىيىمنى...بۇ قانداق بوپ كەتتى .

رىئىسسىور: مېنىڭ دىگىنىم ھىساپمۇ – سىزنىڭمۇ؟ بۇلۇڭ چاقان نۇر قالماي قىلىپ

بۈگۈن بۇ كۆرۈنۈشنى ئالماي قالساق ئىشىڭىز چاتاق بۇلۇڭ (رىئىسسىور ئورنىغا

بېرىپ ئولتۇرىدۇ. ئا ۋە ب. لاربولسا بىر – بىرىگە ئا.كىيىمنى سالغاچ ب.غا گەپ

قىلدۇ.)

ئا: بۈگۈن ماۋۇ قىلغىنىڭنى ئۇنتۇپ قالما ھە ؟

ب: (نىمىقلارنى بىلمەي رىئىسسىورغا قاراپ) رىئىسسىور.....(ئا. دە رھال ب.نىڭ

ئاغزىنى توسۇۋالدى ۋە ب. نىڭ كىيىملىرىنى ئالدى. (.)

ئا: خەپ توخۇنىڭ پوقى ھېي (ب. ئا نىڭ ئەپتىنىڭ يامانراق تۇرغانلىقىنى

كۆرۈپ يەنە رىئىسسورغا قارايدۇ.)

ب: رىئىسسور----- (رىئىسسورنىڭ قارشى بىلەن بىرگە ئا. دەرهال ب. غا

دوپپىسىنى كىيگۈزگەن بۇلۇۋالدى ئا. جىلى بۇلۇپ چىكىگە يىتىدۇ)

رىئىسسور: مۇئاۋىن رىئىسسور بولدىمۇ . ھە سىز مۇكېلىڭ ھازىر مۇنداق گەپ

ئىككىڭلار ئەمدى ئالمىشىپ ئوينايىسىلەر مۇئاۋىن رىئىسسور سىز بۇنىڭدىن

10000 تەڭگە ئالغان بۇلۇڭ ھە . ئەمدى سىز مۇئاۋىن رىئىسسورغا 10000

تەڭگە بېرىپ تۇرغان بۇلۇڭ)

ب: بېرىپ تۇرغان ئەمەس ، بەرگەن راس .

رىئىسسور: ھە بولدى ، پەقەت رولىڭلار ئالمىشىشى باشقا ۋەقەلىك يەنە ئۆز

پېتىم بۇلدىمۇ ، بىلىدىڭلارمۇ ؟ (ئا-ب. لار بېشىنى لىگىشتىدۇ .) ھەر قايسى ئورۇنلار

دىققەت ماۋۇ مەيدان كۆرۈنۈشى ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىم ئالمىز . 1 . 2 . 3 .

باشلاندى

ب: (ب. ئادەم بەگنىڭ رولىغا چىقىپ ئولتۇرۇپ ئا. قاراپ يۇقۇرى ئاۋازدا)

توختاخۇن كىرگەي ... ھەي كىرگەي

ئا: (ئا. ناھايتىمۇ خاپاچىلىقتا) خوش بېگىم

ب: (ب. نىڭ خوشاللىقى ئىچ - ئىچىگە پاتماي قالدۇ.) قا..قا..قا.... ھېي سېنىڭ

مۇيۇندا مۇكۇنىڭ بۇلدىكەن ھە قەلەندە.....)

رىئىسسور: (بوش ئاۋازدا گەپ قىستۇردۇ .) تېكىستىن چەكەپ كەتمەڭ !

ب: (رىئىسسورغا قارىۋېتىپ) ھېي بېشىڭنى كۆترە . ماڭقارا . ماڭقارا مەندىن

ئالغان 10000 (تىڭگلا) (كوي) (يۇقىرى ئاۋازدا) يادىلىرىدىمىكىن

رېئىسسور: ئىنتايىن ياخشىجاۋاپ بېرىڭ؟....

ب: يادلىرىدىمكىن؟

ئا. بىچارىلەرچە جاۋاپ بېرىدۇ. (شۇنداق بېگىم)

رېئىسسور: ھە ياخشى

ب: خوش، بۇ پۇلنى قاچان قايتۇرلىكىن؟

ئا: كالا-قويلارنى سېتىپ پۇل قىلىپ. ئاندىن 4-ئايدا مائاش قوشامشى. شۇنىڭ

بىلەن بىراق بېرەي دېگەن بېگىم .

ب: سېنىڭ كالا-قويلارنىڭ بولسا مەندىن 10000 (پۇل) قەرز ئېلىپ

ئولتۇردىغان نىمۇ مۇسەن ھە . سېنى ئۇرۇپمۇ دەردىم چىقمايدۇغۇ مېنىڭ ئۇرۇپ .

ئۇرۇپ . ئازگە پىقىل قەلەندەر . بۈگۈن بىر بولسا پۇلنى بەر ، بولمىسا ماۋۇ

ھۆججەتكە قول قوي بۇلە.....

رېئىسسور: ياخشىيالۋۇرۇڭ ئەمدى . بۇلۇڭ

ئا؛ ئۇنداق قىلمىسلا بېگىم ئۇتۇنۇپ قالاي ... ماڭغا ئازىراق مۆھلەت بەرسىلە

مەن چوقۇم بىر ئامال قىلىپ بېرىۋىتىمەن ئاخىرقى قېتىم بىر پۇرسەت بېرىڭ

بېگىم

ب.: قاچان؟

ئا: (يەنە جىم ئولتۇرۇۋالدى)

ب: بۇياققا كەل دەرھال . ھۆججەتكە قول قوي بولمايدىغان بولسا

رېئىسسور: بېرىڭ ھۆججەتكە قول قويۇڭ . (ئا. ئادەم بىردەم رېئىسسورغا بىردەم

ب.غا قارايدۇ .) (رېئىسسور بىلەن ب ئادەم ئىككىسى توختىماي سۆيلىشكە

باشلايدۇ .)

ب: مانا ئالە قەلەمنى ما يەرگە ياز . (دەپ قوينىدىن ئەسلىدىكى ھۆججەتنى

ئېلىپ قويۇپ .ئۈستەلدىكى ھۆججەتنى ئېلىۋېتىدۇ .ئا بولسا بۇنىڭغا دىققەت قىلماي رىئىسسىورغا قاراپ تۇرىدۇ .

رىئىسسىور: قول قۇيۇڭ تېز

ب: بۇلە (ئا . شۇنچىلىك تەسلىكتە ئامالسىز قول قويىدۇ.)

رىئىسسىور: ھە ياخشى بولدى .

ب: قا قا قا ... (دەپ كۈلگەن پېتىم ئورنىدىن تۇرىدۇ .) چىم .ئەمدى

بولدى .ئەمدى بولدىئالەمە . ماتارىڭنى كىم كەيسە

كەيسۇن .(ئۇچسىدىكى كىيىملەرنى سالىدۇ .) ئالە ماۋۇ دوپپاڭنى ئىشىم ئاخىرى

پۇتتى .خەير-خوش مۇئاۋىن رىئىسسىور،

رىئىسسىور: توختاڭ !!!

ئا: ئاداش توختا-توختا ،يەنە بىر كۆرۈنۈش بار تېخى تۈگىدى .

رىئىسسىور: شۇنداق ھەي يىگىت

ب: ئاخىرى بار شۇنداقمۇ ؟خوش ئەمدى ئاداش مەن ساڭا بىر پۇرسەت بېرى

مەن بىر تېپىشماق ئېيتاي ئەگەردە تاپالساڭ فىلىمىڭلارنىڭ ئاخىرىغا

قاتنىشىۋېتىمەن .ئەگەر تاپالساڭ ماۋۇ ھۆججەتنى كۆردىڭ ھە ؟ چىم

سۇئال :ھايۋاناتلار پادىشاھى شىر :تەنتەربىيە مۇسابىقىسى ئۆتكۈزمەكچى بولۇپ

پۈتكۈل ھايۋانلارنى يىغىپتۇ لېكىن بىر ھايۋان كېلەلمىگەن قايسىسى : (بۇ سۇئالنى

ئاڭلاپ رىئىسسىورمۇ تەمتىرەپ تەڭ كىرىشىدۇ .) (ئا. ئادەم بولسا جاۋاپنى

ئويلاپ كىرىشىپ كەتكەن ئىدى .)

رىئىسسىور: ھە تاپتىم ...جاۋاپ : بېلىق سۇدا بولغاچقا كېلەمىدى ؟

ب: خاتا.

ئا: جاۋاپ : (؟)

ب: خاتا :جاۋاپ :زىراپە . توڭلاتتۇدا بولغاچقا

كېلەلمىدى .خەير-خوش .(ئىككىسى ھەيران قىلىپ تۇرۇپ قالدۇ .)

رېئىسسور: ھەي؟

ئا: ھەي؟

ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ

ئىتوت

ئاپتورى: قاھار نىياز

قاتناشقۇچىلار: ساۋۇتجان، ھوشۇرخان، بازار باشقۇرۇش كادىرى، ناتۇنۇش مېھمان
 ۋاقتى: كەچقۇرۇن.

سەھنىدە ساۋۇتجاننىڭ ئۆيى، ھوشۇرخان ساجى يېنىدىكى ئورۇندۇقتا
 ئولتۇرۇپ، مانتىغا قىيما قىلىۋاتقاندا، ئېرى ساۋۇتجان سومكا كۆتۈرگىنىچە كىرىپ
 كېلىدۇ. ئۇ مۇتەئەسسەپ، پىخسىق بىر ئادەم. ھوشۇرخان ئېرىنى كۆرۈپ سەل-
 پەل ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ھوشۇرخان: كەللىما؟

ساۋۇتجان: (جاۋاپ بەرمەي) كۆپ - كۈندۈزدە چىراقنى يېقىپ قويۇپسەنمۇ؟

توك پۇلىنى قېيىنى ئاپام مەن تۆلەپ بېرەي دېگەنمىتىيا؟

ھوشۇرخان: سىرتتا ھاۋا بەك تۇتۇلۇپ كېتىپتۇ، ئۆيگە يورۇق چۈشمەي ئىچىم بەك
 سىقىلىپ كەتتى، شۇڭا....

ساۋۇتجان: ئەمدى مەن سېنىڭ ئىچىڭ سىقىلىپ كەتكەنكىمۇ پۇل تۆلەيمەنمۇ؟
 بۇ گەپچە سەن ئەتە قويۇپ سىرتتا شامال چىقىپتىكەن، شۇڭا قورسىقىم
 ئاغرىۋاتىدۇ، دېسەڭ بولامدۇ؟ قانداق قاملاشمىغان گەپ بۇ؟

ھوشۇرخان: خاپا بولمىسىلا دادىسى، مەن ئۆچۈرۈۋېتەي.

ئۇ قويۇپ چىراقنى ئۆچۈرۈۋېتىدۇ.

ساۋۇتجان: قانداق بىر كالۋا ئىجاد قىلىپتىكىن مۇشۇ توك چىراق دىگەن نەرسىنى.

كېچىك ۋاقتىمىزدا كونا پاختىدىن پىلىك ئىشىپ، كىرىسىگە چىلاپ قويساق بىر ئوبدان يورۇيىتى. بەش موچەنلىك كىرىس بىر ئاي يېتەتتى. مانا ئەمدى ماۋۇ دەنشى، بىگشاڭ دىگەن نېمىلىنىڭ ھەممىسى پۇل دەپلا ئاغزىنى ئېچىپ تۇرغان، ھەر ئايدا توك پۇلىغا 20-30 كوي تۆلەيدىغان گەپ. ھە، راست، كۆينەك دەپ غەلۋە قىلىۋاتاتتىڭ، ساڭا كۆينەكلىك ئېلىپ كەلدىم.

ھوشۇرخان: (خۇشال بولۇپ) ۋاي راستما؟ قېنى ئالسلا كۆرۈپ باقاي!

ساۋۇتجان سومكىسىنى ئېچىپ، ئىچىدىن ئۇزۇن بىر قىزىل لوزۇنكىنى چىقىرىدۇ. ھوشۇرخان لوزۇنكىنى ئېلىپ ئاچىدۇ. لوزۇنكىغا "ۋەكىللەرنى قىزغىن قارشى ئالىمىز" دېگەن خەت يېزىلغان، ھوشۇرخان بۇنى كۆرۈپ لاسسىدە سولشىدۇ، ۋە لوزۇنكىنى ساجىغا قويۇپ قويدۇ.

ھوشۇرخان: كۆينەكلىك ئېلىپ بەرسىلە دېسەم مۇشۇنى ئەكەللىما؟ بۇ بىر لوزۇنكىگە نىمە؟

ساۋۇتجان: ھېي، بۇنىڭدا ئىچ كۆينەكلىك تىكىپ كىيسەڭ تازا ئوبدان بولىدۇ. باياتىن دۇكاننى تاقاپ ماڭاي دەپ تۇرسام ياندىكى ئىدارىنىڭ دەرۋازىنى بۇنى يىغىشتۇرۇۋېتىپتەن، نېمە قىلىسىز دېسەم، تاشلىۋېتىمەن دەيدۇ. قارىسام بىر ئوبدان رەخكەن. ماڭا بېرىڭلا دەپلا ئېپ كەلدىم.

ھوشۇرخان: (دومىسىپ) بۇنىڭ ئۈستىدە خەت تۇرسا قانداق كۆينەك تىكىپ كىيىڭلى بولىدۇ؟ بازاردىن چىرايلىقراق رەخت ئەكىلىپ بېرەمكىن دېسەم...

ساۋۇتجان: ئىچ كۆينەك دىگەننى ئىچىگە كىيىدىغان تۇرساڭ، خەت بارمۇ يوقمۇ كىم كۆرىدۇ؟ بىر ئوبدان ئەكىلىپ بەرسەم كۈرۈك توخۇدەك كوت - كوت - كوت كوتۇلدايدا ماۋۇ خوتۇن، ھە راست، ھەر ئېھتىمالغا قارشى كۆينەك تىككۈزگەندە ماۋۇ "قارشى ئالىمىز" دىگەن خەت ئالدىڭغا يا كەينىڭگە ئۇدۇل بولۇپ

قالىمسۇن جۇمۇ، يان تەرىپىڭگە توغرىلاپ تىككۈز. خەق خاتا چۈشۈنۈپ قالىمسۇن يەنە.

ھوشۇرخان خاپا ھالدا رەختى يىغىشتۇردۇ.

ساۋۇتجان: ھە نەق گەپكە كېلەيلى، قانداق مانتا ئېتىۋاتىسەن؟

ھوشۇرخان: قانداق مانتا بولاتتى، يەيدىغان مانتا.

ساۋۇتجان: ماۋۇ يوغانباش خوتۇنى، پېتىر مانتىمۇ، بولدۇرغان مانتىمۇ دەپ سوراۋاتىمەن؟

ھوشۇرخان: سىلى مېنى قاچان پېتىر مانتا ئەت دەپ باققان؟

بولدۇرغان مانتا.

ساۋۇتجان: ھە بوپتۇ، پېتىر مانتىغا گۆش جىق كېتىدۇ، گۆشنى جىق يىسەڭ تېخىمۇ سەمرىپ كېتىسەن، ھېي، ماۋۇ يەرگە بىر مۇنچە بەسەينىڭ قۇلاقلىرىنى

تاشلىۋېتىپسەنغۇ؟

ئېغىشىپ، تېرىپ ئالدى.

ھوشۇرخان: سېسىپ كەتكەنلىرىنى تاشلىۋەتتىم شۇ.

ساۋۇتجان: مانا ماۋۇنىڭ يىگۈدەك يەرلىرى باركەنغۇ؟ ماڭە قايچىنى ئەچىق.

ھوشۇرخان: نېمە قىلىلا؟

ساۋۇتجان: نېمە قىلاتتىم، سېسىغىنى كېسىۋېتىمەن.

ھوشۇرخان قايچا ئېلىپ چىقىدۇ. ھوشۇر بەسەينىڭ سېسىق يەرلىرىنى كېسىشكە باشلايدۇ.

ساۋۇتجان: مانا قارا، مانتا يەرلىرىنى كېسىۋەتسەك قالغىنى يىگىلى بولىدۇ ئەمەسمۇ؟ مۇشۇ قۇلاقلىرىدىن كەم دىگەندە ئىككى مانتا چىقىدۇ، خېمىرىڭنى

ئەچىقە كۆرۈپ باقاي.

خوتۇن داسنى كۆتۈرۈپ چىقىدۇ، ئەر خېمىرنى مالتىلايدۇ.

ساۋۇتجان: خېمىرنىڭ قىيماڭدىن سەل جىقكەن، مۇشۇ پېتى مانتا تۈگسەڭ ئىككى مومىلىق خېمىر ئېشىپ قالغۇدەك، بەسەيدىن يەنە بىر قۇلاق توغرا، كەممۇ ئەمەس ئارتۇقمۇ ئەمەس دەل 21 تال مانتا چىقسۇن. بەشىنى سەن يەيسەن، سەككىزنى مەن. ئون ئۈچ بولدىما؟ يەتتىنى مېھمان يەيدۇ، يىگىرمە. بىرىسى زاپاس قالدۇ. تەساددىپىي مېھمان تويماي قالسا جالاپ بېرىمىز.

ھوشۇرخان: مېھمان يەيدۇ؟ ئۆيگە مېھمان كېلەمدۇ؟

ساۋۇتجان: ھەئە.

ھوشۇرخان: ۋۇي، بۈگۈن كۈن نەدىن چىقتى؟ سىلى ئەزەلدىن بۇ ئۆيگە مېھمان چىقىرمايتتىلىغۇ؟

ساۋۇتجان: مېھماننى كۈتەلسەڭ چاقىرمامدۇ؟ سەن مېھمان كۈتۈشنى بىلمەيسەن، شۇڭا چاقىرمايمەن.

ھوشۇرخان: تولا تۆھمەت قىلمىسلا ئادەمگە. قۇشناچىمىزنىڭ ئېشىنى ئوخشاتقان موللامنىڭ ئوت - يېشى دەپتىكەن، ماڭا پۇلنى جىق - جىق بەرسىلۋاغۇ، قانداق مېھمانلىرى بولسا گۈلدەك كۈتۈۋېتىمەن.

ساۋۇتجان: تولا پو ئاتىمىغا، مېھمان دېگەن ئاغۇ نەچچە خىل تۈرگە بۆلۈنىدۇ، شۇنىڭغا قاراپ كۈتىدىغان نىمە، مەسىلەن، قارا ھە، ئەزىز مېھمان، ئادەتتىكى مېھمان، چاقىرغان مېھمان، ئۆزى كەلگەن مېھمان، نېپىز مېھمان، قېلىن مېھمان، ئاچ مېھمان، توق مېھمان... ساناپ كەلسەك جىق، سەن شۇلارنىڭ ئەمەل - دەرىجىسىگە، خۇي - پەيلىگە، مۇھىمى ساڭا ئېپ كېلىدىغان پايدا - زىيانغا قاراپ كۈتسەن. مانتا - پولو ئېتىدىغان مېھمان بار، سۇيقاش ئېتىدىغان مېھمان بار، چاي بىلەن گەپكە زورلاپ يولغا سالىدىغان مېھمان بار، چېپىغا ناۋات

سالىدىغان مېھمان بار، ناۋات سالىمايدىغان مېھمان بار، تۈز يۆتكەپ
كەتكۈزۈۋېتىدىغان مېھمان بار...

ھوشۇرخان: بۇ نېمە دېگەنلىرى؟ كىم ئۇ؟

ساۋۇتجان: ئېزىز مېھمان، لېكىن ئامال يوق كۈتىدىغان مېھمان.

ساۋۇتجان: بازار باشقۇرۇشتىكى ئەخمەتجان. ئۇ دائىم دۈككىنىمىزغا كېلىپ ساختا
مال باركەن دەپ چاتاق تېپىپ كېتىپ بارىدۇ.

نەچچە ۋاقىتتىن بىلىمەپتىمەن، ئۇ ئالدىمىزدىكى بىنادا ئولتۇرىدىكەن ئەمەسمۇ.
مېھمان قىلاي دېسەم ئۇنىمايدىغىنى ئېنىق. شۇنىڭ بىلەن بىر ھەپتىدىن بېرى
سىزگە مەسلىھەت سالىدىغان مۇھىم ئىش بار ئىدى، ئۆيۈمگە بىر كىرىپ
كەتسىڭىز ئوكام دەپ كەينىگە كىرىپلاۋالدىم. بۈگۈن ئاخىرى ئۆيىگە كىرىشكە
ئۇناتتىم.

ھوشۇرخان: دۇكانغا ساختا مال سالىمىسىلغۇ مۇشۇنداق دەككە. دۈككىدە
يۈرمەيتتىلە، مۇشۇنداق قىلىپمۇ بىر بېيىپ تىقىلىپ كەتمىدۇق. بوپتۇ ئەمدى،
لېكىن مېنىڭچە رېستۇراندىلا مېھمان قىلسىلا ئوبدان بولاتتى. ھازىر ھەممە ئادەم
مۇشۇنداق قىلىدىغان بوپ كەتتى.

ساۋۇتجان: ماۋۇ گۆش باش خوتۇننىڭ گېپىنى، بايا مەن نېمە دەۋاتىمەن، ئۇ
مېھمان قىلاي دېگەننى ئاڭلىسا ھېچ يەرگە بارمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە
رېستۇراندنىڭ تاماقلرى زەھەردىن قىممەت. ئۇ يەردە بىر قېتىم خەجلىگەن پۇلغا
ھۆپپىدە بىر قوينىڭ گۆشى كېلىدۇ، شۇ گۆشنى ئۆيدە ئىككى ئاي يەيمىز، شۇخا
مەن ئاشۇ بوشاڭ، كوشاڭ دېگەن يەرگە ئەزەلدىن كىرمەيمەن.

ھوشۇرخان: توختاپ تۇرسىلا، مەن ماۋۇ مانتىلىنى ئەپچىقۇۋېتىپ چىقاي، ھېلى
مېھمان كەلسە ئالدىراپ قالىمەن.

ھوشۇرخان داس، قاسقانلىرىنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كېتىپ، چىقىدۇ.

ھوشۇرخان: مېھمان كەلسە ئوتنى ياقساملا بىردەمدە پىشىدۇ.

ساۋۇتجان: ھە بوپتۇ، ماڭا قارا، ئەسكەرنى ئون يىل بېقىش بىر قېتىم جەڭگە سېلىش ئۈچۈن، سېنى مەن نەچچە ۋاقىتتىن نېمىشقا بېقىۋاتمەن؟ مۇشۇنداق چاغدا خەقنىڭ ئالدىدا مېنىڭ يۈزۈمنى يورۇق قىلسۇن دەپ، ھېلىقى توغقانلار ئەكەلگەن قىزى باردۇ؟

ھوشۇرخان: ئىككى ئاينىڭ ئالدىدىكى قېزىنى دەملا؟ يەپ ساپ مايلىرى قايتىكەن، سەل نىخسىپ قالغاندەك تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: نىخسىپ قالسا تۇزغا تازا مېلەپ، ئۈستىگە پىياز توغراپ ئىلەشتۈرۈپ ئەپچىقسەن، چانمايدۇ.

ئاۋۇ بىگشاڭدىكى ئۆپكە ھېسىپچۇ؟

ھوشۇرخان: ئۇنىڭغىمۇ بىر ھەپتە بوپ قالدى، ئەپچىقىپ تاشلىۋېتەي دېسەم يا ئۇنىمايلا.

ساۋۇتجان: مۇشۇنداق دېتى يوق خوتۇن ئەمەسمۇ سەن، مەن بۇنى شۇ مېھمان كېلىدۇ دەپ ساقلاۋاتقان نىمە. لازا ئاچچىقسۇنى تازا ئاچچىق تەڭشەپ، ئۆپكە ھېسىپنىڭ ئۈستىگە قويۇپلا ئەپچىقسەن، ئەجەپ ئوخشاپتۇ دەپ يەۋېرىدۇ. قېنى بۈگۈن ھۆنىرىڭنى بىر كۆرىمە نغۇ.

ھوشۇرخان: ھېچنىمە ئېپ بەرمەي ھۆنىرىڭنى كۆرىمەن دەيدىكەنلا، بىرەر نەرسىنى بولسىمۇ بازاردىن يېڭىدىن ئەكەرسەك بولمامدۇ؟

دەل شۇ چاغدا ئىشك چېكىلىدۇ. ئىشك چەككىنى ئۆي ئىگىلىرى بىلەن ناتۇنۇش چاقىرىلمىغان مېھمان، لېكىن ھوشۇرخان بۇنى ھېلىقى ئەزىز مېھمان شۇ دەپ ئويلاپ قالىدۇ. ساۋۇتجان بېرىپ ئىشكىنى ئاچىدۇ. ئۆيگە بىر ئەركىرىدۇ.

ئەر: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!

ساۋۇتجان: ۋائەلەيكۇم ئەسسالام.

ھوشۇرخان: (ئىنتايىن قىزغىن) ۋاي كەلسە مېھمان، قېنى تۇقۇرى ئۆتسە.

مېھمان كېلىپ ساپادا ئولتۇرىدۇ ۋە دۇئاغا قول كۆتۈرىدۇ.

مېھمان: تېنچ - ئامان ئولتۇرۇشلا؟

ساۋۇتجان: خۇداغا شۇكرى، بۇكىمدۇ، ھېچ تونۇيالمايمىنا؟

ھوشۇرخان: (چاي قۇيغاچ) ما ئادەم مېھمان كېلىدۇ دەپ بالدۇر دەپ قويماي،

ئەدەمنى تەمتىرتىپ، قېنى چاي ئالسلا.

مېھمان: رەھمەت، 3 - بنا 4 - قەۋەتتىكى ئۆي مۇشۇ شۇغۇ - ھە؟

ساۋۇتجان: ھە ئە، مۇشۇ شۇ

مېھمان: خېلى كەڭتاشا ئۆيىكەن، قۇرۇلمىسىمۇ بولىدىكەن، نەچچە پىڭپاڭ؟

ساۋۇتجان: سەكسەن سەككىز.

مېھمان: بولىدىكەن، بولىدىكەن.

ئۇنىڭغىچە ھوشۇرخان ئاشخانغا كىرىپ كېتىپ، قىزا، ئۆپكە - ھېسىپلارنى

ئېلىپ چىقىدۇ. ساۋۇتجان بۇنى كۆرۈپ تىتىلداپ تۇرالماي قالىدۇ.

ھوشۇر: (ئۆزىگە) ئەستا، نېمىش قىپ يۈرۈيدىغاندۇ ماۋۇ خوتۇن،

ھوشۇرخان: قېنى ماۋۇ ئۆپكە - ھېسىپتىن، قىزىدىن تېتىپ باقسىلا، ۋۇي،

چايلرىغا ناۋات سالماپتىمەنغۇ، قېنى ئالسلا.

مېھمان: ماقۇل رەھمەت، (قېزنى يېيىشكە باشلايدۇ)

ھوشۇرخان گەپ قىلغاچ مېھماننىڭ پىيالىسىگە يوغان بىر تال ناۋاتنى

سېلىۋېتىدۇ. ساۋۇتجان بۇنى كۆرۈپ ئاغزىنى تۇتۇپ قالىدۇ ۋە خوتۇننى

دىقىمىرلاپ بىر چەتكە تارتىدۇ.

ساۋۇتجان: بۇ ئەمەس.

ھوشۇرخان: نىمە ئەمەس؟ قىزى بىلەن ئۆپكە - ھېسىپ شۇ. تولا ماڭا ئىش ئۆگەتمىسىلە، مېھمان كۈتەلمەيسەن دەيدۇ تېخى، قانداق كۈتەلمەنمەن بۈگۈن بىر كۆرۈپ باقسۇن. (مېھمانغا) ماۋۇ ئادەمنى بازاردىن بىر نەرسە ئېلىپ كېلەرمىكىن دېسەم قۇرۇقلا كەپتۇ. (ئېرىگە) بولمىسا ھازىر بولسىمۇ دىكىدە چىقىپ توخۇدىن بىرنى ئەكرەملىيا؟ گاژ- گۇژلا داپەنجى قىلاي.

ساۋۇتجان: ھە... بۇ... بۇ كەمگىچە توخۇلار قونداققا چىقىپ ئۇخلاپ بولدىمىكىن خوتۇن، بولدى ئۇلارنى ئويغاتمايلى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مېھماننىڭ چىرايىدىن توخۇ گۆشى بىلەن خۇشى يوقلۇقى بىلىنىپلا تۇرىدۇ، شۇنداققۇ مېھمان - ھە!؟
مېھمان: ھە... بۇ... ھە... ھە... شۇنداق... شۇنداق.

ھوشۇرخان: ئەمەس ماۋۇ بار نەرسىلەردىن بولسىمۇ ئالسىلا، بولمىسا مەن تەخسىلىرىگە ئېلىپ قوياي.

مېھماننىڭ تەخسىسىگە تاماق ئېلىپ قويدۇ.

مېھمان: بولدى رەھمەت، ئۆزەم ئالاي.

مېھمان قىزى ئۆپكەلەرنى مالاچلىتىپ توختىماي يېيىشكە باشلايدۇ. ساۋۇتجان ئاچچىقىدا ساراڭ بولاي دەپ قالدۇ.

ھوشۇرخان: ھوشۇرقارى مانتا پىشىپ قالدى، قاسقانى ئاچايىمۇ؟

ساۋۇتجان: ئاغزىڭنى يۇم، بەدبەغ!

ئايال نېمە بولغاننى بىلمەي نېرى قاچىدۇ. ساۋۇتجان چىرايىغا مەجبۇرىي كۈلكە يۈگۈرتىپ، مېھماننىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

ساۋۇتجان: ھى... ھى... ئاستىراق يىسىلە، قىزى گاللىرىدا تۇرۇپ قالمىسۇن،

سىلى... سىلى... مەن... مەن... سىلنى تونۇيالىمىدىمغۇ؟

مېھمان: (نەرسە چاينىغاچ) سىلى مېنى تونۇمايلا، مەن مۇشۇ قورونىڭ ئالدىغا چاپلاپ قويغان 3- بىنانىڭ 4- قەۋەت 1- ئۆيىنى ساتىمىز دېگەن ئېلاننى كۆرۈپ، مۇشۇ ئۆيىنى ئالايىمىكىن دەپ كېلىشىم،

ساۋۇتجان: ھە... مانداق ئىشىمىتى، سىلى خاتا كىرىپ قاپلا، سېتىلىدىغان ئۆي بۇ ئەمەس، ماۋۇ ئۇدۇلىمىزدىكى ئۆي.

مېھمان: ۋۇي، ۋۇي، شۇنداقمۇ؟ مەن تېخى مۇشۇ ئۆيىمىكىن دەپتىمەن. ئەستا ئوقۇشماسلىق بوپتۇ- دە! مەن چىقاي، ئامىن!

مېھمان ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: شۇنداق ئوقۇشماسلىق بولدى، ناھايىتى چوڭ ئوقۇشماسلىق چىقاملا؟ ماقۇل ئەمىسە يۈزىنى قېلىن مېھمان... مېھمان: نېمە دىدىلە؟

ساۋۇتجان: ياق، ياق ھېچنىمە دىمىدىم. ماقۇل خوش ئەمىسە. ساۋۇتجان مېھماننى ئۇزۇتۇپ بولۇپ، كەينىگە تېزلىكتە ئۇرۇلۇپ بېرىپ، پىيالىدىكى ناۋاتنى سۈزۈۋالدى. ناۋات ئېرىپ يېرىمى قالغان. ساۋۇتجان: ئېست ناۋات، ئېست ناۋات، ئېرىپ يېرىمىڭ قايتۇ ئەمەسمۇ. ھوشۇرخان!

ھوشۇرخان يۈگرەپ كېلىپ يەرگە قاراپ تۇرىدۇ. ساۋۇتجان: ماۋۇ ئۇدۇل قوشناڭ بىلەن نېمە مۇناسىۋىتىڭ بار؟

ھوشۇرخان: توۋا خۇدايىم، ئۇ ئادەم بىلەن مېنىڭ نېمە مۇناسىۋىتىم بولماقچى. ساۋۇتجان: ئەمىسە نېمىشقا ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەن مېھمانغا شۇنچىۋالا قىلىپ كېتىسەن؟ تېخى لايىقلىرىدا بولمىسىمۇ ئالسىلا دەپ قىزا بىلەن ئۆپكە ھېسىپنى تەخسىسىگە ئېلىپ قويۋاتسىنا؟ مەن بولمىسام چايناپ ئاغزىغا سېلىپ

قويامتىڭ؟

ھوشۇرخان: مەن تېخى سىلى چاقىرغان ھېلىقى مېھمان شۇمىكىن دەپتىمەن.
ھوشۇر: ھېي، مېڭىسىنى قاغا چوقۇۋالغان ساراڭ! مەن ئەمەس دېدىمغۇ! مېنىڭ
قاش - قاپقىمغا قاراپ ئىش تۇتماسەن! نەدىكى ئاتام كۆرمىگەن ئادەمگە بار
نەرسەنى يىگۈزۈپ بولدۇڭ، ئەمدى ئەخمەتجان كىرسە قانداق قىلىمىز؟ گەپ
قىلە~!

ساۋۇتجان خوتۇننى تىللىغاچ باشلىرىغا، بۇرۇنلىرىغا ئوقۇيدۇ، قۇلاقلىرىنى
سوزىدۇ، ھوشۇرخان مىشىلداپ يىغلاپ كېتىدۇ.

ساۋۇتجان: گەپ قىلمايسەنغۇ؟ توۋا قىلامسەن، خېتىڭنى ئالامسەم؟
ھوشۇرخان: ئاغزىلىرىنى ئۇشۇتمىسىلە دادىسى، مېنىڭ ئاجراشقىم يوق، ھۇ...
ھۇ...

ساۋۇتجان: خەپ، مۇشۇ قىلغانلىرىڭغا ئەتىلا خېتىڭنى بەرمىسەم.
شۇ چاغدا ئىشىك چېكىلىدۇ. ساۋۇتجان بېرىپ ئىشىكنى ئاچىدۇ. ئەخمەت
كىرىپ كېلىدۇ، ساۋۇتجان جىددىيلىشىپ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتىدۇ.
ئەخمەت: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ساۋۇتجانكا، تېنچ - ئامان تۇرلىمۇ؟
ساۋۇتجان: ۋائەلەيكۇم ئەسسالام، قېنى كەلسىلە، يۇقۇرى ئۆتسىلە، ھوشۇرخان!
مېھمان كەلدى، چاي قويۇڭلا!

ئەخمەت كېلىپ ساپاغا كېلىپ ئولتۇرىدۇ. ھوشۇرخان كۆزىدىكى ياشنى
سۈرتىدۇ، لېكىن سالام قىلماي، قاپقىنىمۇ ئاچماي، چاي قويۇپ ئەخمەتنىڭ
ئالدىغا دوققىدە قويۇپ قويىدۇ. ساۋۇتجان ئەخمەتنى چايغا تەكلىپ قىلىپ
قويۇپ، خوتۇنغا پىچىرلايدۇ.

ساۋۇتجان: تېز بول، چايغا ناۋات سال.

ھوشۇرخان: سالمايمەن تازا.

ساۋۇتجان: ئەمسە ناۋات نەدە؟ ئۆزەم سالاي. 1

ھوشۇرخان: تاڭ، نەدىكىن.

ئەخمەت بۇ گەپنى ئاڭلاپ قالدۇ.

ئەخمەت: بولدى ھېچقىسى يوق، مەن ناۋات يىمەيمەن.

ساۋۇتجان: ئەمسە چاي بولسۇ ئىچكەچ تۇرسالا، ھى... ھى...

ئەخمەت چاي ئوتلايدۇ، ساۋۇتجان خوتۇننى يەنە دىقىمىرلايدۇ.

ساۋۇتجان: ئەمسە ئاۋۇ قىزى بىلەن ئۆپكە - ھېسىپنىڭ قالىنى بولسىمۇ...

ھوشۇرخان: ئۇ نەرسىلەرنىڭ يىگۈدەك يېرىنى يەپ بوپتۇ، قالغىنىنى ئەخلەت

ساندۇقىغا تاشلىۋەتتىم.

ساۋۇتجان: ئەمدى قانداق قىلىمىز؟

ھوشۇرخان: ئەتە خېتىمنى بېرىدىغان بوللىغۇ، قانداق قىلىش مېنىڭ نېمە

كارىم...

ساۋۇتجان: ئەستە غېرۇرۇللا، نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ خوتۇن... ھېي، مېنىڭ يۈزۈمنى

تۆكەي دەمسەن؟! ئەخمەت: ساۋۇتجانكا، نېمە دېيىشىۋاتسىلە؟ مایەگە كېلىپ

ئولتۇرماملا؟

ساۋۇتجان مېھماننى ئېسىگە ئېلىپ دەرھال يۈگرەپ كېلىدۇ.

ساۋۇتجان: ھى... ھى... ماۋۇ خوتۇن پاخان گۆشى سالايىمۇ ياكى داپەنجى

قىلايمۇ دەپ كەچكىچە سوراۋىرىدۇ... مەن كەچ بولغاندىكىن مانتىلا ئەت شۇ

ياخشى بولىدۇ دېدىم. ھى... ھى...

ئەخمەت: بولدى ئاۋارە بولمىسالا، مېنىڭ قورسىقىم توق، كىرمەي دېسەم سىلى

مۇھىم ئىش ئىدى دىدىلە، قولۇم - قوشنىكەنمىز، مېنى كۆزگە ئىلمىدى دەپ

قالىمىسۇن دەپلا كىرىشىم، قېنى دىسىلە، نېمە ئىشتى؟

ساۋۇتجان: كىرگەنلىرى بەلەن بوپتۇ، بولسا راستىنلا يامانلاپ قالاتتىم، ئاۋال تائام، ئاندىن كالام دەپتىكەن، ئاۋال بىر تاماق يەيلى، ئاندىن كېيىن دېيىشىسەكمۇ ئۆلگۈرىمىز. ھوشۇرخان، تاماق پىشقان بولسا ئەپچىقغىلا.

ئەخمەت: ۋۇي، ئىس پۇراۋاتىدۇ، بىرەر نەرسە كۆيدىمۇ نېمە؟

ساۋۇتجان: (بۇرنىنى تارتىپ بېقىپ) ۋۇي، مانتا كۆيگەن ئوخشىمامدۇ؟ ھوشۇرخان!

ھوشۇرخان: نېمە؟

ساۋۇتجان: ئىس پۇراپ كەتتى، قازاننىڭ سۈيى تۈگىگەن ئوخشايدۇ، تېز قاسقانى ئېچىڭلا!

ھوشۇرخان: ئاچمايمەن، ئۆزلىرى ئاچسالا.

ساۋۇتجان: ئەستە غېۋرۇللا، ماۋۇ خوتۇننى، جېنىم خوتۇن، مېنىڭ يۈزۈمنى تۈكمەي تېز مانتىنى ئەپچىقغىلا!

ھوشۇرخان: ئەپچىقمايمەن تازا، بايام ئەپ چىقاي دىسەم تىلاپ كەتتىلىغۇ، مېنى سىناپ باققىلى شۇنداق دەۋەتدۇ ھەقچان بۇ ئوغرى.

ساۋۇتجان: ۋاي ئۇنداق ئەمەس، راست دەۋەتمەن، ئەستا...

ھوشۇرخان: قانداق قىلسىلا قىلسىلا، مېنىڭ كارىم يوق.

ھوشۇرخان ياتاق ئۆيگە كىرىپ كېتىدۇ.

ئەخمەت: قانداق خەق بۇ، نېمە ئىش قىلىپ يۈرۈيدۇ، ھاي ساۋۇتجانكا، مەن كىرىپ يەڭگىمىزنىڭ ئاچچىقى كېلىپ قالدى بولغاي، مەن چىقاي.

ساۋۇتجان: (جىددىيلىشىپ) ۋاي ياق، ماڭا ئەكىلەۋاتىدۇ، بۇ خوتۇننىڭ مۇشۇنداق ئوماق قىلىقلىرى بار، ئولتۇرسالا.

ئەخمەت: بەك كۆيۈك پۇراپ كەتتى، ھېلى ماۋۇ ئۆيگە ئوت كەتمىسۇن جۇمۇسلا،
ئۆھۈ... ئۆھۈ...

ساۋۇتجان: مەن ئاشخانغا كىرىپ چىقاي، جىندەك ئولتۇرۇپ تۇرسىلاھە!

ئۆھۈ... ئۆھۈ... (چىقىپ كېتىدۇ)

ئەخمەت: ئەسلىدە بۇ ئۆيگە كىرمىسەممۇ بوپتىكەن، قارىغاندا مۇھىم گېپى

باردەكمۇ قىلمايدۇ، ئەڭ ياخشىسى ۋاقتىدا چىقاي.

شۇ چاغدا ئاشخانا تەرەپتىن تاراڭ-تۇرۇڭ قىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ، ئەسلىدە

قازان قىزىپ يېرىلىپ كەتكەن، ئەخمەت چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرىدۇ

ئەخمەت: ۋاي نىمىش بولدى؟

ساۋۇتجان: ھە شۇ... مانتا پىشىپ يېرىلىپ كەتتى، چوڭ ئىش يوق.

ئەخمەت: بولدى خوش، مەن چىقاي.

ئەخمەت ماڭىدۇ، ساۋۇتجان ئاشخانىدىن يۈگرەپ چىقىدۇ، ئۇنىڭ يۈزىگە

قارا-قۇرۇم سۇۋىشىپ كەتكەن، قولىدا كۆيۈپ قاپقارا بولۇپ كەتكەن بىر تال

مانتا.

ساۋۇتجان: ۋاي توختىسلا، سىلنى دەپ مانتا ئەتكەن، قازان قىزىپ يېرىلىپ

كەتتى، لېكىن خاتىرجەم بولسىلا 21 تال مانتىنىڭ ھەممىسى ساق سالامەت.

ئەخمەت: نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ ئادەم، بولدى رەھمەت خوش.);

ساۋۇتجان: ۋاي ماۋۇ خوشاڭدىن بىر تال يەپ كەتسىلە، ئۇستىنى پىچاق بىلەن

قىرىۋەتسەملا بولاتتى...

ئەخمەت: بولدى، بولدى قىلسىلا، تازا ئوبدان مېھمان بولدۇم، كېيىن كۆرشەيلى

خوش.

ئەخمەت ئۇنىڭ توسقىنىغا قارىماي چىقىپ كېتىدۇ. ساۋۇتجان بىردە ئىشكەك،

بىردە قولدىكى كۆيگەن مانتىغا قارىغىنىچە تۇرۇپ قالدۇ، ئاندىن بىردىنلا خوتۇنى ئېسىگە كېلىپ توۋلايدۇ.

ساۋۇتجان: ھوشۇرخان! ھاي ھوشۇرخان! ۋوي، ماۋۇ ماۋۇ خوتۇن ئاپسىنىكىگە يامانلاپ كەتتىمۇ نېمە... ھاي ھوشۇرخان!

ئۇ توۋلىغىنىچە سەھنىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

(تۈگىدى)

«پۇلۇمنى بېرىۋەت»

(شۇ ناملىق ئىتوتنىڭ سېنارىيىسى)

ئاپتورى: ئابدۇرېھىم راخمان

رېژىسسور: جۈرئەت ئابدۇۋايىت

سەھنىدە رېژىسسورنىڭ يۆلەنگۈچ ئورۇندۇقى، بىر دانە تېلېۋىزور، سەھنىنىڭ ئوتتۇرىدا بىر يوغان سۇپا، گىلەم، بىر تال كىچىك جوزا، قەدىمىي سىياھ قۇتسى ۋە بىر تال ياغاچ قەلەم.

روللاردا:

رېژىسسور – راھىلە ۋەلى ئاباكوف

ئا مۇئاۋىن رېژىسسور - ئەنۋەر ئابلىز

ب ئارتىس - ئابدۇرېھىم راخمان

سەھنىگە مۇئاۋىن رېژىسسور لىككاڭشىپ مېڭىپ چىقىپ توختايدۇ، كەينىدىن ئارتىس يەنى مۇئاۋىن رېژىسسورنىڭ دوستى مېڭىپ كېلىپ يېنىدا توختايدۇ. مۇئاۋىن رېژىسسور باشلىرىنى تولغاپ گاللىرىنى قىرىشقا باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن دوستى يۈگۈرۈپ چىقىپ مىنېرال سۈيىدىن بىرنى كۆتۈرۈپ كىرىدۇ - دە، مۇئاۋىن رېژىسسورغا تەڭلەيدۇ.

مۇئاۋىن رېژىسسور كەستىكەندەك قىلىقلارنى قىلىدۇ.

ب: ئاداش مانىڭغا قول قويۇۋەتسەڭ بوپتىكەن؟

ئا: ۋاي چىشىغا تەگمەي تۈرە ۋاي

ب: يەنە بىر قېتىم دەيمەن مانىڭغا قول قويۇۋەتە دەۋاتمەن

ئا: (بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ، ئەتراپتىكى تاماشىبىنلارغا قارىۋېتىپ)

سەتلەشمىگىن - بىر مۇنچە ئادەم تۇرسا نېمانداق قىلىدىغانسەن،

ئەسسالامۇئەلەيكۇم - ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك مېھمانلار، نورۇز بايرىمىڭلارغا

مۇبارەك بولسۇن!!!

ب ئادەم: (ئەتراپتىكى تاماشىبىنلارغا قارىۋېتىپ يەنە گېپىنى داۋاملاشتۇرىدۇ)

ئاداش، ئۇنداق قىلما، مانىڭغا قول قويۇۋەت بولامدۇ؟

ئا: ۋاي - ۋۇي، ھېي، نېمانداق رودۇپايدەك نېمىسەن ھېي ...

ب: ھېي ئاداش، سەن مېنىڭ ئورنۇمدا بولغان بولساڭ سەنمۇ رودۇپاي بوپ

قاتتىڭ ئاداش، مەن ساڭا 10000 كوي پۇلىنى بەرگىلى قاچان ئويلاپ باقە؟! 1

ئاي بولدى، 1 ئاي، ھېي، بوپتۇ پۇلىنىڭ بەرمە بوپتۇ، ئەمدى ماۋۇ ھۆججەتنى

تەييار يېزىپ ئەكېلىپ ئىمزا يىغنى قويۇۋەت دېسەممۇ ئۇنىمايسىنا، مەقسىتىڭ

نېمە؟

ئا ئادەم: قارا ئاداش، مەن پۇلۇڭنى بەرمەيمەن دېمىدىم، چوقۇم بېرىمەن. ماۋۇ ھۆججىتىڭگىمۇ قول قويمايمەن، دېمىدىم، چوقۇم قويىمەن. بۈگۈن قول قويساممۇ قويىمەن، قويساممۇ قويىمەن شۇنداققۇ؟ دېمەك: بۇ پۇلنى بەرسەممۇ بېرىمەن، بەرمىسەممۇ بېرىمەن شۇنداقمۇ؟

!ts/j moF

ب ئادەم: قارا ئاداش، 10000 يۈەن پۇل دېگەن ئاز پۇلمۇ ئاداش، ئەلۋەتتە ئاز ئەمەس، دېمەك مەن بۇ پۇلنى چوقۇم بېرىمەن، سەن چوقۇم ئالسەن، ئالماي قويمايسەن، دېمەك پۇل بولمىسا بېرەلمەيمەن، سەنمۇ ئالمايسەن شۇنداقمۇ؟

ب ئادەم: ۋاي - ۋوي، قۇمغۇ سەن ھوي قۇم (چىك - چىك)

ئا ئادەم: ماڭا قارا، ئەمدى پۇلنىڭ گېپىگە كەلسەك قارا، دېمەك:

ب ئادەم: توختا .. توختا ... توختا ... ھېي ئەتىگەن ياقى سەن پۇلنىڭ گېپىنى قىلماي ئېغىلدىكى ئېشەكنىڭ گېپىنى قىلىۋاتقانمۇ ھېي؟
ئا ئادەم: توختا ... توختا ...

ب ئادەم: توختىغىلى يېرىم كۈن بولدى، قىلە گېپىڭنى

ئا ئادەم: ماقۇل، ماقۇل، مانداق گەپ بۈگۈن مۇشۇ يەردە بىر فىلىم ئىشلىمەكچى ياق چىقماقچى. شۇڭا ئۇلار ماڭا بىر مۇنچە پۇل بەرمەكچى. مەن بۇ پۇلنى ئېلىپ نېمە ئىش قىلىمەن؟ سېنىڭ پۇلۇڭنى قايتۇرىمەن. نېمە دەپ قايتۇرىمەن؟

ب ئادەم: مەندىن ئالغاندىن قايتۇرىسەندە.

ب ئادەم: ھەببەللى، شۇڭا قايتۇرىمەن.

دېمەك ئاداش ھازىر سېنىڭ بۇ ئىشنىڭ مۇھىم ئەمەس، ئادەم تېپىش مۇھىم ئادەم... بۇ ئادەم تېپىلسا ماۋۇ مەيدان كۆرۈنۈشىنى چاققانراق ئېلىۋەتسەك، ماۋۇ

فلىمىمۇ تېزىرەك تۈگىسە، مەنمۇ تېزىرەك پۇلنى ئېلىپ، ساڭا بېرىۋەتسەم دەيمەن ئاداش!

ئەگەردە ئادەم تاپالمىسام دېمەك بۇ كۆرۈنۈشنى ئالمايمەن، بۇ كۆرۈنۈشنى ئالالمىسام.....

ب ئادەم: پۇلنى ئالمايسەن؟.....

ئا ئادەم: پۇلنى ئالالمىسام.....

ب ئادەم: ماڭا بېرىلمەيسەن.....

ئا ئادەم: ھەبەللى.....

ب ئادەم: قوپە..... لاتىغلاپ (ھېي سەن بۇنداق گەپتىن نەچچىنى دەپ بولدۇڭ؟ نەچچە كىنو ئىشلەپ بولدۇڭ؟ بېرىمەن دەپ قانچە قېتىم دەپ بولدۇڭ؟ مەن ساڭا دەپ قوياي، بۈگۈن مەن مۇشۇ يەردە تۇرۇپ سەن كىنوني ئىشلەپ بولساڭ پۇلنى ئېلىپ ئاندىن كېتىمەن. مەن ساڭا دەپ قوياي.)

(دەل شۇ چاغدا ئا ئادەمنى يانفونى سايرايدۇ)

ئا ئادەم: ۋەي... ۋەي... رېژىسسور ھە مەن مانا مانا ھازىرلا بارىمەن. مانا - مانا....

(تېلېفوننى قويدۇ) ئاداش مۇنداق قىلايلى، ھازىرنىڭ ئۆزىدە سەن ماڭا ماسلىشىپ بەرسەڭ بۈگۈنكى بۇ كۆرۈنۈشنى تۈگىتىۋېتەيلى، قانداق، ئاندىن مەن پۇلنى ئېلىپ پۇلۇڭنى بېرىۋېتەي. بىللە ئوينىشىپ بەرگىن ئاداش قانداق؟
ب ئادەم: ماڭ - ماڭ مەن رول ئويناپ باقمىسام يا، ئويناشنى بىلسەممۇ ئويناپ بەرمەيمەن.

ئا ئادەم: ئۇنداق بولسا مەن ھازىر بازارمۇ - بازار، كوچىمۇ - كوچا، مەھەللىمۇ - مەھەللى ئايلىنىپ ئادەم تېپىپ كەلمىسەم بولمايدۇ ئاداش بولمىسا پۇلۇڭنى

قايتۇرالمىمەن قارا، ئۆتە مایاقتا ئادەم تاپاي.

ب ئادەم: سەن ئادەم تېپىپ بولغۇچە يۈرەمدەم كە يىنىڭدىن، ماڭە ۋاي....

ئا ئادەم: ئاداش ئوغۇل بالىمۇ؟

ب ئادەم: ھە ئە ...

ئا ئادەم: ئۇنداق بولسا ئاداش مەن بىر تېپىشماق ئېيتاي، تاپالمىساڭ بولدى

ماۋۇ ھۆججەتكە قول قويۇپ بېرەي، ئەگەردە تاپالمىساڭ سەن ماڭا ماسلىشىپ

ماۋۇ رولنى ئوينىشىپ بېرىسەن، تاللا....

ب ئادەم: (بىر ئاز ئويلىنىپ تۇرۇپ كېتىپ) موللا تاپماق بولمىسام مەن يا

ياق ۶

ئا ئادەم: ئاداش بولدى مېنى ئاۋارە قىلماي يولنى بوشات، ۋاقتىم ئاز قالدى.

مەن دەرھال ئادەم تاپمىسام بولمايدۇ ... ئۆتە مایاقتا

ب ئادەم: دەپپاقە - ھە بولدى دەپپاقە .. ئاڭلاپ باقاي .

ئا ئادەم: ھېساب ئەمىسە ھە؟ پىلنى توڭلاتقۇغا سېلىش ئۈچۈن قانچە باسقۇچ

كېتىدۇ؟ باشلاندى

(ب ئادەم سوئالنى ئاڭلاپلا ھېسابلاشقا باشلايدۇ)

ب ئادەم: جاۋاب؛ ھە! توختا ... ھىم ... مانداقچۇ، ئۆلتۈرۈپ، تېرىسىنى سويۇپ،

پارچىلاپ، سېلىپ ... ھە توغرا 4 باسقۇچ كېتىدۇ.

ئا ئادەم: خاتا، 3 باسقۇچ، ئاچسەن، تىقسەن، ياپسەن. سوئال؛ زىراپىنى

سېلىش ئۈچۈن قانچە باسقۇچ كېتىدۇ؟

ب ئادەم: (قاقلاپ كۈلۈپ كېتىدۇ) 3 باسقۇچ، ئاچسەن، تىقسەن، ياپسەن.

ئا ئادەم: خاتا، 4 باسقۇچ، ئىشكىنى ئېچىپ، پىلنى ئېلىۋېتىپ، زىراپىنى تىقىپ،

ياپسەن، تامام.

(ب ئادەم گاگىراپ تۇرۇپلا قالدۇ. رېژىسسور ياندىن چىقىدۇ)

رېژىسسور: ھە قانداق قىلدىڭىز؟ تاپتىڭىزمۇ؟ ئەتىگەندە ئارتىس تېپىپ كېلەي دەپ چىقىپ كېتىپ كېلىشىڭىز ھازىر، بۇنداق قىلىشىڭىز بۇ فىلىمنى قانداق ئىشلەپ بولغىلى بولىدۇ؟ مۇئاۋىن رېژىسسور ۋاقت، ۋاقت، ۋاقت كۆز قارىشىڭىز بولۇشى كېرەك....

ئا ئادەم: شۇنداق رېژىسسور، مەن ئەتىگەندە گۇرۇپپىدىن ئايرىلغان پېتى مەھەللىمۇ - مەھەللى، تار كوچىمۇ - تار كوچا، پىرقىراپ يۈرۈپ پۈتۈم ئۈزۈلۈپ قالاي دېدى قاراڭ!

رېژىسسور: ھە بولدى، نەق گەپنى قىلىڭ!

ئا: رېژىسسور..... تاپتىم مانا بۇ مېنىڭ ئاغىنەم ئىسرائىل نۇرغۇن فىلىملەردە رول ئوينىغان پېشىقەدەم ئارتىس ئورامسىز، چاپامسىز جىملا تۇرىدىغان گۇي دە بۇ.

رېژىسسور: ھە بوپتۇ، ماۋۇ مەيدان كۆرۈنۈشىنىڭ ۋەقەلىكىدىن خەۋەر تاپتىڭىزمۇ؟ ئا: ھازىرلا، بىردەمدە چۈشەندۈرۈپ قويىمەن رېژىسسور.

رېژىسسور: تېزىرەك بولۇڭ مۇئاۋىن رېژىسسور ۋاقت ۋاقت....

(مۇئاۋىن رېژىسسور ب ئادەمگە بىر تەرەپتىن ۋەقەلىكىنى چۈشەندۈرگەچ يەنە بىر تەرەپتىن تەييارلانغان رولدىكى كىيىملەرنى كىيىدۈرۈشكە باشلايدۇ)

ئا: ماۋۇ كىيىمنى كىيە ھە.. قار ئادىشىم بۇ مەيدان ۋەقەلىك مۇنداق: سەن مەندىن 10000 تەڭگە پۇل قەرز ئالغان لېكىن سەن تېخى قايتۇرماغىچا مەن سېنى چاقىرتىپ كېلىپ، پۇلنى سۈيلىمەكچى، لېكىن سەن پۇلنى بېرەلمىگەچكە، مەن سېنى ھۆججەتنى بىرنى يېزىپ بېرىشكە چاقىرتتىم، بىلدىڭىزمۇ؟

(بۇ گەپلەرنى قىلغان مۇئاۋىن رېژىسسور كىيىملىرىنى كىيىشكە باشلايدۇ)

سەن بىچارە بولۇپ تۇرۇپ كېتسەن، ئىتتەك ھىجىيىپ دېگەندەك ۋەقەلىك ئاداش، بىر چاڭ چىقىرىۋېتەيلى ئاداش قانداق؟

ب: توختا مەن ساڭا قەرز تېخى بىچارە تۇرۇپ كېتىمەن دەپ قوي...

ئا: ياق .. ياق .. ئاداش ماۋۇ فىلىمدىكى ۋەقەلىك مۇشۇنداق يېزىلغان ئاداش.

رېژىسسور: ھە بولدىمۇ؟ باشلامدۇق ، باشلىمامدۇق؟

ئا: ھە بولدى، بولدى، باشلايلى رېژىسسور... ئاداش ئۇنداق بولسا مەن سېنى

چاقىرىمەن، شۇنىڭ بىلەن باشلاپ كېتىمىز جۇمۇ، داۋاي....

رېژىسسور: ئارتىس تەييار بولدى، ھەرقايسى تارماقلار دىققەت . 1 .. 2 ... 3 ...

ok

ئا: توختاخۇن كىرگەي....

(ب ئادەم ھېچنېمە ئاڭلىمىغاندەك جىملا تۇرىدۇ)

ئا: توختاخۇن كىرگەي....

(ب ئادەم ئا ئادەمگە بىر قارىۋېتىپ، يەنە ئالدى كەينىگە قارىۋېتىپ جىملا

تۇرىدۇ)

رېژىسسور: قانداق گەپ بوپكەتتى بۇ ھە!؟

سىزگە دەۋاتىمەن نىمۇ، موگودەك تۇرىسىزغۇ، چاقىرىغاندىن كېيىن، خوش بېگىم

دەپ كىرىپ، تىزلىنىسىز، يالۋۇرىسىز. ئوقتىڭىزمۇ؟ دىققەت، يەنە بىر قېتىم

ئا: ئاداش، ئەمدى بىلدىڭمۇ؟

ب: كىمۇ توختاخۇن دېگەن؟ (بىر ئاز خاپا بولغاندەك)

ئا: سەن كالۋا ... فىلىمدىكى ئىسمىڭ ... بولە چاققان ..

رېژىسسور: 1 .. 2 ... 3 .. باشلاندى .

ئا: توختاخۇن كىرگەي....

ب: خوش بېگىم.

ئا: مەن سىلگە بېرىپ تۇرغان 10000 تەڭگە يادلىرىدىمىكىن؟

(نېمە قىلارنى بىلەي قاراپ تۇرىدۇ، ئا ئادەم ھە دەپ ئىشارەت قىلدۇ)

ب: ھە شۇنداق بېگىم، شۇنداق بېگىم...

ئا: ئۇنداقتا بۇ 10000 مىڭ تەڭگىنى قاچان قايتۇرالىكىن؟

ب: (سەل تۇرۇپ كېتىپ) مازلاشمىغىنە، مازلاشمىغىنە، ھېي.. كىم؟ كىمگە بېرىپ

تۇردى؟ ئويلاپراق گەپقىلە؟

رېژىسسور: ھەي، ھەي.. سېنارىيىدە نەدە ئۇنداق گەپ بولىدۇ، سېنارىيىدە

يېزىلغان گەپنى قىلمامسىز ھە!

ئا: ئاداش، باياتىن مەن ساڭا دەپ بەرگەن گەپلەرنى دە، ئارتۇق گەپلەرنى

قىلما! ئۇقتۇڭمۇ؟

بولە، يەنە بىر...

رېژىسسور: يەنە بىر كېلەيلى! 1..2..3.. باشلاندى!

ئا: توختاخۇن كىرگەي!

ب: خوش بېگىم!

ئا: ئۆزلىرى مەندىن ئالغان ھېلىقى مەندىن ئالغان 10000 تەڭگە

يادلىرىدىمىكىن؟

ب: شۇنداق بېگىم، شۇنداق.

ئا: ئۇنداقتا 10000 تەڭگىنى قاچان قايتۇرىلىكىن؟ توختاخۇن؟

ب: كالا قويلىرىنى سېتىپ، پۇل كىرگەندە بېرەي دېگەن بېگىم!

ئا: (ئۈستەلگە قاتتىق بىرنى ئۇرىدۇ) ماڭا قايلىسىلا توختاخۇن ھازىر ئۇرۇق

تۇغقانلارمۇ پۇل بەرسە ھۆججەت يېزىپ بېرىشىدۇ. مەن سىلى بىلەن ھېچ ئۇرۇق

- تۇغقاندارچىلىق يوق تۇرۇپ 10000 تەڭگە بېرىپ ياردەم قىلدىم. ئەمدىلىكتە بۇنداق دېگەنلىرى نېمىسى ھە! ۋاقتىدا قايتۇرسلا ياخشى بۇلارمىكىن بولمىسا قازخانىدا كۆرۈشۈپ قالمايلى يەنە ھە!

رېژىسسور: ھە ياخشى بۇلاۋاتىدۇ.....داۋاملىق.....بۇلۇڭ!!!.....

ب : بېگىم ئۇنداق قىلمىسلا ئۆتۈنۈپ قالاي ئۆيدە چوڭدىن - كىچىكچە ھەممىسى ماڭغىلا قاراشلىق ئۆتۈنۈپ قالاي 10000 كوي دېگەن ئاز پۇلمۇ ئاداش قايتۇرۇپ بەرسەڭ (دېگەن پېتى بېرىپ ئاغىنىسىنىڭ پۇتىغا ئېسىلىپ .) مال ئىگىسىدىن ئوغرى كۈچلۈك دېگەن مۇشۇدە - مانا ھە.....(دەپ بولۇپلا ھۆڭرەپ يىغلاشقا باشلايدۇ.....)..(ئا. ئادەم بولسا ب. ئادەمنى تىپىشكە باشلايدۇ. بۇنى كۆرگەن رېژىسسور قاتتىق ھەيران قىلىپ .)

رېژىسسور: توختاپ تۇرۇڭ ، سز ھەقىقەتەن ياخشى ئويناۋاتىسىز لېكىن ئۇ زامانلاردا ئاداش - پاداش دېگەن گەپلەر يوققۇ ئۇنى كىرگۈزۈۋالماڭ . لېكىن سىزنىڭ بەگكە قەرز بولغان بىئەپ بىچارە بولۇۋاتقان بۇ ھېسسىياتلىرىڭىز ئىنتايىن توغرا ياخشى چىقىۋاتىدۇ ھەياخشى

ب : چىقىدۇ رېژىسسور. سىز مۇ مەندەك باشقىلارغا 10000 كوينى بېرىپ ئالماي بېقىڭە ، ئەلۋەتتە ياخشى چىقىدۇ(ھەممە نېمە چىقىدۇ)

رېژىسسور: بۇ نېمە دېگىنىڭىز؟

(بۇ چاغدا ئا. ئادەم بىئەپ بولۇپ تۇرۇپ قالىدۇ .)

ب : قاراڭ مەن بۇنىڭغا 10000 مىڭ يۈەن پۇل بېرىپ قويۇپ ھازىرغىچە ئالماي يۈرمىەن .

(رېژىسسور بۇ گەپنى ئاڭلاپ ھەيران قالىدۇ . ۋە بىر نېمىلەرنى ئويلاپ تۇرۇپ

كېتىپ قالدۇ . ئا. ئادەم ب.نى تارتىپ)

ئا: ماۋۇ قىلغىنىڭ قاملاشمىدى

ب: ھە . سېنىڭ بەرمىگىنىڭ بەك قاملاشتى

ئا: (ئا. ئادەم ئۇنى يانغا تارتىپ بىر نېمىلەرنى دېمەكچى بولىدۇ .) ھېي ۶

رېژىسسور: مۇئاۋىن رېژىسسور بۇ ياققا كېلىڭ . قاراڭ سىز ئۇچىڭىزدىكى

ئا: كىيىمنى بۇ بالغا بېرىپ . ئۇنىڭ كىيىمنى سىز كىيىڭ بۇلۇڭ ۷

ئا: مەن ئاۋۇ كىيىمنى ... بۇ قانداق بوپ كەتتى .

رېژىسسور: مېنىڭ دېگىنىم ھىساپمۇ – سىزنىڭمۇ ؟ بۇلۇڭ چاققان نۇر قالماي قىلىپ

بۈگۈن بۇ كۆرۈنۈشنى ئالماي قالساق ئىشىڭىز چاتاق بۇلۇڭ (رېژىسسور ئورنىغا

بېرىپ ئولتۇرىدۇ . ئا ۋە ب . لار بولسا بىر – بىرىگە ئا . كىيىمنى سالغاچ ب . غا گەپ

قىلىدۇ .) ۸

ئا: بۈگۈن ماۋۇ قىلغىنىڭنى ئۇنتۇپ قالما ھە ؟

ب: (نەم قىلارنى بىلمەي رېژىسسورغا قاراپ) رېژىسسور.....(ئا. دەرهال

ب.نىڭ ئاغزىنى توسۇۋالىدۇ ۋە ب.نىڭ كىيىملىرىنى ئالىدۇ .)

ئا: خەپ توخۇنىڭ پوقى ھېي(ب. ئا نىڭ ئەپتىنىڭ يامانراق تۇرغانلىقىنى

كۆرۈپ يەنە رېژىسسورغا قارايدۇ .)

ب: رېژىسسور----- (رېژىسسورنىڭ قارىشى بىلەن بىرگە ئا.دەرهال ب.غا

دوپپىسىنى كىيىدۈرگەن بولۇۋالىدۇ ئا. جىلە بولۇپ چېكىگە يېتىدۇ)

رېژىسسور: مۇئاۋىن رېژىسسور بولىدۇ . ھە سىز مۇ كېلىڭ ھازىر مۇنداق گەپ

ئىككىڭلار ئەمدى ئالمىشىپ ئوينايىسىلەر مۇئاۋىن رېژىسسور سىز بۇنىڭدىن

10000 تەڭگە ئالغان بۇلۇڭ ھە . ئەمدى سىز مۇئاۋىن رېژىسسورغا 10000

تەڭگە بېرىپ تۇرغان بۇلۇڭ ۹

ب: بېرىپ تۇرغان ئەمەس، بەرگەن راست .

رېژىسسور: ھە بولدى، پەقەت رولىڭلارلا ئالماشتى باشقا ۋەقەلىك يەنە ئۆز پېتىم بولدى، بىلىدىڭلارمۇ؟ (ئا.ب.لار بېشىنى لىغشتىدۇ.) ھەر قايسى ئورۇنلار دىققەت ماۋۇ مەيدان كۆرۈنۈشى ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىم ئالىمىز . 1 . 2 . 3 . باشلاندى

ب: (ب. ئادەم بەگنىڭ رولىغا چىقىپ ئولتۇرۇپ ئا. قاراپ يۇقىرى ئاۋازدا) توختاخۇن كىرگەي... ھەي كىرگەي

ئا: (ئا. ناھايىتىمۇ خاپىچىلىقتا) خوش بېگىم

ب: (ب. نىڭ خۇشاللىقى ئىچ - ئىچىگە پاتماي قالىدۇ.) قا..قا..قا.... ھېي سېنىڭ مۇيۇندا مۇكۇنىڭ بولىدىكەن ھە قەلەندەر.....

رېژىسسور: (بوش ئاۋازدا گەپ قىستۇرىدۇ.) تېكىستتىن چەتنەپ كەتمەڭ!

ب: (رېژىسسورغا قارىۋېتىپ) ھېي بېشىڭنى كۆتۈرە . ماڭقارا. ماڭقارا مەندىن ئالغان 10000 (تەڭگە) (كوي) (يۇقىرى ئاۋازدا) يادلىرىدىمىكىن

رېژىسسور: ئىنتايىن ياخشى جاۋاب بېرىڭ؟ ...

ب: يادلىرىدىمىكىن ؟

ئا. بىچارىلەرچە جاۋاب بېرىدۇ . شۇنداق بېگىم

رېژىسسور: ھە ياخشى

ب: خوش، بۇ پۇلنى قاچان قايتۇرىلىكىن ؟

ئا: كالا-قويلارنى سېتىپ پۇل قىلىپ . ئاندىن 4- ئايدا مائاش قوشارمىش . شۇنىڭ بىلەن بىراق بېرەي دېگەن بېگىم .

ب: سېنىڭ كالا-قويلرىڭ بولسا مەندىن 10000 (پۇل) قەرز ئېلىپ ئولتۇرىدىغان نىمۇ مۇسەن ھە . سېنى ئۇرۇپمۇ دەردىم چىقمايدىغۇ مېنىڭ

ئۇرۇپ . ئۇرۇپ . ئاز گەپ قىل قەلەندەر . بۈگۈن بىر بولسا پۇلنى بەر ، بولمىسا ماۋۇ ھۆججەتكە قول قوي بولە.....

رېژىسسور: ياخشى يالۋۇرۇڭ ئەمدى . بۇلۇڭ

ئا؛ ئۇنداق قىلمىسلا بېگم ئۆتۈنۈپ قالاي ... ماڭا ئازراق مۆھلەت بەرسە مەن چوقۇم بىر ئامال قىلىپ بېرىۋېتىمەن ئاخىرقى قېتىم بىر پۇرسەت بېرىڭ بېگم

ب.: قاچان ؟

ئا: (يەنە جىم ئولتۇرۇۋالدى)

ب: بۇياققا كەل دەرھال . ھۆججەتكە قول قوي بولمايدىغان بولسا

رېژىسسور: بېرىڭ ھۆججەتكە قول قويۇڭ . (ئا. ئادەم بىردەم رېژىسسورغا بىردەم

ب.غا قارايدۇ .) (رېژىسسور بىلەن ب ئادەم ئىككىسى توختىماي سۈيلەشكە

باشلايدۇ .)

ب: مانا ئالە قەلەمنى ما يەرگە ياز . (دەپ قوينىدىن ئەسلىدىكى ھۆججەتنى

ئېلىپ قۇيۇپ . ئۈستەلدىكى ھۆججەتنى ئېلىۋېتىدۇ . ئا بولسا بۇنىڭغا دىققەت

قىلماي رېژىسسورغا قاراپ تۇرىدۇ .

رېژىسسور: قول قۇيۇڭ تېز

ب: بولە (ئا . شۇنچىلىك تەسلىكتە ئامالسىز قول قويىدۇ.)

رېژىسسور: ھە ياخشى بولدى .

ب: قا قا قا ... (دەپ كۈلگەن پېتىم ئورنىدىن تۇرىدۇ .) چىم . ئەمدى

بولدى . ئەمدى بولدى ئالەمە . ماتارىڭنى كىم كەيسە

كىيسۇن . (ئۇچسىدىكى كىيىملەرنى سالىدۇ .) ئالە ماۋۇ دوپپاڭنى ئىشىم ئاخىرى

پۈتتى . خەير-خوش مۇئاۋىن رېژىسسور،

رېژىسسور: توختاڭ !!!

ئا: ئاداش توختا- توختا، يەنە بىر كۆرۈنۈش بار تېخى تۈگىدى .

رېژىسسور: شۇنداق ھەي يىگىت

ب: ئاخىرى بار شۇنداقمۇ؟ خوش ئەمدى ئاداش مەن ساڭا بىر پۇرسەت بېرىمەن مەن بىر تېپىشماق ئېيتاي ئەگەردە تاپالمىساڭ فىلىمىڭلارنىڭ ئاخىرىغا قاتنىشاي. ئەگەر تاپالمىساڭ ماۋۇ ھۆججەتنى كۆردۈڭ ھە ؟ چىم
سوئال : ھايۋاناتلار پادىشاھى شىر : تەنتەربىيە مۇسابىقىسى ئۆتكۈزمەكچى بولۇپ پۈتكۈل ھايۋانلارنى يىغىپتۇ لېكىن بىر ھايۋان كېلەلمىگەن قايسى : (بۇ سوئالنى ئاڭلاپ رېژىسسورمۇ تەمتىرەپ تەڭ كىرىشىدۇ .) ئا. ئادەم بولسا جاۋابىنى ئويلاپ كىرىشىپ كەتكەن ئىدى .

رېژىسسور: ھە تاپتىم ...جاۋاب : بېلىق سۇدا بولغاچقا كېلەلمىدى ؟
ب: خاتا.

ئا: جاۋاب : (؟)

ب: خاتا :جاۋاب :زىراپە . توڭلاتقۇدا بولغاچقا كېلەلمىدى .خەير-خوش .(ئىككىسى ھەيران قىلىپ تۇرۇپ قالدۇ .)
رېژىسسور: ھەي؟
ئا: ھەي؟

«ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ» (ئىتوت سېنارىيىسى)

ئىتوت :

ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ

ئاپتورى: قاھار نىياز

قاتناشقۇچىلار: ساۋۇتجان، ھوشۇرخان، بازار باشتۇرۇش كادىرى، ناتونۇش مېھمان
ۋاقتى: كەچقۇرۇن.

سەھنىدە ساۋۇتجاننىڭ ئۆيى، ھوشۇرخان ساجى يېنىدىكى ئورۇندۇقتا
ئولتۇرۇپ، مانتىغا قىيما قىلىۋاتقاندا، ئېرى ساۋۇتجان سومكا كۆتۈرگىنىچە كىرىپ
كېلىدۇ. ئۇ مۇتەئەسسەپ، پىخسىق بىر ئادەم. ھوشۇرخان ئېرىنى كۆرۈپ سەل-
پەل ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ھوشۇرخان: كەللىما؟

ساۋۇتجان: (جاۋاب بەرمەي) كۆپ - كۈندۈزدە چىراغنى يېقىپ قويۇپسەنغۇ؟

توك پۇلىنى قېيىنى ئاپام مەن تۆلەپ بېرەي دېگەنمىتىيا؟

ھوشۇرخان: سىرتتا ھاۋا بەك تۇتۇلۇپ كېتىپتۇ، ئۆيگە يورۇق چۈشمەي ئىچىم بەك
سقىلىپ كەتتى، شۇڭا....

ساۋۇتجان: ئەمدى مەن سېنىڭ ئىچىڭ سقىلىپ كەتكەنلىكىمۇ پۇل تۆلەيمەنمۇ؟
بۇ گەپچە سەن ئەتە قويۇپ سىرتتا شامال چىقىپتىكەن، شۇڭا قورسىقىم
ئاغرىۋاتىدۇ، دېسەڭ بولامدۇ؟ قانداق قاملاشمىغان گەپ بۇ؟
ھوشۇرخان: خاپا بولمىسىلا دادىسى، مەن ئۆچۈرۈۋېتەي.
ئۇ قويۇپ چىراغنى ئۆچۈرۈۋېتىدۇ.

ساۋۇتجان: قانداق بىر كالۋا ئىجاد قىپتىكەن مۇشۇ توك چىراغ دېگەن نەرسىنى.
كىچىك ۋاقتىمىزدا كونا پاختىدىن پىلىك ئېشىپ، كىرىسىگە چىلاپ قويساق بىر
ئوبدان يورۇيتتى. بەش موچەنلىك كىرىس بىر ئاي يېتەتتى. مانا ئەمدى ماۋۇ
تېلېفونزور، توڭلاتقۇ دېگەن نېمىلىنىڭ ھەممىسى پۇل دەپلا ئاغزىنى ئېچىپ

تۇرغان، ھەر ئايدا توك پۇلىغا 20-30 كوي تۆلەيدىغان گەپ. ھە، راست، كۆينەك دەپ غەلۋە قىلىۋاتاتتىڭ، ساڭا كۆينەكلىك ئېلىپ كەلدىم.

ھوشۇرخان: (خۇشال بولۇپ) ۋاي راستما؟ قېنى ئالسلا كۆرۈپ باقاي!

ساۋۇتجان سومكىسىنى ئېچىپ، ئىچىدىن ئۇزۇن بىر قىزىل لوزۇنكىنى چىقىرىدۇ. ھوشۇرخان لوزۇنكىنى ئېلىپ ئاچىدۇ. لوزۇنكىغا "ۋەكىللەرنى قىزغىن قارشى ئالىمىز" دېگەن خەت يېزىلغان، ھوشۇرخان بۇنى كۆرۈپ لاسسىدە سولشىدۇ، ۋە لوزۇنكىنى ساجىغا قويۇپ قويدۇ.

ھوشۇرخان: كۆينەكلىك ئېلىپ بەرسە دەپسەم مۇشۇنى ئەكەللىمە؟ بۇ بىر لوزۇنكىگە نغۇ؟

ساۋۇتجان: ھېي، بۇنىڭدا ئىچ كۆينەكلىك تىكىپ كىيسەڭ تازا ئوبدان بولىدۇ. باياتىن دۇكاننى تاقاپ ماڭاي دەپ تۇرسام ياندىكى ئىدارىنىڭ دەرۋازىنى بۇنى يىغىشتۇرۇپتېتىكەن، نېمە قىلىسىز دەپسەم، تاشلىۋېتىمەن دەيدۇ. قارىسام بىر ئوبدان رەختكەن. ماڭا بېرىڭلا دەپلا ئېپ كەلدىم.

ھوشۇرخان: (دومىسىپ) بۇنىڭ ئۈستىدە خەت تۇرسا قانداق كۆينەك تىكىپ كىيگىلى بولىدۇ؟ بازاردىن چىرايلىقراق رەخت ئەكېلىپ بېرەرمىكىن دەپسەم...

ساۋۇتجان: ئىچ كۆينەك دېگەننى ئىچىگە كىيىدىغان تۇرساڭ، خەت بارمۇ يوقمۇ كىم كۆرىدۇ؟ بىر ئوبدان ئەكېلىپ بەرسەم كۈرۈك توخۇدەك كوت - كوت - كوت كوتۇلدايدا ماۋۇ خوتۇن، ھە راست، ھەر ئېھتىمالغا قارشى كۆينەك تىكتۈرگەندە ماۋۇ "قارشى ئالىمىز" دېگەن خەت ئالدىڭغا يا كەينىڭگە ئۇدۇل بولۇپ قالمىسۇن جۇمۇ، يان تەرىپىڭگە توغرىلاپ تىككۈز. خەق خاتا چۈشىنىپ قالمىسۇن يەنە.

ھوشۇرخان خاپا ھالدا رەختنى يىغىشتۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: ھە نەق گەپكە كېلەيلى، قانداق مانتا ئېتىۋاتسەن؟

ھوشۇرخان: قانداق مانتا بولاتتى، يەيدىغان مانتا.

ساۋۇتجان: ماۋۇ يوغانباش خوتۇنى، پېتىر مانتىمۇ، بولدۇرغان مانتىمۇ دەپ

سوراۋاتىمەن؟

ھوشۇرخان: سىلى مېنى قاچان پېتىر مانتا ئەت دەپ باققان؟

بولدۇرغان مانتا.

ساۋۇتجان: ھە بوپتۇ، پېتىر مانتىغا گۆش جىق كېتىدۇ، گۆشنى جىق يېسەڭ تېخىمۇ

سەمرىپ كېتىسەن، ھېي، ماۋۇ يەرگە بىر مۇنچە بەسەينىڭ قۇلاقلىرىنى

تاشلىۋېتىپسەنغۇ؟

ئېغىشىپ، تېرىپ ئالدىۇ.

ھوشۇرخان: سېسىپ كەتكەنلىرىنى تاشلىۋەتتىم شۇ.

ساۋۇتجان: مانا ماۋۇنىڭ يېگۈدەك يەرلىرى باركەنغۇ؟ ماڭە قايچىنى ئەچىق.

ھوشۇرخان: نېمە قىلدىلا؟

ساۋۇتجان: نېمە قىلاتتىم، سېسىغىنىنى كېسىۋېتىمەن.

ھوشۇرخان قايچا ئېلىپ چىقىدۇ. ساۋۇتجان بەسەينىڭ سېسىق يەرلىرىنى

كېسىشكە باشلايدۇ.

ساۋۇتجان: مانا قارا، مانداق يەرلىرىنى كېسىۋەتسەك قالغىنىنى يېگىلى بولىدۇ

ئەمەسمۇ؟ مۇشۇ قۇلاقلىرىدىن كەم دېگەندە ئىككى مانتا چىقىدۇ، خېمىرىڭنى

ئەچىقە كۆرۈپ باقاي.

خوتۇن داسنى كۆتۈرۈپ چىقىدۇ، ئەر خېمىرىنى مالتىلايدۇ.

ساۋۇتجان: خېمىرىڭ قىيماڭدىن سەل جىقكەن، مۇشۇ پېتى مانتا تۈگسەڭ ئىككى

مومىلىق خېمىر ئېشىپ قالغۇدەك، بەسەيدىن يەنە بىر قۇلاق توغرا، كەممۇ

ئەمەس ئارتۇقمۇ ئەمەس دەل 21 تال مانتا چىقسۇن. بەشىنى سەن يەيسەن، سەككىزىنى مەن. ئون ئۈچ بولدىمى؟ يەتتىنى مېھمان يەيدۇ، يىگىرمە. بىرسى زاپاس قالدۇ. تاسادىپىي مېھمان تويماي قالسا جالاپ بېرىمىز.

ھوشۇرخان: مېھمان يەيدۇ؟ ئۆيگە مېھمان كېلەمدۇ؟

ساۋۇتجان: ھەئە.

ھوشۇرخان: ۋۇي، بۈگۈن كۈن نەدىن چىقتى؟ سىلى ئەزەلدىن بۇ ئۆيگە مېھمان چاقىرمايتتىلىغۇ؟

ساۋۇتجان: مېھماننى كۈتەلسەڭ چاقىرمامدۇ؟ سەن مېھمان كۈتۈشنى بىلمەيسەن، شۇڭا چاقىرمايمەن.

ھوشۇرخان: تولا تۆھمەت قىلمىسالا ئادەمگە. قۇشناچىمىزنىڭ ئېشىنى ئوخشاتقان موللامنىڭ ئوت - يېشى دەپتىكەن، ماڭا پۇلنى جىق - جىق بەرسىلۋاغۇ، قانداق مېھمانلىرى بولسا گۈلدەك كۈتۈۋېتىمەن.

ساۋۇتجان: تولا پو ئاتىمىغىنا، مېھمان دېگەنۋاغۇ نەچچە خىل تۈرگە بۆلۈنىدۇ، شۇنىڭغا قاراپ كۈتىدىغان نېمە، مەسىلەن، قارا ھە، ئەزىز مېھمان، ئادەتتىكى مېھمان، چاقىرغان مېھمان، ئۆزى كەلگەن مېھمان، نېپىز مېھمان، قېلىن مېھمان، ئاچ مېھمان، توق مېھمان... ساناپ كەلسەك جىق، سەن شۇلارنىڭ ئەمەل - دەرىجىسىگە، خۇي - پەيلىگە، مۇھىمى ساڭا ئېپ كېلىدىغان پايدا - زىيانغا قاراپ كۈتسەن. مانتا - پۇلۇ ئېتىدىغان مېھمان بار، سۇيقاش ئېتىدىغان مېھمان بار، چاي بىلەن گەپكە زورلاپ يولغا سالدىغان مېھمان بار، چېپىغا ناۋات سالدىغان مېھمان بار، ناۋات سالمايدىغان مېھمان بار، تۈز يۆتكەپ كەتكۈزۈۋېتىدىغان مېھمان بار...

ھوشۇرخان: بۇ نېمە دېگەنلىرى؟ كىم ئۇ؟

ساۋۇتجان: ئېزىز مېھمان، لېكىن ئامال يوق كۈتىدىغان مېھمان.

ساۋۇتجان: بازار باشقۇرۇشتىكى ئەخمەتجان. ئۇ دائىم دۇكىنىمىزغا كېلىپ ساختا

مال باركەن دەپ چاتاق تېپىپ كېتىپ بارىدۇ.

نەچچە ۋاقىتتىن بىلەپتەن، ئۇ ئالدىمىزدىكى بىنادا ئولتۇرىدىكەن ئەمەسمۇ.

مېھمان قىلاي دېسەم ئۇنىمايدىغىنى ئېنىق. شۇنىڭ بىلەن بىر ھەپتىدىن بېرى

سىزگە مەسلىھەت سالىدىغان مۇھىم ئىش بار ئىدى، ئۆيۈمگە بىر كىرىپ

كەتسىڭىز ئۇكام دەپ كەينىگە كىرىپلاۋالدىم. بۈگۈن ئاخىرى ئۆيىگە كىرىشكە

ئۇناتتىم.

ھوشۇرخان: دۇكانغا ساختا مال سالىمىسىلغۇ مۇشۇنداق دەككە. دۇككىدە

يۈرمەيتتىلە، مۇشۇنداق قىلىپمۇ بىر بېيىپ تىقىلىپ كەتمىدۇق. بوپتۇ ئەمدى،

لېكىن مېنىڭچە رېستوراندىلا مېھمان قىلسىلا ئوبدان بولاتتى. ھازىر ھەممە ئادەم

مۇشۇنداق قىلىدىغان بوپ كەتتى.

ساۋۇتجان: ماۋۇ گۆش باش خوتۇننىڭ گېپىنى، بايا مەن نېمە دەۋاتىمەن، ئۇ

مېھمان قىلاي دېگەننى ئاڭلىسا ھېچ يەرگە بارمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە

رېستوراننىڭ تاماقلرى زەھەردىن قىممەت. ئۇ يەردە بىر قېتىم خەجلىگەن پۇلغا

ھۈپپىدە بىر قوينىڭ گۆشى كېلىدۇ، شۇ گۆشنى ئۆيدە ئىككى ئاي يەيمىز، شۇڭا

مەن ئاشۇ بوشاڭ، كوشاڭ دېگەن يەرگە ئەزەلدىن كىرمەيمەن.

ھوشۇرخان: توختاپ تۇرسىلا، مەن ماۋۇ مانتىلىنى ئاچقىقۇتۇپ چىقاي، ھېلى

مېھمان كەلسە ئالدىراپ قالمەن.

ھوشۇرخان داس، قاسقانلىرىنى كۆتۈرۈپ كىرىپ كېتىپ، چىقىدۇ.

ھوشۇرخان: مېھمان كەلسە ئوتنى ياقساملا بىردەمدە پىشىدۇ.

ساۋۇتجان: ھە بوپتۇ، ماڭا قارا، ئەسكەرنى ئون يىل بېقىش بىر قېتىم جەڭگە

سېلىش ئۈچۈن، سېنى مەن نەچچە ۋاقىتتىن نېمىشقا بېقىۋاتىمەن؟ مۇشۇنداق چاغدا خەقنىڭ ئالدىدا مېنىڭ يۈزۈمنى يورۇق قىلسۇن دەپ، ھېلىقى تۇغقانلار ئەكەلگەن قىزى باردۇ؟

ھوشۇرخان: ئىككى ئاينىڭ ئالدىدىكى قېزىنى دەملا؟ يەپ ساپ مايلىرى قايتىكەن، سەل نىقىسىپ قالغاندەك تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: نىقىسىپ قالسا تۇزغا تازا مىلەپ، ئۈستىگە پىياز توغراپ ئىلەشتۈرۈپ ئاچقىسەن، چانمايدۇ.

ئاۋۇ بىگشاڭدىكى ئۆپكە ھېسىپچۇ؟

ھوشۇرخان: ئۇنىڭغىمۇ بىر ھەپتە بوپ قالدى، ئەپچىقپ تاشلىۋېتەي دېسەم يا ئۇنىمايلا.

ساۋۇتجان: مۇشۇنداق دېتى يوق خوتۇن ئەمەسمۇ سەن، مەن بۇنى شۇ مېھمان كېلىدۇ دەپ ساقلاۋاتقان نېمە. لازا ئاچقىقسۇنى تازا ئاچچىق تەڭشەپ، ئۆپكە ھېسىپنىڭ ئۈستىگە قويۇپلا ئەچقىسەن، ئەجەب ئوخشاپتۇ دەپ يەۋېرىدۇ. قېنى بۈگۈن ھۈنرىڭنى بىر كۆرىمەنغۇ.

ھوشۇرخان: ھېچنېمە ئېپ بەرمەي ھۈنرىڭنى كۆرىمەن دەيدىكەنلا، بىرەر نەرسىنى بولسىمۇ بازاردىن يېڭىدىن ئەكەرسەك بولمامدۇ؟

دەل شۇ چاغدا ئىشك چېكىلىدۇ. ئىشك چەككىنى ئۆي ئىگىلىرى بىلەن ناتونۇش چاقىرىلمىغان مېھمان، لېكىن ھوشۇرخان بۇنى ھېلىقى ئەزىز مېھمان شۇ دەپ ئويلاپ قالىدۇ. ساۋۇتجان بېرىپ ئىشكىنى ئاچىدۇ. ئۆيگە بىر ئەركىرىدۇ.

ئەر: ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئەلەيكۇم!

ساۋۇتجان: ۋائەلەيكۇم ئەسسالام.

ھوشۇرخان: (ئىنتايىن قىزغىن) ۋاي كەلسە مېھمان، قېنى يۇقىرى ئۆتسە.

مېھمان كېلىپ ساپادا ئولتۇرىدۇ ۋە دۇئاغا قول كۆتۈرىدۇ.

مېھمان: تىنچ - ئامان ئولتۇرۇشلا؟

ساۋۇتجان: خۇداغا شۇكرى، بۇ كىمدۇر، ھېچ تونۇيالمايمىنا؟

ھوشۇرخان: (چاي قۇيغاچ) ما ئادەم مېھمان كېلىدۇ دەپ بالدۇر دەپ قويماي،

ئەدەمنى تەمىرتىپ، قېنى چاي ئالسلا.

مېھمان: رەھمەت، 3 - بنا 4 - قەۋەتتىكى ئۆي مۇشۇ شۇغۇ - ھە؟

ساۋۇتجان: ھە ئە، مۇشۇ شۇ

مېھمان: خېلى كەڭتاشا ئۆيىكەن، قۇرۇلمىسىمۇ بولىدىكەن، نەچچە پىڭپاڭ؟

ساۋۇتجان: سەكسەن سەككىز.

مېھمان: بولىدىكەن، بولىدىكەن.

ئۇنىڭغىچە ھوشۇرخان ئاشخانغا كىرىپ كېتىپ، قىزا، ئۆپكە - ھېسىپلارنى

ئېلىپ چىقىدۇ. ساۋۇتجان بۇنى كۆرۈپ تىتىلداپ تۇرالماي قالىدۇ.

ھوشۇر: (ئۆزىگە) ئەستا، نېمىش قىپ يۈرىدىغاندۇ ماۋۇ خوتۇن،

ھوشۇرخان: قېنى ماۋۇ ئۆپكە - ھېسىپتىن، قىزىدىن تېتىپ باقسلا، ۋۇي،

چايلىرىغا ناۋات سالماپتىمەنغۇ، قېنى ئالسلا.

مېھمان: ماقۇل رەھمەت، (قېزنى يېيىشكە باشلايدۇ)

ھوشۇرخان گەپ قىلغاچ مېھماننىڭ پىيالىسىگە يوغان بىر تال ناۋاتنى

سېلىۋېتىدۇ. ساۋۇتجان بۇنى كۆرۈپ ئاغزىنى تۇتۇپ قالىدۇ ۋە خوتۇنىنى

دىقىمىرلاپ بىر چەتكە تارتىدۇ.

ساۋۇتجان: بۇ ئەمەس.

ھوشۇرخان: نېمە ئەمەس؟ قىزا بىلەن ئۆپكە - ھېسىپ شۇ. تولا ماڭا ئىش

ئۆگەتمىسىلە، مېھمان كۈتەلمەيسەن دەيدۇ تېخى، قانداق كۈتىدىكەنمەن بۈگۈن

بىر كۆرۈپ باقسۇن. (مېھمانغا) ماۋۇ ئادەمنى بازاردىن بىر نەرسە ئېلىپ كېلەرمىكىن دېسەم قۇرۇقلا كەپتۇ. (ئېرىگە) بولمىسا ھازىر بولسىمۇ دىكىدە چىقىپ توخۇدىن بىرنى ئەكرەملىيا؟ گار. گۇزلا داپەنجى قىلاي.

ساۋۇتجان: ھە... بۇ... بۇ كەمگىچە توخۇلار قونداققا چىقىپ ئۇخلاپ بولدىمىكىن خوتۇن، بولدى ئۇلارنى ئويغاتمايلى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مېھماننىڭ چىرايىدىن توخۇ گۆشى بىلەن خۇشى يوقلۇقى بىلىنىپلا تۇرىدۇ، شۇنداققۇ مېھمان - ھە!؟ مېھمان: ھە... بۇ... ھە... ھە... شۇنداق... شۇنداق.

ھوشۇرخان: ئەمىسە ماۋۇ بار نەرسىلەردىن بولسىمۇ ئالسلا، بولمىسا مەن تەخسىلىرىگە ئېلىپ قوياي.

مېھماننىڭ تەخسىسىگە تاماق ئېلىپ قويدۇ.

مېھمان: بولدى رەھمەت، ئۆزۈم ئالاي.

مېھمان قىزا ئۆپكىلەرنى مالاچلىتىپ توختىماي يېيىشكە باشلايدۇ. ساۋۇتجان ئاچچىقىدا ساراڭ بولاي دەپ قالىدۇ.

ھوشۇرخان: ھوشۇرقارى مانتا پىشىپ قالدى، قاسقانى ئاچايىمۇ؟

ساۋۇتجان: ئاغزىڭنى يۇم، بەدبەخ!

ئايال نېمە بولغاننى بىلمەي نېرى قاچىدۇ. ساۋۇتجان چىرايىغا مەجبۇرىي كۈلكە يۈگۈرتۈپ، مېھماننىڭ ئالدىغا كېلىدۇ.

ساۋۇتجان: ھى... ھى... ئاستىراق يىسىلە، قىزا گاللىرىدا تۇرۇپ قالمىسۇن، سىلى... سىلى... مەن... مەن سىلنى تونۇيالىمىدىمغۇ؟

مېھمان: (نەرسە چاينىغاچ) سىلى مېنى تونۇمايلا، مەن مۇشۇ قورۇنىڭ ئالدىغا چاپلاپ قويغان 3- بىنانىڭ 4- قەۋەت 1- ئۆيىنى ساتىمىز دېگەن ئېلاننى كۆرۈپ، مۇشۇ ئۆيىنى ئالايىمىكىن دەپ كېلىشىم،

ساۋۇتجان: ھە... مانداق ئىشىمدى، سىلى خاتا كىرىپ قاپلا، سېتىلىدىغان ئۆي بۇ ئەمەس، ماۋۇ ئۇدۇلىمىزدىكى ئۆي.

مېھمان: ۋۇي، ۋۇي شۇنداقمۇ؟ مەن تېخى مۇشۇ ئۆيىمىكىن دەپتىمەن. ئەستا ئوقۇشماسلىق بوپتۇ- دە! مەن چىقاي، ئامىن! مېھمان ئورنىدىن تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: شۇنداق ئوقۇشماسلىق بولدى، ناھايىتى چوڭ ئوقۇشماسلىق چىقاملا؟ ماقۇل ئەمىسە يۈزىنى قېلىن مېھمان... مېھمان: نېمە دىدىلە؟

ساۋۇتجان: ياق، ياق ھېچنېمە دېمىدىم. ماقۇل خوش ئەمىسە. ساۋۇتجان مېھماننى ئۇزىتىپ بولۇپ، كەينىگە تېزلىكتە ئۆرۈلۈپ بېرىپ، پىيالىدىكى ناۋاتنى سۈزۈۋالدى. ناۋات ئېرىپ يېرىمى قالغان. ساۋۇتجان: ئىست ناۋات، ئىست ناۋات، ئېرىپ يېرىمىڭ قايتۇ ئەمەسمۇ. ھوشۇرخان!

ھوشۇرخان يۈگۈرۈپ كېلىپ يەرگە قاراپ تۇرىدۇ.

ساۋۇتجان: ماۋۇ ئۇدۇل قوشناڭ بىلەن نېمە مۇناسىۋىتىڭ بار؟

ھوشۇرخان: توۋا خۇدايىم، ئۇ ئادەم بىلەن مېنىڭ نېمە مۇناسىۋىتىم بولماقچى.

ساۋۇتجان: ئەمىسە نېمىشقا ئۇنىڭ ئۆيىگە كەلگەن مېھمانغا شۇنچىۋالا قىلىپ كېتسەن؟ تېخى لايىقلىرىدا بولمىسىمۇ ئالسىلا دەپ قىزا بىلەن ئۆپكە ھېسىپنى تەخسىسىگە ئېلىپ قويىۋاتسەن؟ مەن بولمىسام چايناپ ئاغزىغا سېلىپ قويامتىڭ؟

ھوشۇرخان: مەن تېخى سىلى چاقىرىغان ھېلىقى مېھمان شۇمىكىن دەپتىمەن.

ھوشۇر: ھېي، مېڭىسىنى قاغا چوقۇۋالغان ساراڭ! مەن ئەمەس دېدىمغۇ! مېنىڭ

قاش - قاپقىمغا قاراپ ئىش تۇتمايمسەن؟! نەدىكى ئاتام كۆرمىگەن ئادەمگە بار نەرسەنى يېگۈزۈپ بولدۇڭ، ئەمدى ئەخمەتجان كىرسە قانداق قىلىمىز؟ گەپ قىلە!~!

ساۋۇتجان خوتۇننى تىللىغاچ باشلىرىغا، بۇرۇنلىرىغا نوقۇيدۇ، قۇلاقلىرىنى سوزىدۇ، ھوشۇرخان مىشىلداپ يىغلاپ كېتىدۇ.

ساۋۇتجان: گەپ قىلمايسەنغۇ؟ توۋا قىلامسەن، خېتىڭنى ئالامسەن؟
ھوشۇرخان: ئاغزىلىرىنى ئۇششۇتمىسىلە دادىسى، مېنىڭ ئاجراشقۇم يوق، ھۇ...
ھۇ...

ساۋۇتجان: خەپ، مۇشۇ قىلغانلىرىڭغا ئەتىلا خېتىڭنى بەرمىسەم.

شۇ چاغدا ئىشك چېكىلىدۇ. ساۋۇتجان بېرىپ ئىشكىنى ئاچىدۇ. ئەخمەت كىرىپ كېلىدۇ، ساۋۇتجان جىددىيلىشىپ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈرتىدۇ.

ئەخمەت: ئەسسالا مۇئەلەيكۇم ئەلەيكۇم، ساۋۇتجانكا، تىنچ - ئامان تۇرلىمۇ؟
ساۋۇتجان: ۋائەلەيكۇم ئەسسالا، قېنى كەلسىلە، يۇقىرى ئۆتسىلە، ھوشۇرخان! مېھمان كەلدى، چاي قويۇڭلا!

ئەخمەت كېلىپ ساپاغا كېلىپ ئولتۇرىدۇ. ھوشۇرخان كۆزىدىكى ياشنى سۈرتىدۇ، لېكىن سالام قىلماي، قاپقىنىمۇ ئاچماي، چاي قويۇپ ئەخمەتنىڭ ئالدىغا دوققىدە قويۇپ قويىدۇ. ساۋۇتجان ئەخمەتنى چايغا تەكلىپ قىلىپ قويۇپ، خوتۇنغا پىچىرلايدۇ.

ساۋۇتجان: تېز بول، چايغا ناۋات سال.

ھوشۇرخان: سالمايمەن تازا.

ساۋۇتجان: ئەمسە ناۋات نەدە؟ ئۆزۈم سالاي.

ھوشۇرخان: تاڭ، نەدىكىن.

ئەخمەت بۇ گەپنى ئاڭلاپ قالدۇ.

ئەخمەت: بولدى ھېچقىسى يوق، مەن ناۋات يېمەيمەن.

ساۋۇتجان: ئەمسە چاي بولسىمۇ ئىچكەچ تۇرسالا، ھى... ھى...

ئەخمەت چاي ئوتلايدۇ، ساۋۇتجان خوتۇننى يەنە دىقىمىرلايدۇ.

ساۋۇتجان: ئەمسە ئاۋۇقزى بىلەن ئۆپكە - ھېسىپنىڭ قالغىنىنى بولسىمۇ...

ھوشۇرخان: ئۇ نەرسىلەرنىڭ يېگۈدەك يېرىنى يەپ بوپتۇ، قالغىنىنى ئەخلەت ساندۇقىغا تاشلىۋەتتىم.

ساۋۇتجان: ئەمدى قانداق قىلىمىز؟

ھوشۇرخان: ئەتە خېتىمنى بېرىدىغان بوللىغۇ، قانداق قىلسالا مېنىڭ نېمە كارىم...

ساۋۇتجان: ئەستاغپۇرۇللا، نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ خوتۇن... ھېي، مېنىڭ يۈزۈمنى تۆكەي دەمسەن؟! ئەخمەت: ساۋۇتجانكا، نېمە دېيىشىۋاتىسىلە؟ ما يەگە كېلىپ ئولتۇرماملا؟

ساۋۇتجان مېھماننى ئېسىگە ئېلىپ دەرھال يۈگۈرۈپ كېلىدۇ.

ساۋۇتجان: ھى... ھى... ماۋۇ خوتۇن پاقلان گۆشى سالايىمۇ ياكى داپەنجى قىلايىمۇ دەپ كەچكىچە سوراۋېرىدۇ... مەن كەچ بولغاندىكىن مانتىلا ئەت شۇ ياخشى بولىدۇ دېدىم. ھى... ھى...

ئەخمەت: بولدى ئاۋارە بولمىسالا، مېنىڭ قورسىقىم توق، كىرمەي دېسەم سىلى مۇھىم ئىش ئىدى دىدىلە، قولۇم - قوشنىكەنمىز، مېنى كۆزگە ئىلمىدى دەپ قالمىسۇن دەپلا كىرىشىم، قېنى دېسىلە، نېمە ئىشتى؟

ساۋۇتجان: كىرگەنلىرى بەلەن بوپتۇ، بولمىسا راستتىنلا يامانلاپ قالاتتىم، ئاۋۋال تائام، ئاندىن كالام دەپتىكەن، ئاۋۋال بىر تاماق يەيلى، ئاندىن كېيىن

دېيىشسەكمۇ ئۆلگۈرىمىز. ھوشۇرخان، تاماق پىشقان بولسا ئەپچىقڭلا.

ئەخمەت: ۋۇي، ئىس پۇراۋاتىدۇ، بىرەر نەرسە كۆيدىمۇ نېمە؟

ساۋۇتجان: (بۇرنىنى تارتىپ بېقىپ) ۋۇي، مانتا كۆيگەن ئوخشىمامدۇ؟

ھوشۇرخان!

ھوشۇرخان: نېمە؟

ساۋۇتجان: ئىس پۇراپ كەتتى، قازاننىڭ سۈيى تۈگىگەن ئوخشايدۇ، تېز

قاسقانى ئېچىڭلا!

ھوشۇرخان: ئاچمايمەن، ئۆزلىرى ئاچسالا.

ساۋۇتجان: ئەستاغپۇرۇللا، ماۋۇ خوتۇنى، جېنىم خوتۇن، مېنىڭ يۈزۈمنى تۈكمەي

تېز مانتىنى ئەپچىقڭلا!

ھوشۇرخان: ئەپچىقمايمەن تازا، بايام ئەپ چىقاي دېسەم تىلاپ كەتتىلغۇ،

مېنى سىناپ باققىلى شۇنداق دەۋاتىدۇ ھەرقاچان بۇ ئوغرى.

ساۋۇتجان: ۋاي ئۇنداق ئەمەس، راست دەۋاتىمەن، ئەستا...

ھوشۇرخان: قانداق قىلسىلا قىلسىلا، مېنىڭ كارىم يوق.

ھوشۇرخان ياتاق ئۆيگە كىرىپ كېتىدۇ.

ئەخمەت: قانداق خەق بۇ، نېمە ئىش قىلىپ يۈرىدۇ، ھاي ساۋۇتجانكا، مەن

كىرىپ يەڭگىمىزنىڭ ئاچچىقى كېلىپ قالدى بولغاي، مەن چىقاي.

ساۋۇتجان: (جىددىيلىشىپ) ۋاي ياق، ماڭا ئەكىلەۋاتىدۇ، بۇ خوتۇننىڭ

مۇشۇنداق ئوماق قىلىقلىرى بار، ئولتۇرسالا.

ئەخمەت: بەك كۆيۈك پۇراپ كەتتى، ھېلى ماۋۇ ئۆيگە ئوت كەتمىسۇن جۇمۇسالا،

ئۆھ... ئۆھ...

ساۋۇتجان: مەن ئاشخانغا كىرىپ چىقاي، جىندەك ئولتۇرۇپ تۇرسىلاھە!

ئۆھۆ... ئۆھۆ... (چىقىپ كېتىدۇ)

ئەخمەت: ئەسلىدە بۇ ئۆيگە كىرمىسەممۇ بوپتىكەن، قارىغاندا مۇھىم گېپى باردەكمۇ قىلمايدۇ، ئەڭ ياخشىسى ۋاقتىدا چىقاي.

شۇ چاغدا ئاشخانا تەرەپتىن تاراڭ-تۇرۇڭ قىلغان ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ، ئەسلىدە قازان قىزىپ يېرىلىپ كەتكەن، ئەخمەت چۆچۈپ ئورنىدىن تۇرىدۇ

ئەخمەت: ۋاي نىمىش بولدى؟

ساۋۇتجان: ھە شۇ... مانتا پىشىپ يېرىلىپ كەتتى، چوڭ ئىش يوق.

ئەخمەت: بولدى خوش، مەن چىقاي.

ئەخمەت ماڭىدۇ، ساۋۇتجان ئاشخانىدىن يۈگۈرۈپ چىقىدۇ، ئۇنىڭ يۈزىگە قارا-قۇرۇم سۇۋىشىپ كەتكەن، قولىدا كۆيۈپ قاپقارا بولۇپ كەتكەن بىر تال مانتا.

ساۋۇتجان: ۋاي توختىسىلا، سىلنى دەپ مانتا ئەتكەن، قازان قىزىپ يېرىلىپ كەتتى، لېكىن خاتىرجەم بولسىلا 21 تال مانتىنىڭ ھەممىسى ساق سالامەت.

ئەخمەت: نېمە دەيدىغاندۇ ماۋۇ ئادەم، بولدى رەھمەت خوش.

ساۋۇتجان: ۋاي ماۋۇ خوشاڭدىن بىر تال يەپ كەتسىلە، ئۈستىنى پىچاق بىلەن قىرىۋەتسەملا بولاتتى...

ئەخمەت: بولدى، بولدى قىلىسىلا، تازا ئوبدان مېھمان بولدۇم، كېيىن كۆرۈشەيلى خوش.

ئەخمەت ئۇنىڭ توسقىنىغا قارىماي چىقىپ كېتىدۇ. ساۋۇتجان بىردە ئىشكە، بىردە قولىدىكى كۆيگەن مانتىغا قارىغىنچە تۇرۇپ قالىدۇ، ئاندىن بىردىنلا خوتۇنى ئېسىگە كېلىپ توۋلايدۇ.

ساۋۇتجان: ھوشۇرخان! ھاي ھوشۇرخان! ۋوي، ماۋۇ ماۋۇ خوتۇن ئاپسىنىڭكىگە

يامانلاپ كەتتىمۇ نېمە... ھاي ھوشۇرخان!

ئۇ توۋالغىنىچە سەھنىدىن چىقىپ كېتىدۇ.

(تۈگىدى)